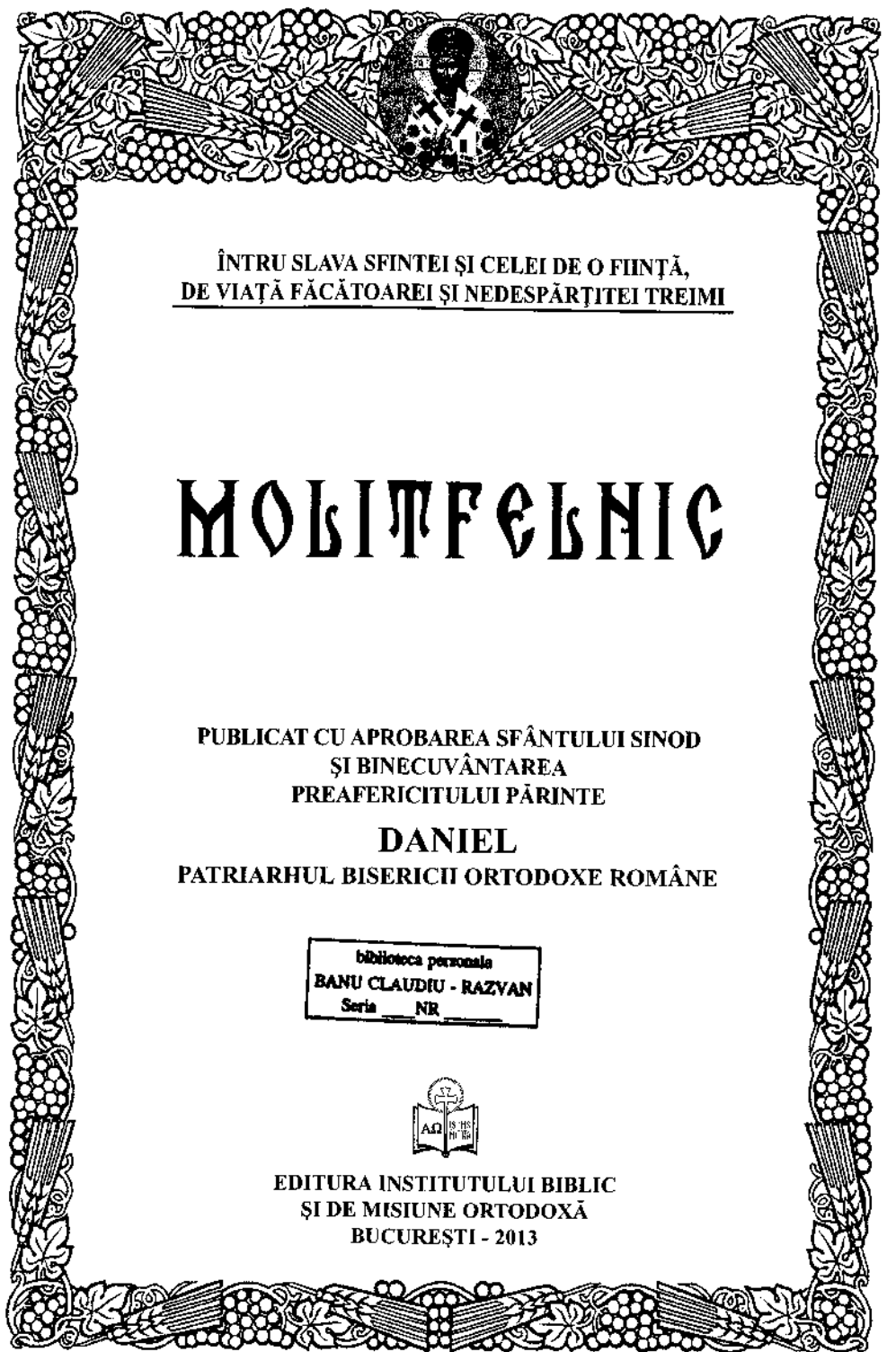

MOITFEENIC

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ,
DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MOITFEHNIC

PUBLICAT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD
ȘI BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

biblioteca personală
BANU CLAUDIU - RAZVAN
Seria NR

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Molitfelnic / Publicat cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române ; pref.: Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. - București : Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2013
ISBN 978-973-616-283-1

I. Daniel, patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (pref.)
264-17:281.95

© - 2013

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-283-1

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea numită *Molitfelnic* cuprinde în principal rânduiala săvârșirii Sfintelor Taine, a ierurgiilor, a altor slujbe și rugăciuni de sfințire a vieții omului credincios și a lucrărilor sale, de binecuvântare și sfințire a firii înconjurătoare, a lăcașurilor și obiectelor de cult, a unor momente deosebite din viața comunităților creștine, de izbăvire a omului și a naturii de puterea și lucrarea duhurilor rele.

De-a lungul veacurilor, această carte de cult numită *Molitfelnic* (de la cuvântul slavon *molitva* = rugăciune) sau *Evhologhion* (în limba greacă, de la cuvântul *evhe* = rugăciune) a cunoscut o largă răspândire în toate ținuturile românești, prin ierarhi cărturari și iscușiți meșteri tipografii, contribuind astfel, prin îndrumările tipiconale și așezarea rânduiei sfintelor slujbe, la uniformizarea modului săvârșirii lor în Biserică. Spre ilustrare, putem aminti o serie de ediții ale *Molitfelnicului*, care au rămas repere de seamă ale evoluției conținutului acestei cărți atât de necesare lucrării și misiunii preoțimii Bisericii noastre ortodoxe.

Astfel, înaintea *Evhologhion*-ului grecesc tipărit la Veneția în anul 1648, pe pământ românesc, în cetatea Târgoviștei, în timpul domnitorului Radu Paisie, în tipografia meșterului Dimitrie Liubavici, se tipărea în anul 1545 un *Molitfelnic slavon*.

În anul 1681, la Iași, Sfântul Mitropolit Dosoftei tipărea în românește *Molitvălnicul de-nșăles*, iar în anul 1689, la Alba Iulia, Mitropolitul Varlaam al Transilvaniei tipărea o altă traducere în românește. În anul 1706, la Râmnic, Sfântul Antim Ivireanul a tipărit *Liturgierul* și *Evhologhionul* într-un singur volum, iar în anul 1713 a tipărit *Evhologhionul (Molitfelnicul)*. De atunci biruința definitivă a

limbii naționale în cult a fost consacrată prin tipărirea constantă a acestei cărți liturgice în diverse ediții, dintre care cea mai bogată este ediția *Trebnicului* de la Chișinău (1908), continuator al tradiției *Trebnicului* slavon al Sfântului Mitropolit Petru Movilă (Kiev, 1646).

Prezenta ediție a *Molitfelnicului* (2013) are la bază textul și structura cuprinsului ediției din anul 2006 și beneficiază de multe îmbunătățiri de limbaj, de necesare precizări tipiconale la citirea unor rugăciuni speciale și molitfe, precum și la săvârșirea unor rânduieli premergătoare Sfintei Taine a Botezului. În revizuirea textelor biblice, adică *Evanghelie*, *Apostol*, *Psalmi*, *Profeți*, s-au avut în vedere ultimele ediții ale *Bibliei* (2008) și *Evangheliei* (2011). De asemenea, au fost adăugate din surse mai vechi, sau traduse direct din limba greacă, unele rânduieli și rugăciuni cerute de nevoile pastorale contemporane (*Sfeștania pentru binecuvântarea unui vehicul*, *Sfeștania la începerea unei lucrări de folos obștesc*, *Sfeștania la începerea unei lucrări particulare*, *Rânduiala binecuvântării stupilor*, *Rânduiala sfințirii uneia sau mai multor icoane cu felurite chipuri*, *Rânduiala sfințirii icoanei Preasfintei Treimi*, *Rânduiala sfințirii raclei pentru sfinte moaște*, *Rugăciune la binecuvântarea unui monument*, *Rugăciune la încheierea anului școlar* și altele), astfel încât ediția de față este una dintre cele mai bogate în conținut, înnoită în limbaj și cu o ținută grafică superioară.

Nădăduim că diortosirea *Molitfelnicului* și publicarea sa în această nouă ediție la *Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă* va fi de un real ajutor slujitorilor Bisericii și tinerilor care studiază teologia.

Sfintele Paști - 2013

† DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

SFINTELE TAINÉ ȘI IERURGII

RÂNDUIELI LEGATE DE NAȘTEREA OMULUI

RÂNDUIALA ÎN ZIUA ÎNTÂI

Sfințirea apei

După ce femeia naște pruncul, moașa sau cineva din familie aduce la biserică într-un vas apă curată pentru sfințire, iar preotul o sfințește, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul zice ecfonisul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii, robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul rostește:

Rugăciunea de sfințire a apei

Dumnezeule Cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfințește apa aceasta (de trei ori). Și fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi care vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, spre vindecare și spre sfințirea caselor. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După rânduială, atât sfințirea apei, cât și rugăciunile la ziua întâi, care urmează mai jos, trebuie săvârșite în prima zi după naștere, acolo unde s-a născut pruncul. În acest caz, după sfințirea apei se cântă troparul Nașterii Domnului după care urmează rugăciunile la ziua întâi. Dacă nu există posibilitatea de a se citi aceste rugăciuni în prima zi, ele se vor citi mamei și pruncului cu cel dintâi prilej, caz în care sfințirea apei se va săvârși separat, încheiată cu otpust, iar la timpul citirii rugăciunilor se va începe cu binecuvântarea și rugăciunile începătoare.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul zice ecfonisul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoși, robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul rostește:

Rugăciunea de sfințire a apei

Dumnezeule Cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfințește apa aceasta (de trei ori). Și fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi care vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, spre vindecare și spre sfințirea caselor. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După rânduială, atât sfințirea apei, cât și rugăciunile la ziua întâi, care urmează mai jos, trebuie săvârșite în prima zi după naștere, acolo unde s-a născut pruncul. În acest caz, după sfințirea apei se cântă troparul Nașterii Domnului după care urmează rugăciunile la ziua întâi. Dacă nu există posibilitatea de a se citi aceste rugăciuni în prima zi, ele se vor citi mamei și pruncului cu cel dintâi prilej, caz în care sfințirea apei se va săvârși separat, încheiată cu otpust, iar la timpul citirii rugăciunilor se va începe cu binecuvântarea și rugăciunile începătoare.

Rugăciuni la ziua întâi

Merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină, își pune epitrahilul și, cădind toată casa, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul Nașterii Domnului,
glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeuul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru aceasta cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul prorocului David, în fărâdelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai

fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a născut ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut din ea învrednicește-l să se închine bisericii pământești, pe care ai pregătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a Te pogori din cer și a Te naște din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu,

Rugăciuni la ziua întâi

Merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină, își pune epitrahilul și, cădind toată casa, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul Nașterii Domnului,
glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru aceasta cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Ține, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul prorocului David, în fărâdelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai

fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a născut ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut din ea învrednicește-l să se închine bisericii pământești, pe care ai pregătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a Te pogori din cer și a Te naște din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu,

Care știi neputința firii omenești, binecuvintează, după mulțimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; căci Tu, Doamne, ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți. Pentru aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, chemăm cu frică numele cel sfânt al împărăției Tale: Caută din cer și vezi neputința noastră și curățește pe roaba Ta aceasta (N) și toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă și miluiește pe cei care s-au atins de ea și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi rugăciunea pentru moașa care ridică pruncul:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl, mai înainte de veci fără mamă, și, în zilele cele din urmă, ai fost trimis de la Tatăl și Te-ai născut pe pământ, din Maică nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de la păstori și doxologie de la îngeri, înfășare cu scutece și punere în ieslea vitelor, vino și, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (N), care a ridicat pruncul, și o curățește pe ea, ca să intre cu vrednicie în biserica Ta. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău Celui fără

de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune pentru celelalte femei, care stau în ajutor:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai zis Apostolului Petru, despre vietățile din vasul cel ca o față de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le numi necurate, Însuți binecuvintează-le pe roabele Tale care au ajutat la naștere, și le învrednicește a intra neîntinate în sfântă biserica Ta și a primi dumnezeieștile, preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a avea parte de cereasca Ta împărăție. Ca Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul face *otputul*: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule...

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle S-a culcat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și preotul stropește casa în chipul crucii; apoi însemnează pruncul, binecuvântându-l, la frunte, pentru minte, la gură, pentru cuvânt și suflare, iar la inimă, în care avem noi viețuirea, pentru putere, zicând: Măinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi Sfântul Botez.

Rugăciunea la ziua a opta,
la însemnarea pruncului, când i se pune numele

Se cuvine a ști că, în a opta zi după naștere, înainte de botezul pruncului, acesta este adus la biserică, iar *preotul, în pronaos*, face începutul, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul Tăierii-împrejur a Domnului, glasul 1:

Cel ce șezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început și cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naște pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu știe de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta, ai și fost tăiat împrejur a opta zi, ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

După aceea preotul, însemnând pe prunc la frunte, la gură, la piept și binecuvântându-l, zice rugăciunea aceasta:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeu nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău acesta (aici îi pune numele) și să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana uneltire a vrăjmașului și să urmeze poruncile Tale. Și dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de el, când se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârșindu-se prin înfricoșătoarele Taine ale Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale viețuind și

păzind pecetea nestricată, să dobândească fericirea celor aleși în împărăția Ta. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, luând pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului din pronaos și face cu el chipul crucii, zicând:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Merge apoi înaintea icoanei Mântuitorului din pronaos și, închinându-se, zice *otпустul*:

Cel ce a opta zi a primit a fi tăiat împrejur pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Se cuvine a ști că, dacă pruncul născut este slăbit și nu suge, ci trage să moară, nu trebuie să se aștepte, cum rău zic unii, până la a șasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci, în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri nebotezat. Căci, dacă femeile însărcinate de cinci luni care, din vreo lovitură se întâmplă să lepede pruncul, cad sub osânda de ucidere, după legi și canoane, cu atât mai vărtos trebuie să păzim pruncii de curând născuți să nu moară nebotezați.

Rugăciune când femeia leapădă pruncul fără de voie

Preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei și rugăciunea aceasta:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care Te-ai născut din Sfânta, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria și în iesle, ca un prunc, ai fost culcat, Însuți pe roaba Ta aceasta (N), care a căzut în păcat de ucidere (cu voie sau fără de voie) și a lepădat pe cel zămislit întru ea, miluiește-o după mare mila Ta și iartă-i păcatele cele de voie și cele fără de voie. Ferește-o de toate uneltirile diavolului și curățește-i înținăciunea; vindecă-i durerile; sănătate și putere trupului și sufletului dăruiește-i, Iubitorule de oameni, și, cu înger de lumină, păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni. Așa, Doamne, scap-o de neputință și de slăbiciune și o curățește de toată înținăciunea cea trupească și de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Și, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup. Că în păcate și în nelegiuiri ne-am născut și toți suntem înținați înaintea Ta, Doamne, și cu frică strigăm și grăim: Caută din cer și vezi neputința noastră, a celor osândiți. Iartă și miluiește pe roaba Ta (N), și pe toți, câți s-au aflat și s-au atins de ea, ca un Dumnezeu bun și de oameni

iubitor, după mare mila Ta, că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor sfinților. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi obișnuitul sfârșit.

RUGĂCIUNILE

ce se citesc la a patruzecia zi după naștere

Iar când se împlinesc 40 de zile, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în biserică. El este adus de maica sa, fiind curățită, și fiind de față și nașul pruncului. Se cuvine a ști că această rânduială se săvârșește la 40 de zile, indiferent dacă pruncul este sau nu botezat. Dacă nu este botezat, doar închinarea pruncului în Sfântul Altar se va face după primirea botezului, potrivit obiceiului îndătinat.

Preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparul Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeu nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drept, cel ce ai primit în brațe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă și învierea.

Și, plecându-și mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei și, punând epitrahilul pe capul ei, zice aceste

Rugăciuni pentru mama pruncului

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai zidit și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N), pe care ai mântuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată întinăciunea, ca, venind în biserica Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție, Doamne.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta (N) și o învrednicește pe ea, prin rugăciunile cinstitei preoțimi, să se adăpostească în sfântă sobornicească biserica Ta și să intre în casa slavei Tale. Și o învrednicește să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sânge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului și ne-

curăția sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserica Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că dacă va fi murit pruncul, aici se face sfârșitul.

Iar de trăiește pruncul, citește și aceste rugăciuni pentru el, punând mâna pe capul lui.

Rugăciuni pentru prunc

Ii pe acest prunc, născut dintru ea, binecuvintează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta și i-ai arătat lui lumina cea simțitoare, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Și să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispită de nuntă și sfântă Maica Ta, și în brațele dreptului Simeon ai fost ținut, Însuți Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcă-

torul tuturor, binecuvintează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l, depărtând de la el toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca, învrednicit fiind de Sfântul Botez, să dobândească partea aleșilor împărăției Tale, păzindu-l împreună cu noi, cu harul Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată slava, mulțumirea și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău Cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Dumnezeule, Părinte Atoșitorule, Care, prin Isaia, marele cuvântător între proroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoința Ta și prin împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa și după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curățire, El, Care era adevăratul Dătător al Legii, a socotit drept să fie înfățișat preotului și a primit să fie ținut în brațe de dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la prorocul mai sus pomenit

prin cărbunele din clește, iar urmarea ei o ținem și noi cei credincioși în Legea harului; Însuși și acum, Cel ce păzești pruncii, Doamne, binecuvintează pe pruncul acesta, împreună cu părinții și cu nașii lui, și, învrednicit fiind de nașterea cea din apă și din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu ești Cel ce locuiești întru cei de sus și privești spre cei smeriți și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu el semnul crucii înaintea ușilor bisericii (la intrarea în naos), zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

Și mergând în mijlocul bisericii zice iarăși aceasta:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

De aici îl duce înaintea ușilor altarului, zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi îl închină pe prunc la icoanele împărătești și cele laterale, zicând troparele obișnuite.

Și dacă pruncul va fi parte bărbătească, și va fi deja botezat, îl duce pe el în Sfântul Altar, pe ușa de miazănoapte, și-l închină la cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femească o duce până la ușile împărătești, o închină la icoanele catapetesmei și la iconostas. Apoi zice:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel.

Și după acestea, îl pune pe prunc înaintea ușilor altarului; și așa, închinându-se nașul de trei ori, îl ia pe el și iese. Iar nefiind el de față, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, și preotul face sfârșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de dreptul Simeon, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Canoanele Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți privitoare la Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinților Apostoli:

Dacă episcopul sau preotul ar boteza din nou pe cel ce are botezul adevărat sau dacă nu ar boteza pe cel spurcat de către eretici (cei fără credință adevărată) să se caterisească, ca unul care ia în râs crucea și moartea Domnului și nu deosebește pe preoții adevărați de preoții mincinoși.

Canonul 49 al sinodului local de la Cartagina:

... Nu se permite a se face botezări din nou sau hirotoniri din nou...

Canonul 48 al Sfinților Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar boteza după orânduirea Domnului, în Tatăl și în Fiul și în Sfântul Duh, ci în trei fără de început, sau în trei fii sau în trei mângâietori să se caterisească.

Canonul 50 al Sfinților Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar săvârși trei afundări ale unei singure sfințiri (a botezului), ci numai o afundare, aceea care se dă (se

practică) întru moartea Domnului să se caterisească... Pentru că nu a zis Domnul: întru moartea mea botezați, ci, mergând, învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh (Matei 28, 19).

Canonul 7 al sinodului II ecumenic:

Pe aceia dintre eretici care vin la ortodoxie, în partea celor ce se mântuiesc, îi primim după rânduiala mai jos arătată și după obicei. Pe arieni și pe macedonieni și pe sabatieni și pe novățieni, cei ce-și zic lor catari și stângaci, apoi pe patrusprezeceni (quartodecimanii), adică pe mercenari (tetradiți) și pe apolinariști îi primim dacă dau zăpăis (scrisoare de mărturisire de credință) și dacă dau anatemei toată erezia care nu cugetă (învață) cum cugetă (învață) sfânta lui Dumnezeu Biserică sobornicească și apostolească și îi pecetluim, adică îi ungem mai întâi cu sfântul mir, adică fruntea și ochii și nările și gura și urechile și, pecetluindu-i pe ei, zicem: Pecetea darului Duhului Sfânt.

Iar pe eunomieni, pe cei ce se botează cu o singură afundare, și pe montaniști, adică pe cei care se numesc aici frigieni, și pe sabelieni, care învață că Fiul este tot una cu Tatăl (identitatea Fiului cu Tatăl) și care fac și alte oarecare lucruri de neîndurat (urâte), și pe toate celelalte erezii (căci multe sunt aici mai cu seamă cele care pornesc din Țara Galatenilor), pe toți care dintre aceștia doresc să se adauge (atașeze) ortodoxiei, îi primim ca pe elini (păgâni): și (adică) în prima zi îi cercetăm, a doua zi îi catehizăm, iar a treia zi le facem lepădările de Satana (îi exorcizăm), suflăm asupra lor de trei ori în față și în urechi și astfel îi catehizăm și facem să petreacă timp îndelungat în biserică și să asculte Scripturile și atunci îi botezăm.

Canonul 48 al sinodului local de la Laodicea:

Se cuvine ca cei ce se luminează, după botez să se ungă cu hrismă cerească și să fie părtași împărăției lui Hristos.

Canonul 6 al sinodului local de la Neocesarcea:

Femeia gravidă trebuie să se lumineze (boteze), când va vrea; căci ceea ce naște nu este părtaşă întru aceasta cu cel născut pentru ca să se arate voința proprie a fiecăruia la mărturisire.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă o femeie catehumenă și-a dat numele său ca să se lumineze, iar în ziua botezării sale i s-au întâmplat cele după obiceiul femeiesc, se cuvine a se lumina întru acea zi? ori să amâne? și cât să amâne?

Răspuns: Se cuvine să amâne până ce se va curăți.

Canonul I al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă un copil catehumen ca de șapte ani sau un om matur (catehumen), s-ar întâmpla a fi la vremea când se face aducerea Jertfei și, neștiind, s-ar împărtăși, ce trebuie să se facă în privința acestuia?

Răspuns: Trebuie a se lumina, căci de Dumnezeu a fost chemat.

Canonul 5 al Sfântului Chiril al Alexandriei:

Iar dacă unii sunt supuși excluderii, epitimisindu-se pentru greșeli, apoi, fiind catehumeni, ar fi să se sfârșească, să se boteze, și să nu plece din cele omenești neîmpărtășiți de har, adică nefiind în comuniune; fiindcă se vede că și aceștia trebuie să fie după legiuirile bisericești.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă catehumenul ar fi demonizat și însuși el sau rudele lui ar dori ca el să primească Sfântul Botez, dacă trebuie să-l ia sau nu și mai ales când este spre moarte?

Răspuns: Dacă cel îndrăcit nu se va curăți de necuratul duh, nu va putea primi Sfântul Botez; dar la sfârșitul vieții se botează.

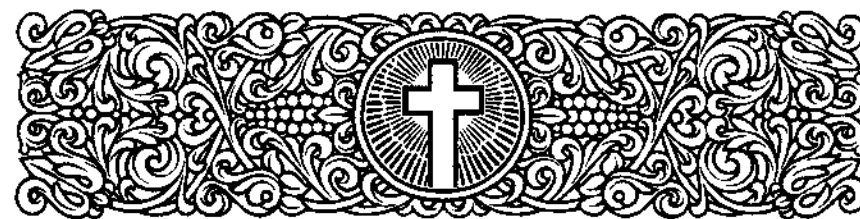
Canonul 4 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă vreun catehumen, fiind bolnav își iese din minte, și nu poate însuși mărturisi credința, și rudele lui se roagă să primească Sfântul Botez, până este viu, se cuvine a i-l da sau nu?

Răspuns: Se cuvine a-l lua, dacă nu se băntuiește de duh necurat.

Canonul 111 al sinodului local din Cartagina:

Așijderea s-a hotărât ca, oricine ar zice că harul lui Dumnezeu, prin care cineva se îndreaptă prin Iisus Hristos, Domnul nostru, are putere numai pentru lăsarea păcatelor celor săvârșite deja, și că nu dă încă ajutor spre a nu mai săvârși altele, să fie anatema.

RÂNDUIALA DINAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni la facerea catehumenului sau a celui chemat la botez

Cel care urmează a se face catehumen, dacă va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar dacă va fi prunc, să-l aducă cei care vor să-i fie nași și să stea cu el înaintea ușilor bisericii; iar preotul, stând în ușa bisericii, cu epitrahilul pe grumaz, să-l descingă de brâu sau de fașă pe cel care vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu fața spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculț, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos, slobode; iar dacă cel care vine să se boteze va fi prunc, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodocși și ei înșiși să fie botezați. După acestea preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe fața lui, însemnându-l de trei ori la frunte, la gură și la piept, și zicând la fiecare închinare: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citețul:** Doamne, miluiește.

Apoi preotul, punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

F în numele Tău, Doamne, Dumnezeuul adevărului, și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea peste robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt și a se păzi sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la el înșelăciunea cea veche și-l umple pe el de credința cea întru Tine, de

nădejde și de dragoste, ca să cunoască el că Tu ești Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, și Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble păzind toate poruncile Tale și cele plăcute Ție să săvârșească; că, de va face omul acestea, viu va fi prin ele. Scrie-l pe acesta în cartea vieții Tale și-l unește cu turma moștenirii Tale, ca să se preaslăvească de el numele cel sfânt al Tău și al iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău Celui de viață făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l pe el întru lucrul mâinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinându-se și slăvind numele Tău cel mare și preaînalt; și să Te laude pururea în toate zilele vieții sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul citește următoarele patru rugăciuni de exorcizare sau de înlăturare a puterii celui rău, dintre care primele două cu fața spre apus (adresate diavolului), iar celelalte două, cu fața spre răsărit (adresate lui Dumnezeu):

Exorcismul întâi

Eartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume și S-a sălășluit între oameni ca să surpe tirania ta și pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemnul Crucii a biruit puterile cele potrivnice, soa-

rele întunecându-se și pământul clătinându-se, mormintele deschizându-se și trupurile sfinților sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieții și a rânduit heruvimi și sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te și te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării și a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile și groaza Lui topește munții; că Acela și acum îți poruncește prin noi: Teme-te, ieși și te depărtează de la zidirea aceasta și să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineața, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare a judecății. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce șade pe heruvimi și caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea și toate câte sunt în ea. Ieși și te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaș al lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor și face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc. Ieși și te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta și cu toți slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit

numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Exorcismul al doilea

Dumnezeul cel sfânt, Cel înfricoșător și slăvit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rânduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi, nevrednicii robii Lui, îți poruncește, ție și la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene și necurate și spurcate și urâte și duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer și pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut și surd: Ieși din om și de acum să nu mai intri în el. Du-te; cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-ți aminte de Cel ce ți-a poruncit ție, după cererea ta, să intri în turma lor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul și a pus înălțimilor hotar și văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării și în ape multe cărare tare; de Cel ce Se atinge de munți și ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălțimile lui; de Cel ce a așezat pământul pe temeliile lui și nu se va clă-

tina în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ. Ieși și te depărtează de la cel ce se pregătește către sfânta luminare. Juru-te cu Pătimirea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și cu cinstitul Lui Trup și Sânge și cu venirea Lui cea înfricoșătoare, că va veni, și nu va zăbovi, să judece tot pământul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întinericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeu nostru, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunea întâi de exorcizare

Doamne Savaot, Dumnezeu lui Israel, Cel ce tămăduiești toată boala și toată neputința, caută spre robul Tău acesta (N); cearcă-l, cercetează-l și depărtează de la el toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează și curățește lucrul mâinilor Tale. Și, lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobește degrab pe Satana sub picioarele lui și-i dă biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobândind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuri-

toare și cerești și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunea a doua de exorcizare

Stăpâne Doamne, Cel ce ești, Cel care l-ai făcut pe om după chipul și după asemănarea Ta și i-ai dat lui putința de a dobândi viața de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; Însuți primește în împărăția Ta cerească și făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoțește viața lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Apoi preotul suflă asupra lui de trei ori, în chipul crucii, și-l însemnează, binecuvântându-l, iarăși de trei ori, la frunte, la gură și la piept, zicând:

Depărtează de la el pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibează în inima lui (și zice aceasta de trei ori după care continuă rugăciunea astfel): **duhul înșelăciunii, duhul vicleșugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurația, care lucrează după învățătura diavolului.**

Și-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale. Ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și ferind veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților în împărăția Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmează lepădările de Satana:

Fiind descins și desculț cel care vine să se boteze, preotul îl întoarce cu fața spre apus și, dacă va fi om în vârstă, își ridică mâinile în sus, iar

Preotul întreabă:

Te lepezi de Satana, și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui, și de toată slujirea lui, și de toată trufia lui?

Și răspunde cel care vine să se boteze, la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel care vine să se boteze, atunci răspunde nașul și zice:

Mă lepăd.

Preotul întreabă a doua oară:

Te lepezi de Satana, și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui, și de toată slujirea lui, și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde:

Mă lepăd.

Preotul întreabă a treia oară:

Te lepezi de Satana, și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui, și de toată slujirea lui, și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde: Mă lepăd.

Preotul iarăși întreabă pe cel ce se botează: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau nașul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

Preotul îl întreabă a doua oară: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau nașul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

Preotul îl întreabă a treia oară: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau nașul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

După aceea îi zice preotul: **Suflă și-l scuipe pe el.**

Iar el sau nașul suflă de trei ori și scuipe de trei ori spre apus.

Și făcându-se acestea, urmează unirea cu Hristos:

Preotul întoarce cu fața spre răsărit pe cel care se botează. care ține mâinile slobode în jos, și îl întreabă: **Te unești cu Hristos?**

Și răspunde cel care vine să se boteze sau nașul: **Mă unesc cu Hristos.**

Preotul îl întreabă a doua oară: **Te unești cu Hristos?**

El sau nașul răspunde a doua oară: **Mă unesc cu Hristos.**

Preotul îl întreabă a treia oară: **Te unești cu Hristos?**

El sau nașul răspunde a treia oară: **Mă unesc cu Hristos.**

Apoi îl întreabă preotul: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau nașul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Și îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

Și el sau nașul răspunde: **Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Apoi zice însuși cel ce se botează, sau nașul pruncului, sau preotul însuși, iar nu altcineva, Crezul sau Simbolul credinței:

red întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care

din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om; și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După rostirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către el:

Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Și preotul îl întreabă: **Și crezi Lui?**

Și acela sau nașul răspunde: **Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Și zice: **Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.**

Și după ce a rostit a doua oară Simbolul credinței, preotul îl întreabă a treia oară: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau nașul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Și iarăși îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

El sau nașul zice: **Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Și zice: **Cred întru unul Dumnezeu...**, tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a treia oară Simbolul credinței, îl întreabă preotul, de trei ori zicând: **Te-ai unit cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde de trei ori: **M-am unit cu Hristos.**

Apoi zice preotul: **Și te închini Lui?**

El sau nașul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Apoi zice preotul rugăciunea aceasta, intrând în biserică:

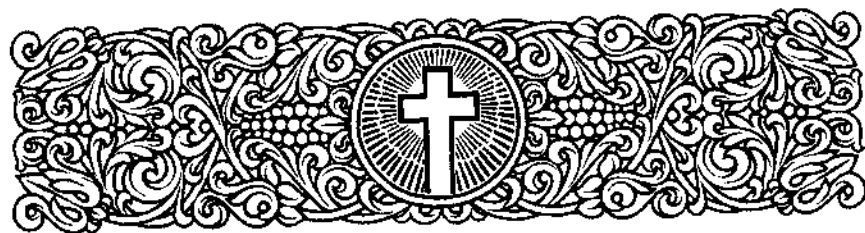
Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe el de omul cel vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învățătură despre Sfântul Botez
După Sfântul Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului
Cap. 61: Despre citirea rugăciunilor

Dator este preotul a citi deslușit sfintele rugăciuni și a le zice cu socotință și rar, iar dacă nu va fi vreo nevoie, să le citească în auz. Pentru că am auzit de la Părinți că, cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri, pătimesc aceasta, fiindcă preoții care i-au botezat pe ei n-au zis rugăciunile de lepădarea diavolului și celelalte sfinte rugăciuni cu luare-aminte. Deci, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie zise din început rugăciunile lepădărilor și celelalte rugăciuni, ci de mai multe ori, fiindcă și în Molitfelnic, de opt sau de zece ori scrie să le zici; și era și un obicei vechi al Bisericii ca în fiecare zi, adică în cele șapte zile ale săptămânii, să se zică acestea, de către preoții rugători, celor ce se botezau, și a opta zi iarăși se citeau de arhieru sau de preotul care urma să săvârșească botezul; și într-acest chip se boteza de arhieru sau de preot. Noi am văzut preoți cucernici botezând după ce, de trei ori, citeau acestea, fără lipsă.

Cap. 62: Se cuvine ca nașul celui ce se botează să fie ortodox și să fie cucernic

Trebuie să luăm bine seama a face nași pe creștinii ortodocși și, pe scurt, cunosători ai credinței. Căci eu am auzit lucru foarte greu și fără socotință că unii fac nași ai copiilor lor pe hulitorii, pe vrăjmașii credinței, pe cei fără de Dumnezeu și pe eretici, pentru pricini omenești, nădăjduind de la ei ceva din cele omenești. Unii ca aceștia și taina o leapădă și pe copiii lor nu-i luminează, ci mai vartos îi întunecă. Iar preotul care slujește se face părtaș celor depărtați de Dumnezeu. Căci cum ar putea să învețe dreapta credință cel ce hulește pe Dumnezeu, sau ce împărtășire are lumina cu întunericul, sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Precum scrie, cel ce face unele ca acestea osândit este.

SLUJBA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în sfită de culoare albă, punând și mâneculele; aprinzând toate lumânările în sfeșnice, ia cădelnița și vine la cristelniță tămâind împrejur; după aceea, dând cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice: *Binecuvintează, părinte; iar preotul, făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniței, zice cu glas:*

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoție și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă de împărăția cea nestricăcioasă cel ce se botează întru aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta care vine acum la sfânta luminare și pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii și moștenitor al veșnicilor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și păzească el haina botezului și logodirea duhului neîntinată și fără prihană în ziua cea înfricoșătoare a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie a nașterii din nou, spre iertarea păcatelor și spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți, el și noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Și în timp ce diaconul zice ectenia, preotul citește în taină această

Rugăciune

Indurate și Milostive Dumnezeule, Care cercetezi inimile și răunchii, iar cele ascunse ale oamenilor numai Tu le știi, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor Tăi; Care știi și cele ce sunt despre

mine, să nu Te scârbești de mine, nici să-Ți întorci fața Ta de la mine, ci treci cu vederea greșelile mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Și-mi spală necurăția trupului și întinăciunea sufletului și pe mine, întreg, cu totul mă sfințește, cu puterea Ta cea nevăzută și cu dreapta Ta cea duhovnicească; pentru ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea și făgăduind-o cu deplină încredințare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; așa, Stăpâne, Cel ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit și înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus și mă întărește spre slujirea acestei Taine mari și cerești. Și fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naște din nou prin a mea nevrednicie și-l zidește pe temelia Apostolilor și a prorocilor Tăi; și să nu-l surpi, ci sădește-l pe el sădire a adevărului în sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică și să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credință, să se slăvească și prin el preasfântul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că, la sfârșitul acestei rugăciuni, rostite în taină, preotul însuși zice: Amin.

Apoi citește rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrările Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Tă Tu, de bunăvoie, toate aducându-le dintru ne-ființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt, și fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdat, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecul Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut; Tu, trimițând din cer pe Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit curgerile Iordanului și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici, afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuși, dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta (de trei ori).

Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și suflă asupra apei în chipul crucii, de trei ori, zicând rugăciunea aceasta:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate și să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață. Că Tu, Doamne, ai zis: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Duh. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftile înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit

cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaș învierii Tale și păzind darul Sfântului Tău Duh și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întâi-născuți înscrși în cer, întru Tine, Dumnezeu și Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Și ținând diaconul vasul cu untdelemn, *sufă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori.*

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu părinților noștri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măsline, semnul împăcării și al mântuirii din potop, și ai închipuit prin acelea taina harului; și ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârșiți, Însuși binecuvintează și acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nestricăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată

lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăților pentru cei care se ung cu credință sau vor și gusta din el, spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și a Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Și preotul cântă, împreună cu cei ce se vor afla, Aliluia, *făcând o dată cruce, cu miruitorul înmuiat în untdelemn, în mijlocul apei sau turnând din vas.*

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – și face a doua cruce cu untdelemn în apă.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – și face a treia cruce cu untdelemn.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul care vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit cu două degete și-i face chipul crucii pe frunte, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: Spre tămăduirea sufletului. Pe spate: Și a trupului. La urechi: Spre ascultarea credinței. La mâini: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit. La picioare: Ca să umble pe căile Tale.

Și, după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, îl ia în mâini și, ținându-l drept și căutând spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori, zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin.

La a doua afundare: și al Fiului. Amin. Iar la a treia afundare: și al Sfântului Duh. Amin; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi îl așază pe brațele nașului, care ține în mâini o pânză albă. Dacă este adult, îl îmbracă în haină albă, curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar strana cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Apoi preotul își spală mâinile, iar cântărețul citește

PSALMUL 31

Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Se recomandă ca în acest moment preotul să dăruiască celui nou botezat *crucea baptismală*, zicând:

Zis-a Domnul: Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie (Marcu 8, 34).

Apoi binecuvântând preotul *lumânarea*, o dă în mâna celui botezat sau a nașului, zicând:

Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca, văzând faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri (Matei 5, 16).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeșul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunea ungerii cu Sfântul Mir

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, Atot-țiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie. Înсуți Stăpâne, Preaîn-durate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh și cuminecarea cu Sfântul Trup și cu scumpul Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe el întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă.

Izbăvește-l de cel rău și de toate uneltirile lui. Și păzește sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curățire și în dreptate, ca, în orice faptă și cuvânt bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștenitor cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, după rugăciune, unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe spate, la mâini și la picioare, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh.

După aceasta preotul, împreună cu nașul și cu pruncul, înconjoară cristelnița și analogul, cântând și cântând de trei ori stihul (Gal. 3, 27):

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Apoi prochimenu, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL (Romani, 6, 3-11)

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Rărilor, au nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea

morții Lui, atunci vom fi părtași și învierii Lui. Cunosând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 44: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Matei, 28, 16-20)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunile la spălarea pruncului

S el ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Insuți, Stăpâne Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de vrăjmași; păzește-i nespurcată și neîntinată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând întru el, cu harul Tău, nestricată pecetea cea duhovnicească; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a slăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

S tăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta, nou luminat, prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste el mâna Ta cea puternică și-l păzește cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată și-l învrednicește ca, bineplăcând Ție, să dobândească viața de veci. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

S el ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeu nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit, ca să primim cununa Ta cea nepieritoare.

Ecfonisul cu glas tare:

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, luând preotul fașa pruncului, *udă amândouă capetele și stropește fața lui*, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, *luând un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit*, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunile la tunderea părului

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului și, punând capul peste celelalte mădulare, ai așezat în el mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta, și ai acoperit capul cu peri, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; și toate mădularele lui spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțumească Ție, preabunule meșter, Însuți Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (N), care începe a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu nașii lui. Și le dă lor să gândească toate întru legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție. Că Milostiv și Iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce, prin săvârșirea Tainei Sfântului Botez, cu bunătaea Ta, ai sfințit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta și pogoară peste capul lui bine-

cuvântarea Ta. Și, precum ai binecuvântat prin procul Samuel pe împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău (N), prin mâna mea, a păcătosului, însoțindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrâneților, să-Ți înalțe slavă și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi preotul îl tunde pe el în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, după ce pune părul în cristelniță, preotul (diaconul) zice:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomeneste pe nași), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată să-l împărtășești cu Sfintele Taine căci, întâmplându-se a se săvârși din viață neîmpărtășit, greșești de moarte. Deci, cântându-se la strană: Trupul lui Hristos primiți și din izvorul cel fără de moarte gustați, pruncul va fi împărtășit cu Sfintele Taine între Ușile Împărătești.

Apoi preotul face otpustul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu..., Strana: Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Și otpustul acesta:

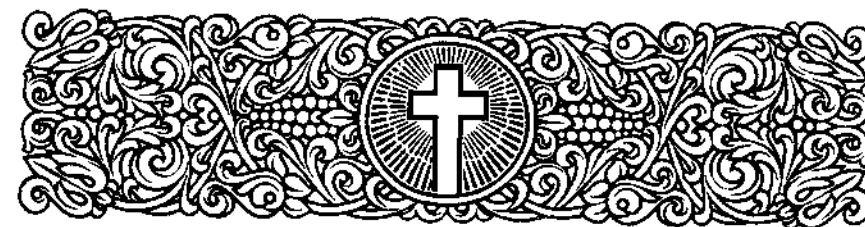
Cel ce, în Iordan de la Ioan, a binevoit a Se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

Să se știe că pruncul botezat trebuie împărtășit cu Sfintele Taine, că, întâmplându-se a se săvârși din viață neîmpărtășit, păcat de moarte se va socoti preotului.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a ști că dacă pruncul va fi atât de slab, încât să fie primejdie și îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, într-o astfel de întâmplare, se aduce apă și preotul lasă acea lungă rânduială și săvârșește slujba pe scurt, după cum se arată mai jos, începând așa:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciune

Doamne Dumnezeu, Atotțiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai înmuiat adâncul și l-ai pecetluit pe el cu înfricoșător și slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus

de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșător ești și cine Îți va sta împotriva? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta și spre apa aceasta, și-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de neștricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat Doamne numele Tău, cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și îndată toarnă untdelemn în apă și apoi îl botează pe prunc, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N) și celelalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Și după aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu el masa și cristelnița, după obicei, cântând: Câți în Hristos v-ați botezat... Și făcând sfârșit, îl împărtășește.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare și ungere.

SE CUVINE A ȘTI, iarăși că, dacă va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, și nu s-ar întâmpla să fie în preajmă preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefiind nici un bărbat, orice femeie, luând apă, să-l boteze, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Bărbatul sau femeia care vor face acest botez, trebuie să aibă ei înșiși botezul ortodox. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir și toată slujba Botezului după cuviință.

MĂRTURISIREA (SPOVEDANIA)

ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE SPOVEDANIE

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este ca a doua curățire și ca al doilea Botez. Drept aceea, se cuvine ca noi toți, mireni și monahi, clerici, preoți și arhierei să ne mărturisim păcatele și niciunul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toți am greșit și păcătuim; să nu uităm că Mântuitorul și Judecătorul vine; drept care și apostolul zice: «să lepădăm dar faptele întunericii și să ne îmbrăcăm în armele luminii» (Romani 13, 12). Și cum că tuturor le este de trebuință mărturisirea sau pocăința, însuși apostolul Iacov întărește zicând: «mărturișiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați» (Iacov 5, 16).

Pocăința arată cineva când în toată vremea se umilește și se socotește pe sine păcătos și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit aleargă la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea, se cuvine vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutând și cercetând pe cel păcătos și în tot chipul să-l atrageți, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greșite, să-l aduceți către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă așa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zahau și pe femeia desfrânată. Căci Zahau cu umilință și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața sa și să pună început de fapte bune; iar femeia desfrânată, luând un vas cu mir de mult preț și stând la picioarele Lui, în spate, că în față nu cuteza, cu lacrimi le uda și, cu părul capului său ștergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea și Hristos i-a zis: «iartă-se ție păcatele tale» (Luca 7, 47); iar lui Zahau i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia» (Luca 19, 92). Vezi dar cum, pentru călduroasa și adevărata lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăților le zice: «depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea» (Matei 8, 23). Și celor ce defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «năcicum nu se va ierta hula lor» (Matei 12, 32). Asemenea și cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască nu vor fi iertați, după cum mărturisește evanghelistul Luca (13, 5), zicând: «de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri»; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «iată se lasă casa voastră pustie» (Matei 23, 38).

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată și cu umilință, iar nu cum zic unii (lucru de răs), că mâncând și bând se deschide inima spre mărturisire; și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine și împotriva Celui ce zice: «luați aminte de voi, ca nu cumva să se îngreuieze inimile voastre cu îmbuibarea și beția, și fără de veste să vină peste voi pieirea» (Luca 21, 34). Și cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri și cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți astfel de mărturisire.

Se cuvine ție, o, duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele și a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câștig lumes, care-ți va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de canoanele Sfinților Părinți să nu îngreuiezi, nici să ușurezi pe

cineva, ca să nu te faci pe tine părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât Sfinții Părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decât Sfinții Părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfiială cad în păcate. Și cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât Sfinții Părinți? Și de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceștia îi defaimă și lucrează afară de canoanele și hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără temei, abătut fiind de la pravila sfințelor canoane. Deci toate să le facem după canoane și după hotărârile Părinților, dacă voim a moșteni în noi harul lor, și dacă voim ca iertarea păcatelor, pe care o dăm, să fie adevărată și încredințată.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele ușurări peste canoanele Sfinților Părinți, acestea sunt: când cineva vine la el și se arată cu căință fierbinte și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșelilor sale, cu adâncă și duioasă frângere a sufletului său, și cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de ele și cu inimă curată, încă și cu nefățarnică silință către faptele cele bune însoțite de înfrânare și milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisesc și Sfinții Părinți. Deci, pe unul ca acesta să-l primești și cu dragoste să-l mângâi cu vorba, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să știi încă și aceasta, o, duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu cu dragostea învățaturii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căință de la noi toți, ca pe toți să ne mântuiască și nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea și înțelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că dacă vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 de ani; și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decât un copil de 15 ani. Ia seama, dar, că Dumnezeu ne judecă după mintea și priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Astfel poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulți dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă pe duhovnic, ci numai când sunt

aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulți îi află fără grai și așa rămân nemărturișiți și pier sufletește și trupește; de aceea, căutați a avea grijă de aceasta și, când se îmbolnăvește vreunul din enoriașii voștri, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la cea din urmă slăbiciune, când i se va lega limba, ci să vă siliți de cu vreme a-l îndrepta sufletește după învățătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință; și aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturișiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învățându-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci.

De asemenea, la sfintele sărbători, în posturi și mai ales în Postul Mare, după cum este știut, mulți din parohieni nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înșii petrec tot Postul cel Mare fără nicio grijă de mântuirea sufletului lor și tocmai aproape de Paști, când nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să audă măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin și, ca niște furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi și ei, rătăciții, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ci, ca și cum ar fi fost curățiți de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte și așa, întinați, se împărtășesc cu preacuratele și Sfintele Taine.

Să învățați, dar, pe unii ca aceștia ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă, a Sfintelor Pătimiri, curățindu-se prin pocăință și pregătindu-se de la mic până la mare ca să-și împlinească din vreme canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc; și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtășit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

ÎNVĂȚĂTURĂ

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic, cum să învețe
fără sfială pe cei ce vin la spovedanie

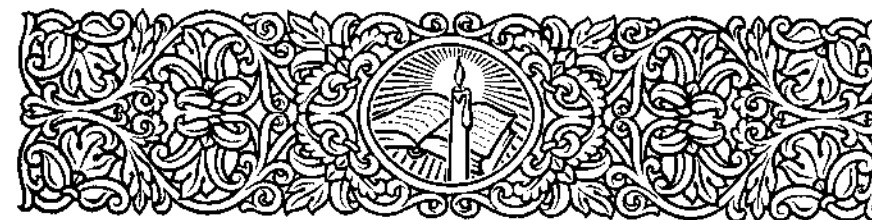
Cel ce va trebui să ia asupra-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă și chip de virtute: înfrânat, smerit, lucrător de toată fapta bună, în tot ceasul rugându-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvântul înțelegerii și al cunoștinței, ca să poată îndrepta pe cei păstoriți de el. Și mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieștii Scripturi, a Legii Vechi și a celei Noi; să știe pe de rost cele zece porunci și cu de-amănuntul să le păzească; să știe, de asemenea, Tainele și dogmele credinței ortodoxe; să postească întâi el miercurea și vinerea peste tot anul și orânduile posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleștile și soborniceștile canoane, ca, din bunătățile ce are el, să poată porunci și altora ca să le facă. Pentru că, de va fi el însuși fără învățătură și neînfrânat și iubitor de dezmierdări, cum va putea învăța pe alții fapta cea bună? Sau cine ar fi atât de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzându-l pe el că este fără de orânduială și bețiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: «mai crezută este vederea decât auzul».

Drept aceea ia aminte la tine, o, duhovnice, ca nu pentru nepurtarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mâna ta se va cere. Căci iarăși zice Scriptura: «blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă». Să nu te grăbești, ci, pe rând, cum aici s-a însemnat, pe câte unul să întrebi, nemirându-te de mărirea sau mulțimea păcatelor ce ți se vor spune, nici înfricoșându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturisește și să ascundă păcatele sale; ci cu fața blândă să-i zici că în orice fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l și părăsindu-l și plinindu-și canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte iarăși ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările și faptele păcatelor, să le atâți și în inima ta.

Așijderea și marele Vasile zice: «să nu te temi de om pentru mărirea și căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici; nici să te rușinezi de vreunul din cei mari ai pământului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu cutezi a-l îm-

părtăși cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieștile canoane poruncesc tuturor celor nevrednici să nu se împărtășească, pentru că, de vor îndrăzni, în veac se vor osândi; și de nu se vor întoarce, vai și lor și celor ce-i împărtășesc pe ei». Acestea și altele ca acestea să păzești. Și mai înainte de toate, să păzești în întregime toate dumnezeieștile porunci, ca să te poți mântui pe tine și pe cei ce te vor asculta pe tine.

Și niciunul dintre preoți, fără binecuvântarea arhiereului eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela cu pravila se va pedepsi ca un călcător al dumnezeieștilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci și pe câți s-au mărturisit la el, căci sunt nemărturisiți. Și câte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al soborului din Cartagina și după canonul 43 al aceleiași sobor.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să stai tu îmbrăcat în toate veșmintele preotești înaintea icoanei Stăpânului Hristos și, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil și felon să nu îndrăznești a mărturisi.

Apoi fă început, zicând așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Slavă Ție, Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 185). Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (Acestea caută-le înapoi la paginile 10-11).

Apoi citește aceste

Rugăciuni de iertare

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care, prin prorocul Tău Natan, ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui și ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăința lui,

Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se căiește de păcatele pe care le-a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de el, Cel ce ierți nedreptățile și treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și, de șaptezeci de ori câte șapte, să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Altă rugăciune

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, Păstorule și Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici și păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuți Stăpâne, slăbește, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcare de poruncă și prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Și în orice chip, ca un om, purtând trup și viețuind în lume, a fost înșelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu știință, sau cu neștiință; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestem preoțesc este, sau sub blestemul său a căzut,

sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-a jurat și l-a călcat, Însuți ca un bun Stăpân, care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui și blestemul și jurământul după mare mila Ta. Așa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, slujitorul Tău care mă rog bunătății Tale pentru robul Tău acesta (N), și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinurile cele veșnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Că Tu singur ești fără de păcat și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulți, și șade pe scaun cu fața senină, ca și când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel ce se spovedește să stea cu capul descoperit, cu mâinile strânse la piept, plecându-și capul în jos cu umilință și cu frică de Dumnezeu. Și duhovnicul zice către cel ce se mărturisește acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici nu te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată, și sfânta Lui icoană este înaintea noastră. Iar eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să știi că toate păcatele de două ori le vei avea; ia seama, dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Și așa să-l întrebi pe el cu dinadinsul pe rând, una câte una; și să-l aștepți până când va răspunde la fiecare întrebare. Și de va ști cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va ști, arată-i-le toate pe rând, deslușindu-i fiecare poruncă și îndemnându-l ca să le învețe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeiești

1. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
2. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare a câte sunt în cer sus, sau pe pământ jos, în apă și sub pământ; să nu te închini lor, nici să slujești lor.
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert.
4. Adu-ți aminte de ziua Domnului ca să o sfințești pe ea. În șase zile muncește și săvârșește toate lucrările tale, iar în ziua a șaptea te odihnește, căci este ziua Domnului Dumnezeuului tău.
5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.
6. Să nu ucizi.
7. Să nu fii desfrânat.
8. Să nu furi.
9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.
10. Să nu poftesci femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sunt ale lui.

Și mai înainte de toate, să-l întrebi despre credință, zicându-i:

Mai întâi de toate, spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfânta și de-viață-făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturisește să răspundă așa:

Cred într-unul Dumnezeu Tatăl, și într-unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut și într-unul Duhul

Sfânt, Care de la Tatăl purcede, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare: Dar crezi că soborniceasca și apostoleasca Biserică este sădită și crescută în Răsărit și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și că de atunci până acum stă neschimbată și neclintită? Sau te îndoiești de vreo oarecare poruncă sau învățătură?

Și de va crede drept și fără îndoială și de va ști carte, să zică Simbolul credinței până la sfârșit. Adică: Cred într-unul Dumnezeu...

Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred într-unul, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită și neschimbată.

Întrebare: Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului Duh, nu dă numai iertarea păcatului strămoșesc și a celor făcute de noi, ci dă și tărie și putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; și mai ales ai nădejdea vieții de veci?

Răspuns: Cred și mărturisesc un Sfânt Botez, care se face prin harul Sfântului și de-viață-făcătorului Duh, spre spălarea păcatului strămoșesc și a celor în care noi, de bună-voie, prin nepurtarea de grijă, cădem; și, cu bună nădejde, așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să vie.

Întrebare: Spune-mi, nu cumva ești eretic sau despartit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetând adunările lor, ascultând învățătura lor, sau citindu-le cărțile?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduință făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeiești le-ai socotit minciuni?

Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta, împlinindu-ți singur poftele trupesti? Nu cumva și acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femei? și ce fel a fost, față bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudeni sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire? sau cu vreun fel de dobitoc?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva și apoi ai jurat că nu știi, sau altul a furat și tu ai ascuns furtișagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mari, cu vreun fel de pără dreaptă sau strâmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moșii, dobitoace sau altceva?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ți facă vrăji, sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră (amuletă, talisman), ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinții tăi, sau pe preoți, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu el, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale și rugăciunea ta și orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sunt.

Spune-mi, n-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâșiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, pe care sfânta pravilă ne oprește a le mânca?

N-ai mâncat miercurea și vinerea carne, ouă sau brânză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărât Credința sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau trufit cu mărire deșartă; sau ești bețiv, sau fumător (sau ai consumat droguri) din care pricină îți pierzi trupul și sufletul?

Nu cumva ai știut de vreun fel de păgubiri și furturi și, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădești, ci ai tăcut, făcându-te și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gândul ca în urmă să păcătuiești cu vreunele din acele persoane?

Nu cumva trăiești în concubinaj, fără binecuvântarea Sfintei Taine a Cununii?

N-ai țiitoare, sau, dacă ai lăsat-o, cauți și acum prin scrisoare, sau altfel, a înnoi cu ea dragostea?

N-ai făcut strâmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără măsură și, îmbătându-te, ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Sau n-ai vărsat din pricina beției, sau după ce te-ai împărtășit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoți să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă (sau să facă avort), să facă desfrânare, sau alte răutăți să facă, spre paguba și ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomie, sau nu te-ai însoțit la alte răutăți cu ei?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii și nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alții dobândă cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva și din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greșala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții tăi ca să-i pomeniești la Sfintele Liturghii, lucru care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfânt numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrătești împotriva Lui, la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise și din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavolești?

Oare, primești și nu izgonești îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și umblă diavolul pururea cercând inimi fără pază. Drept aceea, se cuvine nouă pururea să-l izgonim, stându-i împotrivă cu gândul cel către Dumnezeu.

Te mărturiseşti de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an?

Ţi-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Oare, te mărturiseşti mereu la acelaşi duhovnic? Sau neguţătoreşti mărturisirea umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva eşti pizmuitor şi ne iubitor de oameni, şi nu cumva te sileşti pururea spre paguba şi răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, având pizmă sau vrajbă cu cineva, şi n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moşii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea, zicând către el aşa:

Socoteşte aceasta, fiule iubit al sfintei noastre Biserici Ortodoxe, că nouă tuturor, deobşte, mari şi mici, bogaţi şi săraci, ne este de trebuinţă pocăinţa. Şi, precum sufletul este mai de preţ decât trupul, aşa şi mântuirea lui este de mai mare folos şi câştig, precum şi Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăieşte, zicând: «ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată şi îşi va pierde sufletul său?». Se bucură, dar, în acest ceas sufletul meu, înţelegând că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu ştie Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care, din fragedă vârstă, ai crescut în acestea şi cu ele te-ai hrănit; din care, şi duhovniceşte ca dintr-un izvor al vieţii adăpându-te, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învăţătură văzându-te eu îndestulat, nădăjduiesc că, fără sfială, neîmpiedicându-te de nici un fel de pricină, ca şi către doctorul tău, în acest ceas curăţitor, toate rănile tale pe care, ca un vieţuitor în lume, le-ai dobândit din diferite întâmplări, fără făţarnicie le vei arăta ca să iei adevărată tămăduire de la Însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul şi Mântuitorul sufletelor şi al trupurilor noastre.

Şi apoi să-l întrebi de toate pe rând, cum crezi, însă Ține seama, duhovnice, de este slujbaş, dregător mare sau mic. Şi așa pe rând, după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi şi acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva iei mită la judecată? Judeci curând sau laşi pe cel sărac de pieire din cauza lenevirii şi pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire şi le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moşie sau alte bunuri?

Porţi grijă şi conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce Ți s-a încredinţat, nefăcând necazuri şi nedreptăţi unora sau altora?

Chiverniseşti bine, precum place lui Dumnezeu, casa şi slujitorii tăi?

Nu Ți-ai lăsat sau şi acum nu Ții la cinstea şi dragostea soţiei tale şi te porneşti cu poftă spre slujnicele ce ai în casă?

Înveţi pe fiii sau pe fiicele tale, precum şi pe slugile şi slujnicele tale, să urmeze poruncile bisericesti? Căci multe din slugi, neînvăţând poruncile lui Dumnezeu, pier, şi tu vei da seama.

Nu sileşti pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sărbători, sau să argăţească mai mult decât este cu dreptul?

Ai plătit argaţilor, slugilor şi muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila şi, din lăcomie, nu te-ai îndurat să dai înapoi?

Ai ştiut de vreo nedreptate ce avea să vină asupra oamenilor şi nu te-ai silit, cu cuvântul, după putinţă, a ajuta pe cei primejduiţi şi a opri nenorocirea?

Miluiieşti, după puterea ta, pe cei lipsiţi?

Mângâi pe cei întristaţi sau treci cu vederea pe cei mârniţi?

Cercetezi bolnavii şi pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temniţele şi pe cei ce sunt închişi, şi mai ales pe văduvele sărace şi neputincioase şi pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit şi nedreptăţit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecată?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărnicit vreo moşie cu strămbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l cobori din cinste și să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primești sfaturile ereticilor sau pârlile lor împotriva creștinilor ortodocși, și nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stat împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău, întru cele ce te-a învățat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău și n-ai luat iertare de la ei?

Și mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii și a canoanelor Sfinților Părinți?

Iar dacă este femeie să o întrebi pe rând așa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ți-ai otrăvit pântecele ca să lepezi copiii, sau, grea fiind, n-ai umblat fără rânduială, ridicând ceva sau alergând peste putință, sau altceva ți s-a întâmplat și ai născut pruncul fără de vreme sau mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoac ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să știi cât vei trăi? Sau câți copii vei naște, sau să știi ceva din cele neștiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau când ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul, având bărbat, și nu l-ai înșelat cu alte feluri de meșteșuguri, cu minciuni sau cu alte violenții?

N-ai furat ceva de la el, spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiva spre desfrânare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobești sau sulimenești, sau nu te ungi cu alte feluri de mirsuri, punându-ți în gând să amăgești pe tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri sulimenită în sfânta biserică, tulburând pe creștini, și nu cumva vorbești în biserică, spre paguba ta sufletească și spre ocara ta trupească?

Nu joci și râzi în chip nestăpânit și fără socoteală și nu cumva umbli din casă în casă fără treabă și gura o pornești nestăpânită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porți cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăști, sau îl nedreptățești, sau, pentru multă mândria ta, îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl pornești cu mânie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe el ca să vă răzbuțați asupra cuiva pentru vreo greșală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă și tu l-ai oprit? Sau, din lene, nu porți grijă de casa ta precum trebuie?

Și așa, cu toată socoteala și purtarea de grijă, să iei seama celor ce se mărturisesc la tine, ținând seamă de este slujbaş sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cârturar sau necârturar; și învățându-l să-i zici așa:

Iată, de acum, de toate acestea dator ești să te păzești, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creștinești. Pune, dar, de acum început bun, nădăduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ți ajute; și mai mult păzește-te ca să nu te mai întorci la greșelile pe care le-ai făcut, ca să nu fii de râs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele niciun folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie și multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă, arvunesc osândă veșnică și chinul iadului. Drept aceea, datori suntem toți, mici și mari, săraci și bogați, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu și cu cucernicie să viețuim, ca pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicându-le către el și întrebându-l cu de-amănuntul, și el iarăși cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le și descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ți capul. Și, plecându-și el capul și îngenunchind, citește-i această:

Rugăciune de dezlegare

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu, Cel ce ești mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate și Îndelung-Răbdătorule, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, Însuți și acum milostivește-Te asupra robului Tău (N) și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă-l și-l unește cu sfânta Ta Biserică întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți Se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și, sfârșind rugăciunea, zi ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Citețul: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și vreme de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fă sfârșitul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. După aceea, punând mâna pe capul lui, zi această

Dezlegare

Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să-ți ierte ție, fiule (N), toate păcatele. Iar eu, nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, zicând sfârșitul dezlegării acesteia, fă semnul sfintei cruci cu mâna pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericiim... Și așa să-i dai canonul pe măsura păcatelor lui; și, dacă va fi făcut păcate mai multe și mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtășanie mai mulți ani; iar cele mai ușoare păcate să i le ierți lui, pentru canonul cel mai mare ce l-ai dat. Însă, pentru păcatele mari, să zici către el așa:

Fiule, atâția ani poruncesc dumnezeieștii părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Și, de vei avea grijă să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinților părinți, ca să te împărtășești, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar dacă vei fi bolnav și tare slăbit, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și dacă te vei însănătoși, iarăși vei rămâne oprit atâția ani câți ți s-au poruncit, până când vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintâi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pe acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice:

Că, dacă va fi părăsit omul păcatul, din acel moment să-i socotești și canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani trebuie să se lipsească de Sfânta Împărtășanie; pe acesta să-l întrebă, și, dacă va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi, iar dacă va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canonisești numai cu cei cinci. Și pentru altele, așa să

faci scăderea. Că, după cum grăiește marele Vasile, câtă vreme va face omul păcatul și nu se va împărtăși, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăsește păcatul; și dacă se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși de la început se cuvine să i se dea canonul. Iar dacă se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii canonului celui neîmplinit sau ai canonului păcatului celui făcut de curând. Și al cărui păcat va fi canonul mai mare, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului celui de pe urmă, dacă se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de la Sfânta Împărtășanie, acei ani și vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socotește și aceasta:

Că, dacă se va afla acel om cu bună cucernicie și va veni să facă în toate zilele metanii după putință, să-i ierți un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtășească; și de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierți și alt an. Dacă va posti miercuria și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i ierți încă un an. Dacă va vrea să postească și luna – să nu mănânce carne – să-i mai lași un an. Dacă va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i lași încă un an. Dacă va fi mai jos de 20 de ani, să-l canonisești mai puțin.

Iar dacă va vrea să se pocăiască de păcate și va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierți a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar dacă va cădea, după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele Sfințelor sinoade și ale Sfinților
Părinți, și cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, 15 ani să nu se împărtășească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul 20 de la Ancira, pe preacurvari ca și pe curvari îi canonisește, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie și alte fapte bune.

Sodomia, 15 ani: canoanele 7, 62 și 63 ale marelui Vasile; 59 al Sf. Ioan Postitorul.

Curvia cu dobitoc, 15 ani: canonul 63 al marelui Vasile.

Pentru curvie, 7 ani: canonul 59 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile; 26 și 65 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată și de o maică, 20 de ani să nu se împărtășească: canonul 67 al marelui Vasile. Iar Ioan Postitorul zice, 15 ani: canonul 24.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra, 11 ani, după canoanele 79, 67, 75 ale marelui Vasile; 26 al Sf. Ioan Postitorul.

Cu vară primară, 10 ani; cu a doua vară, 9 ani; cu mama nașei sale, 11 ani; iar cu nașa, 20 ani; cu cumnata, 11 ani. Femeia ce va curvi cu doi frați, 11 ani: canoanele 60, 63 și 58 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cu mama vitregă, 20 de ani, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, 12 ani, după Ioan Postnicul: canonul 25.

Așijderea femeile care n-au bărbați, cu canonul curviei să se canonisească, adică 7 ani.

Iar cele cu bărbați, cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulți, și anume 15 ani.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, 15 ani și preot să nu se facă. Așa să canonisești și pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai ușor s-o canonisești, însă precum vei pricepe tu sila ei: canonul 65 al Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va umbla cu femeie străină, peste fire, 15 ani.

Cel ce jură strâmb, 10 ani, iar de a făcut aceasta de nevoie, 6 ani: canoanele 64 și 82 ale marelui Vasile.

Martorul mincinos, 6 ani.

Cel ce face malahie, post de 40 de zile, și metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtășească, și câte 50 metanii pe zi: canonul 20 al Sf. Ioan Postitorul.

Iar de a făcut unul cu altul malahie, peste 80 de zile, sau 2 ani să nu se împărtășească și câte 50 metanii pe zi: canonul 11 al Sf. Ioan Postitorul.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinților lui, 3 ani să nu se împărtășească, mâncând luna, miercurea și vinerea, o dată, și metanii 200 pe zi.

Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, pentru că rugăciunea lui spre blestem și spre păcate se socotește, și să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Femeia care-și va omori pruncul de la sân, 7 ani să nu se împărtășească: canonul 2 al Sfântului Vasile cel Mare.

NUNTA SLUJBA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, așezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făcliile în sfeșnice. Și, venind cei care vor să se logodească, cu nașii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirii în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, mireasa în stânga, adică spre nord, nașul în dreapta bărbatului, nașa în stânga miresii. Preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și, binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul zice cu glas tare:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântați ei în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și purtare fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeu nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeșul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni întru unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuși binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor), povățuindu-i pe ei spre toată fapta bună. Că milostiv și

iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne. Și preotul citește în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gând.

Preotul zice cu glas tare ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii peste Sfânta Evanghelie, apoi pe fața bărbatului, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Și-l pune preotul, împreună cu nunul, în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Așijderea și cu inelul miresei, făcând chipul crucii peste Sfânta Evanghelie și apoi pe fața miresei, atingând fruntea miresei și a mirelui, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Apoi preotul pune inelul, împreună cu nuna, în degetul inelar al mâinii drepte a miresei. După aceasta, nunii schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam, ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeie stăpânului său Isaac și, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuți binecuvintează logodna robilor Tăi (N) (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor) și întărește cuvântul pe care și l-au dat. Unește-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească și femeiască și de la Tine se însoțește bărbatului femeie spre ajutor și spre dăinuirea neamului omenesc. Însuți, dar, Stăpâne Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moștenirea Ta și făgăduința Ta peste robii Tăi, părinții noștri cei aleși ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) și spre roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire și să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în țara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru Cel ceresc S-a îndurat spre fiul

cel risipitor, când a zis: Dați inel în dreapta lui și, junghiind vițelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a înarmat pe Moise în Marea Roșie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit și pământul s-a întemeiat. Și dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt. Însuți dar și acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească (se face semnul binecuvântării asupra mirilor) și îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate câte sunt și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, dacă urmează îndată Cununia, începe a se cânta Psalmul 127, iar dacă nu urmează îndată Cununia, se rostesc ectenia și otpustul:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea sa.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru marii orașelor și a satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți dreptslăvitorii creștini, care sunt de față la săvârșirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul zice cefonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi otpustul zilei.

Scurtă învățătură despre nuntă,
după Sfântul Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 280: Despre nuni

Se cuvine a ști că nunii cei primitori ai curăției și ai unirii, fiind părinți și învățători ai unirii într-un gând și ai însoțirii, trebuie să fie ortodocși și iubitori de Dumnezeu.

*

Se cuvine a ști și aceasta, că de vor vrea să se cunune cei logodiți îndată după logodnă, așa precum sunt strânși în biserică, numaldecât începe preotul Psalmul "Fericiți toți..." și corul credincioșilor sau cântăreții cântă: Slavă Ție, Dumnezeule nostru, slavă Ție, după cum s-a arătat la începutul cununiei.

*

Iar de va fi trecut câțeva vreme după logodna lor, atunci preotul având știre, iarăși pregătește masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând peste Sfânta Evanghelie, în locul inelelor, cununile: a bărbatului de-a dreapta și a femeii de-a stânga. Și venind cei ce vor să se cunune, având lumânări aprinse, îi cădește preotul, citind Psalmul 127, iar credincioșii sau cântăreții, la fiecare stih, cântă: Slavă Ție, Dumnezeule nostru, slavă Ție.

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin cei logodiți, cu nașii lor, în biserică, stau înaintea mesei, pe care se află Sfânta Evanghelie, Sfânta cruce, cununile (a bărbatului în dreapta și a miresei la stânga), paharul cu vin și pâine și sfeșnice cu lumini. Nașii țin lumânările aprinse, preotul îi cădește, citind Psalmul 127. Credincioșii sau cântăreții cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Apoi, închinându-se, preotul sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor bună înțelegere, viață cumpătată și rod pântecelui spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria nașterii de prunci buni și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le îplinească lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, pri-mejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dum-nezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stă-pâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea Ta de oameni, ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe ei și ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care Dum-nezeu i-a unit omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam și ai deschis pântecul Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi și ai binecuvântat nașterea ei; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahela și din ei ai arătat doisprezece patriarhi; Cel

ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisabeta și le-ai dat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și din ea Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; Care, pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate, ai venit în Cana Galileei și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci din această însoțire.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvintează nunta aceasta (se face semnul binecuvântării asupra mirilor). Și dă robilor Tăi (N) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminție cu viață îndelungată, cununa cea neveșejită a măririi. Învrednicește-i a-și vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bântuială. Și le dă lor din roua cerului de sus și din belșugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și le împlinește lor și celor ce sunt dimpreună cu ei toate cererile cele pentru mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și

bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, sfîntitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupesti, păzitorul nestrîcării și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe el ca pe un stăpân al făpturii și ai zis: Nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul. Și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă. Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi (N). Și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam și pe Sarra. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov și pe toți patriarhii. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif și pe Asineta. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise și pe Semfora. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim și pe Ana. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia și pe Elisabeta (Preotul însoțește fiecare din aceste rostiri de semnul binecuvântării asupra mirilor).

Păzește-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzește-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Iona în pântecele chitului. Păzește-i pe ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinții trei tineri, trimițându-le lor rouă din cer. Și să vină peste ei bucuria aceea pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ți aminte de ei, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de Enoh, de Sem și de Ilie. Adu-Ți aminte de ei, Doamne, Dumnezeuul nostru,

precum Ți-ai adus aminte de sfinții Tăi patruzeci de mucenici, trimițându-le lor cununi din cer. Adu-Ți aminte, Doamne, Dumnezeuul nostru, și de părinții lor, care i-au născut și i-au crescut, pentru că rugăciunile părinților întăresc temeliiile caselor copiilor. Adu-Ți aminte, Doamne, Dumnezeuul nostru, și de robii Tăi (N), nașii lor, și de nuntașii care s-au adunat la săvârșirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ți aminte, Doamne, Dumnezeuul nostru, de robul Tău (N) și de roaba Ta (N), și-i binecuvintează pe ei (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor).

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni și bună înțelegere sufletească și trupească. Înălță-i pe ei ca pe cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestularea având, să sporească spre toată fapta bună și bineplăcută Ție și să vadă pe fiii fiilor lor, ca niște mlădițe tinere de măslin împrejurul mesei lor, și, bineplăcând înaintea Ta, să strălucească precum luminătorii pe cer, întru Tine Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Duhului Tău Celui de viață Făcător, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule Cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N) (preotul ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe ei într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea chipul crucii peste Sfânta Evanghelie și pe fața lui, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Și îi binecuvintează preotul de trei ori, cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe ei (psalmul 8, 5).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Apoi prochimenu, glasul al 8-lea, psalmul 20:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL (Efeseni 5, 20-33)

Citețul: Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu-Tatăl. Supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Căci, precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru totul. Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt. Și ca s-o înfățișeze Sieși, Biserică

slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană. Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica. Pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. Astfel și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 5-lea:
Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 2, 1-11)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție,
Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileei, iar Mama lui Iisus era acolo. Și au fost chemați la nuntă și Iisus cu ucenicii Săi. Și, sfârșindu-se vinul, a zis Mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: Ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Sa a zis celor care slujeau: Faceți orice vă va spune. Și erau acolo șase

vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. Apoi le-a zis: Scoateți acum și duceți nunului. Iar ei i-au dus. Și, când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, ci numai slujitorii care scosese apă știau, a chemat nunul pe mire și i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se amețesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileei și Și-a arătat slava Sa; și au crezut în El ucenicii Săi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și ocrotirea robilor Tăi (N), care se însoțesc unul cu altul prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), nașii lor, și pentru poporul care stă înaintea, în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, cu purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu-Tatăl Cel ceresc, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Apoi se aduce paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor care se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu duhovniceasca Ta binecuvântare (se face semnul binecuvântării asupra paharului). Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema; iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele de trei ori; asemenea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei făcând ocolire cu cei cununați și cu nunții, de trei ori, și cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește! Fecioara a avut în pântec și a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților Mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirele face trei închinăciuni și, plecându-și capul, pune mâinile pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, stând cu toată evlavia; iar preotul, apucând cununia de o parte și nunul de alta, zice:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nunul, ia cununia, o dă mirelui de o sărută, și o așază pe Sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa și, făcând la fel, preotul zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ține cuvântare, zice către miri:

Iată, fiilor duhovnicești, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, ați săvârșit jurământ înaintea Sfântului Altar că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileei și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (se face semnul binecuvântării asupra mirilor), care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează

intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curăți, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeu și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Amin.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește (de trei ori), Părinte binecuvintează.

Preotul, otpustul:

El ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților

Apostoli, ale sfinților, de Dumnezeu încununătorilor și întocmai cu Apostolii împărați Constantin și Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubit de oameni.

După această nuntă cântă: Cuvine-se cu adevărat...; iar mirii, nuntul și nuna, mergând după preot, sărută icoana Mântuitorului și a Maicii Domnului de lângă Ușile Împărătești, venind înapoi la locul lor, unde părinții mirilor și toată nuntă, câte se vor afla aici, fac trei închinăciuni și sărută Sfânta ~~Crucă~~ ~~Crucă~~ ~~Crucă~~, cununile și mâna preotului. Acesta felicită pe miri și pe nuni, întorcându-se spre răsărit, zice: Pentru rugăciunile...

Se cuvine a ști că această rânduală, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost cununat.

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii cu nași la biserică, preotul ia epitrahilul și iese în tinda bisericii, unde așteaptă aceștia – având aprinse lumânările de la nuntă – și face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și troparul Sfinților mucenici.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit faptele Tale, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoți unul cu

altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârșit. Învrednicește-i a intra în sfântă biserică Ta și a se împărtași cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: *Amin* sub bușor.

Preotul: Pace tuturor. Citețul: *Și duhul*. Capetele voastre Domnului să le plece.

Intr-o unire ajuns robii Tăi, prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a Cununiei prin rugăciunile preoților Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N), să fie cap soției sale, precum și roaba Ta (N), să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămână nezdruccinată unirea lor până la sfârșit, și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: *Amin*.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție.

Citețul: Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei... (pag. 102).

Apoi, binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserică Ta.

Mai adaugă și alte rugăciuni ce va ști, sărutând sfintele icoane; apoi, dând cântăreților lumânările pentru a fi folosite în biserică.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Această slujbă se săvârșește când amândoi mirii au mai fost căsătoriți o dată.

Preotule, urmează învățăturii de la pagina 85; apoi fă începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: *Amin*. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., apoi troparul zilei.

Diaconul zice Ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoție și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei în bună-înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței

Tale; Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), povățuindu-i spre toată fapta bună. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi (N), în pace și într-un gând. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul mai întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața mirelui atingând fruntea lui și a miresei și zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Și îl pune, împreună cu nunul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea și miresei, făcând chipul crucii și atingând cu inelul fruntea ei și a mirelui, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a miresei. Apoi nașii le schimbă în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care pe toți îi miluiești și de toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe ei la pocăință, și dându-le lor iertare de greșeli, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și celor fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenesti, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi aceștia (N), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor smerenia vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăință din toată inima lor, într-un gând și în pace împlinind poruncile Tale, să se învrednicească și de cereasca Ta împărăție. Că Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriții că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelile noastre, că Tu ești Cel ce ai ridicat pe umeri neputințele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Dumnezeule cel Sfânt, Care din ţărână ai făcut pe om şi din coasta lui ai făcut femeie şi ai însoţit-o lui spre ajutor, pentru că aşa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuţi şi acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaş şi uneşte pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N) (preotul ia dreapta mirelui şi o uneşte cu dreapta miresei), pentru că de către Tine se însoţeşte bărbatul cu femeia. Uneşte-i pe ei într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruieşte-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea, şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul cununia şi făcând cu ea chipul crucii pe faţa mirelui, atingând fruntea lui şi a miresei, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul, i-o pune pe cap. Asemenea face şi la mireasă, atingând fruntea ei şi a mirelui şi zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi pune, împreună cu nuna, cununia pe capul miresei. Apoi îi binecuvintează pe ei de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire şi cu cinste încununează-i pe ei.

După aceasta citeşte *Apostolul* şi *Evangelia*, pe care caută-le înapoi la cununia întâi, paginile 95-96.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluieşte.

Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ție, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea şi ocrotirea robilor Țăi (N), care se însoţesc unul cu altul prin taina nunţii, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Țăi (N), naşii lor, şi pentru poporul ce stă înaintea în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeşul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuşi şi acum pe robii Tăi aceştia (N), pe care ai binevoit a-i însoţi unul cu altul, păzeşte-i în pace şi în bună-înţelegere. Arată nunta lor cinstită, fereşte patul lor neîntinat. Binevoieşte să-şi petreacă viaţa lor fără prihană. Şi-i învredniceşte pe ei să ajungă bătrâneţi fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu eşti Dumnezeuul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice Ectenia cererilor: Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi... (Caută la pagina 98-99).

Iar preotul zice:

Şi ne învredniceşte pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu-Tatăl Cel ceresc, şi a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ție, Doamne. După aceea se aduc paharul cu vin şi pâine şi le binecuvintează preotul.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta şi ai întărit pământul şi ai înfrumuseţat cununa tuturor celor făcute de Tine, şi acest pahar de obşte, pe care l-ai dat celor ce se însoţesc prin unirea nunţii, binecuvintează-l cu duhovniceasca Ta binecuvântare. Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreţii cântă: Paharul mântuirii..., iar preotul, luând pâinea şi paharul cu vin, dă mirelui de gustă de câte trei ori; asemenea şi miresei. Şi îndată, luând cădelniţa, începe a cădi împrejurul mesei, făcând ocolire cu cei cununaţi şi cu nunii, de trei ori, cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuieşte! Fecioara a avut în pânţec şi a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu şi Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinţilor Mucenici, care bine v-aţi nevoit şi v-aţi încununat, rugaţi-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor şi bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o fiinţă.

Cei cununaţi pleacă fruntea spre Sfânta Evanghelic. După aceea preotul ia, împreună cu nunul, cununia de la mire, după ce a zis:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulţeşti ca Iacov, umblând în pace şi lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul ia, împreună cu nuna, cununia de la mireasă, după ce a zis:

Şi tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veseleşti ca Rebeca, să te înmulţeşti ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău şi păzind rânduielele Legii, că aşa a binevoit Dumnezeu.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai venit în Cana Galileei şi nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), care cu purtarea Ta de grijă s-au însoţit prin unirea nunţii. Binecuvintează intrările şi ieşirile lor. Înmulţeşte cu bunătăţi viaţa lor. Primeşte cununile lor în împărăţia Ta, păzindu-i curaţi, fără prihană şi neasupriţi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ție, Doamne.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Fată, Fiul şi Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă şi de o fiinţă şi începătoare de viaţă, o Dumnezeire şi o împărăţie, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viaţă îndelungată, naştere de

prunci buni, spor în viaţă şi în credinţă. Să vă umple pe voi de toate bunătăţile cele pământeşti şi să vă învrednicească şi de desfătarea bunătăţilor celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor.

Strana: Amin.

Şi preotul face *otпустul* acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte, binecuvintează!

Preotul:

El ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor, de Dumnezeu încununărilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi Constantin şi Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Strana: Amin.

Apoi cei cununaţi urmează pe preot la icoana Mântuitorului şi la icoana Maicii Domnului unde se închină şi le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată şi la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârşească, pentru că este o fărădelege; şi cine va îndrăzni a cununa să ştie bine că va cădea în osânda canonisirii şi va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoţiei.

Spre știință

S-a luat obiceiul ca, după 25 de ani de conviețuire, soții care au primit Sfânta Taină a Cununii să ceară preoților să le facă așa-numita «cununie de argint», iar după 50 de ani «cununia de aur», sau după 75 de ani – ceea ce este o situație cu totul rară – «cununia de diamant sau platină».

Pentru îndrumarea preoților, arătăm că la astfel de ocazii se va săvârși Rânduiala Slujbei de mulțumire pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu, adăugându-se la ectenii, când se rostesc mulțumirile: Pentru binefacerile ce au fost asupra robilor lui Dumnezeu (N), în timpul celor 25 (respectiv 50 sau 75) de ani de împreună-viețuire. Același adaos se va pune și la Rugăciunea de mulțumire de la sfârșitul slujbei.

Întrucât unii credincioși schimbă din nou, cu acest prilej, inele (de argint, aur etc.), aceste inele, după ce se face cu ele semnul Sfintei Cruci pe Sfânta Evanghelie, vor fi puse în degetele inelare ale celor pentru care se face Slujba de mulțumire, cu formula: Se binecuvintează robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de 3 ori).

Punerea inelelor se obișnuiește a se face înainte de rostirea Rugăciunii de mulțumire de la sfârșitul Slujbei de mulțumire, nașii schimbându-le ca și la logodnă. Nu se folosesc cununiile, paharul cu vin și pâinea și nici nu se înconjoară masa cu cântarea troparelor respective.

Slujba se încheie cu apolisul de la rânduiala Cununii.

Această slujbă nu face parte din Sfintele Taine. Am considerat totuși că e bine să o așezăm aici, în dorința de a veni în ajutorul preoților care o vor folosi astfel cu mai multă ușurință.

RÂNDUIALA SLJBEI DE MULȚUMIRE

pentru toată binefacerea
primită de la Dumnezeu

Dacă cineva dorește a mulțumi lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la El, mulțumirea se face în felul următor:

Dacă mulțumirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după Binecuvântată este împărăția..., la ectenia mare se adaugă cererile de mulțumire. După vohod, troparele zilei și ale mulțumirii. După Apostolul și Evanghelia zilei se pun și ale mulțumirii. La ectenia întreită se adaugă cererile de mulțumire. Chinonicul zilei și acesta, al mulțumirii:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt. Aliluia.

După Rugăciunea amvonului se citește rugăciunea mulțumirii și se cântă doxologia mare sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiana.

Iar dacă mulțumirea nu se face la Liturghie, se urmează astfel: preotul, îmbrăcat în epitrahil și felon, stând înaintea Sfintei Mese (sau înaintea mesei pregătite în mijlocul bisericii) și tămăind cruciș, începe rugăciunea de mulțumire, zicând:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se cântă, pe glasul al şaselea, în timp ce preotul cădeşte: Împărate ceresc... Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi

PSALMUL 117

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, toţi cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. În necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-a scos întru desfătare. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu bucurie pe vrăjmaşii mei. Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. Toate neamurile m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Împingându-mă m-au împins să cad şi Domnul m-a sprijinit. Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mântuire. Glas de bucurie şi de mântuire în corturile dreptilor: «Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere». Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi vesti lucrările Domnului. Certând m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat. Deschideţi-mi mie porţile dreptăţii; intrând în ele voi lăuda pe Domnul. Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea. Te voi lăuda, că m-ai auzit şi ai fost mie spre izbăvire. Piatra pe care n-au

băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta şi minunată este întru ochii noştri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea. O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, sporeşte! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului. Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi lăuda; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... Şi acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori).

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluieşte şi celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., şi îndată adaugă aceste cereri de mulţumire:

Pentru ca să primească în jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, mulţumirea şi rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor Săi robi, şi cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulţumirea noastră, pe care o aducem cu inimă smerită, pentru binefacerile pe care le-am primit de la El, ci ca o tămâie cu bun miros şi ca o ardere de tot, bineprimită să-i fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă şi acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor Săi robi, şi buna cerere şi dorirea credincioşilor Săi spre bine să le plinească şi, ca un milostiv, totdeauna să ne dăruiască binefaceri, nouă şi sfintei Sale Biserici şi întregului Său popor dreptcredincios, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N) și pe noi toți, de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și, cu sănătate, întru lungime de zile, în pace și cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i înconjoare pe credincioșii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește... și celelalte. Ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și

TROPARUL,

glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi, nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, pe care le-ai revărsat asupra noastră, lăudând, Te binecuvântăm, mulțumim, cântăm și slăvim marea Ta milostivire și, cu dragoste, ca niște robi, strigăm Ție: Binefăcătorule, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 3-lea:

De binefacerile și darurile Tale, ca niște robi netrebnici, învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu osârdie alergăm către Tine; mulțumire Îți aducem după putere și, slăvindu-Te ca pe un Dătător de bine și Făcător a toate, strigăm: Slavă Ție, Dumnezeule, întru tot îndurate.

Și acum..., același glas:

Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea creștinilor, noi robii tăi, agonisind mijlocirea ta, cu mulțumire strigăm ție: Bucură-te, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară; și ne rugăm totdeauna să ne izbăvești de toate nevoile, prin rugăciunile tale, grabnică-ajutătoare.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 12:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL (Coloseni 3, 14-17, 23-24; 4, 2, 18)

Citețul: Din Epistola către Coloseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Iraților, îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii, iar pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați, ca să fiți într-o unire, să stăpânească în inimile voastre și fiți mulțumitori. Cântați în inimile voastre lui Dumnezeu, mulțumindu-I în psalmi, în laude și în cântări duhovnicești. Orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Iisus și, prin El, să mulțumiți lui Dumnezeu-Tatăl. Orice lucrați, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul și nu ca pentru oameni, bine știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, pentru că Domnului Hristos Îi slujiți. Stăruiiți în rugăciune; fiți treji în ea cu mulțumire. Harul să fie cu voi. Amin.

Preotul: Pace ție, cititorule. Cântărețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul 1, psalmul 68. Stih: Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare și-L voi preaslăvi pe El cu laudă.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Marcu 11, 22-25)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. Strana: Slavă Ție,
Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne, miluiește (de 3 ori, după fiecare cerere).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-)Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea sa.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ca niște robi nevrednici, cu frică și cutremur mulțumind milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânule al nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelșugare le-ai revărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, și, ca unui Dumnezeu, Îți aducem doxologie și cu umilință strigăm: Izbăvește din toate nevoile pe robii Tăi și ca un milostiv plinește totdeauna dorințele noastre, ale tuturor. Cu deadinsul ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, și le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, așa și de acum înainte, netrecându-i cu vederea, împlinește, spre slava Ta, toate bunele dorințe ale credincioșilor Tăi robi, și arată spre noi, spre toți, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greșelile noastre. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ca niște tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot, bineprimită să fie, întru tot bunule Stăpâne, această mulțumire a noastră înaintea slavei Tale, și trimite totdeauna, ca un îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată și îndurările Tale și izbăvește pe robii Tăi de toate meșteșugirile văzuților și nevăzuților vrăjmași, pe ei, Biserica Ta cea sfântă, orașul (ori satul) acesta și pe tot poporul Tău, și dăruiește tuturor sănătate, lungime de zile și sporire întru toate faptele cele bune. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Iar preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru... Strana: Amin. Şi, închinându-se de trei ori înaintea Sfintei mese, iar diaconul zicând: Domnului să ne rugăm, strana cântă: Doamne, miluieşte. Apoi preotul, cu toată umilinţa, citeşte:

Rugăciunea de mulţumire

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Dumnezeu îndurărilor şi a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată şi iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică şi cu cutremur, ca nişte robi nevrednici, cu umilinţă aducem acum mulţumire bunătăţii Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (N); şi ca pe Domnul, Stăpânul şi Binefacătorul, Te slăvim, Îţi cântăm şi Te laudăm. Şi iarăşi, căzând înaintea Ta, mulţumim, rugând cu umilinţă nemăsurată şi neputa Ta milostivire ca, precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi şi cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, aşa şi de acum înainte învredniceşte-i a spori într-o dreaptă credinţă, în dragostea cea către Tine şi cea către aproapele şi într-o toate faptele cele bune şi a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toţi credincioşii Tăi. Mântuieşte-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace şi linişte. Şi ne învredniceşte pe toţi, totdeauna a grăi şi a cânta Ție şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcă-

torului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit într-o ființă: (Şi îndată cu glas mai înalt:)

Slavă Ție, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă Doxologia mare: Slavă într-o cei de sus lui Dumnezeu... sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiană:

Pe Tine, Dumnezeu, Te laudăm, pe Tine, Doamne, Te mărturisim. Pe Tine, preaveşnicule Părinte, tot pământul Te slăveşte.

Ție toți îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție Heruvimii și Serafimii, cu neîncetat glas Îți strigă:

Sfânt, sfânt, sfânt - Domnul Dumnezeu Savaot. Pline sunt cerurile și pământul de mărirea slavei Tale.

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și paște-o pe ea și o înalță în veci.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit; să nu ne rușinăm în veci. Amin.

Apoi, binecuvântând poporul, zice:

Binecuvântarea Domnului să fie peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. Apoi face otpustul.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, dăruindu-le tămăduire trupului și iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoților să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze cugetul și să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se șapte preoți sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile și feloane; se așază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu și în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig șapte bețișoare înfășurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se așază lumânări, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Și stând preoții în jurul mesei, preotul-protos cădește masa și toată biserica sau casa și pe cei de față, apoi, stând în fața mesei și căutând spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., iar strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori)

Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 184). Apoi ectenia mică: Iară și iară... și vosglas: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10-11). Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL

Alcătuirea lui Arsenie

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii, cu urme neudate, trecând Israel...

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robul Tău.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuți și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, dăruindu-le tămăduire trupului și iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoților să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze cugetul și să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se șapte preoți sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile și feloane; se așază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu și în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig șapte bețișoare înfășurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se așază lumânări, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Și stând preoții în jurul mesei, preotul-protos cădește masa și toată biserica sau casa și pe cei de față, apoi, stând în fața mesei și căutând spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., iar strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori)

Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 184). Apoi ectenia mică: Iară și iară... și vosglas: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10-11). Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL

Alcătuirea lui Arsenie

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii, cu urme neudate, trecând Israel...

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robul Tău.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuți și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe robul tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând...

Tu însuși, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestuia, ce bolește cumplit, harul Tău de sus.

Stălparea cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt, și pe acesta ce pătimește.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și, cu rugăciunile tale, dezleagă suferința cea amară a acestuia ce bolește.

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierile păstorești...

Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al marii milostiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că, la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...

Doctorul și ajutătorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuși, Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește tămăduire neputinciosului Tău rob; îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te, Biserica...

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeirea Ta, rănile cele trupesti.

Însemnând acum pe robii Tăi, cu bucuria pecetii Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca bolnavii să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimește.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimește.

Cel ce sfințești de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al pecetii Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce, cu dragostea Ta cea negrăită, ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună Stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne...

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvârșit aceasta și prin semnul pecetii Tale pentru arhieriei, mântuiește, ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe el cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și, sfințind untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și izbăvire de toate bolile.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

C O N D A C, glasul al 2-lea

Podobie: Căutând cele de sus...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptorul persan pruncii lui Avraam...

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, Însuți vindecă și pe acesta ce pătimește în neputințe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei și a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuiește patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te laudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Și acum... a Născătoarei:

Pe tine, cea care ai purtat în pânțec pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bine-

plăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Măinile tinzându-și Daniel...

Miluieste-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credință, ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduiește-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănila și apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de suferințele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulțumire.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi, cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus și al bucuriei, și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, firea a primit, ca o preamărită cunună, nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește, cu puterea ei, taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununat cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cântată, Stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum, prin ungerea cea dumnezeiască a preoților, ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit, prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluieste, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară, primind cântări și rugăciuni de la robii tăi, izbăvește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericiim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDĂ

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Cu milă caută, cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

La LAUDE

Se pun stihirile, glasul al 4-lea, podobia: Dat-ai semn...

Ai dat harul Tău, prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască, cu untdelemnul Tău cel sfânt, rănilor și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfințește-l, miluiește-l, tămăduiește-l prin untdelemnul Tău, de toată neputința, și-l învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce, ca un îndurat, însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce ești necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credință și cere iertare greșelilor, și dăruiește-i tămăduire sufletului și trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pe robii Tăi; izbăvește-i de boli și de întinărirea sufletului; curățește-i, spală-i, Mântuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli; ușurează-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește necazurile, ca un milostiv și îndurat.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine te rog, preacurat palat al Împăratului ceresc, ceea ce ești mult-lăudată, curățește mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate și o fă locaș înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mântuit fiind eu, netrebnicul robul tău, să slăvesc puterea și mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de șps grabnică cercetare robilor Tăi, celor ce pătimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind și lumânările și diaconul zice: Binecuvintează, părinte. *Iar preotul-protos, luând Sfânta Evanghelie, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:*

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântărețul: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta (*casa aceasta*) și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru: (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N), și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste el harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți, el și noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfințirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuți, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta (preotul care citește rugăciunea binecuvintează acum untdelemnul), ca să fie, celor care se vor unge din el, spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și întinărirea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru aceasta să se preaslăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zic și ceilalți preoți această rugăciune, până se plinește de șapte ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea, podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: Tu ești lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea, podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dum-

nezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca, fiind mântuit, să strig Ție: îndură-Te, Hristoase, și dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veșnică și, ca rudă a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea, podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și de Hristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul I, psalmul 32:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

(1) APOSTOLUL (Iacov 5, 10-16)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Lraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare, pe prorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult-milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații

mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiți-vă, deci, unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul I. Stih: Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi înțelege pe cale fără prihană (*Psalm 100,1-2*).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(1) EVANGHELIA (Luca 10, 25-37)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, a venit la Iisus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, vrând să se

îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin și, punându-l pe asinul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi de fă și tu asemenea.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Apoi diaconul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

El ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite pe Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău (N), care se va unge din el, spre izbăvire desăvârșită de păcate și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei drești și pe cei păcătoși miluiești; Cel ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcându-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sânge, ci ai dat și în untdelemnul sfințit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoție împărătească,

neam sfânt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Însuți, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai Legii Tale celei noi a Fiului Tău, prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sângele Său, ca, dezbrăcându-ne de poftetele cele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică; pentru ca și cei care se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii, să fie de temut pentru cei potrivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tai, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta

spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Și, luând preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, slăviților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților tămăduitori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeu, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm îm-

preună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citesc Evanghelia și rugăciunea (1), ungând cu untdelemn pe cel bolnav.

Și, dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea, psalmul 117:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și s-a făcut mie spre mântuire.
Stih: Certându-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) APOSTOLUL (Romani 15, 1-7)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Rașilor, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 2-lea. Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea (*Psalmi 88,1-2*).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(2) EVANGHELIA (Luca 19, 1-10)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, trecea Iisus prin Ierihon și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(2) Rugăciune

Dumnezeule Cel mare și preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuși, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeul celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii Tăi robi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce, pentru mântuirea păcătoșilor, Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scârbit de păcă-

toasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; Însuși, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii Tăi robi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, spală-l și-l curățește de tot păcatul. Și, viețuind pururea împreună cu el, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ci și întru el să se slăvească numele Tău cel preasfânt. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat după Rugăciunea 1. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune, care urmează după Evanghelii.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL (1 Corinteni 12, 27-31; 13, 1-8)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, voi sunteți trupul lui Hristos și mădu-lare (fiecare) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea proroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajuto-rările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt proroci? Oare toți învă-țatori? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vor-besc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aş grăi în limbile oame-nilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aş avea darul prorociei și tainele toate le-aş cunoaște și orice știință, și de aş avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aş împărți toată avuția mea și de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este bine-voitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește

răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 3-lea. Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac. Întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate (*Psalms 30,1*).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(3) EVANGHELIA (Matei 10, 1, 5-8)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

(3) Rugăciune

Stăpâne Atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care întărești pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce potolești chinurile cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeu nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curăție și înlăturare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinărirea trupească și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințeala, ușurează-i suferințele și-i izgonește toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta (N); ridică-l din patul durerii și din așternutul chinuirii. Dăruiește-l pe el sănătos și întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ție și să facă voia Ta.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 101:

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea la Tine să ajungă.

(4) APOSTOLUL (2 Corinteni 6, 16-18; 7, 1)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Rărilor, noi suntem templu al Dumnezeului Celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul, Atotțiitorul. Având, deci, aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 4-lea. Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine. A auzit rugăciunea mea și m-a scos din adâncul mâhnirii (Psalm 39, 1-2).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(4) EVANGHELIA (Matei 8, 14-23)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și aprinsă de friguri. Și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și Îi sluja Lui. Și, făcându-se

seară, au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia prorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-și plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar Preotul citește această

(4) Rugăciune

Bunule și iubitorule de oameni, îndurate și mult-milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, prin untdelemnul însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, Însuși și untdelemnul acesta întocmește-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a

toată neputința și a toată boala, spre izbăvirea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești pe noi, pe toți. Unule, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor, sfințește-ne pe noi, pe toți. Cel ce tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robul Tău (N); ridică-l din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-l cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la el toată boala și neputința, ca, ridicat fiind cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea; încât și acum, făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucrări mari și minunate, slăvite și preaînalte. Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea, psalmul 11:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL (2 Corinteni 1, 8-11)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Lraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că, peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiți, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 5-lea. Stih: Fericit cel ce caută la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul. Domnul să-l păzească pe el și să-l vieze (Psalm 40, 1-2).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(5) EVANGHELIA (Matei 25, 1-13)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau neînțelepte, iar cinci în-

telepte. Căci cele neînțelepte, luând candelile, n-au luat cu ele untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelile lor. Dar, întârziind mirele, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele neînțelepte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul celor

bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu bunăvoință; Cel ce treci peste fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnice la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce se află în neputință și în boală îndelungată; Care, și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul Tău rob, cel încurcat în multe păcate și cufundat în patimile dezmiardărilor, m-ai chemat la sfânta și preaînalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapetasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca, prin multa și negrăita Ta iubire de oameni, să curățești păcatele lor; Înсуți, preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește tamă-

duire robului Tău (N), care este în neputința sufletului și a trupului, dându-i lui dezlegare de păcate și iertare greșelilor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i rănile cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o frigurile, încât ea s-a ridicat și a slujit Ție. Înсуți, Stăpâne, și robului Tău (N), dă-i tămăduire și izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte că gândul omului cu osârdie este plecat spre cele rele, din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenească și ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmașului. Că de vei intra la judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuți toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărădelegi, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta.

Stih: Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

(6) APOSTOLUL (Galateni 5, 22-26; 6, 1-2)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftile. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (Psalm 111, 1).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(6) EVANGHELIA (Matei 15, 21-28)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție,
Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, S-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Dă-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi diaconul zice:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul zice această

(6) Rugăciune

Iuțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, bunule și iubitorule de oameni, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Căru rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica femeii cananeence ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și ai dat iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care, numai prin cuvânt, ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul, prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta: în bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, fărădelegile și păcatele robului Tău (N) și greșelile lui cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei; și de este sub blestem preoțesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale; sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, ori cu pipăitul s-a pornit

spre desfrânare, sau cu gustul s-a dezmiardat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărțit de a Ta voie și sfințire, orice a greșit și el și noi, Tu, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Măinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Piciorarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai poruncit nouă, zicând: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: cărora veți ierta păcatele, se vor ierta și cărora le veți ține, ținute vor fi. Și, precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut cu vederea rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul Tău rob, care mă rog Ție; că Tu ești, Doamne, Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor

ce cad în păcate, și, în bunătatea Ta și în iubirea Ta de oameni, Ți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că, precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 8-lea, psalmul 68:

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, când mă necăjesc.

Stih: Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

(7) APOSTOLUL (1 Tesaloniceni 5, 14-23)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeți. Prociile să nu le disprețuiți. Toate puneți-le la încer-

care; țineți ce este bine; feriți-vă de orice înfățișare a răului. Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit, și întreg duhul vostru și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea. Stih: Să te audă Domnul în ziua necazului. Să te apere numele Dumnezeuului lui Iacob (Psalm 19, 1).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(7) EVANGHELIA (Matei 9, 9-13)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, trecând, Iisus a văzut pe un om care ședea la vamă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și, sculându-se, a mers după El. Și, pe când ședea El la masă, în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și, văzând, fariseii au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Și, auzind, El a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Se face ungerea, cum s-a arătat după Rugăciunea 1.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche, ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrânată, pe tâlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru, verhovnicul și apostolul Tău, care se lepădase de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea; și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor. Pentru aceasta, și noi, Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește pe ea, ca pe tămăia ce se aduce Ție, și cercețează pe robul Tău (N). Și orice a greșit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopții, sau în timpul

zilei; și, de a căzut sub blestem preotesc, sau sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeu, trecându-i cu vederea fărădelegile și păcatele făcute de el cu știință și cu neștiință. Și, de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greșit, din îndemnul diavolului, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, Tu Însuți, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o deschide; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, cu fața în jos. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalți cântă lin: Doamne, miluiește.

Impărate Sfinte, îndurate, și mult-milostive Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu Celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit

la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu aceștia și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Cel ce, prin prorocul Tău Natan, ai dăruit iertare lui David, care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșelile sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșelile lui. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, preotul, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui căruia i se face maslul, binecuvintează cu ea pe cei de față. Apoi preoții ung cu untdelemn sfințit pe toți cei de față și pe cel bolnav, în timp ce se cântă, pe glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați tămăduiri tuturor celor ce au trebuință, ca unii care v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți

și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă..., Și acum...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvind-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de trei ori), Părinte, binecuvintează. După aceasta preotul face apolisul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin. Și făcând trei metanii, acela căruia i s-a făcut maslul, precum și toți cei de față, zic de trei ori:

Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

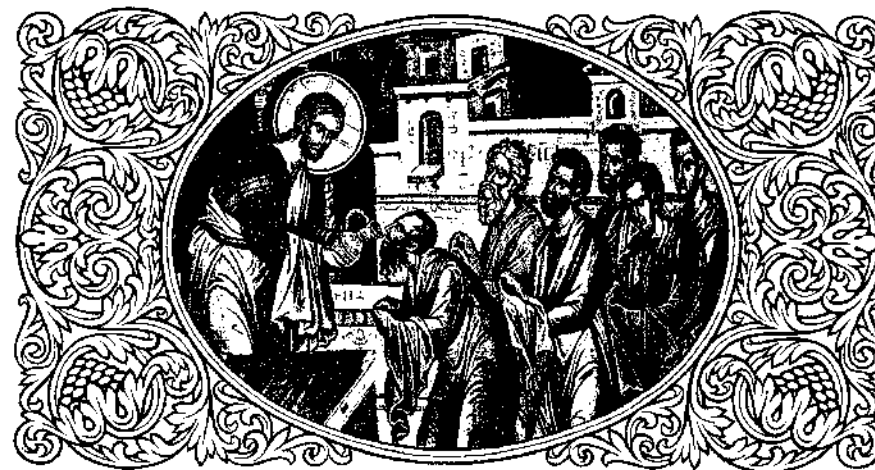
Și preoții, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te binecuvinteze, și sănătate sufletească și trupească să-ți dăruiască.

Și așa, luând binecuvântare și iertare de la preoți, dă mulțumire lui Dumnezeu, iar preotul încheie, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

ÎMPĂRTĂȘIREA

RÂNDUIALA

împărtășirii grabnice a celui bolnav

Preotul, ajungând la bolnav și punându-și epitrahilul și felonul, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., și Simbolul credinței: Cred întru unul Dumnezeu... (p. 29). Apoi aceste tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Apoi citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea să ierți păcatele oamenilor, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N), cele cu știință și cu neștiință; și fără osândă învrednicește-l să primească preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Că Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva potrivnicului, și Tu dai iertare și curățire greșelilor lui și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată, și nu afli în mine loc vrednic să-Ți pleci capul; ci, fiindcă Tu voiești a fi cuprins de noi și a rămâne împreună cu noi, ca un

iubitor de oameni, curățește pe robul Tău (N), de întinăciunea trupească și sufletească și învrednicește-l a se împărtăși cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ți împlinească toate cererile cele bune. Domnul, Cel în toate puternic, să te izbăvească de tot necazul și de toată boala. Domnul să te învețe pe tine. Domnul să te înțeleptească. Domnul să-ți ajute. Domnul să te mântuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curățească. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv și iubitor de oameni, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecății să te miluiască și să te binecuvinteze în toate zilele vieții tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui

Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi dacă va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte, îndată să fie împărtăşit cu Sfintele Taine; iar dacă nu, să se mărturisească. După mărturisire, preotul citeşte

Rugăciunea de dezlegare

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru şi ale desfrânatei, prin lacrimi, şi ai îndreptat pe vameşul, care şi-a cunoscut greşelile sale, primeşte mărturisirea robului Tău (N), şi cele ce a greşit de voie şi fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu eşti Dumnezeuul milelor şi al îndurărilor şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Să zici şi aceasta rar, ca să o poată zice şi bolnavul după tine, sau măcar să o înţeleagă:

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. De asemenea, cred că acesta este însuşi preacuratul Tău Trup şi acesta este însuşi scumpul Tău Sânge. Deci, mă rog Ție, miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă; şi mă învredniceşte fără de osândă să mă

împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtăşirea cu preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului şi a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine şi o pune în linguriţă, în care toarnă puţin vin, cât îi este cu putinţă celui bolnav să ia mai lesne.

Şi aşa îl împărtăşeşte cu Sfintele Taine. Iar după aceea, să zici aceasta: Slavă Ție, Dumnezeule... (de 3 ori). Şi, dacă este vreme, să citeşti rugăciunile de mulţumire, iar dacă nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, să-mi fie spre viaţa de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împărtăşirea aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Apoi: Acum slobozeşte pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Şi troparul zilei. Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat.

Apoi preotul rosteşte otpustul mic.

SLUJBA LA IEȘIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să știe preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioșii încredințați lui este bolnav, să nu aștepte a fi chemat, ci singur să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuință. Să spună încă și credincioșilor săi, ca să-i dea de știre când cineva este bolnav, și mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și urmează

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dum-

nezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeu, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (paginile 184-186). Apoi

CANONUL

Alcătuire a lui Andrei al Cretei, Ierusalimiteanul

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Veniți să vă adunați toți, care, cu dreaptă credință, în viață ați trăit, și plângeți sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu și, cu toată stăruința, a slujit demonilor celor răi.

Acum, toată vremea vieții mele ca fumul a trecut și, iată, stau înaintea-mi îngerii trimiși de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată, s-au înfățișat mulțime de duhuri viclene, ținând zapisul păcatelor mele, și strigă foarte tare, cerând fără rușine umilitul meu suflet.

Și acum..., a Născătoarei:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângeră cea cu durere și suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacurată Fecioară, nădejdea credincioșilor și a tuturor păcătoșilor?

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu...

Bunii mei prieteni și cunoscuților, pentru ce nu plângeți pe prietenul și fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de Dumnezeu și de voi toți?

Iubiții mei frați, văzând păcatele mele, vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugați pe Hristos, Dumnezeuul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducându-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pe Hristos să caute spre mine, cel ce sunt lipsit în chip rușinos de viață și sunt chinuit.

Și acum..., a Născătoarei:

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeuului meu, din înălțimea slavei tale celei mari, ceea ce ești bună, și ascultă-mi suspinele cele din urmă și-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi tind către prietenii mei și lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit și, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: lăsați-mă puțin să viețuiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...

Plângeți-mă pe mine, tânguiți-mă, cete îngerești și voi, toți iubitorii de Hristos pământenii, că, fără îndurare, sufletul meu este despărțit de trup.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, Stăpână, miluiește acum sufletul meu cel strâmtorat, care caută numai către acoperământul tău, și nu mă lăsa, ceea ce ești bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, încât să Te văd măcar cât de puțin, Hristoase; pentru că de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, și mulțimea faptelor mele celor rușinoase mă acoperă.

Izbăviți-mă voi toți, iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine, cel ticălos și cu totul nenorocit. Că, dacă toți ați fi grăit măcar un cuvânt către Stăpânul meu, m-ați fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Izbăvește-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut și limba mi s-a legat.

Și acum..., a Născătoarei:

Mântuiește-mă și tu, Stăpână preacurată, Maica Hristosului și Dumnezeuului meu, că, de acum, eu, ticălosul, nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greșelilor mele; căci s-a stins lumina mea și noaptea mă acoperă.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Plecați urechea voastră către mine, fraților, și cu luare-aminte ascultați sunetul slab al graiurilor mele celor umilite și nu cumva să nu le dați ascultare, căci toți veți lua plată de la Domnul.

Iată, acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup cel nevrednic de cuvenita îngropare în pământ, ci, mai degrabă vrednic a fi târât afară fără de cinste.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoșătoarele chinuri, iar trupul este cântat de voi! Nu-mi pasă de-l lăsați neîngropat sau de-l vor sfâșia fiarele câmpului.

Și acum..., a Născătoarei:

Trecând, poate, cei străini și văzându-mi oasele târâte de câini, milostivindu-se, vor striga din suflet: Ajută, Stăpână, sufletului acestui trup nenorocit.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Iată, trăgând, au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet și-l duc la Judecătorul, de Care trebuie să te temi și să te înfricoșezi. Deci, aducându-vă aminte, iubiți frați, de viețuirea mea împreună cu voi, faceți pomnire pentru mine.

Miluiți-mă pe mine, îngeri preasfinți ai lui Dumnezeu atotțiitorul, și mă izbăviți din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Când vă veți sui, sfinții mei îngeri, să stați înaintea scaunului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigați Lui: Miluiește, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, și nu o lepăda de la Tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Închinându-vă Stăpânei și preacuratei Maici a Dumnezeului nostru, rugați-o să plece genunchii împreună cu voi, și-L va întoarce spre milă; căci, fiind Maica și hrănitorea Lui, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a:

Irmos: În văpaie, cuvioșilor rouă ai izvorât...

Acum suspinați, pentru mine ticălosul, toate marginile pământului și împreună lacrimați, căci a venit de sus hotărâre cumplită: să mi se lege mâinile și picioarele și să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinând strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieți: vezi răutatea veșnicelor mele legături și nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor și sunt coborât cu sila în adâncul iadului, știu că acum toți mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomenește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este aducere-aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, așteptând învierea, când voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pământenilor.

Dumnezeu, de acum, nu-Și va mai aduce aminte de mine, nici mulțimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele prorocilor și ale apostolilor, nici mulțimile mucenicilor și ale tuturor dreptilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

Slavă...

Plângeți-mă de acum și mă tânguți: adâncul iadului cel amar, viermele și tartarul și toate chinurile; suspinați pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus și am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Și acum..., a Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc și vezi un suflet dat chinurilor spre pedeapsă; și, plecându-ți genunchii, lacrimază, ca să Se plece la rugăciunile tale și să mă cheme pe mine Cel ce Și-a dat sângele pentru mine.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

RUGĂCIUNE

pentru sufletul cel osândit

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Atotțitorule, Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, ne rugăm și cu umilință cerem Ție: sufletul robului Tău (N), dezleagă-l de toată legătura și-l slobozește de tot blestemul, căci Tu ești Cel ce dezlegi pe cei legați și ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți. Poruncește, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău și să se odihnească în locașurile cele veșnice cu toți sfinții Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și vecii vecilor.

Citețul: Amin. Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

ALTĂ RUGĂCIUNE

pentru cel ce se luptă greu cu moartea

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând

cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era împărțășit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde și-a luat ființă, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui fără de început și fără de moarte și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Și orice a greșit bunătății Tale, din invidia vicleanului diavol, cu știință sau cu neștiință, sau sub blestem preoțesc a fost, sau pe părinții săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavolești și în farmece de rușine, iartă-i, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul și nevrednicul Tău slujitor în acest ceas, și dezleagă pe robul Tău (N), de această durere de nesuferit și de această neputință amară ce-l ține, și-l odihnește pe el, unde sunt sufletele dreptilor. Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic.

S F E Ș T A N I A

sau slujba Aghiasmei mici,
adică Sfințirea cea mică a apei

care se face spre toată trebuința,
la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare,
ori când va cere credinciosul.

Știut să fie că prea bun și folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele dintâi ale lunii și a stropi pe oameni în mănăstiri și în chilii, asemenea și casele mirenilor și toate ale lor. Această apă sfințită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoților, o sfințește, are multe feluri de lucrări, precum însăși ectenia sfințirii și rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se gonesc; se iartă și păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavolești și gândurile cele rele; mintea se curățește de faptele cele spurcate și se îndreptează spre rugăciune; bolile le gonește și dă sănătate sufletească și trupească. Și,

mai pe scurt: toți cei ce o primesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteți voi, preoților, să vă învățați enoriașii ca să o primească pe ea cu credință spre marele folos al lor.

Preotul, cu epitrahilul și felonul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Măhnit e duhul meu în mine și inima încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrările Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrajmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învăță-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrajmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același. Și acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea. Spală-mă întru totul de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este înaintea mea pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale

Înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată Stăpână: de toată nevoia izbăvește pe cei ce se roagă ție.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, prorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioșilor laudă, fericește și slăvește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertarea datoriiilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește mie iertare greșelilor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecul tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluiește sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prin rugăciunile tale, Stăpână, milostiv fă pe Judecătorul și Fiul tău mie celui ce am greșit mai mult decât orice om.

Noi, cei ce ne rugăm să fim mântuiți cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ție: bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăvește-mă de focul cel veșnic și de chinurile ce-mi sunt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată Stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Izbăvește-ne de boli, de toate durerile și de primejdii pe noi, care scăpăm la acoperământul tău cel sfințit.

Minune străină s-a săvârșit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor și Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaș de tămăduire fără plată a bolilor și mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăvește de primejdii și de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare și din toată vătămarea sufletească și trupească.

Miluieste cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toți care aleargă la tine, și-i scoate din toată nevoia și necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună și trupului, Preacurată?

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Fiind rugat de toți sfinții, Îndurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor adormiți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă greșelile.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucură-te, curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, Mireasă dumnezeiască.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cântăm Ție, Dumnezeului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă și rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucură-te, munte, bucură-te, rug, bucură-te, ușă, bucură-te, scară, bucură-te, masă dumnezeiască, bucură-te, ajutătoarea tuturor, Stăpână.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile mărișilor Tăi arhangheli și îngeri și ale cetelor celor de sus, bine-păzește pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

Sfinților mărișilor apostoli, mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile slăvișilor apostoli, ale mucenicilor și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților celor fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o apărătoare și sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce, în vremurile mai de pe urmă, în chip minunat, ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul zice:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfințește pe toți, și ne așteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăință, ca păcătoasa care cu lacrimi striga: Doamne, miluiește-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioși.

Fecioară, ai născut neispită de nuntă și fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL (Evrei 2, 11-18)

Diaconul: Înțelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire.
Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Iraţilor, cel ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc, dintr-Unul sunt toţi; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi, zicând: Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi: Eu voi fi încrezător în El; şi iarăşi: Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sângelui şi trupului, în acelaşi fel şi El S-a împărtăşit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morţii, adică pe diavolul, şi să izbăvească pe cei pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânţa lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhieru în cele către Dumnezeu, pentru curăţirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătit, fiind El însuşi ispitit, poate şi celor ce sunt ispitiţi să le ajute.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul I. Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 5, 1-4)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea multime multă de bolnavi: orbi, schiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scaldătoare și tulbura apa; și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era cuprins.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta (sau: casa aceasta), țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc în ele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să i se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucrări, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi, ci dând adevă-

rată tămăduire trupului și zicând: Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși și, poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălășluiască lumina; Cel ce oprești valurile patimilor celor potrivnice și potolești marea cea sărată a acestei vieți și împlânzești pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuți, Iubitorele de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Duh (aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

Și acum trimite harul Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor netrupești Puteri; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie

de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; ale sfinților: Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei, și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; ale celor între sfinți părinții noștri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni, Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou, Iorest și Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie și Leontie; ale sfinților, slăviților mari mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Ioan cel Nou, Serghie și Vah, Ioan Valahul și Oprea; ale sfinților preoți mărturisitori Ioan și Moise, ale binecredinciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, ale sfinților martiri, Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și Ianache Sfetnicul; ale sfintelor mucenice: Filoftea și Tatiana și ale tuturor sfinților buni biruitori mucenici și mucenice; ale sfinților, slăviților și făcătorilor de minuni doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinți ai noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul, Daniil Sihastru, Gherman, Ioan Hozevitul și Teodora de la Sihla; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; ale

sfinților și dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi. Și păzește, Doamne, pe dreptcredincioșii Tăi robi, dându-le lor sănătate sufletului și trupului, și împlinește toate cele de trebuință acestei obști creștine, care slujește Ție, și-i fii ei întru toate milostiv. Adu-Ți aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioșilor, care drept învață cuvântul adevărului Tău, și de tot cinul preoțesc și călugăresc și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc și de cei ce ne iubesc pe noi; de frații noștri care slujesc și stau de față; de cei ce, pentru binecuvântate pricini, nu s-au întâmplat aici și de cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru ei. Adu-Ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri care sunt în robie și în supărări, și-i miluiește pe dânșii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre, Domnului să le plecăm.

Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Ileacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele; și ne binecuvintează pe noi pe toți, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonis:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce, o afundă în apă cruciș, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăreț).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfințită, în chipul crucii, altarul și biserica (sau casa), cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre și dând tămăduire celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul și tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropește pe toți cu apa cea sfințită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați tămăduiri tuturor celor ce au trebuință, ca unii care v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvind-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Și, după sfârșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (sau: locuința aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, să îndepărteze și să împrăstie toată mânia, care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de musturarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluieste (de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă față de păcatele noastre și ne miluieste pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... Citețul: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluieste (de trei ori), Părinte binecuvintează. Preotul:

Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri, și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluieste-ne pe noi.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PENTRU AGHIASMA MICĂ aşa cum se face după Paşti, în toată Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii

După ce preotul binecuvintează, cântă el însuşi: Hristos a înviat... (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţi). Apoi stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui..., toate pe rând. Şi iarăşi preotul: Hristos a înviat... Cântăreţii: Şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori). Apoi zice diaconul sau preotul cel mai mare ectenia mare şi ecfonisul. După aceea canonul Paştilor pe 8 sau, în caz de grabă, pe 6. La Cântarea a 3-a, ectenia mică şi ipacoi: Venit-au mai înainte de dimineaţă cele ce au fost cu Maria... La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paştilor şi icosul. Apoi prochimenul, Apstolul şi Evanghelia. Învierea lui Hristos văzând... (de 3 ori) şi Înviind Iisus din mormânt... (de 3 ori). Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârşit. Şi, după toate cântările, se zice: Hristos a înviat... (de 3 ori). Asemenea şi după Cântarea a 9-a, apoi ectenia şi luminândă (de trei ori). Apoi rugăciunile Aghiasmei şi după rugăciuni, în loc de: Mântuieşte, Doamne poporul Tău..., când afundă preotul Sfânta Cruce în apă, cântă: Hristos a înviat... (o dată preotul şi de două ori cântăreţii). După aceea, stihurile Paştilor cu stihurile lor şi după sfârşitul stihirei, Slavă..., tot: Hristos a înviat..., până se botează tot poporul. Iar dacă este Litie, afară din mănăstire, la întoarcere, se cântă canonul Paştilor sau numai irmoasele, cum va vrea cel mai mare.

Iar dacă sfinţirea apei se face după Rugăciunea amvonului, atunci se iese în procesiune cântându-se Cântările (sau numai Catavasiile) de la prima până la a şasea, apoi ajungând la locul pregătit, zice diaconul: Domnului să ne rugăm, după care se cântă Câţi în Hristos... Urmează Apostolul, Evanghelia, ectenia mare specială, rugăciunea de sfinţire şi plecarea capetelor, ca la rânduiala obişnuită a sfeştaniei. La afundarea Crucii în apă se cântă Hristos a înviat..., Învierea lui Hristos văzând..., apoi se intră în biserică sfârşindu-se Canonul (Cântările sau Catavasiile a şaptea, a opta şi a noua) apoi se face otpustul Sfintei Liturghii.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII MIRENILOR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Adormind într-un Domn vreunul dintre creştini, îndată rudeniile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, îşi pune epitrahilul, pune tămâie în cădelniţă şi, cădind trupul celui adormit şi pe cei de faţă, începe Litia mică pentru morţi (Trisaghionul):

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Citeţul: Amin. Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârşit, odihneşte Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe el într-o viaţă cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul adormitului robului Tău, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletul adormitului robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi preotul (diaconul) zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieste.

Preotul zice rugăciunea:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuși, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc

luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea și suspinul. Și orice greșală a săvârșit el cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșască; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Dacă este obiceiul, se citesc stâlpii, adică Evangheliile Învierii și celelalte (caută-le la p. 313-337).

Preotul: Slavă Ție Hristoase..., Citețul: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluieste (de 3 ori), Părinte, binecuvintează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinților slăviților și întru tot lăudaților apostoli, ale cuviosilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr, cel înviat a patra zi din morți, și pentru ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, împreună cu dreptii să-l numere, și să ne miluiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi cântă lin și duios: Sfinte Dumnezeule... Și, ridicând trupul celui răposat, îl duc la biserică, mergând înainte preoții cu făclii, iar diaconul cu făclie și cădelniță; și, venind la biserică, pun sicriul cu trupul în pridvor.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

Și, când sunt gata toate ale înmormântării, preotul iarăși face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin. Și se citește

PSALMUL 90

Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăslui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeu meu, voi nădăjdui spre El». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima și de diavolul ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi

pe el; cu acesta sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi preotul și cântăreții cântă: Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea; a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.
2. Sufletul lui întru bunătăți se va sălăslui și seminția lui va moșteni pământul.
3. Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi se cântă

T R O P A R U L, glasul al 8-lea:

Cel ce, prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, a credincioșilor mântuire.

Urmează apoi starea întâi din Psalmul 118, glasul al 6-lea, zicând după fiecare stih:

† Fericiti cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia.

Fericiti cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.
Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!
Atunci nu mă voi rușina când voi privi spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.
Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.
Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.
La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.
Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

† Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.
Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlineşte robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecăţile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.

Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale, înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale pe care le-am iubit şi am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat.

† Măhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

† Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învaţă.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învăţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.

Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă... Și acum... După aceea ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte. Apoi rugăciunea și ecfonisul cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 204-205).

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea, și, după fiecare stih, se zice: Miluiește pe robul Tău.

† Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

Miluiește pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să mă întorcă pe mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană, întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?".

† Că m-am făcut ca un foale la brumă, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii Tale.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că prin ele m-ai viat, Doamne.

† Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și luminează cărărilor mele.

Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

† Vremea este a sluji Domnului, că oamenii au stricat legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

Gura mea am deschis și am primit duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum... Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 204-205).

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea, și după fiecare stih se zice: Aliluia.

† Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nicio fărădelege.

Izbăvește-mă de clewetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

† Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și Legea Ta adevărul.

Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-dimineată, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

Aproape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

† Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

Mâna Ta să mă izbăvească, pentru că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

† Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Și îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa Raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri; toți care, în viață, crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință; veniți de luați darurile, pe care le-am pregătit vouă, și cununile cerești.

Binecuvântat ești, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta; și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean al Raiului.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai ținut, iar pentru călcarea poruncii

iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Binecuvântat ești, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robul Tău și-l așază în Rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i lui toate greșelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care, cu credință, slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, iar noi să aflăm Raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori). Apoi diaconul: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, cum s-a scris la început. După ecfonis, se cântă sedealna, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău și-l sălășluiește în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșelile lui cele de voie și cele fără de voie și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și prin aceasta fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pagina 185) și

CANONUL

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

În cămările cerești, biruitorii Mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, învrednicește-l să dobândească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...

Locuitor și lucrător al Raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pântece S-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morții, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt...

După lege s-au nevoit Mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și, cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc mântuire veșnică celui ce în credință s-a săvârșit.

Mai întâi m-ai învățat prin multe minuni și semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuși, smerindu-Te ca un îndurat și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică învrednicește-l, Bunule, să locuiască în corturile cele veșnice cu bucurie, socotindu-l drept prin credință și prin har.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nimeni nu este fără de prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morții.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Iar diaconul zice ectenia mică pentru cei răposați: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm..., Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte. Și după ectonis, sedeauna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

Făcând dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele Mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii, învrednicește-l, Hristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Pe cel pe care l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu al luminii și curățindu-l de ceața păcatului, mult-îndurate.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Locaș preacurat, biserică într-un tot fără prihană, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfințită și ca o mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Învrednicește, Doamne, de viața cea cerească și de împărăția darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cel ce prin fire numai Tu ești Făcător de viață, Cel ce ești adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătății, pe acesta ce s-a săvârșit fă-l vrednic, Îndurate, de împărăția Ta, Cel ce ești singur fără de moarte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tărie și cântare și mântuire s-a făcut celor pierduți Cel ce S-a născut din tine, Stăpâna lumii, Care a scos din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o...

Pe Cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele Mucenicilor, care au urmat Pătimirii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ție: Pe acesta, care s-a mutat acum la Tine, odihnește-l.

Când vei veni întru slava Ta cea de negrăit în chip înfri-coșător să judeci toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul Tău rob, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viață ești, Stăpâne, Care, cu bărbăție dumnezeiască, dezlegi pe cei ferecați; deci și pe robul Tău acesta, care cu credință a venit la tine, așază-l în desfătarea raiului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult-milostive.

Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm... și rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor..., iar după ecfonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind răscumpărați prin sângele Tău de greșeala cea dintâi și fiind curățiți prin sângele lor, Mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Cuvântule, Izvorătorule al vieții, Cel ce ai omorât moartea cea semeată, primește acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cântă și zice Ție, Hristoase: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăția Ta, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pe tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioșilor...

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la tine, Stăpâne, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preaînălță pe tine, Hristoase în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, socotind drepti, prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preaînălță întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, și pentru aceasta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a întraripat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoiește, Hristoase, ca acesta care s-a mutat în credință să se facă părtaș al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur mult-milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam și făcându-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel pe care l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așază-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, Curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți drepti prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm: și celelalte; iar după ecfonis, se cântă stihirile Sfântului Ioan Damaschin, monahul:

Glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai și pe toate acestea moartea le primește. Ci întru lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci și nu este cine să-l miluiască pe el! Către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, pentru cel adormit să cerem odihnă de la Hristos și pentru sufletele noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos Celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălu-cirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicelor Tale bunătăți învred-nicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericierea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: eu sunt pământ și țărână; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci, odih-nește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; că, voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ și mi-ai dat suflet prin insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om și l-ai pus în Rai să stăpânească peste făp-turile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaș mănării, călcător porunilor Tale făcându-se. Pen-tru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu, zăcând: grozavă, fără mărire și fără chip. O, mi-nune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu ade-vărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericiirile, glasul al 6-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomeneste-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetățean al Raiului. De pocăința aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpânul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: Pomeneste-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpânul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei prigonți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile Raiului să-ți deschidă și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de Hristos.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni pe voi și, minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: Vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Că aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; slăvesc pe Fiul, Cel ce S-a născut; și laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ție loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

APOSTOLUL (1 Tesaloniceni 4, 13-17)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Eraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dum-

nezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Și aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul a 6-lea. Stih: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 5, 24-30)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viață în Sine, așa l-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și l-a dat Lui pu-

tere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... cu glas mare, venind aproape de sicriu, și împreună cu el și ceilalți preoți.

SE CUVINE A ȘTI că, până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de cel adormit și zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața și odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citește

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înțelepciunea Ta cea de negrăit, ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și stră-

lucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde și-a luat ființă, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit; Ție ne rugăm: Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului, de o ființă și de viață făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa, Doamne, Dumnezeuul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și, de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisenie de la arhiereu și din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul Tău slujitor; trupul lui dezleagă-l în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui rânduiește-l în corturile sfinților. Așa, Doamne Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici

și apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și prin ei și nouă, deși suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne mult-îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și apostoli cheile împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de ei pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de ei pe pământ s-au dezlegat; Cel ce, prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi, smeriții și nevrednicii Tăi robi, să fim moștenitori ai aceluiași preasfânt dar și har, ca și noi, de asemenea, să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuți, preabunule Împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul Tău slujitor, iartă adormitului robului Tău (N), orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, dez-

legându-l şi de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuşi din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la preot, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, din invidia şi lucrarea diavolului. Binevoieşte, preabunule şi mult-îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat şi preaslăvit ești în veci.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeuul nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici şi apostoli dumnezeieştile porunci, ca să lege şi să dezlege păcatele celor căzuți, şi de la ei asemenea şi noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc (N), de tot ce ai greşit în viață ca om, cu voie sau fără voie; acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflate pe pieptul mortului, în care timp preoții şi strana cântă stihirile:

Glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rude-nia sa şi de groapă se apropie, nemaîngrijindu-se de cele deşarte şi de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele şi prietenii, căci, iată, ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o, fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălăşluieşte, cu morții se îngroapă. Toate rudele şi prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înşelătoare a deşertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pentru care, petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare şi abur şi rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii şi chipul trupului? Toate s-au veştejit ca iarba, toate au pierit. Veniți, deci, să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns şi tânguire, mare suspin şi nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul şi pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înşelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe cel mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfăşoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți, urmașii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pă-

mânt învelit; pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup, de îngeri înfri-coșători, el uită de toate rudele și cunoscuții și poartă grijă de cele viitoare, de judecățile ce vor fi asupra deșertăciunii și trupului mult chinuit. Veniți să rugăm pe Judecătorul și toți să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greșit.

Veniți, fraților, la groapă, să vedem țărâna și praful din care am fost zidiți. Unde mergem acum? Și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este cel slobod? Oare nu sunt toți țărână? Frumusețea chipului a putrezit și toată floarea tinereților a vestejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulcețile și măririle vieții sunt deșertăciune și stricăciune, pentru că toți vom pieri, toți vom muri; împărații și stăpânii, judecătorii și căpeteniile, bogații și săracii și toată firea oamenilor; cei ce oarecând erau în viață acum sunt așezați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate măduarele trupului se arată acum netrebnice; cele ce, puțin mai înainte, erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte și nesimțitoare; că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dum-

nezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudelor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și fără de veste mi-a venit înfricoșătorul ceas al morții. Ci veniți, toți care mă iubiți, să mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga și stăpânul împreună vor sta; împăratul și ostașul, bogatul și săracul în aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și cer vouă, să vă rugați neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze unde este lumina vieții.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, arhierilor, cuvioșilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. Diaconul zice ectenia pentru morți și preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis se face otpustul acesta:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Sale Maici, ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și

ale tuturor sfinților, sufletul adormitului robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, împreună cu dreptii să-l numere, și să ne miluiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi preotul (diaconul) zice:

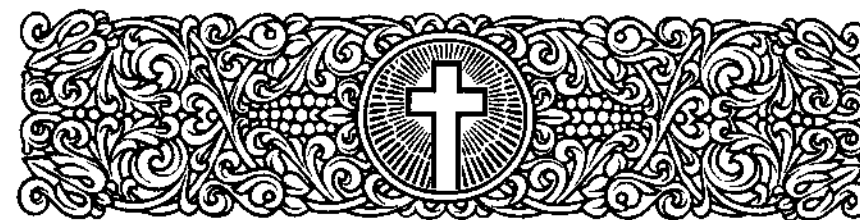
Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N), și-i fă lui veșnică pomenire.

Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreții cântă de două ori: Veșnică pomenire...

LA MORMÂNT

Apoi, ridicând trupul, îl duce, cântând: Sfinte Dumnezeule... și celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul celui răposat, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Iar după ce este coborât coșciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea, apoi varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă groapa cu pământ, după datină, timp în care se cântă troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. La sfârșit se zice: Slavă lui Dumnezeu, Care așa a binevoit.

SE CADE A ȘTI CĂ: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă și la femei și la copii răposați la vârste mai mari de șapte ani.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

La casa pruncului răposat se săvârșește obișnuitul trisaghion (pag. 203-205) cu deosebirea că în locul rugăciunii Dumnezeu duhurilor... se zice rugăciunea Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (pag. 243).

Slujba în biserică se săvârșește astfel: făcând preotul obișnuitul început, se citește Psalmul 90 (pag. 206), apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, cu stihurile respective. După aceea troparele: Cel ce prin adâncul înțelepciunii..., Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman te avem... (pag. 207). Apoi Psalmul 50 (pag. 185) și

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihnește pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așază în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu care numără și pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor

celor de pe pământ, învrednicește-l de veșnicele bunătăți, ca un Iubitor de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce în chip de negrăit ai născut Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, tămăduiește cumplita rană a sufletului nostru și durerea inimii o potolește.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut...

Cuvântule, Cel ce ești preadesăvârșit, arătându-Te prunc desăvârșit, pe acest prunc nedesăvârșit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihnește-l cu dreptii, care au bineplăcut Ție, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat, cu dumnezeiasca Ta poruncă și care a fost răpit, fără să guste din dulcele lumești, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaș de dulcele cele mai presus de lume.

Slavă...

Cămarilor cerești și odihnei celei luminate și cetii celei preasfințite a sfinților, Doamne, părtaș fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Lipsiți de toate alergăm numai sub acoperământul tău, preacurată Stăpână; ajută-ne, că multă bogăție de păcate am strâns și suntem cu totul plini de sărăcia bunătăților.

Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu mă întărește întru dragostea Ta, că Tu

ești plinirea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

După aceasta preotul rostește ectenia:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântărețul: Doamne, miluiește.

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N) și pentru ca Domnul, după a Sa făgăduință, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăție.

Cântărețul: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și odihna cu sfinții a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Cântărețul: Dă, Doamne.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăția cerurilor celor născuți din apă și din Duh și în neprihănire mutați la Tine. Tu ai zis: Lăsați pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaș împărăției Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău, nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi. Iar pe noi ne în-

vrednicește să viețuim și să sfârșim neprihănită viața creștinească și să ne sălășluim cu toți sfinții Tăi în cămările cerești.

Că Tu ești învierea și viața și odihna tuturor robilor Tăi, precum și a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înșine, Scare greșim totdeauna, să ne tânguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătărilor pământești, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe el de bunătățile cele cerești.

Slavă...

Cetățean Raiului te-a arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va așeza împreună.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul curată te cunoaștem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi, toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci, luându-l pe el, Cuvinte, răsădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicilor bunătăți.

Ca pe o stâlpăre tânără, sabia morții venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoașterea dulceților lumești, o, fericite! Ci, iată, Hristos îți deschide ție porțile cerești, numărându-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeți pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel răposat; ci mai degrabă plângeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuiți, ca să nu aveți parte de osândă la chinuri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Noi înșine deznădăjduim, când privim la mulțimea faptelor noastre; dar, când ne vii în minte tu, Maica lui

Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câștigat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa...

Ca un prunc în iesle ai fost culcat și ai fost dat în brațele bătrânului, Cel ce plăsmuiești pe prunci în pânțele și muți la viață pe acesta, mai înainte de a ajunge la creșterea desăvârșită; pentru aceasta, cu bună mulțumire Te slăvim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsați pruncii să vină la Mine, că împărăția Mea este hărăzită pentru cei nevinovați ca ei. Deci pe pruncul acesta, mutat la Tine, învrednicește-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătățile cele pământești, ca să-l arăți pe el părtaș bunătăților Tale celor cerești, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum..., a Născătoare de Dumnezeu:

Pe tine te avem zid de scăpare și mântuire desăvârșită a sufletelor și ușurare în necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, Stăpână, și acum de chinuri și de nevoi ne izbăvește.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad; și ca Iona mă rog: Dumnezeu, din stricăciune scoate-mă.

După aceasta preotul rostește ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte, iar după ecfonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi și aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când își petrec pruncii de aici la groapă; căci înlăuntrul lor se tulbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci își aduc aminte de cuvintele lor, cântând: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, mamele își bat pieptul și zic: o, fiul meu și copilul meu, cel preadulce, nu auzi ce-ți spune maica ta? Iată și pânțele care te-a purtat; pentru ce nu vorbești cum ne vorbeai, ci taci așa, fără să vorbești cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toți spre mine priveau, fiind iubitul lor copil. Ci Însuți, Cel ce Te-ai născut din pânțele Fecioarei, mângâie

cele din lăuntrul maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Și se cântă iarăși Condacul: Cu sfinții odihnește...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca, bucurându-se, să strige puterii slavei Tale: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeu, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta, care în credință s-a mutat acum la Tine, în vârstă nedesăvârșită, și-Ți cântă Ție: Doamne Dumnezeu, binecuvântat ești.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulțimea răutăților noastre, și, mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, făcându-ne nouă milostiv pe Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Cuptorul haldeilor...

În sânurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniște, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru

noi, să te așeze pe tine care strigi Lui fără încetare: Preoți lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta, cea cu adevărat de neuitat, că, mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta, ai lăsat pământul și sânurile părinților; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărtășit de nicio întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

De ce mă plângeți pe mine? strigă tainic pruncul cel ador-mit, căci nu sunt de plâns, de vreme ce bucuria tuturor dreptilor s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut fapte vred-nice de lacrimi și care cântă lui Hristos: Preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ridică-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre și ne izbăvește de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întunerice și de foc, de scrâșnirea dinților, de supărările diavolilor și de toată nevoia în ziua judecății, că tu ești nădejdea celor fără de nădejde și viața celor răpuși de moarte.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și Crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, ușurează întristarea și durerea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălțime, Împărate al tuturor, și, luând pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuit-ai duhul lui de lațurile cele felurite și l-ai împreunat cu duhurile dreptilor, spre a se desfăta în împărăția Ta.

Slavă...

Pruncilor, care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că așa ai binevoit, Bunule; între aceia numără și făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuți ușurând durerea părinților, ca un atotfădurat și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, Prea-neverinovată, care ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Preacurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineața pocăinței ne deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta ne luminează.

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pânțele tale s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor îngerești și omenești pe tine te măresc.

Apoi LUMINÂND A

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Se cântă cu stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut prin el și nu va fi și nici nu-și va mai cunoaște nici locul său.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și după fiecare stih, se cântă luminând:

Apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintru ea S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul, cu glas mare:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin. Sfinte Dumnezeule... Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 27:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

APOSTOLUL (1 Corinteni 15, 39-45)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Rațiilor, nu toate trupurile sunt la fel, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești. Alta este strălucirea soare-

lui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: Se seamănă trupul întră stricăciune, înviază întră nestrăicăciune; se seamănă întră necinste, înviază întră mărire; se seamănă întră slăbiciune, înviază întră putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc. Precum și este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viață.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne. Stih: Sufletul lui întră bunătăți se va sălășlui.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 6, 35-39)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; și, pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui Care M-a trimis pe Mine, ca, din toți

pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul rostește această

Rugăciune

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea și nevinovăția minții lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam și-i sălășluiești în locuri luminoase, unde se veselesc sufletele dreptilor, primește în pace și sufletul robului Tău (N); că Tu ai zis: a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci, aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreții cântă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune..

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viața aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din brațele maicii, ca o pasăre, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plânge, văzând vestejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plângere pentru podoaba și frumusețea cea multă a vieții tale celei

curate? Căci, precum corabia, ce n-are urmă, așa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniți, prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, însoțindu-l la groapă.

Moartea este ușurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîntinați de relele lumești și la odihnă și bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veselesc și cu credință dănuiesc, căci s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

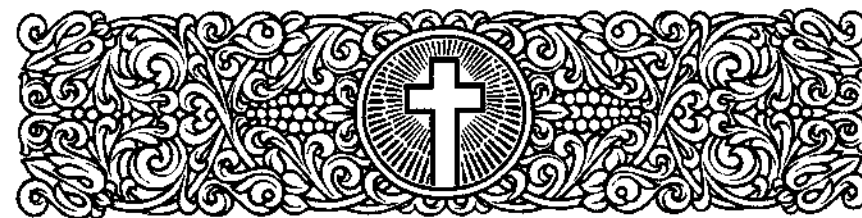
Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci, venind Stăpânul, a surpat șarpele și nouă odihnă ne-a dăruit. Deci, către Hristos să strigăm: Iartă-ne, Mântuitorule, și pe cel pe care l-ai luat odihnește-l cu sfinții, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Schimbarea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Ajungând la mormânt, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte; rugăciunea: Doamne Iisuse Hristoase... (pag. 243) și cele știute ale înmormântării; apoi otpustul.

SE CADE A ȘTI că, deși nu se află scris până la ce vârstă să se săvârșească această slujbă a înmormântării pruncilor, noi credem că se cuvine să se săvârșească până la vârsta de șapte ani a pruncului.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PREOȚILOR ȘI A DIACONILOR DE MIR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Dacă se va muta către Domnul vreunul din preoții sau diaconii de mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat, îl pun jos, pe o rogojină sau pe un așternut. Și, deoarece nu se cuvine a-l scălda și nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă și-l șterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, să ude o pânză în apă curată și să-l șteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești; să-i acopere fața cu un procovăț și să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoții își iau epitrahilul și săvârșesc obișnuitul trisaghion: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte, după care diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., iar după ectonis face sfârșit. La rostirea ecteniilor și a rugăciunilor din cuprinsul rânduielii înmormântării preoților și diaconilor, numele celor răposați este pomenit astfel: (N) preotul sau diaconul, fratele nostru.

Și îndată, ridicând trupul, îl așază în sicriu, apoi îl duc în mijlocul bisericii și pun împrejurul lui patru sfeșnice, cruciș, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp preoții, vecinii și credincioșii din parohie fac rugăciuni

pentru cel răposat și privegheri de noapte la care preoții citesc Sfânta Evanghelie, iar de nu vor fi preoți, mirenii citesc Psaltirea.

SLUJBA DIN BISERICĂ

În ziua înmormântării, un sobor de preoți, după săvârșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduită pentru preoți și diaconii de mir.

După ce protosul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., urmează aceeași slujbă, ca și la mirenii, până după terminarea Binecuvântărilor. Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și după ecfonis, sedelnele: Odihnește, Mântuitorul nostru..., Slavă..., Și acum..., Cel ce din Fecioară ai răsărit... (pag. 203-220).

Apoi îndată se cântă ANTIFOANELE

Antifonul întâi, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de bună trebuință, Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl intraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul al doilea:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmașului; că toți cei ce biruiesc prin aceasta se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate?

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoința, înțelegerea, pacea și binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul al treilea

Cei ce se încred în Domnul înfricoșează pe vrăjmași și tuturor sunt minunați, pentru că sus privesc.

Mântuitorule, ceata dreptilor, avându-Te pe Tine într-ajutor, nu întinde mâinile la nelegiuiri.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea, de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 114:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a pregătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut ție.

(1) APOSTOLUL (1 Tesaloniceni 4, 13-17)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Praților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împre-

ună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție, cititorule. Cântărețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(1) EVANGHELIA (Ioan 5, 24-30)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Ais-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți

cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelepciune ai făcut pe om din pământ și ai legiuit să se întoarcă iarăși în pământ, pentru greșala lui, primește sufletul robului Tău (N) și-l odihnește în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și-i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei mântuiți, în mărirea aleșilor Tăi, ca să ia multă plată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta, pentru numele Tău.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile dreptilor, cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22, cântând ca refren după fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Gătiti-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Și mila Ta mă va însoți în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Slavă..., Aliluia (de 3 ori), Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom intra și peste puțin vom fi pulbere, pentru cel adormit să cerem de la Hristos odihnă; că viața noastră, fraților, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare, care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învrednicește-l pe acesta de fericirea Ta cea fără de sfârșit.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, locui-va în curțile Tale. Stih: Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule, în Sion.

(2) A P O S T O L U L (Romani 5, 12-21)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

R ațiilor, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește când nu este lege. Ci moartea a împărătit de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă, nu e cu greșeala cum e cu harul, căci, dacă prin greșeala unuia, cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greșeala unuia moartea a împărătit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății vor împărăți în viață, prin Unul Iisus Hristos. Așadar, după cum prin greșeala unuia a venit osânda pentru toți

oamenii, așa și prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață; căci, precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia se vor face drepti cei mulți. Iar Legea a intrat și ea ca să se înmulțească greșeala; iar unde s-a înmulțit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărătit păcatul prin moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne. Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(2) EVANGHELIA (Ioan 5, 17-24)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; întrucât cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face; și lucrări mai mari

decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Că, după cum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstescă pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

(2) Rugăciune

Iuțumim Ție, Doamne, Dumnezeu nostru, că numai Tu ai viață fără de moarte, și slava Ta este neajunsă și mila Ta nemăsurată și iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, și împărăția Ta nesfârșită, și părănire nu este la Tine, iar pentru toți oamenii ai pus sfârșit obștesc, când se împlinește firul vieții. Pentru aceasta, Te rugăm, Doamne, Dumnezeu nostru: Robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și, precum l-ai pus pe el pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie

duhovnicească, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23, cântând la fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.

Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă..., Aliluia (de 3 ori), Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândețe, în curățenie și în vrednicia preotească, pururea pomenite, cu bună cinste te-ai înfrumusețat. Pentru aceasta, preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel, unde dreptii se odihnesc; și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeuul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta, ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care, ca un om muritor, le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 54:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, nu locui-va în curțile Tale. Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) A P O S T O L U L (1 Corinteni 15, 1-11)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o – dacă o țineți cu tărie, afară nu-

mai dacă n-ați crezut în zadar – căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(3) EVANGHELIA (Ioan 6, 35-39)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu

credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui Care M-a trimis ca, din toți pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce ești alinarea celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru fratele nostru, preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sânurile lui Avraam robului Tău, preotul (N) întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83,
cântând ca refren după fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor!
Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeuul cel viu.

Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus.

În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

Doamne, Dumnezeuul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeuul lui Iacob!

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău!

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai mult decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și mărire va da.

Dumnezeu nu va lipsi de bunătați pe cei ce umblă întru nerăutate.

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R E L E acestea, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu dreptii.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci, Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 10-11).

Și dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) A P O S T O L U L (Romani 6, 9-11)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Lraților, Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Pentru că ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți față de

păcat, dar vii pentru Dumnezeu, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psamul 111: Fericit bărbatul, care se teme de Domnul. Stih: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(4) EVANGHELIA (Ioan 6, 40-44)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Și ziceau: Oare nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(4) Rugăciune

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule a toată făptura, cel ce ai ca locaș cerul și privești spre cele de pe pământ, Cel ce cunoști lucrarea fratelui și împreună slujitorului nostru, preotul (N) care acum s-a mutat la Tine și știi slujirea lui în sfântul Tău locaș, cel ce ai binevoit a-l învrednicit pe el să-ți aducă rugăciuni și tămăieri preasfântului Tău nume, dăruiește-i lui, Bunule, iertarea greșelilor și sălășluire în loc luminat, în latura celor vii, în corțurile dreptilor Tăi cu toți sfinții Tăi, iertându-i păcatele și învrednicindu-l de strălucirea și de bunătatea Ta.

Că Tu ești Cel ce stăpânești peste cei vii și peste cei morți și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi cântă Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din Rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce și mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeu, în Rai a fost așezat. Și noi, care am fost mântuiți prin Pătimirea Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credință strigăm: Pomeneste-ne și pe noi, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând țărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plăsmuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, și, suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viață, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar, supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăși la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Despărțirea sufletului de trup este taină înfricoșătoare și înspăimântătoare pentru toți; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta, și noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: Pomeneste-ne și pe noi, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tânguieți cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburați în deșert, grăiește cel adormit către toți. Moartea este odihnă pentru toți, precum am auzit glasul lui Iov, care zice: Moartea este odihna omului. Ci odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Preaînțeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învățând pe toți că morții vor învia nestricați și noi ne vom schimba, la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta, trâmbița va răsună înfricoșător și pe cei adormiți din veac îi va scula din somn. Ci odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: Veniți la mine, pământenilor, și vedeți frumusețea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraților, cunoscând sfârșitul, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: Odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de fire în pântecul tău, Stăpână, fără sămânță ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveșnic și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, fără schimbare și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscându-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu Celui născut din

tine, cu credință strigăm: Pomeneste-ne și pe noi, Hristoase, întru împărăția Ta.

Și dacă va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, locui-va în curțile Tale.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

(5) APOSTOLUL (Romani 14, 6-9)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste cei morți și peste cei vii.

Preotul: Pace ție, cititorule.

Cântărețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(5) EVANGHELIA (Ioan 6, 48-54)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(5) Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Cel ce dai frumusețea slavei Tale în locul duhului întristării și, cu negrăita Ta înțelepciune, ai unit sufletul cu trupul și iarăși le-ai despărțit, ca să meargă țărâna în pământ, iar duhul către Tine pre-

cum ai poruncit, însuţi Stăpâne Hristoase, primeşte sufletul robului Tău (N), fratele şi împreună slujitorul nostru şi învredniceşte-l să se odihnească împreună cu sfinţii Tăi în loc luminos, în ceata celor binecredincioşi, în loc răcoros, de unde au fugit durerea şi întristarea şi suspinul, că nu este moarte pentru robii Tăi ci cu adevărat mutare a sufletului; şi de a greşit el ceva cu fapta sau cu cuvântul sau cu gândul treci cu vederea, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni. Fii mângâiere celor ce-l plâng, luminează întunericul mahnirii lor cu lumina Ta cea înţelegătoare, iar pe noi, cei ce ne-am adunat la prohodirea robului Tău, păzeşte-ne şi fii milostiv faţă de fărâdelegile noastre.

Că Tu eşti iertarea greşelilor noastre şi odihna fratelui şi împreună slujitorului nostru, preotul (N), Hristoase Dumnezeuul nostru, şi Ție slavă se cuvine, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se citeşte Psalmul 50 (pag. 185).

CANONUL

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon...

Stih: Stăpâne Hristoase, odihneşte pe robul Tău.

Înaintea Ta, Făcătorule de bine şi Stăpâne al tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinţi, strigând cu plângere această cântare de îngropare: Pe credinciosul robul Tău odihneşte-l ca un milostiv.

Învredniceşte-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleşii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăție cerească pe alesul Tău rob cel mutat de pe pământ, învredniceşte-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i cu vederea greşelile sufleteşti, ca un îndurat.

Slavă...

Vai mie! Mărirea lumească este ca iarba; când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în mormânt vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumuseţea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

După datorie toţi cu dragoste te lăudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea ne-adormit ochiul rugăciunii tale; izbăveşte-ne pe noi acum de păcate şi de judecata morţii.

Cântarea a 3-a:

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu...

Nu este om pe pământ care n-a greşit, Cuvântule. Pentru aceasta primeşte, prin noi smeriţii, rugăciunea şi lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greşelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care, cu puterea Ta cea mare, ierţi păcatele şi ale celor vii şi ale celor morţi? Pentru aceasta mântuieşte şi pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur ești fără de păcat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești cu adevărat Stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să învrednicească de împărăția Sa pe acesta ce s-a mutat întru credință.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Ectenia mică, S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase, Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi așteaptă judecata cea nemitarnică a zilei aceleia de înfricoșătoare amenințare; de aceea cu stăruință să cerem, prin credință, de la Hristos, odihnă pentru acesta.

Ca pe cel care, prin pocăință, Ți-a aprins Ție făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învrednicește-l.

Slavă...

Când vei descoperi toate cele ascunse și vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluiește-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ți aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu uita pe cei ce strigă cu osârdie către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce ești bună, roagă-te să afle odihnă credinciosul tău rob acesta, care s-a mutat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase...

În ceata aleșilor și în desfătarea Raiului, Îndurate, sălășluiește pe acesta pe care întru credință l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor celor ce greșesc; deci, ca un Stăpân, și pe acesta învrednicește-l de împărăția Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluiește ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ușurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credință s-a mutat, și-l învrednicește de împărăția Ta.

Slavă...

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoșătoarea Ta judecată: toți împărații și puternicii, împreună cu robii vor sta înaintea, și glasul cel înfricoșător al Judecătorului va chema

popoarele cele păcătoase la judecata osândeii; din care, Hristoase, izbăvește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din tine S-a născut mai presus de fire Răscumpărătorul firii omenești, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L să izbăvească pe toți de pedeapsă, de nevoi și de chinurile cele înfricoșătoare ale iadului; și să mântuiască pe acesta care acum în credință s-a mutat de la noi.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Adâncul cel mai de jos...

Moartea și mormântul și judecata care vădește toate faptele ne așteaptă pe noi; de aceasta izbăvește-l, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugămu-ne Ție, Hristoase, ca, făcându-l părtaș la veselia stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Slavă...

Izbăvește de greșeli cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum în credință l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omenești, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Omorârea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mântuiește ca un bun și de oameni iubitor.

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat și, viforul nemairăbdându-l, ca Iona strig Ție, Stăpâne: Din stricăciune scoate-mă.

Apoi se rostește ectenia mică pentru cei morți: Iară și iară... și celelalte, iar preotul ecfonisul: Că Tu ești învierea...

După aceea C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și I C O A S E L E acestea,
alcătuire a lui Anastasie monahul

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Cu osârdie mă rog să ascultați ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plângerea aceasta, că doar va afla cineva folos; dar când veți rosti acestea, aduceți-vă aminte de mine, cel ce eram cândva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu și împreună am cântat: Aliluia.

Veniți toți, adunați-vă și, șezând, ascultați cuvânt: fraților, înfricoșătoare este judecata înaintea căreia toți vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toți ne vom înfățișa goi. Pentru aceasta, bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Să plângem toți cu lacrimi când vedem trupul zăcând, și, apropiindu-ne, toți să-l sărutăm și să zicem unele ca acestea către el: Iată, ai lăsat pe cei ce te iubesc și mai mult nu vei mai grăi cu noi, o, prietene! Pentru ce nu grăiești, precum grăiai, cu noi? Ci taci, așa, fără să cânti cu noi: Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele celor ce mor, pe care le zic când se duc de aici: Fraților, de frați mă despart, pe toți prietenii îi las și mă duc; dar încotro mă duc nu știu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, știe. Ci voi faceți-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum stau acum acolo? Aș dori să știu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, și ei își aduc aminte de ai lor, precum noi de ei? Sau poate că au uitat pe cei ce-i plâng și cântă: Aliluia.

Însoțiți, prietenilor, pe cei morți și degrab duceți-vă la mormânt și acolo cu osârdie priviți și fiți gata, pentru că tinerețea piere acolo și orice vârstă se veștejește acolo; acolo este țărână și pulbere și viermi; acolo este numai tăcere și nu este niciunul să grăiască: Aliluia.

Iată, acum mă vedeți zăcând și mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuțit, iată buzele stau nemișcate. Rămâneți sănătoși, prietenilor și fiilor; mântuiți-vă, fraților; mântuiți-vă, cunoscuților, căci eu în calea mea merg. Ci faceți pomenire de mine cu cântarea: Aliluia.

Niciunul din cei de acolo n-a înviat ca să spună nouă cum petrec frații de altădată sau nepoții cei duși mai înainte la Domnul. Pentru aceasta, adesea zicem între noi: Oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veșnică, stând ca niște vinovați înaintea lui Dumnezeu Celui veșnic, toți privind cu fețele în jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde va fi avuția? Unde va fi atunci mărirea vieții acestela? Niciuna dintre acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deșert, omule? Încă un ceas și toate trec. În iad nu este pocăință, nu este acolo niciun fel de odihnă; acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întuneric și beznă; acolo am să fiu eu osândit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu se uită așa de lesne ca omul când se desparte de om; căci, deși ne aducem aminte de el câtăva vreme, repede uităm de moartea lui, ca și cum n-ar fi fost; chiar și părinții uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut și i-au crescut și în lacrimi i-au petrecut cu cântarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați când vă rugați către Domnul; vă rog și iar vă rog și vă poftesc: Țineți minte acestea și tânguți-mă ziua și noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic și eu către voi: Ședeți iarăși să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem și ne vom înfățișa goi și amărâți, că frumusețea ca iarba se veștejește; dar noi ne înșelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o, ticălosule, și cu totul gol vei sta acolo de față; să nu te amăgești cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viață, ci numai suspină pururea cu plângere: Aliluia.

Dacă ai miluit, omule, pe vreun om, și tu acolo vei fi miluit; dacă te-ai îndurat de vreun orfan, și tu acolo vei afla îndurare; dacă ai scăpat pe cineva din nevoie, și tu vei fi

mântuit acolo din nevoie; dacă ai adăpostit pe vreun sărac în viață, și pe tine te va adăposti acolo cântarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc și pe care niciodată n-am mai umblat; și locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaște: înfricoșător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar și mai înfricoșător este să vezi pe Cel ce m-a chemat, Stăpânul vieții și al morții, Care ne cheamă pe noi acolo, când voiește să-i grăim: Aliluia.

Noi, dacă mergem dintr-o țară într-altă țară, avem nevoie de călăuzire. Ce să facem când ne vom duce în țara pe care nicidecum n-o cunoaștem? Multe călăuze îți trebuie ție, atunci, multe rugăciuni trebuie să meargă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, până să ajungă la Hristos și să zică Lui: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupești, aceia nu vor avea acolo nicidecum iertare, căci acolo vor fi învinuitori înfricoșători; acolo și cărțile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ți va ajuta ție acolo, atunci? Fără numai dacă ai făcut vreun bine, când ai fost viu, și dacă ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Tinerețile și frumusețea trupului, în vremea morții, se vestejesc; limba atunci arde cumplit și gâtul uscat se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge și toată podoba obrazului se schimbă, iar frumusețea glasului se destramă și de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Linișteți-vă acum, linișteți-vă, pentru cel mort; linișteți-vă, încetând tânguirea; priviți taina cea mare, căci ceasul este înfricoșător; tăceți, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind și mi-am tânguit viața, pentru că se tulbura cu totul și tremura; iar când i-a venit ceasul striga: Tată, ajută-mi! Maică, scapă-mă! Și nu era nimeni în stare să-l ajute, ci, numai văzându-l, se mâhneau și-l plângeau la groapă, cu cântarea: Aliluia.

Câți n-au fost răpiți fără de veste din cămarile lor de nuntă, în mormânt, căci s-au însoțit cu însoțire veșnică și au pricinuit tânguire nesfârșită și nu s-au mai sculat din camera lor de nuntă! În timpul în care a fost nunta, în același timp a fost și groapa; în timpul în care a fost însoțirea, în același timp și despărțirea; în același loc râsul, în același loc și plânsul, împreună și cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm, chiar numai auzind, că acolo este veșnică lumină, că acolo este izvorul vieții noastre și că acolo este desfătarea cea veșnică; acolo este Raiul, unde toate sufletele dreptilor se bucură. Să ne adunăm și noi toți în Hristos, ca să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog și cu smerenie cad înaintea ta și cer ție: Nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare greșelilor, în ziua judecății, Preasfântă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăși **CONDACUL**: Cu sfinții odihnește...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Minune de negrăit...

De focul gheenei și de hotărârea cea înfricoșătoare, ca un îndurat, Hristoase, izbăvește pe robul Tău, pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și-i dă lui să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

În pământul celor blânzi și în desfătarea Raiului, pe robul Tău cel adormit întru credință, învrednicindu-l de locașul măririi celei minunate, Dumnezeuule, dă-i să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeuule, binecuvântat ești.

Slavă...

Mare este judecata, darurgia gheenei este de negrăit, fraților, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile și cu durere lăcrimează, strigând: Izbăvitorule, Dumnezeuule, binecuvântat ești.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Hristos, Născătoare de Dumnezeu, fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzește-i cu rugăciunile tale, pe cei mutați scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeuule, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Înfricoșează-te, teme-te, cerule...

O, ce ceas înfricoșător așteaptă pe păcătoși, fraților! O, ce frică îi va cuprinde, atunci când focul gheenei îi va mistui și șarpele cel târător îi va înghiți! Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăvește-ne de ziua cea înfricoșătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte dreptii, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au pregătit camera și Raiul și toată împărăția lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinții Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea îndura, Hristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt și vor cădea stelele; toată făptura se va clătina

de frică și lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiul, pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, Curată, este Judecătorul celor vii și al celor morți; El judecă tot pământul și mântuiește din chinuri pe cine voiește și mai ales pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Nu te tângui pentru Mine...

Nu vă tânguiți toți cei ce ați murit în credință, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul și Crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți cei ce strigă Lui: Să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca unii care am adormit în nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea în Hristos a tuturor. Dar aici, fraților, ne este judecată multă și nimeni în iad nu se izbăvește pe sine. Dar voi, rugați-vă lui Hristos pentru toți.

Slavă...

În slava Ta cea neîmbătrânitoare și în desfătarea Raiului, așază-l, Bunule, pe acesta care s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință; fă-l partaș ales al împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ca pe Maica vieții, ceea ce ești mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credință te lău-

dăm credincioșii, că noi cei ce eram morți mai înainte, prin tine făcându-ne fără de moarte, am aflat viață, și, iată, cântare aducem ție.

Irmosul:

Nu te tângui pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântecul fără de sămânță, că voi învia și Mă voi preaslăvi și voi înălța întru slavă, neîncetat, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste te măresc pe tine.

Apoi se zice ectenia mică pentru morți.

Apoi LUMINÂND A

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Și stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și, după fiecare stih, se zice luminânda, apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintru ea S-a născut Hristos, izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată (dacă nu s-a făcut mai înainte Utrenia, se citesc psalmii laudelor: 148, 149 și 150 din Ceaslov, apoi) stihurile, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită pentru viață...

La Tine s-a mutat sfințitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viață, Hristoase. Primește sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; așază-l pe el în curțile Tale cu cetele îngerilor și odihnește pe

acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta.

Străină este taina morții, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi, pe păstori și pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind întru dreapta credință și înfrumusețat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul și slujitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă, s-a mutat din tulburările cele lumești. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuiește-l; și pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihnește-l cu dreptii pentru mare mila Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi dacă nu s-a făcut mai înainte Utrenia, diaconul rostește: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Iar cântăreții citesc Doxologia zilelor de rând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă..., Învrednicește-ne, Doamne.

Apoi stihurile acestea ale Sfântului Ioan Damaschin, glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci, în lumina feței Tale, Hristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuiești zidirea Ta, nu să o osândești, pe acesta, pe care l-ai ales, odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperământ și tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutătoare, celor robiți, grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin și scut și zid nestrucătură împotriva vrăjmașilor, iar pentru neputincioși tărie nebiruită, și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, câtă lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe el; către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscând scurttimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat și m-a auzit.

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi, acum zace mort. Veniți să cunoaștem cum, peste puțin, și noi, cei tulburați, ne vom sfârși; cum cei

ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu aur zac fără podoabă și fără chip? Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscând scurttimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăvește sufletul meu de buze nedrepte și de limba vicleană.

Mântuiește-te, viață deșartă, mântuiți-vă toți, prieteni, rude și fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniți, întovărășiți-mă și dați gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugați-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Iată, zac, iubiții mei frați, în mijlocul tuturor, amuțit și fără glas; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; mâinile și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primește strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta, rog pe toți cunoscuții și prietenii mei, să faceți pomenire pentru mine, ca, în ziua judecării, să aflu milă la judecata cea înfricoșătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; fum este viața; abur, cenușă și țărână ne facem peste puțin și ca floarea ne veștejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi, cei învăluiți în marea vieții. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat din tine mai presus de fire și în chip de negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălcirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, de veșnicele Tale bunătăți învred-

nicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe el întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupra-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul și m-a surpat; a venit și, ca și cum n-aș fi fost, m-a arătat; a venit și, pământ fiind eu, ca și cum n-aș fi fost, zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire suntem noi muritorii. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învrednicește-l de veșnicele Tale bunătăți, odihnindu-l pe el în viața cea neîmbătrânitoare.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: eu sunt pământ și țărână; și iarăși m-am uitat în mormânt și am văzut oase goale și am zis: Oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci, precum Eu sunt Lumină din Lumină, așa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care

învrednicește, Preabunule, pe robul Tău, cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dând iertare greșelilor lui.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ție ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ și mi-ai dat suflet, prin însuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea ființei Tale celei înțelegătoare, căreia și părtaș pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată și binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat laudându-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om și l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale;

dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaș mîncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor.

Moartea, cea dată firii noastre celei din Adam, dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioși, făcându-ne părtași mîncării; să cunoaștem dar că, fiind zidiți din pământ, vom deveni iarăși pulbere, țărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plângere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-au agonisit credincioșii. Pentru că știi că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, Stăpână, a te ruga pentru robii tăi, care au adormit în credință, ca Fiul tău și Dumnezeu să dea lor iertare, când va șede la judecată, ca toți să te fericim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios și, primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieții, am mâncat mâncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curțile Tale, odihnește-l.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că, sub acela scăpând, ne izbăvim de bolile sufletești.

Alte stihiri idiomele, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce viețuiesc în desfrânări: scrâșnire dinților și plângere nemângaiată, negură neluminată și întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere și judecată fără milă. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu aleșii Tăi.

Va răsună trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula, dorind să ia viață cerească; să nu osândești pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta, îndrăznind, cădem la Tine și grăim: Stăpâne Hristoase, privește cu milă pe cel pe care l-ai chemat și odihnește-l cu aleșii Tăi.

Iată, și stihiiile, cerul și pământul, se vor schimba și toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea și se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăși ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihnește-l cu aleșii Tăi.

A Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea, cetele fecioarelor, aprinzându-și candelile, cântă Ție, dorind slava Ta. Deci, precum pe aceea, așa și pe robul Tău învrednicește-l să intre în camera Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană, și cu ale tuturor sfinților Tăi, Iubitorule de oameni.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniți și priviți toți străina și înfricoșătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, și să nu mai gândiți la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veșnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, și la Judecătorul cel nefățarnic, unde stau înainte cetele îngerești; și înfricoșătoare este, frații mei, judecata aceea, unde toți vom sta goi: unii rușinați, iar alții încununați. Pentru aceasta, să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, ale

arhiereilor, ale preacuvioșilor și dreptilor și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel ce a adormit.

Apoi se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului... după care se face sărutare, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea... Apoi, Slavă..., glasul al 6-lea: Văzându-mă zăcând fără glas... Și acum..., a Născătoarei (caută-le la Înмormântarea mirenilor, pag. 236-239).

După aceasta, ridicând coșciugul, ocolesc mai întâi biserica și fac trei opriri, unde se rostește ectenia pentru morți, apoi este dus la mormânt; iar preoții, mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării I:

Ajutor și apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi preaslăvi; Dumnezeuul părinților noștri și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmosul Cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară S-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și apă din piatră am izvorât de demult, în pustiu, poporului Meu, numai cu dreapta și cu puterea Mea.

Irmosul Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: Am auzit glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine, cel ce mă rog dis-de-dimineață, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt, am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu și m-a auzit și a scos din stricăciune viața mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greșit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit și nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oștile cerești Îl slăvesc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Irmosul Cântării a 9-a:

Neînțeleș lucru este rodul zămislirii mai presus de fire și fără stricăciune nașterea Maicii celei fără de bărbat; căci

nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, toate neamurile pe tine, ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. După aceea, diaconul rostește ectenia pentru morți și preotul citește rugăciunea: Dumnezeu duhurilor...

Și făcând apolisul, așază trupul celui adormit în mormânt, așa cum s-a arătat la Însmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII CĂLUGĂRILOR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CHILIA RĂPOSATULUI

De se va muta către Domnul vreunul dintre călugări, se așază trupul lui jos întins pe o rogojină; și deoarece nu se cade ca trupul să fie scaldat și nici văzut gol, se rânduiește un călugăr care șterge trupul lui cu un burete muiat în apă caldă, făcând semnul crucii cu buretele mai întâi pe frunte, apoi la piept, la mâini, la picioare și la genunchi, și nimic mai mult. După aceea aduce cămașă curată și-l îmbracă, scoțând mai întâi pe cea veche, fără însă a-l vedea gol. Iar după îmbrăcare îi pune cuculiul; și de va fi schimnic îl înfășoară cu camilafca pe deasupra capului până la barbă, cât să nu i se vadă fața. Apoi îi pune analavul, adică pleterile după rânduiala lui, și rasa; îl încinge cu cureaua și-l încaltă cu călțuni noi; apoi întinde mantia lui în lat, și ridicând trupul de pe rogojină, îi așterne mantia sub trup de la cap până la picioare. Și așa călugărul cel rânduit pentru îngrijirea mortului, tăind cu cuțitul marginile mantiei și de o parte și de alta, le sfășie până sus, și învelind trupul cu mantia, îl înfășoară cu fâșiile împletindu-le în jurul lui astfel: începând de la cap, face trei cruci: una la cap, alta la piept, și a treia la

genunchi; iar cu partea ce mai rămâne din acele două fâșii îi leagă picioarele.

După aceea cheamă preotul de rând care, punându-și epitrahilul și tămâie în cădelniță, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte, iar diaconul rostește ectenia pentru morți și preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., și după ecfonis face sfârșit (caută-le la paginile 203-205).

După aceea, luând frații trupul celui adormit, îl duc în biserică; și de este fratele cel adormit preot sau arhieru, pun trupul lui în mijlocul bisericii; iar dacă este numai călugăr, în pronaosul bisericii.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

Venind vremea să se săvârșească înmormântarea pentru cel adormit, după săvârșirea Sfintei Liturghii, se duce aprinzătorul de candelă și lovește în toaca de fier, făcând trei soroace; și așa, adunându-se frații, eclesiarhul le împarte lumânări aprinse.

Iar diaconul zice: Binecuvintează, părinte! Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... și se citește Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... (caută-l la pagina 206). Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea.

Stihuri: 1. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne. 2. Sufletul lui întru bunătăți se va sălăslui și seminția lui va moșteni pământul. 3. Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi troparul acesta, același glas:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem, și rugătoare bine-primită către Dumnezeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Și îndată Psalmul 118, glasul al 6-lea: Fericiti cei fără prihană în cale... (caută la pagina 207). Și se cântă starca întâi a psalmului până la: Al Tău sunt eu, mântuiește-mă..., pentru că aici se cântă psalmul întreg numai în două stări. Și când se ajunge la stihul din urmă: În veac nu voi uita îndreptările Tale..., al stării întâi, se repetă de trei ori. Trebuie a ști că după fiecare stih al psalmului se cântă: Bine ești cuvântat, Doamne... Apoi diaconul rostește ectenia mică pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ecfonisul. Și se începe a doua stare: Al Tău sunt eu, mântuiește-mă..., și după fiecare stih al psalmului mai departe, se cântă: Al tău sunt eu, mântuiește-mă..., până ce se ajunge la: Caută spre mine și mă miluiește..., de unde se cântă psalmul mai departe, pe glasul al 3-lea, cântând după fiecare stih: Întru împărăția Ta, Doamne, pomeneste pe robul Tău. Și la sfârșitul stării se repetă de trei ori stihul din urmă: Viu va fi sufletul meu...

Apoi îndată: Bine ești cuvântat, Doamne... Ceata sfinților a aflat... și toate celelalte tropare (pe care caută-le la paginile 219-220). Și îndată diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul Rugăciunea Dumnezeu duhurilor... și ecfonis (caută-le la pagina 204). După aceea se cântă sedcalna, glasul al 5-lea: Odihnește Mântuitorul nostru... Slavă... Și acum... Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii... și Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (caută-l la pagina 185). Și îndată se cântă Antifoanele:

Antifonul întâi, glasul 1:

Când mă necăjesc, auzi durerea mea, Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deșartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh cinstire și slăvire împreună se cuvine ca și Tatălui și Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Apoi stihirile lui Teofan, glasul 1:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Ție, Mântuitorule, ne rugăm: Învrednicește de împărțirea Ta cea dulce pe acesta care s-a mutat, și-l sălășluiește în corturile dreptilor, în sălașurile Sfinților Tăi și în cămările cerești, trecându-i cu îndurarea Ta greșelile și dându-i odihnă.

Nimeni dintre oameni n-a fost fără de păcate, afară de Tine, Cel singur fără de moarte. Pentru aceasta pe robul Tău, ca un Dumnezeu îndurat, așază-l întru lumină, împreună cu cetele îngerilor Tăi, trecându-i cu vederea fărădelegile, prin milostivirea Ta, și dându-i odihnă.

Slavă...

Binevoiește, Stăpâne, după multă îndurarea Ta, ca acesta, care s-a mutat la Tine, să dobândească preadulcea împărțire de bunătățile cele făgăduite de Tine, Mântuitorule, cele mai presus de cele văzute, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă pe Hristos Fiul tău, Maică Fecioară, să dea iertare de greșeli robului tău, celui ce te-a mărturisit cu dreaptă credință, și cu cuvânt adevărat te-a propovăduit pe tine,

Născătoare de Dumnezeu, ca să-l învrednicească de strălucirea și de veselia Sfinților întru împărăția Sa.

Antifonul al 2-lea, glasul al 2-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o Hristoase al meu; și ne dă chipuri mai înainte de sfârșit, să ne pocăim.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh a împărății se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este, de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Tăria și stricăciunea morții, cu moartea Ta cea dătătoare de viață, le-ai surpat, Stăpâne; și tuturor ai izvorât viață veșnică, iar celor muritori învierea din morți le-ai dăruit. Pentru aceasta Ție ne rugăm: Mântuitorule, odihnește pe acesta, care cu credință s-a mutat la Tine, și slavei Tale celei nestricăcioase învrednicește-l, Iubitorule de oameni.

Ca să faci pe oameni părtași împărăției celei dumnezeiești, Cruce ai răbdat, și moarte de bunăvoie ai primit. Pentru aceasta, ne rugăm milostivirii Tale: Arată moștenitor împărăției Tale pe acesta, care în credință s-a mutat la Tine, și-l învrednicește de frumusețea Ta cea preadulce, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Morții cei din veac, cu cutremur stând înaintea judecării Tale celei înfricoșătoare și înspăimântătoare, așteaptă răspunsul Tău cel drept, Mântuitorule, și primesc dumnezeiasca judecată cea dreaptă. Atunci iartă, Stăpâne Hristoase, pe robul Tău, care întru credință s-a mutat la Tine, și-l învrednicește desfătării și fericirii Tale celei de-a pururea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu, Curată, luând datoria strămoașei Eva, ai zămislit pe Dumnezeu, Care dăruiește nestricăciune și înviere credincioșilor, și încununează cu slavă nemuritoare pe cei ce te măresc pe tine. Pe El acum nu înceta rugându-L să așeze pe acesta întru lumina strălucirii Sale, dumnezeiască Mireasă.

Antifonul al 3-lea, glasul al 3-lea:

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; și pe mine din patimi la viață mă scoate, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, secera-vor spice întru bucuria vieții celei veșnice.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este toată buna dăruire, căci cu Tatăl și cu Fiul împreună strălucește, întru Care toate viază și se mișcă.

Apoi stihirile acestea, glasul al 3-lea:

Podobie: Cu chipul Crucii Tale...

Măresc Crucea Ta cea cinstită, prin care s-a dăruit viața și moștenirea desfătării celor ce cu credință și cu dragoste Te laudă pe Tine, Unule mult-milostive. Pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu: Pe acesta, care s-a mutat de

la noi, odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească Dumnezeirea Ta.

Cel ce ești singur milostiv și îndurător, Care ai noian necuprins de bunătate și cunoști firea omenească pe care ai zidit-o, pe Tine Te rugăm, Hristoase Dumnezeu: Pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească Dumnezeirea Ta.

Slavă...

Adormind în mormânt ca un om, cu puterea Ta cea nebiruită, ca un Dumnezeu, ai înviat pe cei ce dormeau în morminte, care fără încetare aduc Ție cântare. Pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu: Pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească Dumnezeirea Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, toți te știm făclie înțelegătoare și purtătoare de lumina Dumnezeirii, care s-a unit cu grosimea ființei omenești. Pentru aceasta roagă pe Fiul tău și Dumnezeu ca, pe acesta, care s-a mutat de la noi, să-l odihnească întru desfătare, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc, Curată; ca să te mărească pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Antifonul al 4-lea, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urăți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că, precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se întru unimea Treimii cu sfințenie de taină.

Apoi stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Cu adevărat înfricoșătoare este taina morții: Cum sufletul cu anevoie se desparte de trup? Cum, cu voință dumnezeiască, legătura cea firească se desface din încheieturi și din alcătuire? Pentru aceasta Ție ne rugăm: Pe acesta, care s-a mutat, odihnește-l în corturile dreptilor Tăi, Dătătorule de viață, Iubitorule de oameni.

Somn s-a arătat moartea celor ce cred în Tine, Cel pus în mormânt, Stăpânitorule a toate, Cel ce ai stricat stăpânirea morții și ai surpat puterea ei cea de mulți ani. Pentru aceasta ne rugăm Ție: Pe acesta, care s-a mutat, așază-l în corturile Sfinților Tăi, în locașurile Tale cele nestricăcioase.

Slavă...

Tu Te-ai făcut nouă dreptate și sfințire și izbăvire sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptați și izbăviți, luând pedeapsa noastră cu care eram datori. Și acum Te rugăm: Pe acesta, care s-a mutat, odihnește-l întru bucurie și lumină, Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru.

Și acum..., a Născătoarei:

Urmând noi cuvintele grăitorilor de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, te cunoaștem că ești Născătoare

de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care S-a întrupat în chip necuprins cu mintea și ne-a izbăvit pe noi, cei robiți de păcate. Pe Acesta și acum roagă-L ca, pe robul tău care s-a mutat, cu strălucirile Sale să-l lumineze, Preacurată.

Antifonul al 5-lea, glasul al 5-lea:

Când sunt necăjit, ca David strig Ție, Mântuitorul meu: Izbăvește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute; că Însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat Unul din Treime.

Apoi stihirile acestea, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Cu raza feței Tale, Hristoase, luminează ca un îndurător pe acesta care s-a mutat, sălășluindu-l în loc cu verdeată, la apele odihnei Tale celei curate și dumnezeiești, întru doritele sânnuri ale strămoșului Avraam, unde se vede limpede lumina Ta și se revarsă izvoarele bunătății Tale, unde cetele dreptilor dănțuiesc, veselindu-se de bunătatea Ta; cu aceștia așezând pe robul Tău, dăruiește-i mare milă.

Binevoiește, Îndurate, ca să-Ți cânte cu glas bine întocmit, slăvind puterea Ta, acesta care s-a mutat dintru cele trecătoare la Tine, Stăpânul tuturor și Iubitorul de oameni, dându-i să se lumineze cu frumusețea strălucirii Tale, să se îndulcească cu împărtășirea Ta cea dulce și veselă și să se

desfăteze preacurat, unde îngerii dănuiesc împrejurul scaunului Tău, și cetele Sfinților cu bucurie stau împrejur; cu aceștia împreună dă robului Tău odihnă și mare milă.

Slavă...

Unde este adunarea Prorocilor și cetele Apostolilor și ale Mucenicilor și ale tuturor celor care din veac s-au îndreptat prin mântuirea Ta Pătimire și prin Sângele cu care ai răscumpărat pe omul cel rob, acolo odihnește-l pe acesta care a adormit întru credință, iertându-i greșelile, ca un iubitor de oameni; că Tu singur ai viețuit fără de păcat pe pământ, Tu singur ești sfânt, și singur slobod între morți. Pentru aceasta robului Tău dă-i odihnă și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe noi, cei robiți de legea păcatului, ne-ai liberat, Stăpână, ceea ce ești singura Maică Fecioară, zămisind în pânțe pe Dătătorul de lege și Împăratul Hristos, prin Care ne îndreptăm prin dar și prin har. Pe Acesta acum roagă-L să așeze în cartea vieții sufletele celor ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca prin mijlocirea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, să dobândim mântuirea cea dorită, închinându-ne Fiului tău, Care dă lumii mare milă.

Antifonul al 6-lea, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: milostivește-Te spre mine ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi defăimații, făcându-ne vase de bună trebuință Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Cel ce ai necuprinsă milostivire spre noi și izvor ne-deșertat de bunătăți dumnezeiești, mult-Milostive, pe acesta care s-a mutat la Tine, Stăpâne, sălășluiește-l în pământul celor vii, în locașurile cele iubite și dorite, dăruindu-i moștenirea cea pururea fiitoare. Că tu pentru toți Ți-ai vărsat sângele Tău, Hristoase, și cu prețul cel purtător de viață lumea ai răscumpărat.

Moarte de viață făcătoare răbdând Tu de bunăvoie, viață ai izvorât și desfătare veșnică ai dăruit credincioșilor; întru care așază pe acesta care a adormit întru nădejdea învierii, iertându-i lui toate păcatele cu bunătatea Ta, Cel ce ești singur fără de păcat, singur bun și iubitor de oameni, ca prin toate să se laude numele Tău, Hristoase, și, fiind mântuiți, să slăvim iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Pe Tine, Hristoase, știindu-Te că stăpânești pe cei vii cu puterea Ta cea dumnezeiește stăpânitoare, și pe cei morți oblăduiești, Te rugăm: Pe credinciosul Tău rob, care a venit la Tine, Unule, Dătătorule de bine, odihnește-l cu aleșii Tăi, Iubitorule de oameni, în loc de odihnă, în luminile Sfinților, că voitor de milă ești și mântuiești ca un Dumnezeu pe cei pe care i-ai zidit după chipul Tău, Unule mult-Milostive.

Și acum..., a Născătoarei:

Arătat-te-ai locaș cuviincios lui Dumnezeu, Preasfântă; că pe Dumnezeu L-ai încăput și L-ai născut, neispită de nuntă, om văzut în două firi, dar într-un ipostas. Pe Acesta roagă-L, pe cel Unul-Născut și Întâi-Născut, Care te-a păzit pe tine și după naștere fecioară fără prihană, să odihnească sufletul celui adormit întru credință, în lumina și strălucirea cea nestricată și întru fericire.

Antifonul al 7-lea, glasul al 7-lea:

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors; și pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoțându-mă din robia patimilor.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, acesta va secera snopii de bucurie ai hranei celei de viață veșnică.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica; Lui se cuvine laudă, slavă, cinste și putere.

Apoi stihirile acestea, glasul al 7-lea:

Podobie: Toate urând...

Mort ai fost văzut pe Cruce, Tu singurul fără de moarte, și în groapă ca un mort ai fost pus, izbăvind pe oameni din omorâre și din stricăciune și din moarte; și, ca Unul ce ești adâncul cel nedeșertat al îndurării și izvorul bunătății, sufletul robului Tău, care s-a mutat de la noi, odihnește-l.

Cu podoaba Ta cea nestricată și cu dulceața frumuseții Tale și cu razele luminii Tale celei dumnezeiești, învred-

nicește, Bunule, pe acesta, care s-a mutat la Tine, să se lumineze cu arătarea strălucirii Tale celei nematerialnice, săltând cu îngerii împrejurul Tău, Stăpânul și Împăratul slavei și Domnul.

Slavă...

Cel ce ai necheltuită strălucire a darurilor, ca o vistierie neîmpuținată a bogăției bunătății, Dumnezeule, pe acesta, care s-a mutat la Tine, sălășluiește-l în latura aleșilor Tăi, în locul ușurării, în casa slavei Tale, în desfătarea Raiului, în cămara fecioarelor, ca un Milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Plinire a Legii ai născut pe Izbăvitorul, Care trup S-a făcut. Că îndreptare n-a fost pentru cei mai înainte de Lege, ci Hristos, acum răstignindu-Se pentru noi, ne-a îndreptat. Deci, pe tine, ceea ce ai îndrăznire ca o Maică, te rugăm: Cere de la Fiul tău cel Preamilostiv să odihnească sufletul acestuia care s-a mutat de la noi.

Antifonul al 8-lea, glasul al 8-lea:

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu nădăjduind spre Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a se smulge, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor cu tăiere de chin.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh viază toate, luminează din lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl, Îl laudăm pe El și cu Cuvântul.

Apoi stihirile acestea, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Ca un împărat mi-ai scris mie liberare, ca și cu niște vopsele roșii înroșindu-Ți degetele Tale, Stăpâne, cu sângele Tău. Și acum cu credință Te rugăm: Cu cei întâi-născuți ai Tăi numără-l și învrednicește-l să dobândească bucuria dreptilor Tăi, pe acesta care s-a mutat la Tine, Milostive.

Sfințitor ai fost ca un om, junghiindu-Te pe Tine; jertfă Te-ai adus Tatălui, scoțând pe om din stricăciune. Deci, ca un iubitor de oameni, pe acesta care s-a mutat la Tine, în latura celor vii îl așază, unde râurile desfătării se revarsă, unde izvorăsc izvoarele viețuirii celei veșnice.

Slavă...

Cu adâncul înțelepciunii Tale celei de negrăit pui hotar vieții și mai înainte vezi moartea, și la altă viață muți pe om. Deci pe acesta, pe care l-ai luat, așază-l la apele odihnei, întru strălucirea Sfinților, Doamne, unde este glasul bucuriei și al laudei.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai zămislit pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel fără de început și Dumnezeu, cu îndrăznirea ta cea de Maică, roagă-L cu dinadinsul să așeze pe robul tău unde este dănuirea cea neîncetată a celor ce se veselesc și te laudă pe tine, unde sunt luminile cele veșnice și dulcele glas al celor ce prăznuiesc, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul Rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ecfonisul (caută-le la pagina 344), iar după aceea condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul robului Tău...

Și îndată Fericirile, glasul al 2-lea:

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi că aceia se vor milui.

Pomenește-ne și pe noi, Îndurate, precum ai pomenit pe tâlharul, întru împărăția cerurilor.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Toți cei ce se tem de Dumnezeu, acolo se vor veseli de El, întru împărăția cerurilor.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Pe cel ce întru pustnicie Ți-a slujit Ție, Hristoase, și dreptei credințe pe pământ, preamărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

Pe acesta care întru credință și întru nădejde, cu cuviință dumnezeiască și cu dragoste, a viețuit pe pământ, preamărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări pe voi și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Odihnește pe robul Tău, Dumnezeu, cu Sfinții, ca un bun, întru împărăția cerurilor.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe cel ce a lăsat lumea, și în viață cinstită a viețuit cu dreaptă credință, preamărește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Slavă...

Credincioșii ținând cu credință o stăpânire dumnezeiască, în trei fețe să o slăvim cu dreaptă cuviință.

Și acum..., a Născătoarei:

Toți te fericiu pe tine, Curată, că fără de sămânță ai născut cu trup pe Dumnezeu, Împăratul cerurilor.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Urmează Apostolul și Evanghelia, pe care caută-le la slujba înmormântării mirenilor (paginile 231-233). Și după aceasta diaconul rostește ectenia întreită pentru morți, iar arhiereul sau protosul zice Rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ecfonisul: Că tu ești învierea și viața..., apoi se face sărutarea icoanei sau a sfintei cruci aflată pe pieptul răposatului, timp în care se cântă aceste stihuri, glasul al 2-lea, podobie: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; că acesta a ieșit din rude-nia sa și de groapă se apropie, nemaîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, că, iată, ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Toate mădularele trupului se văd acum netrebnice; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Ce despărțire este, o, fraților, ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce este viața noastră? Adevărat floare și fum și rouă de dimineață. Deci, veniți să ne uităm cu jale în morminte. Unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți să cădem la Hristos cu lacrimi.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart, lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pe care petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului ca să-i dea odihnă în veci.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei, glasul al 6-lea:

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc în tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și, te rugăm, fă milostiv pe preabunul Dumnezeu prin rugăciunile tale, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, acolo unde sufletele dreptilor se odihnesc; să-l arate moștenitor bunătăților celor dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Scăpând din marea cea pururea tulburată a lumii, a alergat la limanul Tău acesta care s-a mutat întru credință. Ci, întru liniștea Ta și întru desfătarea cea pururea viețuitoare cu Sfinții, îndreptându-l, Hristoase, fă odihnă sufletului robului Tău.

Glasul al 4-lea:

Astăzi s-a plinit glasul cel de-a pururea lăudat al dumnezeiescului David, care zice: „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.” Că acela pe care cu puțin mai înainte l-am văzut viu și grăind, iată, zace de față mort, nemișcat, fără de suflare; a ieșit și s-a dus din acestea de aici, acolo unde este plata pentru fapte, acolo unde este bucuria tuturor Sfinților; cu care odihnește pe acesta care a răposat, Dumnezeule, ca un milostiv și iubitor de oameni.

Glasul al 8-lea:

Atotțiitorule, Doamne, sufletul robului Tău odihnește-l în locașurile dreptilor, unde lumina Ta strălucește tuturor celor vrednici, Unule mult-milostive.

Alta, același glas:

Am părăsit rudenii mea și am lăsat cealaltă viață a mea, și la Tine am scăpat; Doamne, mântuiește-mă.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, împacă viața noastră, a celor ce strigăm Ție: Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție.

Și îndată după sărutare, se zic troparele acestea: Cu duhurile dreptilor... Întru odihna Ta... Slavă... Tu ești Dumnezeu... Și acum... Una Curată... Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul Rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ecfonisul: Că tu ești învierea și viața... și otpustul: Cel ce a înviat din morți... (caută-le la paginile 203-205).

Luând patul cu trupul, dacă cel adormit este ieromonah sau arhieru, se înconjoară biserica, și apoi este dus la mormânt cântând stihirile lui Ioan Damaschin monahul, care s-au pus la înmormântarea mirenilor: Care desfătare luminează... și celelalte toate (caută-le la paginile 227-229). Și, până la mormânt, este pus trupul jos de trei ori, când se rostește ectenia întreită pentru morți și rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., iar sosind la groapă, se așază trupul în groapă. Apoi preotul, luând țărână cu lopata, aruncă cruciș deasupra trupului, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui... și varsă în groapă cenușa din cădelniță, zicând troparul acesta:

Cu semnul Crucii Tale, Iubitorule de oameni, moartea s-a omorât, iadul s-a prădat, și cei morți de demult sculându-se au adus Ție laudă. Pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeule: Pe acesta care s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvim Dumnezeirea Ta.

Și după obicei se astupă groapa, zicând troparele acestea, glasul al 8-lea:

Pământule, deschide-te și primește pe cel plăsmuit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu; care acum iarăși se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Că Ziditorul a luat ceea ce

a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui ca unul ce este al tău.

Precum ai zis, Doamne, Martei: Eu sunt Învierea și cu fapta ai plinit cuvântul chemând din iad pe Lazăr, așa și pe robul Tău, ne rugăm Ție Mântuitorule, cu dreptii odihnește-l, ca un singur milostiv și iubitor de oameni.

Frații mei cei sufletești și împreună-nevoitori, nu mă uitați pe mine când vă rugați către Domnul; ci, văzând mormântul meu, aduceți-vă aminte de dragostea mea, și rugați pe Hristos ca să așeze sufletul meu cu dreptii.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice Rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața... Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Cântărețul: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Preotul zice otpustul: Cel ce a înviat din morți... Iar toți câți se află la înmormântare fac 12 metanii mici (închinăciuni) pentru fratele lor cel adormit, zicând: Odihnește, Doamne, sufletul robului Tău (N). Și apoi se întorc la chiliile lor.

Învățătură cum să se înmormânteze arhieriei

Pe arhierul răposat mai întâi îl spală numai cu apă, cu buretele cruciș, ca la Sfântul Botez: la frunte, la ochi, la buze, la piept, la mâini și la genunchi; apoi ca pe cel ce este cu totul sfințit, îl îmbracă cu hainele sale curate și pe deasupra îl îmbracă cu veșmintele arhieresti; apoi i se pune încălțăminte nouă în picioare, iar în mâini i se pune Sfânta Evanghelie, ca unul ce a viețuit după Evanghelie și și-a dat lui Dumnezeu sufletul; iar trupul cel sfințit cu sfințire se dă pământului. Se aduce apoi tămâie lui Dumnezeu spre arătarea cucerniciei și a dreptei lui credințe, care este ca o mireasmă curată și plăcută. Deci ridicându-l, îl duc cu făclii în biserică spre închipuirea luminii celei dumnezeiești, unde se face slujba după rânduiala înmormântării călugărilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Știut să fie că, dacă va răposa vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obișnuită a înmormântării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sunt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și de plângere, căci toți câți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Hristos înviem.

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Deci venind preotul cu cântăreții în casa în care zace trupul celui adormit pus în sicriu, își pune epitrahilul și, cădind ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice stihurile acestea:

Stih 1: Să învieze Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Iar cântăreții cântă după fiecare stih: Hristos a înviat din morți...

Stih 2: Precum se împrășteie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Stih 3: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Slavă..., Hristos a înviat..., Și acum..., Hristos a înviat...

Și diaconul zice ectenia pentru morți: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu..., iar preotul rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... (caută-le la pag. 204). Și, după ecfonis, se citește Învierea lui Hristos văzând..., apoi se face otpustul și se cântă: de două ori Veșnica pomenire și în încheiere Hristos a înviat. Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preoții cu diaconii, după dâșii cântăreții și tot poporul, cântând Hristos a înviat sau Canonul Paștilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea, până ajung la biserică.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

După ce intră în biserică, pun sicriul pe masă și preotul cadește după obicei, apoi dă binecuvântarea: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Se cântă Hristos a înviat de trei ori apoi se începe Canonul Paștilor.

Cântarea I, glasul I:

Irmosul:

Z ziua învierii, să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii. Și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: bucurați-vă!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi ectenia mică și ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De obicei se fac ectenii mici numai după cântările a 3-a și a 6-a.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuși împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi I P A C O I, glasul al 4-lea:

Venind, mai înainte de dimineață, cele ce au fost cu Maria și, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și propovăduiți lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Parte bărbătească a fost Hristos, ca Unul ce a deschis pân-tecele fecioresc, iar ca o hrană, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; și, ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curăţitoare; și iarăși, din mormânt, a strălucit nouă frumos Soarele dreptății.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuite, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Ecfonis: Că bun și iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să alergăm dis-de-diminează și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuti în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare sprintene, laudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfințit și s-a preaslăvit...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile Raiului.

Mântuitorul meu, ca un Dumnezeu, pe Tine însuși de voie aducându-Te Tatălui, jertfă vie și nejertfită, ai sculat pe Adam, împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi CONDACUL

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOSUL

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți

pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși: Cu sfinții odihnește... Diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Preotul: Că Sfânt ești Dumnezeu nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Aliluia.

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar dacă nu se va afla Apostolul, se citește cel de la înmormântarea cea de obște (pag. 231). Apoi se citește Evanghelia tot de acolo sau aceasta, întâi a învierii:

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultă Sfânta Evanghelie. Preotul:

Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(28, 16-20)

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. După aceea se cântă:

Învieria lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne

închinăm, Hristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm; numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna, binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Și stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă (de trei ori).

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și, prin patimă, pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți, veșnice; și, săltând, lăudând pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, și mult prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică și ecfonisul: Fie stăpânirea Împărăției...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această vestită și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, al praznicelor praznic și sărbătoare este a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din veselia cea dumnezeiască și din împărăția lui Hristos, lăudându-L pe El ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la miazăzi și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotțiitorule și Cuvântule și Duhule, fire ce ești una în trei Ipostasuri, mai presus de ființă și de dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Ectenia și ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te și iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură, Sioane, iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pățimit de bunăvoie și a fost îngropat și a înviat a treia zi din mormânt.

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas - căci cu noi ai făgăduit să fii, cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase - pe care ancoră de nădejde avându-l noi, credincioșii, ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paștile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia mică și ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

LUMINÂNDA

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire (de trei ori).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând și împreună cu Tine pe Adam ridicând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenișelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineată, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguiri a încetat, nu mai plângeți, ci Apstolilor spuneți învierea.

Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către ele a grăit, zicând: Pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., a Treimii:

Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi într-o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, iar pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași Cel ce S-a întrupat din tine Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Și, după Binecuvântările Învierii, îndată se cântă stihirile Paștilor, același glas, în vremea cărora se dă celui răposat sărutarea cea mai de pe urmă:

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăstie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului.

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosițele femei, foarte de dimineată, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând, și acela, grăind către ele, așa a zis: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe Cel nescricios ca și cum ar fi într-o stricăciune? Mergând, propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din momânt, ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Apoi diaconul rostește ectenia pentru morți, iar arhiereul sau preotul citește cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și rugăciunile de iertare cu celelalte cântări și rânduile (caută-le la pag. 233-236). După aceea se face otpustul Paștilor: Hristos, Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul nostru Dumnezeu... apoi se zice: Întru fericita adormire, veșnică odihnă dă Doamne... și se cântă de două ori Veșnica pomenire..., iar a treia oară Hristos a înviat.

Și apoi ieșind, este dus cel adormit la groapă, cântându-se: Hristos a înviat... Și este înmormântat cu mulțumire și cu bucurie, zicând cele scrise la Rânduiala înmormântării mirenilor (caută la pag. 239). Se cântă și troparul:

Pământule, deschide-te și primește pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăși se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui, drept ceea ce este al tău.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

EVANGHELIILE ÎNVIERII

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(28, 16-20)

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin!

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu

(16, 1-8)

In vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să ungă trupul lui Iisus. Și dis-de-dimineată, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu

(16, 9-20)

In vremea aceea, după ce a înviat dimineata, în ziua cea dintâi a săptămânii, Iisus S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră

cu El și care se tânguiau și plângeau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(24, 1-12)

In ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineată, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și, intrând, nu au

găsit trupul Domnului Iisus. Şi, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbaţi au stat înaintea lor, în veşminte strălucitoare. Şi, înfricoşându-se ele şi plecându-şi feţele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutaţi pe Cel viu între cei morţi? Nu este aici, ci a înviat. Aduceţi-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoşi şi să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Şi ele şi-au adus aminte de cuvintele Lui. Şi întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece şi tuturor celorlalţi. Iar ele erau: Maria Magdalena şi Ioana şi Maria lui Iacov şi celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Şi cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare şi nu le-au crezut. Şi Petru, sculându-se, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(24, 12-35)

In vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Şi, iată, doi dintre ucenici mergeau în aceeaşi zi la un sat, care era departe de

Ierusalim, ca la şaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Şi aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Şi, pe când vorbeau şi se întrebau între ei, Iisus însuşi, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ţinuţi ca să nu-L cunoască. Şi El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbaţi unul cu altul în drumul vostru şi de ce sunteţi trişti? Iar ei s-au oprit şi, răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur eşti străin în Ierusalim şi nu ştii cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era proroc puternic în faptă şi în cuvânt înaintea lui Dumnezeu şi a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte şi L-au răstignit arhieriei şi maimarii noştri; iar noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; şi, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar şi nişte femei de ale noastre ne-au spăimântat, ducându-se dis-de-dimineată la mormânt, şi, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt şi au găsit aşa precum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Şi El a zis către ei: O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima ca să credeţi toate câte au spus prorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea şi să intre în slava Sa? Şi, începând de la Moise şi de la toţi prorocii, le-a tâlcuit lor, din toate Scripturile locurile

care erau despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, în ceasul acela, sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(24, 36-53)

In vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile

și picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și, iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(20, 1-10)

In ziua cea dintâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineasă, fiind încă întunerice, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și la

celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și noi nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înaintea, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit și Simon-Petru, urmând după el, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(20, 11-18)

In vremea aceea, Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu fața și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, crezând că este gră-

dinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreiește: Rabuni! (adică, Învățătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru. Și a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(20, 19-31)

Iiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci, au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor,

știi că Te iubesc. Zis-a lui; Paște mieluseii Mei. Iisus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstorește oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? Și i-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paște oile Mele. Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Și, zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui și i-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceasta și care a scris acestea, și știm că mărturia lui e adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos la stâlpi,
precum și în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(5, 17-24)

Iis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez. Deci, pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci, cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face El și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl înviază pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(6, 40-44)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci, iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(12, 16-21)

Is-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele; și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(22, 23-33)

In vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, și L-au întrebă, zicând: Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau, la noi, șapte frați; și cel dintâi s-a însurat și a murit și, neavând urmaș, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea. În urma tuturor a murit și femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o de soție. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morților, au n-ați citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov? Nu este Dumnezeuul morților, ci al viilor. Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimite de învățătura Lui.

și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma, împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, Toma, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Și încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(21, 1-14)

In vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus S-a arătat iarăși ucenicilor la Marea Tiberiadei și S-a arătat așa: Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileei, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Și i-au zis ei: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, și în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar, făcându-se dimineață, Iisus a stat la țărm; dar ucenicii n-au știut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus:

Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Și a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a încins haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țărm au văzut jar pus jos și pește pus deasupra, și pâine. Iisus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țărm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei și, deși erau atâția, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci a venit Iisus și a luat pâinea și le-a dat lor, și de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce a înviat din morți.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(21, 14-25)

In vremea aceea, S-a arătat Iisus iarăși ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a zis: Da, Doamne, Tu

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(24, 27-33; 42-51)

Ais-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit şi se arată până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar, îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca şi luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer şi puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului şi vor plânge toate neamurile pământului şi vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere şi cu slavă multă. Şi va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiţă şi vor aduna pe cei aleşi ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învăţaţi de la smochin pilda: Când mlădiţa lui se face fragedă şi odrăsleşte frunze, cunoaşteţi că vara este aproape. Asemenea şi voi, când veţi vedea toate acestea, să ştiţi că este aproape, la uşi. Privegheaţi deci, că nu ştiţi în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoaşteţi, că de-ar şti stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, şi voi fiţi gata, că, în ceasul în care nu gândiţi, Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă şi înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care,

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(6, 22-33)

Ais-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî şi pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi şi pe celălalt îl va dispreţui; nu puteţi să slujiţi lui Dumnezeu şi lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiţi pentru sufletul vostru ce veţi mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veţi îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana şi trupul decât îmbrăcămintea? Priviţi la păsările cerului că nu seamănă, nici nu secără, nici nu adună în jitniţe, şi Tatăl vostru Cel ceresc le hrăneşte. Oare

nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(6, 48-54)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci, iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea

trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(14, 1, 12-15)

In vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; și a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine și să-ți fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe schiopi, pe orbi, și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci ți se va răsplăti la învierea dreptilor. Și, auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă l-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(25, 31-46)

Is-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii

de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci, flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia din aceștia prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(5, 42-48)

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce voiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta. Ați auzit că s-a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cel ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti. Căci, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru? Și, dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și păgânii același lucru? Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(13, 44-54)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Iarăși este asemenea împărăția ceru-

rilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune. Și, aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțeles-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar, după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și, venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(8, 51-59)

Iis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii I-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și prorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu mai mare

decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și prorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care ziceți voi că este Dumnezeuul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci Îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci, au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar, Iisus S-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(12, 30-37)

Iis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, și cine nu adună cu Mine, risipește. De aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneți că

pomul este bun și rodul lui e bun, ori spuneți că pomul este rău și rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaște pomul. Pui de vipere, cum puteți să graiți cele bune, odată ce sunteți răi? Căci din prisosul inimii grăiește gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deșert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecății. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(12, 24-26; 35-36)

Is-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce își iubește sufletul îl va pierde; iar cel ce își urăște sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viața veșnică. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(12, 32-40)

Is-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și le va găsi așa, fericite sunt acelea. Iar, aceasta să știți, că, de ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este pregătită coliva și cădind-o cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt... și sfârșitul lui: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru iertarea greșelilor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomenirii robii lui Dumnezeu (N) cei din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a fraților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor ortodocșilor creștini, celor ce se odihnesc aici și pretutindenea; pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul cererii de mai sus, aceasta:

Pentru fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, care s-au

jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței ortodoxe strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșătorul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuiesc, așteptând mângâierea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, întristarea și suspinul și să-i sălășluiească pe ei unde strălucește lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, unde toți dreptii sălășluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Pe noi înșine și unii pe alții...

Și, după ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața..., se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiti sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăru-

iești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, a credincioșilor mântuire.

Urmează catisma a 17-a în două stări, la sfârșitul căreia se cântă: Binecuvântările pentru cei răposați, glasul al 5-lea cu stihul: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale! Ceata sfinților a aflat izvorul vieții..., toate pe rând, până la sfârșit (caută-le la Însmormântarea mirenilor, pag. 181-182). Aliluia (de 3 ori).

Apoi diaconul rostește ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N). Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul ecteniei de mai sus, aceasta:

Încă ne rugăm pentru fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeuul nostru să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... Ecfonis: Că Tu ești învierea, viața și odihna... și celelalte până la sfârșit.

După aceea, se cântă sedelnele glasul al 5-lea: Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi...

Urmează canonul, sau numai irmoasele: Nu este sfânt..., Marea vieții... Condacul, glasul al 8-lea: Cu sfinții odihnește, Hristoase... Icosul: Tu singur ești fără de moarte... Aliluia (de 3 ori), apoi iarăși condacul.

Apoi preotul zice, tămâind: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim. Cântăreții, în loc de stih, zic: Duhurile dreptilor Te vor lăuda pe Tine, Doamne. Urmează Irmosul Cântării a 9-a: Pe Dumnezeu a-L vedea... și în continuare: Sfinte Dumnezeuule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă... Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad..., Și acum..., Una curată și preanevinovată, Fecioară... (caută-le la pag. 343).

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața...

Diaconul rostește: Domnului să ne rugăm, iar preotul citește rugăciunile de iertare (caută la pag. 233-236). Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeuule, nădejdea noastră, slavă Ție. Cântăreții: Slavă... Și acum..., Doamne, miluieste (de 3 ori), Părinte binecuvintează... Și otpustul: Cel ce a înviat din morți... Și, după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire, veșnică odihnă... Și se cântă: Veșnică pomenire (de 3 ori), făcând sfârșitul: Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Se face în toate zilele peste an, seara, după sfârșitul Vecerniei, și dimineața, după sfârșitul Utreniei, în zilele obișnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polieleu și doxologie, la sărbătorile cele mari, la înaintea-prăznuire și după-prăznuire, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara, după sfârșitul Vecerniei, și dimineața, după sfârșitul Utreniei, preotul ia cădelnița cu tămâie și ecleziarhul ia sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce-și are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreții urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; și, când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc și, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Și îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirii, însă repede în amândouă stranele). Slavă... Și acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și îndată se cântă troparele acestor morților, iar preotul cădește icoanele din tindă și poporul.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele adormiților robilor Tăi, păzindu-le

pe ele întru viața cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi, că Însuți ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuți, și sufletele adormiților robilor Tăi, le odihnește.

Și acum..., al Născătoarei:

Una curată și preanevinovată, Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele adormiților robilor Săi.

Și îndată diaconul sau preotul zice această ectenie:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluito-rilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhierei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N); și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în

împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Apoi preotul citește această

Rugăciune

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; Înсуți, Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală au săvârșit ei, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșască; numai Tu ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește..., Părinte, binecuvintează.

Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinți ai noștri și ale tuturor sfinților, sufletele adormiților robilor Săi, cei mutați de la noi, în corțurile dreptilor să le așeze, în sânurile lui Avraam să le odihnească, împreună cu dreptii să le numere, și să ne miluiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiților și pururea pomeniților ctitori ai acestui sfânt locaș, și ale tuturor părinților și fraților noștri ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și le fălor veșnică pomenire.

[În mănăstiri în loc de Întru fericita adormire se obișnuiește să se spună:

Veșnica voastră pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților părinți și frați ai noștri (de trei ori).]

Strana cântă: Veșnica pomenire..., pe glasul al 3-lea (de trei ori).

Preotul: Dumnezeu să-i ferească și să-i odihnească pe ei, și să ne miluiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Ecleziarhul, luând sfeșnicul, cădelnița și epitrahilul de la preot, le aduce la locul lor, iar preotul, stând înaintea ușilor, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citește de către preot la împărțirea hainelor
și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru,
Cel ce stăpânești peste cei morți și peste cei vii,
Care dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte
celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le
poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul
Tău (N), îmbracă-l în veșmântul nestricăciunii și în
haină înfrumusețată cu lumină și-l așază în locașul
Tău, ca să se bucure în veci într-o desfătare bună-
tăților Tale și într-o odihnă. Binecuvintează, Doam-
ne, și celelalte lucruri câte se vor mai împărți pentru
adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire
și spre iertarea păcatelor. Dăruiește, Doamne, să-
nătate celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre
pomenirea numelui adormitului. Dăruiește și ador-

mitului răspuns bun la înfricoșătoarea Ta judecată;
ușurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu fapta,
cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur ești
fără de păcat, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție
slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără
de început și Preasfântului și bunului și de viață
făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii
vecilor.

Cântărețul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării și sfințirii crucii
ce se așază la mormânt

Preotul, îmbrăcat în epitrahil și felon, stând cu fața spre răsărit și cădind crucea cea nouă, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă troparul crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă... Și acum...

Condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase, Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... Și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Cel ce ai preînchipuit, prin pomul vieții cel din mijlocul Raiului, de viață făcătoarea Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, și cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credință, nădejde tare de mântuire și dătătoare de viață; pentru aceea și noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărtășit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire și mulțumire slavei Tale, cu smerită închinare Te rugăm: Trimite harul Preasfântului Tău Duh, și, căutând cu milostivire la crucea aceasta, care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care odihnește aici (sau: adormitei roabei Tale (N), care odihnește aici), binecuvintează-o și o sfințește pe ea ca să fie pentru cei dreptcredincioși ajutor, întărire în credință, sprijinire în nădejde, biruință în ispite, sporire în toate virtuțile, semn puternic și înfricoșător împotriva tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, alungare și îndepărtare a tuturor uneltirilor și ispitelor diavolești; iar pentru toți cei ce se vor

închina și vor aduce rugăciuni înaintea crucii acesteia, fii ascultător, plin de milostivire și bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Și, după cum prin Cruce ai izbăvit lumea de osânda păcatului, așa și pe robii Tăi, care au făcut cu credință crucea aceasta și au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiții robii Tăi, care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruitori împotriva păcatului, și le dăruiește toate darurile Tale cele pământești și cerești, învățând totdeauna la bine pe toți cei binecredincioși și îndrumându-i spre dobândirea cununilor cerești. Că Tu ești izvorul sfințeniei și dătătorul bogat al darurilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul, stropind crucea de trei ori cu apă sfințită, zice:

Se sfințește crucea aceasta cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

După aceea preotul face otpustul: Slavă Ție Hristoase..., Cel ce, pentru mântuirea noastră, de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii și morții S-a dat și a înviat a treia zi din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu... Și după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire veșnică odihnă... și se cântă: Veșnica pomenire (de 3 ori), apoi se face sfârșitul: Pentru rugăciunile...

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citește arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor
păcatelor celor de voie și a celor fără de voie
și pentru tot jurământul și blestemul

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Fiule
și Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule,
Care ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria
celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai
dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare
slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui,
Însuți, Stăpâne, dezleagă, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele

cu știință și cu neștiință, cele cu călcare de poruncă și cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceștia (N). Și câte, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume, au alunecat de au greșit cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, cu știință sau cu neștiință, în timpul nopții și în timpul zilei; sau sub blestem și afurisenie de la arhiereu ori de la preot au căzut, sau pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au mințit, sau au ținut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deșert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat și au vărsat; sau la fermecătoare și vrăjitoare și la descântătoare și la alții asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaț au fost și a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit și nu le-au făcut bine după puterea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuvi-

incioase și-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune și la cântare stând, mintea lor s-a abătut la viclenii și deșertăciuni lumești; ori ca niște robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat, sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeție au grăit, sau nebunește au râs, sau frumusețe străină au văzut și cu aceasta și-au rănit inima; ori vorbe deșarte și netrebnice au grăit, ori de păcatele fraților lor au râs și i-au osândit, iar ale lor păcate și nelegiuri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, câte, ca niște oameni, au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, Iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătății Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă, ca unul Care nu ții minte răul, toate greșelile și fărâdelegile pe care, ca niște oameni, le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri, nevrednicii și păcătoșii, mărturisesc înaintea

împărăției Tale, că acestea și mai mari decât acestea au făcut. Ci, pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, și-i izbăvește pe ei de chinul cel veșnic; fă-i moștenitori veșnicilor Tale bunătăți, împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție, și-i învrednicește fără de osândă a se împărtăși cu înfricoșătoarele și nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri, și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Că Tu singur ești fără de păcat și ai putere a ierta păcatele și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt în blestem și pe ei înșiși
cu jurământ s-au legat

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin Pătimirea Ta și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor, și cărora le veți ține, ținute vor fi, Tu, Stăpâne, prin

Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit și preoților, care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta, să ierte păcatele pe pământ și să lege și să dezlege toată legătura nedreptății; deci, și acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce știi neputința omenească, Tu, ca un iubitor de oameni și bun Stăpân, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți, odihna celor osteniți; liberează și pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfântul Tău nume, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început și cu al Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

de dezlegare a blestemului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Indurate Doamne, bunule și iubitorule de oameni, Care, pentru îndurările Tale, ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greșelilor cel asupra noastră și să dezlege

legăturile celor legați de păcate și să propovăduiască celor robiți iertare, Tu, Stăpâne, și pe robul Tău (N) liberează-l, cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, și-i dăruiește lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea și în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, și având cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiți

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și Dătătorul bunătăților, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei și ai dat pace neamului omenesc; Cel ce și acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează întru ei frica Ta și dragostea unuia spre altul o întărește; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre ei toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu ești pacea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

MOLITFE

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE pentru cei care pățimesc de la diavol

Aceste molitfe, pentru cei care pățimesc de la diavol, se citesc cu pregătire potrivită: post, spovedanie și rugăciune. Potrivit hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 17 februarie 2011, aceste molitfe nu se citesc în ziua Sfântului Vasile cel Mare (1 ianuarie), deoarece în această zi se săvârșește Liturgia Sfântului Vasile cel Mare urmată de slujba de Te-Deum pentru Anul Nou, așa cum este rânduiala și în celelalte Biserici Ortodoxe, fiind praznic împărătesc și zi în care nu se postește.

(1) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc și lucrătorul puterilor celor fără de trup, meșterul celor cerești și al celor pământești, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme și se

cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a încordat grumazul oarecând și s-a lepădat de slujirea sa prin neascultare, și pe îngerii cei împreună cu el potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta, ce se face în numele Tău cel înfricoșător, să fie spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei și a tuturor taberelor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, și pune-l pe fugă; și-i poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului. Că se laudă și se cinstește și de toată suflarea cu frică se slăvește preasfântul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

(2) Exorcism

Le blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivirii și urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine, cel aruncat din lumina cea de sus și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine, duh necurat, cu Dumnezeu Savaot, Dumnezeu a toată oastea îngerilor, Adonai, Eloi, Dumnezeul Cel atotputernic;

ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care, mai înainte de veci, în chip de negrăit și fără patimă, S-a născut din El; cu Cel ce a făcut făptura văzută și nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, prin legea firii l-a învățat acestea și cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici și turnul fărădelegilor l-a sfărâmat și pământul Sodomei și al Gomorei cu foc și cu pucioasă l-a ars și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărțit-o și pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon și oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătății, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat și pecetea curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzând pe Dumnezeu Cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl Cel fără de început a descoperit nașterea cea fără de început a Fiului și când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat

vântul și a liniștit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipșiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit rănile leproșilor și pe morți din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul prin înviere l-a prădat și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotțiitorul, Care a însuflețit pe oameni și cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate și spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățarie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzebul, sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca târâtoare, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoșezi cu năvălirea, sau sfâșii, sau uneltești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre răs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori ești desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineța, sau

la amiază, sau la miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva ești trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau ești din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde știm, sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrâșnirea dinților te așteaptă, ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă violenție de dururi necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toți care vatămă și uneltesc asupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

(3) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeu luminilor, Dumnezeu îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeu arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeu măritelor domnii, Dumnezeu sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată nălucirea vrăjmașului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care, cu moartea Ta, ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce, cu învierea Ta, ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupra-Ți sfărâmarea noastră și ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci, suspinând, așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuiește oftând cu suspinuri negrăite și având poruncă să aștepte vre-

mea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a domolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta, Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, și al Sfântului și preaputernicului și de viață făcătorului Tău Duh; izgonește din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără rușine. Așa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beția, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne, Dumnezeuul nostru, insuflă întru el Duhul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de Acesta, să facă roade de

credință, de fapte bune, de înțelepciune, de curăție, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândețe, de îndelungă-răbdare, de îngăduință, de smerenie, de pricepere, că este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o ființă și mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite și cu toată oastea cerească. Păzește împreună cu el și inima noastră, că puternic ești, Doamne, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

MOLITFELE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care, de obicei, se citesc în continuarea Molitfelor
Sfântului Vasile cel Mare

(4) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule cel veșnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăvește și pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește necuratelor duhuri și viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul și de la trupul robului Tău (N) și să nu rămână, nici să se ascundă în el; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt și al Unuia-Născut Fiului Tău și al făcătorului de viață Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de

toată ispitirea diavolului, să viețuiască în chip cuvios, drept și cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, cu Care împreună ești binecuvântat și preaslăvit, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

(5) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

El ce ai certat toate duhurile cele necurate și cu puterea cuvântului ai alungat legiunea de demoni, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, și o izbăvește, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca, fiind miluită și curățită, să se numere în turma Ta cea sfântă și să fie păzită ca o casă însuflețită a Sfântului Duh și a dumnezeieștilor și preacuratelor sfințenii. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

(6) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotțiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul și pământul, căci de la Tine au ieșit alfa și omega,

începutul și sfârșitul. Cel ce ai dat și ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, întinde, Doamne, mâna Ta cea tare și brațul Tău cel preaînalt și sfânt, și cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta și-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului și trupului care să certe și să izgonească de la ea pe tot vicleanul și necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, ești preaînalt, atotțiitor și binecuvântat în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

(7) Exorcism

Dumnezeiasca și sfânta, marea și înfricoșătoarea și neîndurata numire și chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; asemenea, și certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeuul cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoșător, Cel nevăzut în ființă, Cel neasemănat în putere și necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei și Stăpânul atotțiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din neființă în ființă și Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit și lăudat de nenumăratele cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și slăvit de mulțimea cetelor de îngeri și de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoșății heruvimi cei cu ochi

mulți și de serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor, din pricina Dumnezeirii Lui celei nevăzute și nepătrunse de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită și de măreția Lui cea necuprinsă cu mintea, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui și prin întruparea cea mai presus de fire și curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască și, cu puterea Sa cea singură stăpânitoare, te-a aruncat din cer și cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, liniștește-te; și prin poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei lui întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort și nestruciat, l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, și prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care,

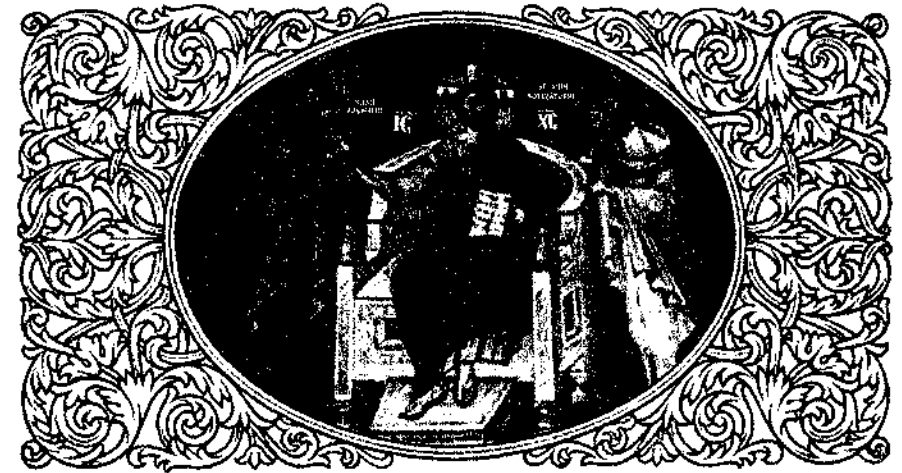
prin scuiparea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea și mântuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, cu moartea pe moarte, a omorât și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ținuți într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat și cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morți, Hristos, Dumnezeul nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăși va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ți-a pregătit ție spre chinul veșnic focul cel nestins și viermele cel neadormit și întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Lui, că de neîndurat și grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuși Domnul cu numele Său cel înfricoșător.

Înfricoșează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer și împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăției, duhul vicleșugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei și cel de seară; duhul cel de la miezul nopții, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălți și din râuri; care cutreieri prin case, prin curți și prin băi, și vatămi și schimbi mintea omenească; degrab plecați de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeuul nostru, și vă depărtați de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simțiri și din toate măduarele lui, ca să fie el sănătos și cu totul întreg și slobod, cunoscând pe Stăpânul său și Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciți și le dă lor pecetea mântuirii prin nașterea și înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereștile și înfricoșătoarele Lui Taine, și să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălășluindu-se în loc cu verdeață și hrănindu-se la apa odihnei, și fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor și viața de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea și marea cuviință, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINȚE ȘI BOLI

RUGĂCIUNE la toată neputința

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Atotțiitorule, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta, ridicându-l din pat și din boală; ceartă duhul neputinței; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbințeala sau frigurile; și, de sunt întru el păcate sau

fărădelegi, ușurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Așa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu
la toată primejdia de obște și neputința

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care, din îndurările bunătății Tale, Te pleci spre rugăciunile noastre, ale păcătoșilor și ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmești și chivernisești toate spre folosul nostru; Care, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră și, în tot chipul, dorești mântuirea noastră; Cel care din fire ești Îndelung-răbdător și Mult-milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și dai pedeapsa cu bună-tate și cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci, mai vărtos, ca să o aduci la frumusețea cea dintâi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o, prin slăbiciunea minții și prin sfatul vrăjmașului, vrând iarăși a ne ridica și în tot

chipul, purtând grijă, să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Înсуți, Stăpâne atotțiitorule, caută spre noi și ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoși, pentru că mulțimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de greșelile noastre; dar, știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea și preamulta Ta bună-tate, și îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, ridicăm mâinile și cu stăruință strigăm către Tine: am greșit, am făcut nelegiuiri, am călcat credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am viețuit ca niște nevrednici de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: și preoții și poporul Tău ne-am depărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebnci ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată și dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutății noastre și a vicleșugului în care am viețuit. Tu ești bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu ești îndelung-Răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Știm bunătatea Ta, deși suntem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Înfricoșător ești Tu, și cine Îți va sta Ție împotrivă? Cutremur de la Tine de va cuprinde munții, cine va sta împotriva

brațului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea ochilor Tăi a face săraci și a îmbogăți, a învia și a omorî, a răni și a tămădui; și orice vei vrea Tu este lucru desăvârșit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greșit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptățire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greșit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noștri; ai întors fața Ta și de necinste ne-am umplut. Ci, încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostivește-Te, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru fărâdelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău și toia-gul moștenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bună-tate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împruținezi pe noi și să fim mai urgisiți decât toți câți locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, și iubirea Ta de oameni neajunsă, și bogăția bună-tății Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruință ne rugăm și cu umilință cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, așa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia față de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință. Dar Tu, ca un preabun, oprește mânia Ta, împlânzește iuțimea Ta cea dreaptă și dă sănătate celor ce pătesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărtează-o de la poporul Tău; pe toți îi ferește de această primejdie cumplită, păzin-

du-i nebântuiți de orice boală vătămătoare și păstrându-i, cu mâna Ta cea atotputernică, nesupărați de orice chinuire cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuțimea mâniei Tale a cuprins pe toți și i-a tulburat. Și, chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, izbăvește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu folosințele sfinților și dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul milei și adâncul de nepătruns al milostivirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap (deochi)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne, Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic și atotțiitor, Care faci toate și Însuți le schimbi cu voia Ta; Cel ce cup-torul cel de șapte ori încins și văpaia cea din Babilon le-ai prefăcut în rouă și pe sfinții trei tineri neatinși

i-ai păzit; Doctorul și tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: depărtează, înlătură, izgonește toată lucrarea diavolească, toată calea și toată vrăjmășia satanei, privirea cea rea, nesățioasă și pizmașă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmași, de la robul Tău (N). Și fie că, din frumusețe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă și răutate, i-a venit lui această neputință, Înсуți, Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare și brațul Tău cel atotputernic și înalt și cercetează această zidire a Ta și-i trimite înger de pace, stăpânitor și păzitor sufletului și trupului, care să alunge și să stârpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma și deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ți cânte Ție cu mulțumire: Domnul este ajutorul meu, și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; și iarăși, nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine ești; că Tu ești Domnul puterii mele, Cel tare și stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, milostivește-Te spre robul Tău și izbăvește-l de toată stricăciunea și supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; pentru rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorul și

Botezătorul Ioan; ale sfintei și mării mucenice Marina; ale sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfințitului mucenic Elefterie și ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și stropește pe bolnav cu apă sfințită, dacă a făcut mai întâi sfeștania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

Farul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, zicând: pe bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi, și printr-înșii este dat și nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul și nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule și fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala și neputința sufletească și trupească ce te-a cuprins, și să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând și făcând poruncile lui Dumnezeu, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt bolnavi de năjit

(nume dat nevralgiilor: durerilor de dinți, inflamațiilor urechii și altele)

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul:

Stăpâne Atotțiitorule, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta. Ridică-l din pat și din boală și ceartă duhul neputinței. Așa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, depărtează orice durere de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji și din toate măduarele lui, și, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor puterilor cerești, fă deplin sănătos pe robul Tău, care este pecetluit și botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru bolnavul care nu poate dormi

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gând și de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, țărână luând din pământ, și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) și-l cercetează, în suflet și în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cerești fără de trup; de cinstitul, măritul, prorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți părinții noștri și dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, și de toți sfinții ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții și marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat și de toți sfinții mucenici; de preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obște, Onufrie, Arsenie,

Atanasie cel din Aton, și de toți preacuvioșii părinți; de sfinții și tămăduitorii fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon și de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârșim și de toți sfinții Tăi. Și dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire și de viață, tărie sufletului și trupului. Și precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, și i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, și l-ai adormit pe el cu somn întăritor și iarăși l-ai sculat într-o clipă devreme spre slava bunătății Tale; încă și pe sfinții Tăi, măriții șapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul și prigonitorul, pe care i-ai adormit în peșteră trei sute șaptezeci și doi de ani și ca niște prunci ce se încălzesc la sânul maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda și slava iubirii Tale de oameni și spre arătarea și adeverirea nașterii noastre celei de a doua și a învierii tuturor; Însuți dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și cerce-tează pe robul Tău (N), și-i dăruiește sănătate, tărie și bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit.

Că Tu ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm,

împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

care se citește bolnavului cu sfânta copie

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu Tu ești, Doamne, nu zăbovi.

Și aceste tropare:

Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania și s-a călcat puterea vrăjmașului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuși, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ție.

Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și acum..., al Născătoarei:

Cu sulița în coasta Ta împungându-Te, o, Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINTE

RUGĂCIUNE LA ÎNCEPEREA TEMELIEI CASEI

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule Atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care, cu puterea tăriei Tale, voiește să ridice casă pentru locuit și prin zidire să o înalțe; întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalțe până la capăt și pe cei care vor să locuiască în ea îi păzește de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării casei noi, în care urmează
a locui cineva pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârșește sfințirea cea mică a apei. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfințirea apei în casă) și untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 90

Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre El». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima și de diavolul ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunos-

cut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, așa și acum, cu intrarea sfinților Tăi slujitori și, cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe toți cei ce vor locui în ea.

Stând cu fața spre răsărit, în fața unei mese acoperite, pe care se află așezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfințită, untdelemn și lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul citește în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui, Însuși și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici și aduc Ție rugăciuni prin noi nevrednicii, și-i binecuvintează pe ei și casa aceasta, și păstrează totdeauna viața lor nebântuită și le dăruiește cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Cântăreţii: Ție Doamne. Preotul:

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban, cu intrarea lui Iacob, și casa lui Putifar, cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar, prin aducerea în ea a chivotului Legii, și, în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeuul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, Însuși binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Apoi citește asupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului Tău slujitor, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl

sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor potrivnice și a bântuieiilor diavolești. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți pereții casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și, după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, prin ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfințit pe pereții tuturor camerelor, cântăreții cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătățile Tale cele pământești, și, pe cei ce voiesc cu evlavie să locuiască în ea, păzește-i nevătămați de toată întâmplarea cea rea și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și, ca un îndurat, miluiește-i după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, dacă voinște, preotul citește Evanghelia, stând cu fața spre răsărit, astfel:

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm. Citețul: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Şi duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelle de la Luca, citire (19, 1-10).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și, când a sosit în locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând, toți murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreții: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Și îndată citesc

PSALMUL 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima

îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voiește, preotul tămăduiește toată casa, și apoi zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia și asupra robului Său (N) și asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească și să-i ferească de toată răutatea și să-i povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de venirea celor de alt neam asupra-le; să le dăruiască sănătate și zile îndelungate și întru toate să-i îndeustuleze; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru toți frații și pentru toți drept-slăvitorii creștini, auzi-ne, Doamne, și ne miluieste.

Și după ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru..., preotul face obișnuitul otpust al zilei.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul:

Doamne, Dumnezeuul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeuului Celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel ce ești mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia; Tu, cel mare și înfricoșător peste toți care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul deasupra noastră și ai făcut pământul cu tăria Ta și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât și stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui și nu răsare, ascunzându-se după stele; Care ameninți marea și o usuci pe ea; a Cărui mânie topește stăpâniiile și puterile, și din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă și zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat și pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu Crucea Ta l-ai doborât și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins și cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-și pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce și-au pus încrederea în Tine, îndepărtează, izgonește și împrăstie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul

Crucii Tale celei biruitoare și înfricoșătoare împotriva demonilor, și care cheamă numele Tău cel sfânt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni și ai poruncit duhului celui surd și mut și necurat să iasă din omul cel cuprins de el și să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmașilor noștri nevăzuți, iar credincioșilor care Te cunosc pe Tine le-ai zis: Iată, vă dau vouă putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Înсуți, Stăpâne, păzește pe toți care sunt în casa aceasta de toată vătămarea și ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi și roabele Tale și pruncii, îndulcindu-se de ajutorul Tău și cu tabără îngerească fiind păziți, toți ca unul, într-un gând, cu credință să cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăși: Nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine ești. Căci Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie, și împărăția Ta este împărăția veșnică. Pentru că a Ta, a Unuia, este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RANDUIALA

ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați
de duhuri necurate

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Strana: Rugăciunile începătoare, Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc psalmii: Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (pag. 184), Psalmul 22: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi... (pag. 260),

PSALMUL 26

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lauda și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă părăsești, Dumnezeule, Mântuitorul meu; că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie Doamne, în calea Ta și mă

îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepti și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

PSALMUL 67

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântați lui Dumnezeu, cântați numele Lui, pregătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă, scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel, pe cei amărâți, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu, prin pustie, pământul s-a cutremurat și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Vietățile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor va împărți prăzile poporului iubit. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul. Când Împăratul cel ceresc va împăraștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada

pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munți cu piscuri, pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârșit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălțime, robu-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrățiți îngăduiți au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor. Zis-a Domnul: Din Vasan îi voi întoarce; întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi în sângele vrăjmașilor tăi. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfânt: Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane și zicând: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!. Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povătuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului și ziceau: Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locașul Tău, din Ierusalim, Îți vor aduce împărații daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împreună cu junincile popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând: Împărățiile pă-

mântului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului. Cântați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată, va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu.

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

CANONUL

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmos: Veniți, popoarelor...

Stih: Stăpâne Hristoase, miluiește pe robul Tău!

Făcătorul și Izbăvitorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă izbăvește de această nevoie, strigă Tie robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuși știi neputința noastră, de acest necaz de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând și mântuiește, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...

Cetelor îngerești ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii și cu mucenicii, rugați pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această nevoie preagrea, pe robul Său.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pururea Fecioară, ceea ce ești scăparea credincioșilor și ajutoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, izbăvește pe robul tău cu rugăciunile tale, Stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întărește-ne pe noi...

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai izbăvit de pizmuirea lui Esau, așa izbăvește și pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz și întristare: Nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbește de mă mântuiește, ca un îndurat.

Slavă...

Tu, Cel ce singur ești bun și milostiv, singur îndurat și miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinților Tăi, slobozește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, Curată, cu toți îngerii și Apostolii, cu prorocii și cu mucenicii, să izbăvească din nevoi pe robul tău.

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce, prin lemnul crucii, ai omorât moartea, și sădește frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te laudăm pe Tine.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre, să miluiască pe robul Său (N) și să arate peste el mila Sa cea bogată; să întoarcă toată mânia ce este pornită asupra lui și să-i ierte mulțimea greșelilor; să-l izbăvească de toată bântuiala și pedeapsa, silnicia și chi-

nuirea vicleanului diavol; să depărteze de la el toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimântarea, îngrozirea și toată puterea lui cea chinuitoare, și degrab să-i dea sănătate sufletească și trupească prin bunătatea Sa; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, și de marea necazurilor acum este înviforat, la limanul cel lin îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulțit și limba și-au ascuțit ca o sabie cu două tăișuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, și din nedreaptă moarte izbăvește pe robul Tău.

Slavă...

Arhangheli, Stăpânii, Puteri și Îngeri, Apostoli, Mucenici, Cuvioși, Proroci și Drepti, rugați-vă toți pentru acesta ce se chinuiește acum în cumplit necaz.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești prealăudată, oamenilor grabnic ajutătoare, potolește valurile cele furioase ale ispitelor și pe robul tău, ce aleargă sub acoperământul tău, vindecă-l, Stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Făcătorule de lumină...

Cel ce ai împlinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne, împlinește degrab și rugăciunea mea, Cel ce ești singur bun, și mântuiește pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru l-ai scos oarecând din temniță, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, izbăvește, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuiește.

Slavă...

Oștile îngerești și soborul Apostolilor și al Prorocilor, al preamăriților mucenici și al cuvioșilor, împreună faceți rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Hristos-Dumnezeu, grăbește de izbăvește pe credinciosul tău rob de această cumplită și rea nevoie ce a venit acum asupra-i, ca să te mărească pe tine cu inima și cu gura.

Cântarea a 6-a:

Irmos: De adâncul greșelilor...

Cel ce de demult ai izbăvit din pântecul chitului pe prorocul Tău, Stăpâne, Doamne, izbăvește și pe robul Tău, ca, în credință și cu dragoste, să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniel de lei, Hristoase, izbăvește-mă acum și pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliți și din stricăciune și din moarte mă scoate.

Slavă...

Mântuiește pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuitorule, pentru rugăciunile sfinților îngeri, ale prorocilor și ale mucenicilor, și pentru cererile preînțelepților Tăi ucenici.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tulburat și de nepricepere cuprins, ci, ca totdeauna, izbăvește pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Irmosul:

De adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale; Dumnezeuul meu, din stricăciune scoate-mă.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru izbăvirea și slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia și bântuiala diavolului și de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și păzește pe robul Tău și pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...,

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Porunca tiranului nebăgând-o în seamă...

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel cu foc i-ai izbăvit, Te rugăm, Îndurate, izbăvește ca un bun și pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupra-i și de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te slăvească pe Tine.

Cel ce Însuți știi neputința omenească, Hristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, izbăvește de această nevoie de acum și pe robul Tău care cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Mulțimea Îngerilor, a Apostolilor, a Prorocilor, a dumnezeieștilor Mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoșilor, rugați pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești singura nădejde și ajutorul celor credincioși, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părțile, cuprins de nepricepere și în nevoie aflându-se, care aleargă către tine cu nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Dumnezeu...

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel și ale lui Sila și din legături i-ai izbăvit, și glasurile noastre, ale nevrednicilor, care strigăm, auzi-le acum, Milostive, și izbăvește pe robul Tău de stricăciune și de moarte.

Nu întoarce fața Ta de la mine, robul Tău, Hristoase, că sunt în necaz; degrab mă auzi, Mântuitorule, și mă izbăvește de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor și ale sfinților proroci, ale preacuvioșilor și ale tuturor dreptilor, izbăvește pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Scăparea creștinilor, ajutătoarea celor înviforați în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii și aleargă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, și furtuna cea mare și cumplită, schimbă-le, Stăpâne, și întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca, în credință și cu dragoste neîncetată, să Te slăvească pe Tine.

Mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obișnuită mântuiește-mă și mă izbăvește, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Slavă...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pe mine, cel vrednic de focul gheenei, să nu mă mustri cu mânia Ta; că pentru mine se roagă Ție, Hristoase, Fecioara care Te-a născut, mulțimea îngerilor și adunarea mucenicilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup și cu Sfinții Îngeri, cu Apostolii, cu Prorocii, cu Mucenicii și cu toți sfinții, roagă pe preabunul Dumnezeu, să izbăvească de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... și megalinariile:

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor tăi robi; ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Apoi Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și se zic Tropicile de umilință.

Preotul pomenește la ectenie pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarca a 3-a, zicând ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi ia untdelemn din candelă și unge pe cel bolnav, zicând această

Rugăciune

Iărinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să izbăvească din moarte, tămăduiește pe robul Tău (N) de neputința trupeză și sufletească ce l-a cuprins, și-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstului și slăvitului proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan, ale sfinților slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților și slăviților buni biruitori mucenici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinți ai noștri; ale sfinților tămăduitori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților și dreptilor dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi adaugă și Molitfele Marelui Vasile și ale Sfântului Ioan Gură de Aur (caută-le la pag. 359-366).

RÂNDUIALA

care se face la casa sau la locul ce sunt supărate
de farmece sau de descântece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni, trebuie să postească în ziua aceea și să facă milostenie după cum îi va fi puterea, și cu râvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se spovedească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârșească această rânduială, mai întâi să săvârșească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Apoi Rugăciunile începătoare și Troparele de umilință, Veniți să ne închinăm... Și Psalmul 69: Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte... (pag. 174).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

După aceea, preotul citește aceste

Rugăciuni

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început și de o ființă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeu cel viu, și cu Duhul Lui cel fără de început și nedespărțit; Care Te-ai pogorât din cer și, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înșelăciunea diavolului și de chinuirea lui să-l liberezi și să strici toate facerile lui de rău cele diavolești; iar sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere a călca peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Ție acum noi, nevrednicii Tăi slujitori, cu umilință ne rugăm: Caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Tăi (N), și de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor și ale diavolilor

celor vicleni, izbăvește pe acești bântuiți și înviforați, pentru că Ție toate Ți sunt cu puțință: a le risipi, cu iubirea de oameni, și în nimic a le face și a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă robii Tăi cei credincioși, și de acele supărări să petreacă în pace, împreună cu toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ne miluiești și ne mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi preotul citește acest exorcism:

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților diavoli, de oriunde sunteți și oricâți sunteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor și ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăților, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți trimiși la casa aceasta să o supărați și cu rele năluciri și cu bântuielile voastre să tulburați și să necăjiți pe cei care locuiesc în ea și împrejurul ei. Deci, cu toată puterea numelui Unuia Atotțiitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și, cu puterea cinstitei și de viață făcătoare Crucii, a mântuitoarelor Pătimiri și a morții celei de viață făcătoare ale Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate

ale voastre, şi stăpâniile şi chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, şi chinuirea şi stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiţi de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea şi împrejurul ei, cu toate descântecele şi otrăvurile şi farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceţi la ea ca să o supăraţi şi nicidecum să nu mai zăboviţi, o, blestemaţilor şi lepădaţilor, ci să vă depărtaţi de aici cu toate facerile voastre de rău şi să daţi loc puterii lui Dumnezeu şi nemăsuratei Lui milostiviri şi harului Său care zdrobeşte toate răutăţile voastre.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, şi nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleşugului vostru şi a orbit pe Elimas vrăjitorul cel plin de toată înşelăciunea şi răutatea, vrăjmaşul a toată dreptatea şi diavolul, cu care voi mult stricaţi şi căile Domnului le răzvrăţiţi. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Apostol Pavel, duhului pitonicesc şi l-a izgonit din slujnica aceea care, cu descântecele ei, câştig mare aducea stăpânilor săi. Şi, precum Sfânta Muceniţă şi fecioară Iustina, cu semnul Crucii lui Hristos Dumnezeuul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe vrăjitori şi pe voi,

diavolii, v-a biruit, nimic sporind voi; încă şi pe vrăjitorul şi slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus, iar voi, de frică şi de cutremur fiind cuprinşi, aţi fugit, aşa şi acum să cadă peste voi şi să vă apuce spaimă, cutremur şi frică de la Dumnezeu Atotţiitorul, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins şi veşnic şi fără de sfârşit, ca în el să vă chinuiţi în veci.

Citeţul: Amin.

Apoi luând preotul apă sfinţită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfinţirea cea mică a apei), stropeşte casa şi locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ţinând crucea în mână şi botezând pe cei din casă:

Să învieze Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El. Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii cei fermecători şi descântători de la faţa lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, (N), să se bucure de Domnul şi să se veselească.

Zice şi aceasta:

Să fugă şi să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol şi otrăvirea şi farmecele şi descântecele, prin stropirea cu această apă sfinţită şi niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul rosteşte ectenia întreită şi otpustul, ca la slujba Aghiasmei mici (pag. 200-201).

RUGĂCIUNI PENTRU SFÎNȚIREA FÂNTÂNII

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le preschimbi numai cu voința Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înțelepciunea Ta cea negrăită și necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însuți și acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, și ne dăruiește nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelșugată pentru trebuințe și nevătămătoare la băut, pentru ca și întru aceasta să slăvim preasfântul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Rugăciune după terminarea fântânii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chivernisești viața omenească; Cel ce ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământești, Cel ce apa cea amară din vremea lui Moise ai preschimbat-o în apă dulce pentru popor, și apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei prin sare le-ai vindecat, iar apostolului Tău Petru, în vedenie, i-ai dat

poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Rugăciunea când a căzut ceva spurcat în fântână

Se scot din fântână toată apa, mărul și necurățiile; apoi preotul, aprinzând lumânări și luând cădelnița, cădește împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfințită de la Botezul Domnului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curățești toată întinăciunea și necurăția și preschimbi și sfințești toate, Însuți și acum, Stăpâne, vino în acest ceas și, prin chipul Crucii Tale, curățește fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat în ea și, venind în ajutorul nedeșăvârșitei noastre minți și neputinței gândurilor, să nu ne osândești pe noi, care nu putem înțelege cele foarte bune, ci ne curățește și pe noi de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt. Că Tu ești sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Se citește apoi rugăciunea de la terminarea fântânii (vezi pag. 412).

RÂNDUIALA

care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face, după obicei, întâi sfințirea cea mică a apei, apoi îndată zice

PSALMUL 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: Ce este omul că-Ți amintești de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micșorat pe el cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat. L-ai pus pe el peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate; încă și dobitoacele câmpului; păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: Precum ai binecuvântat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvintează și animalele robului Tău (N), întărește-le și înmulțește-le; izbăvește-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala vrăjmașului, de văzduhul cel neprielnic și de toată boala mo-

lipsitoare. Apără-le cu sfinții Tăi îngeri, și depărtează de la ele toată boala și toată ispita farmecelor, a deochiului și a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și îndată stropește animalele bolnave cu apa cea sfințită, zicând:

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta și o izbăvește de toată răutatea, de răpirea vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, de cumplita moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; înmulțește-o în numele Tău cel sfânt, și dăruiește-i sănătate, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Citețul: Amin.

Apoi preotul face otpustul.

RUGĂCIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce după nespusa Ta întrupare, ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curați; Care, prin vasul Tău cel ales, marele Apostol Pavel, ne-ai învățat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfințesc prin cuvânt

dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuși și acum, Stăpâne, milostivește-Te spre neputința noastră; binecuvintează grâul acesta cu harul Tău și cu iubirea Ta de oameni, prin binecuvântarea și prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția care, din meșteșugirea diavolului, a căzut în el, depărtează-o din cugetul robilor Tăi, iar, prin nădejdea cea întru Tine și prin adevărarea îndurărilor Tale, dă-le lor să se împărtășească din merindele acestea și, mulțumind sfântului Tău nume, să se păzească neosândiți. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor, în ziua de 6 august

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Binecuvintează, Doamne, acest rod nou al viței, pe care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a-l aduce la acest ceas al coacerii; și, celor ce vom gusta din el să ne fie spre veselie, iar celor ce l-au adus Ție ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și Sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău

cu Care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării colivei

La Vecernie, după tropare, sau la Liturghie, după Rugăciunea amvonului, se cântă troparul zilei, Slavă..., condacul, Și acum..., glasul I: Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat., Diaconul, tămâind, zice: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas această

Rugăciune

Doamne, Cel ce toate le-ai plinit cu cuvântul Tău și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei tineri și pe Daniel, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pe cei hrăniți cu multe desfătări; Însuși, întru tot bunule Împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade le binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) și sfințește pe cei ce vor gusta din ele, căci acestea spre slava Ta și spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă și spre pomenirea celor ce s-au săvârșit în dreapta credință. Și împlinește, Bunule, celor ce au înfrumusețat acestea și celor ce săvârșesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire și dăruiește-le

desfătarea bunătăților Tale celor veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și pentru ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei și a ouălor, la Sfintele Paști

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca, gustând din ele, să ne umplem de darurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea negrăită. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea cărnurilor, la Sfintele Paști

Să știe preotul că această rugăciune se citește în casele credincioșilor, sau la ușa cea din afară a bisericii, unde și cărnurile stau, iar nu înăuntru.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Aută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rățâcit și apoi întors către Tine. Și, precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfințită și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde are să se semene; își pune epitrahilul și, stând cu fața spre răsărit și spre semințele ce au să se semene, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Rugăciunile începătoare, Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și îndată:

PSALMUL 64

Tie Ți se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale. Uplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este locașul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe. Cel ce pregătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; pregătit-ai hrana lor, că așa este lucrarea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade bogate. Îngrășa-se-vor pășunile pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcațu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, înaintea ochilor Tăi am adus semințe din cele dăruite de curatele și preabogatele Tale palme, Stăpâne, și ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cutezat să le închidem în

sânurile cele neînsuflețite ale pământului, fără să căutăm spre porunca slavei Tale, care poruncește pământului să răsară și să crească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeu nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ție și deschide-ne vistieria Ta cea mare și bună și cerească și revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduințe. Depărtează de la noi tot ce nimicește rodul pământului și toată certarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu semințele, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea, luând aghiasmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe și să le facă să crească și roadă multă să aducă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stropește și arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l și-l îmbogățește; brazdele lui umezește-le, rodul înmulțește-l, că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână semințe și aruncă în chipul crucii de trei ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și așa încep toți a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârșitul slujbei zilei, se duce la treburile sale.

RUGĂCIUNE

la arie

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Izvorul bunătăților, Care, prin îndurarea și bunătatea Ta, ai poruncit pământului să facă rod, binecuvintează și înmulțește aria aceasta și roadele robilor Tăi. Uplete cămările lor de tot rodul bun, de grâu, de vin și de untdelemn. Păzește-i pe ei, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i, ca să Te cunoască pe Tine și, bineplăcuți făcându-se Ție, să se învrednicească de bunătățile Tale cele veșnice. Că s-a binecu-

vântat și s-a preaslăvit preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la sădirea viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Tu ești Vița cea adevărată și Tatăl Tău este lucrătorul. Tu și pe Apostolii Tăi mlădițe i-ai numit. Tu și pe Israel ca pe o viță, scoțându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Așa și acum, Stăpâne, vino spre vița aceasta, sădește-o, înrădăcinează-o și pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădește intrările și ieșirile viei cu purtarea Ta de grijă. Ferește-o pe ea și tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năpraznic, de îngheț, de vânturi arzătoare, de furtună și de toată năpădirea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Caută și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-și dea la vreme roadele ei, și să ne învrednicim și noi să o culegem și să-Ți aducem rod din ea spre schimbare în Sângele Tău. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,

împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la culesul viei

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să Se numească Viță; și rodul ei, prin harul Duhului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuți și acum, Stăpâne, binecuvintează și acest rod al viței. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfințenie și sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtași Viței celei adevărate și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veșnice și netrecătoare. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea vinului nou

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești bun și iubitor de oameni, caută spre vinul acesta și spre cei care vor gusta din el, și-l binecuvintează precum ai binecuvântat fântâna lui Iacov și scaldătoreala Siloamului și paharul Sfinților Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileei și ai binecuvântat cele șase vase și ai preschimbat apa în vin și slava Ta ai arătat-o Sfinților Tăi Ucenici și Apostoli, Însuți și acum, Doamne, trimite harul Sfântului Tău Duh peste vinul acesta și-l binecuvintează pe el în numele Tău cel sfânt. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la aducerea darurilor de pârgă

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ți aducem Ție, după putință, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruiești, ca răsplătire pentru aceasta, bunătățile Tale cele veșnice; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul

cel după putere al văduvei, primește și aceste pri-noase, aduse acum de robul Tău (N) și le binecuvin-tează; și-i învrednicește ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veșnice, iar lui dăruiește-i îmbel-șugată desfătare a bunătăților Tale din această lume, împreună cu toate cele ce-i sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la sfîntirea vasului cel spurcat

Se cuvine ca vasul să fie spălat, și preotul, după ce toarnă în el aghiasmă mare în chipul crucii, se roagă așa:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ești singur Sfânt, sfîntește vasul acesta cu venirea Ta cea sfîntitoare și-l curățește, ca să fie nespurcat spre trebuința robilor Tăi; și ne dă nouă pururea în sfîn-țenie să ne rugăm Ție cu conștiință curată, ca, prin Tine fiind toți păziți, slavă și închinăciune să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face când s-a întîmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere, sau cu altceva

Se cuvine ca necurăția căzută să fie scoasă îndată și să fie aruncată afară și să se toarne într-alt vas vinul sau untdelemnul; iar vasul cel golit să fie spălat pe dinăuntru și pe dinafară. Iar preotul, luând cădelnița, cădește pe dinăuntru și pe dinafară vasul cel spălat și toarnă în el apă sfințită de la Botezul Domnului, făcând chipul crucii de trei ori. Apoi toarnă în el vinul sau untdelemnul și, cădînd, se roagă așa:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Sfînte Doamne, Dumnezeuul nostru, Care, prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pămînt, ai stricat toată necurăția vrăjmașului; Cel ce ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sunt curate pentru cei curați; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat pe noi să credem că toate cele zidite de Tine sunt bune, și să nu socotim nimic de lepădat din cele ce se sfîn-țesc prin cuvînt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți binecuvîntează vinul acesta (sau orice ar fi, să se numească aici) cu harul Tău, prin turnarea aces-tei ape sfînte. Și toată șovăirea pentru spurcăciu-nea sau jigania ce a căzut în el, după meșteșugirea vicleanului, depărtează-o din gîndul robilor Tăi, ca să fie tuturor celor ce vor bea din acesta sau vor mânca din acesta spre veselie; și dă tuturor, celor ce vor gusta din el, în sfîntenie și în cuget curat, să se

apropie de preacuratele Tale Taine. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi gustă mai întâi preotul din el și dă și celor din casă. Iar de se va întâmpla ca jivina căzută să fi putrezit din pricina șederii timp îndelungat în vas, trebuie să se verse cele din vas și să nu mai guste nimeni din ele.

RÂNDUIALA

ce se face la țarini (holde), la vii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăți ca: lăcuste, gândaci și altele

Se cuvine să se facă Sfânta Liturghie și să se aprindă candela la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustație, sau la Sfântul Iulian din Libia, sau la icoana hramului ce va fi. Și, după Sfânta Liturghie, preotul luând untdelemn din candelă și aghiasmă de la Botezul Domnului, stropește în chipul crucii țarina, sau via, sau grădina, și zice această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce la început ai făcut cerul și pământul, și cerul l-ai împodobit cu mari luminători, ca să lumineze pe pământ și ca prin ei să fii slăvit Tu, singurul Făcător și Stăpân

al făpturii; iar pământul l-ai înfrumusețat cu verdeață, cu iarbă și cu multe feluri de semințe ce rodesc după felul lor și cu toate florile l-ai împodobit spre frumusețe, Însuți, și acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaș spre agonisita aceasta și o binecuvintează; ferește-o de toată fermecătura, vraja și de toată răutatea; de ispita vicleană și de uneltirea oamenilor răi. Și-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; și depărtează de la ea toată fiara și sălbăticiunea și viermele, musca, rugina, arșița și vânturile care aduc stricăciune. Că s-a sfințit și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi preotul citește

Exorcismul Sfântului Mucenic Trifon

Să știe însă preotul că nu se cuvine să citească toate jivinele aici pomenite, ci numai pe acelea care atunci fac stricăciuni în grădini, vii și holde.

Vă alung pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele, șoarecii, cârțițele și puricii, și tot felul de muște, molii și furnici, viespi și urechelnite și tot felul de jigănii ce se târăsc pe pământ și păsări ce zboară, care aduc stricăciuni și pagubă holdelor, viilor, pomilor și grădinilor; vă cert cu Dumnezeu Tatăl, Cel fără de

început, și cu Fiul Lui, Cel împreună fără de început și de o ființă, și cu Duhul Lui Cel Preasfânt, Care este de o ființă cu Tatăl și cu Fiul și de viață făcător; vă alung pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viața Lui de pe pământ, cea dimpreună cu oamenii, și cu pătimirea Lui cea mântuitoare și cu moartea Lui cea făcătoare de viață și cu învierea Lui cea de a treia zi și cu înălțarea Lui la ceruri, și cu toată purtarea de grijă cea dumnezeiască și mântuitoare; vă alung pe voi cu sfinții heruvimi cei cu ochi mulți și cu serafimii cei cu câte șase aripi, care zboară împrejurul tronului dumnezeiesc și strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; vă leg pe voi cu sfinții îngeri și cu toată puterea, cu miile de mii și cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricați via, nici holda, nici grădina, nici pomii și nici legumele robului lui Dumnezeu (N); ci duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele; vă leg pe voi cu scumpul Trup și Sânge al lui Hristos, Adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, prin Care s-a dat nouă mântuire și răscumpărare, să nu stricați nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor și neroditor; nici frunza legumelor să nu stricați din cuprinsul și locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veți asculta pe mine și veți călca certarea cu

care v-am legat, nu vă voi pedepsi eu smeritul și nevrednicul, ci Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Care va veni să judece viii și morții. Pentru aceasta, precum mai înainte v-am zis vouă: duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori; și, de nu mă veți asculta pe mine, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să trimită pe îngerul Său, care este peste fiare, și cu fier și cu plumb vă va lega și vă va omorî, de vreme ce n-ați luat în seamă certarea aceasta, ce s-a făcut pentru rugăciunile Sfântului Mare Mucenic Trifon; încă și păsări, fiind trimise prin rugăciunea lui, vă vor mânca pe voi. Încă vă alung pe voi și cu numele cel mare scris pe piatra care nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de fața focului. Ieșiți din locurile acestea și vă duceți în locuri neumblate și fără apă și neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieșiți din locul și cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care cheamă spre ajutorul, ocrotirea și izbăvirea lor pe Sfântul Mare Mucenic Trifon. Ca și întru acestea să se slăvească preasfântul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Căruia se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul citește cu glas tare această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care, prin iconomia întrupării Tale, ai binecuvântat Betleemul și Ghetsimani și oarecând casa lui Iacov, care, după binecuvântare, s-a numit Israel; Cel ce și casa lui David ai binecuvântat-o, Însuți binecuvintează și agonisita (gospodăria, țarina sau grădina) aceasta și prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților și slăviților buni biruitori mucenici; ale sfinților mari mucenici: Trifon, Eustatie și Iulian, ale sfântului (N) a cărui pomenire săvârșim astăzi, și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de secetă sau neploare

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier* pentru neploare, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 64: Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion... (caută-l la pagina 420). Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Slavă Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi se adaugă acestea:

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile și nedreptățile poporului, ci să-și întoarcă de la noi toată mânia, care este cu dreptate pornită asupra noastră, și să nu ne omoare pe noi cu foamea și cu setea, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului și pentru ca ploi de bună trebuință, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului și poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia Sa să nu piardă pe poporul Său și dobitoacele, ci să poruncească norilor să plouă ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia și hrana poporului Său, verdeață spre folosul oamenilor și iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea și rugăciunile cele de umilință ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor și ale întregului popor, și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să cruțe de moarte sufletele noastre și să ne hrănească pe noi în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, și precum pe Ilie, oarecând, așa să ne audă și să ne miluiască pe noi, cu ploaie și cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii noastre și să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., Ecfonis: Că Ție se cuvine toată slava..., Strana: Amin. Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, și troparele acestea:

Cel ce faci, cu porunca Ta, bună întocmire văzduhului, Doamne, dăruiește pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul și să sature toată viața, cu bunăvoința Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi.

Slavă...

Făcător și ziditor a toate și dătător de bunătați știindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem și cu dinadinsul Te rugăm: Îndură-Te, Milostive, și iartă, ca un Bun, fărădelegile noastre, și de mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, izbăvește pe robii Tăi, dând, ca un Bun și mult-Milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre

rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 185).

Canonul de rugăciune
către Domnul nostru Iisus Hristos, la vreme de secetă

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a liberat din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoși, care ne rugăm Ție.

Primește, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice și trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un iubitor de oameni și mult-milostiv.

Treci acum cu vederea, Doamne, păcatele noastre și întoarce mânia Ta, pe care cu dreptate ai adus-o peste noi, Mântuitorule, și trimite din cer ploaie pământului, ca un iubitor de oameni și mult-milostiv.

Slavă...

Veniți, popoare, să plângem toți înaintea Dumnezeului tuturor, cu umilință strigând: Treci cu vederea, Iubitorule de oameni, greșelile noastre, și trimite din cer apă pământului celui însetat, ca un mult-milostiv.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am cunoscut Lumina; pentru aceea te rugăm și cerem: roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în inimile noastre, ale celor care Te lăudăm pe Tine».

Doamne, Care ții toată făptura în palmă, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi și trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun și iertător, ca Unul care ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece cu vederea rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică peste tot pământul.

Slavă...

Bogăția, care ne-ai dat-o nouă, am risipit-o în desfrânări; dar, Doamne, ca Unul care ai multă milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploaie binefăcătoare pe fața pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, tu, care ai îndrăznire bineprimită către Fiul tău cel iubitor de oameni, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasi:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu umilință către Tine, Stăpânul și Domnul Iisus Hristos, alergăm, ca la Mântuitorul și Izbăvitorul tuturor.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Pe Tine Te cânt, Doamne, căci glasul Tău am auzit și m-am spăimântat; venit-ai până la mine căutându-mă pe «mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc marea Ta po-
«gorâre către mine, mult-milostive».

Caută din înălțime, Bunule, spre noi, care am păcătuit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale îndurări, Iubitorule de oameni.

A venit peste noi, păcătoșii, urgia Ta, care a încuiat cerurile ca să nu dea ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ție: Să nu ne cerți pe noi, Cuvinte, cu mânia Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă...,

Doamne, Care prefaci văzduhul cu porunca Ta, dăruiește-ne nouă ploaie prielnică, trimițând roade cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature prin bunătatea Ta, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeuului nostru; pentru aceea, cu credință te rugăm pe tine, ca una care ai îndrăznire: Roagă-L pentru noi toți să trimită ploaie peste tot pământul.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne «pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cu rugăciunile celor fără de trup, Mântuitorule, îmblânzit fiind, auzi-ne pe noi toți, care Te rugăm neîncetat, și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne, blând în vremea ispitelor și ne ferește pe noi de amenințarea ce stă asupra noastră și trimite pământului Tău ploaie prielnică, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Sfinților doisprezece Apostoli și purtătorilor de biruință mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să fim izbăviți de toată nevoia, mânia și întristarea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tot neamul pământesc te avem acum cu adevărat mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, cu acoperământul tău mântuiește cetatea ta din toată nevoia.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeu meu, din «stricăciune scoate-mă».

Mulțimea Mucenicilor, ca unii care aveți îndrăznire multă către Domnul, rugați-vă să dăruiască acum ploaie și roade de îndestulare peste tot pământul, ca un milostiv.

Ne rugăm, Doamne, cu mijlocirile Ucenicilor Tăi, ușurează, lasă greșelile noastre, întoarce de la noi mânia, și dă pământului ploaie, ca un milostiv.

Slavă...,

Cu dragoste sufletească Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, păzește-ne, ca un Bun și iubitor de oameni, și dăruiește

pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade, ca un milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Te rugăm, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga pe Fiul tău, pentru noi, robii tăi, să se îndure de noi și să ne izbăvească de toată urgia, și pământului celui însetat să-i dea ploaie binefăcătoare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul «Deira, și, aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe «dânșii îngerul, au cântat, zicând: Binecuvântat ești, Dumnezeu al părinților noștri».

Stăpânitorul tuturor sufletelor pe Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm, păzește-ne, iartă-ne ca un bun și iubitor de oameni, și ne izbăvește de dreapta mânie de acum, și dă ca un bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând pe Manase, care s-a căit, l-ai scos, Mântuitorule, din robia Babilonului și l-ai izbăvit din nevoia cea aducătoare de moarte, Milostive, îndură-Te și ne dă nouă milele Tale și ne păzește de foamete și de cutremur și de toate relele, dăruind ploaie pământului celui însetat.

Slavă...,

Milostivește-Te acum spre noi, ca un bun și milostiv, că am greșit și fărădelege am făcut și nici unul nu ne-am îndreptat; pentru aceea cu frică Te rugăm pe Tine, Iubitorule

de oameni: să nu pedepsești cu urgia ta clerul și poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine toți muritorii te știm scăpare, întărire și armă nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, și te rugăm noi, robii tăi: izbăvește poporul și cetatea ta de venirea altor neamuri, de foamete, de boli, de cutremur și de toată nevoia și trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult și văpaia în rouă o a prefăcut, «ca pe Domnul lăudați-L, toate lucrurile, și-L preaînălțați «întru toți vecii».

Ilie prin cuvânt a oprit ploaia pe pământ și din nou prin cuvânt a pogorât-o din cer. Pentru aceea Te rugăm: pentru rugăciunile aceluia, Milostive, trimite din cer ploaie pământului.

Cu cetele îngerilor și cu prorocii și cu mucenicii, cu soboarele arhierilor și cu mulțimea preacuvioșilor, ca pe Făcătorul tuturor și Domnul, Te rugăm să mântuiești pe cei ce Te laudă pe Tine, și să trimiți din cer ploaie pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum ai izbăvit, ca un Dumnezeu, pe Iona din chit și din mare și pe Daniel din groapa cu lei, așa și acum, Bunule, auzi-ne pe noi, robii Tăi, și scapă de toată nevoia pe poporul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai născut pe Iisus, te chemăm, Născătoare de Dumnezeu, să te rogi acum ca să Se îndure și să mântuiască pe poporul cel ce a păcătuit și care din nou aleargă cu dragoste la tine și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit, ca să înnoiască «pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina «mâncării, și din Sfânta Fecioară în chip de negrit S-a în-
«trupat pentru noi, credincioșii, cu un gând, în cântări să-L «slăvim».

Îndurate, când noi cerem iubirea Ta de oameni, Bunule, pentru pământul cel însetat, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic, și dăruiește-ne, ca un bun, ploaie aducătoare de roadă și mântuiește sufletele noastre.

Miluiește, Milostive, lucrul mâinilor Tale, iartă-ne pe noi ca un bun și să nu cerți poporul cu mânia Ta, ci pleacă acum urechea Ta și ia aminte la rugăciunea noastră și dăruiește pământului Tău pâraie de apă, Doamne.

Slavă...,

Izbăvește de neamuri străine și de toți vrăjmașii cetatea Ta și pe tot poporul și ploi roditoare dăruiește, Îndurate, spre îndestulare de toate roadele, și trimite tuturor mântuire, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Văzându-ne neputincioși la suflet și la trup și loviți de nenorociri cumplite, Stăpână, care vindeci cu îndurarea ta, slobozește-ne din întristările care ne apasă acum, ca toți cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparele, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne... (caută-le la paginile 10-11), după care diaconul rostește: Domnului să ne rugăm. Apoi preotul zice:

Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru, și întru sfinți Te odihnești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin și cântă: Sfinte Dumnezeule..., iar diaconul zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 64:

Brazdele pământului adapă-le și înmulțește roadele lui.

Stih: Întru picăturile Tale veseli-se-va, răsărind.

APOSTOLUL (Iacov 5, 7-9, 17-18)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, fiți îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți, dar, și voi îndelung-răbdători; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți judecați; iată Judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om,

asemenea cu noi în slăbiciuni, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 64:

Stih 1: Vei binecuvânta cununa anului bunătații Tale și câmpiile Tale se vor sătura. Stih 2: Se vor îngrășa cele frumoase ale pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Matei 16, 1-3; Luca 4, 24-26; Ioan 6, 30-33)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, s-au apropiat de Iisus fariseii și saducheii și, ispitindu-L, I-au cerut să le arate semn din cer. Iar El, răspunzând, le-a zis: Când se face seară, ziceți: Măine va fi timp frumos, pentru că cerul este roșu; iar dimineața ziceți: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele vremilor nu puteți! Adevărat zic vouă că niciun pro-roc nu este bineprimit în patria sa. Și adevăr vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a încuiat cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Și la niciuna dintre ele n-a fost trimis Ilie, ci la o femeie văduvă, din Sarepta Sidonului. Și iarăși au zis către El iudeii: Dar ce minuni faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinții noștri au mâncat mană în

pustiu, precum este scris: Pâine din cer le-a dat lor ca să mănânce. Dar Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și care dă viață lumii.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia întreită: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., până la: Încă ne rugăm pentru fericirii..., apoi adaugă acestea:

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ție, și, cu milostivire iertând păcatele noastre, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce ridici norii de la marginile pământului și fulgerele spre ploaie le-ai făcut, poruncește acelora să dea ploi liniștite și rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ție ca unui bun: auzi-ne degrabă și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața întregului pământ, trimite binecuvântarea Ta peste noi, care ne rugăm Ție, și ne miluiește.

Precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Tine, Dumnezeule; cu ochi milostivi caută spre noi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ploaie prielnică, îndestulată și pașnică, și bună rodire dă pământului celui însetat și mântuiește toate făpturile și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce îmbraci cerul cu nori și pregătești ploaie, rouează pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule. Îndură-Te și trimite nouă milele Tale cele bogate, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului și înmulțește roadele și izbăvește oamenii și animalele, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite ploile Tale, Iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite și care au trebuință, și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari soarele Tău peste cei buni și peste cei răi și dai ploaie peste cei drepti și peste cei păcătoși, caută spre noi cu milostivire și, cu bunătatea Ta, înmulțește semințele și roadele pământului, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Care întru cei de sus locuiești și spre cei smeriți privești, Dumnezeule, caută cu milostivire spre poporul Tău, cel ce Te-a mâhnit și a întârâtat iubirea Ta de oameni, și, ca un Milostiv și lesne iertător, îndură-Te și miluiește moștenirea Ta și oile pășunii Tale și, cu milă și cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta; întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele smerite, caută cu bună îndurare spre poporul Tău care Te-a mâniat pe Tine, Iubitorule de oameni; cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu pomenești fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că Blând și Milostiv ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, că bună este mila Ta, și ne miluiește pe noi cu bună îndurarea Ta și udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeu, Mântuitorul nostru, să fie izbăvite (de ești în mănăstire, zi: sfânt locașul acesta; de ești în oraș, zi: orașul acesta; iar de ești în sat, zi: satul acesta), țara noastră, toate orașele și satele și cei ce cu credință locuiesc în ele: de foamete, de potop, de cutremur, de boală, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toate rănilile cele aducătoare de moarte; și Milostiv, Bland și lesne iertător să fie Bunul și Iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, pentru păcatele noastre. Să întoarcă și să împrăstie toată urgia cea pornită asupra noastră și să ne izbăvească pe noi de dreapta Sa mânie. Să ne trimită nouă ploaie pașnică și să reverse pe pământ râuri de bunătate și de roade aducătoare și să ne miluiască pe noi. Întru pocăință, cu umilință ne rugăm Ție și zicem toți: Iubitorule de oameni, degrabă auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu... Apoi arhiereul sau preotul zice: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul:

Cu umilință și întru pocăință, toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Citețul: Doamne, miluiește.

Tot poporul pleacă genunchii și capetele și însuși arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită, citește rugăciunile acestea alcătuite de Sfântul Calist, Patriarhul Constantinopolului:

Rugăciunea întâi

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai ascultat pe Ilie Tesviteanul, pentru dragostea lui cea către Tine, și ai poruncit să se oprească ploaia ce se trimitea pământului la vreme; apoi iarăși, prin rugăciunea lui, ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuși Stăpâne a toate, fiind împlânzit de singură îndurarea Ta, dăruiește moștenirii Tale ploaie liniștită. Și, trecând cu vederea greșelile noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru animale și pentru toate celelalte vietăți, căci de la Tine așteaptă să le dai lor hrană la vreme potrivită. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a doua

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu Atotțiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Cel ce ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoți vânturile din vistieriile Tale, Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața a tot pământul, Ție ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta, mărturisind păcatele noastre și cerând de la Tine mila cea bogată: deschide

stăvilarele cerului; porunceşte norilor să dea ploaie; îndură-Te de toate cele de pe pământul Tău; îndură-Te de bătrâni, de tineri, de pruncii de la sân, de robii şi roabele Tale, de fii şi de fiice şi de toate animalele pământului, şi fă să crească pâine de mâncare pentru noi şi iarbă pentru animale. Primeşte rugăciunile poporului Tău şi să nu lepezi suspinurile săracilor; să nu ne mustri pe noi cu mânia Ta; să nu ne cerţi cu iuţimea Ta; să nu pierzi pe poporul Tău cu foamea şi cu setea, căci ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la vreme potrivită; în Tine nădăjduim şi afară de Tine pe altul nu ştim; de la Tine aşteptăm milă bogată. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a treia

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, ştim că nevrednici suntem de îndurările Tale şi că nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să căutăm la cer, să stăm înaintea Ta şi să-Ți spunem cererile noastre, căci ce bine am făcut ca să dobândim cererile? Prin bunătatea Ta cea nemăsurată ne-ai adus din nefiinţă la fiinţă, cu chipul Tău ne-ai cinstit şi toată făptura ai supus-o nouă; dar noi, cu atâtea faceri de bine fiind dăruiţi, ca nişte vrăjmaşi ne-am arătat, şi po-

runcile Tale, ale Făcătorului de bine, le-am călcat şi viaţă prihănită şi gând spurcat şi necurat ne-am agonisit. Şi nu numai dragostea Ta am lepădat, ci ca fiarele ne purtăm şi unul pe altul ne mâncăm, prin uneltiri lacome şi prin nedreapta noastră voinţă. Deci, cum să fim vrednici şi să ne bucurăm de binefacerile Tale? Tu eşti drept, noi nedrepţi; Tu iubeşti, noi duşmănim; Tu eşti îndurător, noi neîndurători; Tu făcător de bine, noi răpitori. Ce legătură avem cu Tine, ca să ne împărtăşim de bunătăţile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaştem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, înmiit suntem vinovaţi de moarte. Iată, ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică şi care ţine toate. Lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca, într-o clipă, să ne piardă pe noi; iar cât priveşte gândul şi purtarea noastră, drept este să fim daţi pierzării, preadrepse Judecătorule. Dar acest lucru nu este cu totul vrednic de purtarea Ta de grijă cea nebiruită şi de bunătatea Ta cea de negrăit, preaiubitorule de oameni Stăpâne.

Pentru aceasta, îndrăznind spre milostivirea Ta cea nepătrunsă şi spre îndurarea Ta, ce nu ţine minte răul, ne apropiem de Tine, Făcătorule de bine, noi nevrednicii şi nemulţumitorii. Nu ne da pe noi, pentru păcatele noastre, în mâinile secetei, nici pentru fărădelegile noastre să nu ne striveşti pe noi în cătuşele foametei; ci, pentru bunătatea Ta, dă pământului ploaia pe care de bunăvoia Ta ai hotărât-o moştenirii Tale şi umple de apele Tale cele roditoare

de viață sâmurile pământului, căci, iată, acesta stă înaintea ca o maică cu sânul sec; și, precum sânul aceleia, lipsit de lapte, aduce moarte pruncului, așa și pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtaşite de umezeală, își vestejește verdeța și aduce stricăciune roadelor lui, și pe noi ne amenință foametea și moartea. Căci arșița din vremea secetei, ca o flacără pârjolitoare vestejind semănăturile, prevestește pierzare roadelor lui; dar Tu, cu mila Ta, cercetează-l pe el și văzduhul cu nori de ploaie bine-l tocmește și, cu ploaia Ta cea bogată, satură pământul și înviază roadele lui și, cu suflări de vânturi mai bune, fă-le întregi și pline și, cu bună îndurarea Ta, înmulțește roadele prin care ai hotărât să se țină viața cea trupească; pentru că, de nu vei da Tu cu bunăvoința Ta ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-și va da roada sa; ci, pentru mulțimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi. Că Tu ești, Doamne, Izvorul milei și Dătătorul bunătăților, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a patra

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Doamne, Care prin prorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta și cu cădere de ploi ai plouat pe fața pământului, și cu prisosința roadelor ai săturat poporul Tău din belșug, Însuși și acum, fiind

îmblânzit de fireasca Ta bunătate, dăruiește pământului ploi liniștite, spre odrăslirea și creșterea roadelor de peste an. Căci Tu ești Cel care ai așezat apele la locurile lor și ai făcut văzut pământul ce era acoperit de ele; Tu ești Cel care i-ai poruncit lui să odrăslească toate felurile de roade spre îndulcirea noastră; Tu ești Cel care, pe vremea lui Noe, pentru păcatele oamenilor, ai desfăcut izvoarele adâncului și ai deschis stăvilarele cerului și fața pământului ai făcut-o ca o mare spre pierderea a tot trupul; Tu ești Cel care acoperi cu ape înălțimile lui; Tu ești Cel care ridici norii și le poruncești să slobozească picături de ploaie; Tu ești Cel care ridici apa mării și o verși peste fața pământului; Tu ești Cel care ai pus hotar ploii și ai rânduit ploi îndestulătoare și râurile le umpli de ape și adăpi pământul și sature de apă brazdele lui spre înmulțirea frumoaselor lui roade; Tu ești Cel care ai despărțit marea și râul umblat l-ai făcut și apă din piatră ai izvorât și amărăciunea apelor în dulceață ai schimbat-o. Firea apelor știe pe Făcătorul ei, cunoaște pe Stăpânul său, nu uită datoria slujbei ei. De Te vede pe Tine, Stăpânul, mâniat asupra noastră, atunci ea, ori, pornindu-se nemăsurat, aduce pieire, ori, încetând, se oprește și locul ei îl ia seceta și văzduhul ca vâpaia se face și roadele pământului se vestejesc iar noi în mâinile primejdiei cădem. Și iarăși, de Te vede pe Tine, Dumnezeu cel iubitor de oameni, blând și lesne iertător, ploi pregătește și ploi pe pământ se coboară, iar văz-

duhul cu bună răsuflare se face și pământul, plecându-se poruncii Tale, roduri de prisosit răsare din adâncurile lui. Deci, pe Tine, făcătorul și pronia-torul tuturor, Te rugăm, zicând: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Adu-Ți aminte că suntem lucrul mâinilor Tale; ia aminte la neputința firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi neliniștea păsărilor, mugetul animalelor, plângerea pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, strâmtorarea săracilor și glasul cel rugător al întregului Tău popor și cerce-tează pământul și-l adapă cu ploi bogate, pentru că, lipsit de umezeală, amenință roadele sale cu veste-jire, iar pe oameni și animale, cu pierzare. De demult, când ai trimis pierzare oamenilor prin apă, Ți-ai adus aminte de Noe, care era purtat în corabie de acele ape nemăsurate, și Ți-ai adus aminte și de păsări și de animale și de fiare și de târătoare; și ai adus vânt pe pământ și s-a domolit apa, iar pe Noe și vietățile care erau cu el, ca pe o sămânță le-ai păstrat, spre a doua facere a lumii. Și acum, când prin uscăciunea care a cuprins văzduhul, ne ameninți cu foamete și cu moarte, adu-Ți aminte de poporul care nădăjduiește spre Tine, adu-Ți aminte de păsări, adu-Ți aminte și de animale și dă vânt cu rouă, ca să înceteze seceta, și fă să crească semintele pământului, spre hrana oamenilor și a animalelor, și iarăși le învrednicește pe toate de purtarea ta de grijă. Că Tu ești Cel care răsari iarbă animalelor și

verdeată spre folosul oamenilor; și Tu ești Cel care scoți pâine din pământ și dai vin și cu untdelemn veselești fețele oamenilor, ca, hrănindu-ne cu îndes-tulare din bunătățile Tale, în veselia inimii să preaslăvim bunătatea Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a cincea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care, prin cuvântul Tău, toate din ne-ființă le-ai adus; Cel care ai luat țărână din pământ și ai zidit pe om și cu suflet cuvântător și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el și ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; Cel care dai hrană animalelor și puilor de corbi; Care, prin marea și mântuitoarea Ta venire în trup, ai săturat multe mii, o dată cu șapte, iar altă dată cu cinci pâini, Însuți, întru tot Bunule Stăpâne, și pe poporul acesta, care cheamă preasfântul Tău nume, cu prisosință hrănește-l prin dreapta Ta cea atotfăcătoare și de mari daruri împărțitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Care deschizi mâna Ta și umpli de bunătate toată făptura; miluiește-ne pe noi pe toți cu milostivire, că numai Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, ești Tatăl nostru al tuturor și numai la Tine ridicăm ochii, ca și cel întărcat spre maica sa. Prea-bunule Stăpâne, al Tău este cuvântul: Cereți și se va da vouă, căutați și veți afla. Dă, Stăpâne, celor care

cer acum, împreună cu hrana cea duhovnicească, și pe cea trebuitoare trupului și hrănește pe poporul Tău cel flămând. Dăruiește pământului ploi la vreme, bună întocmire a văzduhurilor și îndestulare de tot felul de roade; pe cei ce se chinuiesc în neputință și în rea pătimire, în friguri și în multe feluri de boli, cercetează-i. Izbăvește, Doamne, cetatea aceasta numită cu numele Tău, și toate cetățile și țările: de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de omor, dăruindu-ne nouă milele Tale.

Cu harul Părintelui Tău Celui fără de început și de o ființă și al Preasfântului și întocmai cinstit Duhului Tău; pentru rugăciunile și mijlocirile preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi Apostoli, și ale tuturor Sfinților Tăi.

Strana: Amin.

Rugăciunea a șasea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care, pentru mântuirea noastră, ai binevoit a purta trup, pentru ca, în chip minunat, să preaslăvești firea cea cuvântătoare, cu bunătatea și cu îndurarea Ta cea negrăită, și ai făgăduit a ierta pe cei care cu adevărată pocăință se întorc din adâncul păcatului, încât, atunci când vor căuta la Tine în chip cu adevărat smerit, prin împlinirea poruncilor Tale celor dumnezeiești, să poată cu îndrăznire a Te avea pe Tine Dumnezeu milostiv și blând, iartă acum toate

fărădelegile noastre și pleacă urechea Ta către noi și ne auzi pe noi, smeriții și păcătoșii, precum ai auzit odinioară pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul el a legat cerul spre înțeleptirea acelui popor neascultător; după aceea, iarăși prin el, lucrând cu știuta Ta iubire de oameni, poruncind norilor, ai adăpat tot pământul cu apă bună; și, precum odinioară, pentru rugăciunile robului Tău Ilie, așa și acum, pentru aceste fierbinți rugăciuni ale noastre, treci cu vederea fărădelegile și păcatele noastre și primește rugăciunile noastre și ne auzi pe noi, care în ceasul acesta ne rugăm Ție cu căldură, și dezleagă uscăciunea aceasta a pământului, pentru mărturisirea și strigarea poporului Tău. Trimite peste noi ploi bune, ca să ne săturăm de apă și pământul nostru să-și dea roadele la vreme cuvenită, spre hrana noastră și a animalelor celor necuvântătoare.

Așa, Doamne, Dumnezeuul nostru, auzi-ne pe noi, păcătoșii și nevrednicii Tăi robi, și nu trece cu vederea rugăciunile noastre, nici să biruiască fărădelegea noastră mila Ta; ci pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi. Vezi umilința noastră și Te milostivește. Privește din sfântul Tău locaș; vezi suspinele săracilor; vezi vârsta cea fragedă a copiilor ofilindu-se de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor fără de răutate; vezi pânțele maicilor și sânurile uscate care aduc moarte pruncilor; vezi pe bătrâni și pe tineri, ca pe niște încătușați dați în mâinile celor fără de lege, și treci cu vederea gre-

șelile noastre, cele cu știință și cu neștiință, cele din minte și cele din cuget, și nu ne lepăda pe noi până în sfârșit. Pentru că nu numai de setea apei ne topim, ci și de alte mii de rele, pentru păcatele noastre, și la Tine căutăm, ca să se reverse peste noi cât mai grabnic ploaie îndestulătoare, și ca să oprești mânia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Amândouă le cerem și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli de apă fântânile și țarinile noastre, și din destul să adăpi și să umpli de bunătatea Ta holdele noastre cele sufletești, adică inimile noastre să le umpli de veselie, de bucurie negrăită și de desfătare, și să oprești pornirea cea ne-suferită, care a venit asupra noastră. Că Tu ești Izbăvitorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor

Alcătuită de Sfântul Calist, Patriarhul Constantinopolului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Nunule și Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura și din ea ai plăsmuit pe om; iar mai pe urmă, prin iubirea de oameni cea negrăită, fiind acesta căzut și făcut rob păcatului, l-ai ridicat și l-ai sfințit, ca să nu piară cu totul lucrul mânilor Tale, și i-ai dat lui și porun-

cile Tale, spre aducere aminte de venirea Ta și de învățăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare, că pentru aceasta Te-ai ostenit și Te-ai nevoit și ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenesti pentru noi, precum se cuvenea, și ai intrat în corabie și ai umblat pe mare, și valurile cele sălbatice și iuțimea vânturilor ai înfrânat, și ai suferit a pătimi toate până și cruce și moarte, ca, prin ceea ce ai pătimit și ai fost ispitit, să ne ajuți nouă celor neputincioși, Însuți și acum, Împărate Sfinte, Care ai luat neputința noastră cu iubirea Ta de oameni, milostivește-Te spre noi, cei înviforați atât de mult și împresurați de lipsa celor trebuitoare. Dă-ne nouă bunătatea Ta; adapă pământul nostru cu apă curată, spre aducere de roadă; văzduhuri folositoare ne dăruiește. Și precum oarecând pe ucenicii Tăi cei învăluiți de valuri i-ai scăpat din mare și din furia vânturilor, așa și acum ne scapă și pe noi de primejdia ce ne-a cuprins. Oprește și acum valurile cele sălbatice ale mării, contenește vânturile cele potrivnice cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace și liniște în locul tulburării. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, vezi și caută din sfântul Tău locaș spre via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea și trimite Duh drept spre scăpare din primejdiile care vin asupra noastră, pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de neconținere a ploilor

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier*, pentru multă plouare, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., apoi, după Rugăciunile începătoare, citim:

Psalmul 68:

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund. Intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit. Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeu meu. Înmulțitu-s-au, mai mult decât perii capului meu, cei ce mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfrunțați pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele, că râvna casei Tale m-a mâncat și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie. Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură. Împotriva mea grăiau cei ce ședeau în porți și despre mine cântau cei ce beau vin. Iar eu, într-o rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bineplăcut. Dumnezeule, într-o mulțime milei Tale auzi-mă, într-o adevărul milei Tale. Mântuiește-mă din noroi ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adâncul apelor, ca să nu mă înece vârtoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine adâncul gura lui. Auzi-mă,

Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrab mă auzi. Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă, că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și de necaz. Și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era, și pe cei ce m-ar mângâia și nu i-am aflat. Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală; să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește. Varsă peste aceștia urgia Ta și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei. Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au înmulțit durerea rănilor lui. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre într-o dreptate Ta. Șterși să fie din cartea celor vii și cu cei drepti să nu fie scriși. Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare și-L voi preaslăvi pe El cu laudă. Și-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, căruia îi cresc coarne și unghii. Să vadă săracii și să se veselească; cautați pe Dumnezeu și viu va fi sufletul vostru. Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei ferecați în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc în ea. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudeii, și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el. Și seminția credincioșilor Lui îl va stăpâni pe el și cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca, întru mânia îngrozirii Sale, să nu ne împrăştieze pe noi, pentru păcatele şi fărădelegile noastre, ci să-Şi aducă aminte de mila şi de îndurările Sale cele din veac şi să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Şi aducă aminte de legământul Său cel făcut cu Noe şi să nu strice, cu mulţimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata şi nelămurita vreme a văzduhului şi cu întunecoasa ceaţă, pământul şi pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruce moştenirea Sa, şi să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade şi cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură şi negura să se risipească şi lumina soarelui să strălucescă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruce poporul şi animalele şi tot pământul acesta şi să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moştenirii Sale senin cu bună prefacere şi să se înmulţească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă şi să nu ne pedepsească pe noi, după păcatele noastre, ci după mare mila Sa şi după mulţimea îndurărilor Sale să-Şi arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni şi bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele şi seminţele pământului pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruce şi să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie bineprimită rugăciunea noastră şi să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, şi de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Şi continuă ectenia obişnuită. Strana: Amin. Şi îndată cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, şi troparele acestea:

Caută cu milostivire, Dumnezeule, la poporul ce a greşit, şi nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine întru pocăinţă, ci, ca un Bun, miluieşte şi degrab ne izbăveşte de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnic ajutătoare a lumii, cerem a ta grabnică folosinţă şi sprijinire tare; milostiveşte-te spre poporul cel îngrijorat şi roagă pe milostivul tău Fiu şi Dumnezeu să ne izbăvească pe noi de nevoia ce ne-a cuprins şi de dreapta Sa ameninţare, ceea ce eşti singură binecuvântată între femei.

Apoi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... Şi îndată:

CANONUL

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Miluieşte-ne, Doamne, pe noi, poporul care a greşit.

Veniţi, credincioşilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu, grăind: milostiveşte-Te, Îndurate, şi miluieşte-ne, Stăpâne, pe noi, care de nenumărate ori am greşit (de două ori).

Slavă...,

Primeşte rugăciunile şi lacrimile robilor Tăi, care Te rugăm acum pe Tine, Hristoase Dumnezeule, şi ne dăruieşte vreme înseninată pentru aducerea de roade pământului.

Şi acum..., a Născătoarei:

Grăbeşte, Stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către îndurătorul tău Fiu şi Dumnezeu, ca să dea senin şi hrană credincioşilor robilor Săi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, precum strigă pro-
rocul, nici cu mânia Ta să ne osândești pe noi, ci, pen-
tru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, varsă cu îndestulare
peste noi milele Tale.

Slavă...,

Noi, neamurile cele de curând chemate, cu lacrimi
strigăm Ție: Stăpâne, milostivește-Te ca un îndurat și ne
dăruiește nouă cer senin și bună schimbare a văzduhului,
îndestulare și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu, Stă-
până, și să nu-ți fie urâtă suspinarea noastră; ci neîncetat
roagă pe Fiul tău să dăruiască poporului tău senin pe
pământ și mare milă.

Catavasic:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, căci noi cu
osârdie alergăm către Tine, către milostivul și izbăvitorul
Stăpân al tuturor, Iisus Domnul.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și adaugă:

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta jude-
cată ne-a ajuns pe noi, Doamne, dar Te milostivește; milosti-
vește-Te spre poporul ce a greșit și-Ți întoarce mânia Ta, cea
cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocăință cădem
către Tine și cu smerenie Te rugăm: Auzi-ne și ne miluiește.

Ca să nu ne înecă pe noi, Doamne, mulțimea apelor și să
nu strice pământul și cu foamete să ne omoare pe noi, po-
porul Tău, ca un bun încetează vărsarea apelor și ca un atot-
puternic poruncește să lucească pe pământ lumina soarelui

și să coboare căldura, cu dinadinsul Te rugăm, Împărate
preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru poporul Tău și pentru animale, poruncește văz-
duhului celui întunecat și negurii celei pline de păclă să se
ridice și razele soarelui să strălucească, întru tot milostive
Doamne, ca să nu ne sfârșim înainte de vreme, rugămu-ne
Ție, degrab auzi-ne și ne miluiește.

Mântuiește-ne pe noi, Doamne, de tină, de revărsarea și
de înecarea apelor, ca să nu se stingă în deșert zilele noastre
și anii noștri întru suspine, ci adu-Ți aminte de legământul
făcut cu Noe și fă cu noi după mila Ta, cu inimă înfrântă
Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Întru nevoi și necaz fiind noi și întru tânguire înspăi-
mântați, către Tine, Doamne, Dumnezeul nostru, cu umi-
lință strigăm: Să se înalțe către Tine rugăciunea noastră și
să iasă din stricăciune viața noastră, ca să nu ne stingem
înainte de vreme, ci, cu milostivire, auzi glasul nevrednicului
Tău popor și, cu iubirea Ta de oameni, ne miluiește.

Nu spre curcubeu, care este semnul legământului Tău pus
pe nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim și mila Ta
căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat întru milă și
fără de măsură întru îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: Dă-ne
timp senin și aducător de roadă, prin schimbarea văzduhului, și
degrab, ca un milostiv, auzi-ne și ne miluiește pe noi.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveșnic,
alergăm noi, păcătoșii robii Tăi, și, cu lacrimi de pocăință
căzând, strigăm Ție: iartă, iartă, Îndurate, pe poporul cel
fără de răspuns și să nu ne pierzi pe noi cu vărsare de ploi

nemăsurate și cu reaua schimbare a văzduhurilor; ci fă senin și înmulțește roadele pământului, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât Heruvimii și mai înaltă decât cerul, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat te mărturisim, că pe tine te-am aflat noi, păcătoșii, folositoare în vremea necazului. Pentru aceea, nu înceta să te rogi pentru noi, sprijinul și scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ții cele de deasupra cerului și cele de sub cer și apa și căldura soarelui; pentru aceea, Te rugăm pe Tine dăruiește-le pe amândouă, după cumpăna trebuinței, spre folosul robilor Tăi.

Slavă...

Celor ce mărturisim puterea Ta, Făcătorule a toată făptura, Hristoase, Care ai stăpânirea cerului și ocârmuiești toată zidirea, dă bună prefacere văzduhului și îndeustulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăznire multă, ca nimeni altul către Cel născut din tine, Stăpână, roagă-te pentru robii tăi să ne izbăvim de foamete și de năvălirea celor de alt neam.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor hdeznădăjduiți, întărire și grabnic ajutor tuturor creștinilor în nevoi, auzi-ne și pe noi acum și dă senin pământului spre aducerea de roade.

Slavă...

Doctorul bolnavilor, Mângâietorul celor necăjiți, Împărate ceresc, Hristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi suspinurile și plângerea robilor Tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci, ca un îndurat, dă senin pământului spre înmulțirea roadelor.

Și acum..., a Născătoarei:

Primește degrab, Împărăteasă, rugăciunile robilor tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci cere pentru noi, Fecioară, senin prielnic la creșterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Prin rugăciunea prorocului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani și șase luni, spre cunoștința și pocăința celor neascultători; cu aceștia, împreună, acum să nu ne certăm pe noi, ci, prin mila Ta, milostivește-Te spre noi.

Slavă...

Hristoase, Care ai primit pocăința tâlharului și l-ai mântuit în ceasul când a strigat: pomenește-mă, Mântuitorule, întru împărăția Ta, îndură-Te și de noi, care cădem acum cu pocăință, și ne miluiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă-te pentru noi, Stăpână, către Fiul tău și Dumnezeu, ca să nu ne piardă pe noi pentru păcatele noastre, prin ieșirea apelor ca în vremea lui Noe, ci, ca pe ninivitenii ce s-au pocăit, să ne miluiască.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu «Fecioară, că noi toți, după Dumnezeu, către tine alergăm, «ca spre o folositoare și spre un zid nesurpat».

Apoi ectenia mică și ecfonis: Că Tu ești Împăratul păcii...

După aceea Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârșit pe poporul Tău, Stăpâne, și nu îndepărta mila Ta și îndurările Tale de la noi; ci, ca Unul care ești adâncul îndurărilor și noianul milei, primește rugăciunile noastre și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și nenorocirea ce au venit asupra noastră, ca un bun și lesne iertător.

Antifonul I al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă..., Și acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă El spre cineva, după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Citețul:

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 68:

Mântuiește-mă, Dumnezeu, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: M-am scufundat în adâncul noroiului și nu am stare.

APOSTOLUL (Romani 8, 22-27)

Diaconul: Înțelepciune. Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea, răscumărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am

mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare. De asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci Însuși Duhul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile știe care este dorința Duhului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinți.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 68: Să nu mă înecă vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul...

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

EVANGHELIA (Marcu 11, 22-26)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Ais-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, când vă rugați, să credeți că le veți lua, și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Căci, dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. După aceea: Slavă... Părinte, Cuvântule și Duhule..., Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei...

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu..., și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Numai cereștii îngeri, începătoriile și puterile, scaunele și domniile, heruvimii și serafimii, care neîncetat strigă Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne. Pentru acești sfinți, Stăpâne, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, ci, pentru milostivirea milei Tale, mântuiește poporul Tău și cetatea care piere.

Diaconul: Mântuiește, Dumnezeu, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta... Ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

N^{ic}icum să nu Te desparți de noi, Îndurate Mântuito-
rule, ca păstorul de oile sale, ci, nedepărtat petrecând
pururea cu noi, slobozește-ne din toate nevoile pe noi, care,
cu credință, din inimă, strigăm către Tine: Binecuvântat
ești, Dumnezeu, și preaslăvit.

Slavă...

Tu, Dumnezeu atotputernice și Împărate preasfinte,
Care ai întins cerul ca un cort și marea cu nisip ai îngrădit-o,
trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea văzduhului,
ca să strigăm Ție cu credință: Binecuvântat ești, Dum-
nezeule, și preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață
limba mea să grăiască cele de folos și roagă pe Fiul tău și
Dumnezeu să dea senin pe pământ și să miluiască pe cei ce
strigă lui Hristos: Binecuvântat ești, Dumnezeu, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie cuviosilor...

Aⁱ cui robi și zidire suntem? Oare, nu ai Tăi, Dum-
nezeule preaveșnic? Auzi, dar, slabele noastre rugă-
ciuni și trimite senin pe pământ și rouă folositoare, ca pe
Tine să Te înălțăm întru toți vecii.

Slavă...

Ai zis, Milostive Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către po-
căință: căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă,
cereți și vi se va da. Pentru aceea către Tine cădem și
neîncetat ne rugăm: Milostive, apără-ne pe noi, care Te
preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește cu
rugăciunile tale pe poporul tău din necazuri și de toate
nevoile, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roadă, spre hrana
celor ce te cinstesc pe tine, și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință...

P^avel prigonitorul, pocăindu-se, s-a făcut vas ales Ție,
Stăpâne și Dumnezeu al tuturor; și noi, păcătoșii,
nădăjduind spre mila Ta, cu pocăință strigăm către Tine:
Iartă toate greșelile noastre și trimite senin pe pământ și rouă
bună folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Slavă...

Petru, apostolul și ucenicul Tău, de trei ori s-a lepădat de
Tine, dar, întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la
Tine, Hristoase, iertare; și noi, râvnind la pocăința aceluia,
în umilință cu lacrimi strigăm: Am greșit, iartă, Milostive, și
ne izbăvește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi, Preacurată, din relele ce ne împresoară și de vărsarea cea multă a apelor care a venit acum peste noi și cere din înălțime la Fiul tău și Dumnezeuul nostru să dea vreme bună cu senin robilor Săi și îndestulare roadelor pământului spre hrana poporului, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Trepărele: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 8-9).

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., la care adaugă acestea:

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-și întoarcă dinspre noi toată mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, și să ne ierte toată greșala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască pe noi, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeuul nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pe noi și să trimită pământului timp senin cu vreme bună și să ne mângâie pe noi, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: Auzi-ne, și ne miluiește.

Cel ce aduni apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și iarăși, cu porunca Ta cea atotputernică, poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni ne miluiește.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ, și din stricăciune degrab ne izbăvește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare ne miluiește.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și dobitoacele și contenește revărsarea ploilor celor fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un Bun, ne miluiește.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeuul nostru, până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta, nu ne pierde pe noi cu ploaia cea peste măsură, ci, cu milostivire, caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai senin și rouă bineroditoare și bună schimbare văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci, cu milostivire, înmulțește sămânța pământului și roadele lui. Cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne și, ca un îndurător, ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea și rodirea lui, rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că, de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în fața Ta, ci degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am săracit foarte, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii și să

ne piardă de tot. Rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nădejdea și mântuirea celor ce drept cred întru Tine, Doamne, izbăvește (de ești în mănăstire, zi: locașul acesta; de ești în oraș, zi: orașul aceasta și toate orașele și țările; de ești în sat, zi: satul acesta) de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana aducătoare de moarte, și milostiv, blând și lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Întoarce toată mânia Ta, care cu dreptate se pornește asupra noastră, și ne izbăvește pe noi de îngrozirea, ce cu dreptate ne-a cuprins, și luminează cu harul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului și hrana vieții noastre. Să zicem toți cu lacrimi: Doamne sfinte, degrab ne auzi și cu milostivire ne miluiește.

Apoi arhiereul sau preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule... Că milostiv... Diaconul zice: Cu umilință toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Tot poporul pleacă capetele și genunchii, iar arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită, citește cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea râvnitorului Ilie, prorocul Tău, și ai oprit ploaia pentru o vreme, și acum, Iubitorule de oameni, Făcătorule și Milostive Doamne, caută spre noi, nevrednicii și smeriții robii Tăi, și spre smeritele noastre rugăciuni și, ca un îndurat, treci cu vederea greșelile noastre, îmblânzit fiind de singură iubirea Ta de oameni. Dă cer senin moștenirii Tale și luminează soarele spre tre-

buința celor care cer de la Tine milă. Veselește fața pământului, pentru săracii poporului Tău, pentru prunci și animale și pentru toate celelalte vietăți, care se îndestulează prin bunăvoința Ta; și le dă tuturor hrană la vreme. Așa, Doamne, Dumnezeuul nostru, să nu se întoarcă în deșert rugăciunea noastră, nici să ne rușinezi pe noi de la așteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta și ne cercetează cu îndurările Tale; că se sting în deșertăciuni zilele noastre și se împuținează de dureri viața noastră. Să nu ne pierzi pe noi pentru fărâdelegile noastre, pentru că din nebăgare de seamă am adus peste noi mânia Ta, ci fă cu noi după blândețile Tale și după mulțimea milei Tale, că, iată, cu suflete smerite și cu duh umilit, cădem înaintea Ta și, ca niște robi ne-trebniți și vrednici de mai multă pedeapsă, pocăiți și umiliți, strigăm Ție: Am greșit, nelegiuiri am săvârșit și am păcătuit în toate, călcând poruncile Tale. Pentru aceea, câte ai adus asupra noastră, pe dreptate și cu judecată le-ai adus; dar nu ne da cu totul stricăciunii, foametei și pagubei, nici să ne înece pe noi noianul apelor, ci, în mânia Ta, adu-Ți aminte de milă și, pentru îndurările Tale, în dar Te milostivește spre noi, zidirea Ta și lucrul mâinilor Tale, și, ca un bun, scapă-ne degrab de toate răutățile. Că Ție se cuvine să ne miluiești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul face apolisul zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la îngrozirea de tunete și de fulgere

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Iarăși ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni, Stăpâne; iarăși primește rugăciuni de iertare de la noi, robii Tăi cei nevrednici, care știm că, pe cât prisosește mulțimea păcatelor, pe atât le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta, care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: Întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mânii pe noi, ci, cu mila Ta, să păzești viața noastră cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeuul nostru, Care întărești tunetul și trimiți fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne izbăvește de tot necazul, mânia și nevoia și de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm; trimite peste noi milele Tale cele bogate și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor și a tunetelor Tale; ci, după milostivirea Ta, potolește-Ți mânia, schimbă văzduhul în bună liniște, cu razele soarelui risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăstie norii cei întunecați. Că Tu ești Dumnezeuul milelor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

la izbăvirea de cutremur

Se citește după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Impărate Sfinte, Iubitorule de oameni, Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Care toate le chivernisești cu cuvântul negrăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedepsești cu dreptate și, cu iubire de oameni, iarăși vindeci; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat și, din pricina lor, frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, îndelung-răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătînându-se pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; să nu ne înghită, nici să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăvește, nici Cel ce mântuiește. Pentru aceasta, de la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ții minte răul, să nu pomenști fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuvenită; că, de

vei intra la judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ţi aminte, îndelung-răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac şi de milele Tale şi de legământul Tău cel adevărat către părinţii noştri şi să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostiveşte-Te spre noi, cei umiliţi, şi ne miluieşte pe noi, cei smeriţi, şi ne cercetează pe noi, cei ce ne tulburăm de înfricoşătoarea îngrozire a cutremurului şi suntem cuprinşi de temerea şi frica cea multă. Şi, de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău şi păzesc poruncile Tale, o parte mică oarecare, aleasă, sămânţă binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o ştii şi o păzeşti, ascultă, ca un bun, pe aceştia care cheamă facerea Ta de bine şi mila Ta asupra noastră şi primeşte rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greşit, Stăpâne, Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel şi pe Ieremia, dumnezeieştii Tăi proroci, care au îmblânzit bunătatea Ta asupra robiei lui Israel. Ca, din neam în neam, să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni şi al îndelung-răbdării Tale, şi ca noi să-Ţi aducem Ție dar de mulţumire întoarcerea şi pocăinţa noastră, fiind întăriţi

cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile şi cererile într-un tot Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ție.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării corăbiei celei noi şi a luntrei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 106

Lăudaţi pe Domnul că este Bun, că în veac este mila Lui. Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului. Din ţări i-a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi. Rătăcit-au în pustiu, în pământ fără de apă, şi cale spre cetatea de locuit n-au găsit. Erau flămânzi şi însetaţi; sufletul lor într-un ei se sfârşea. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei, şi i-a povăţuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit. Lădat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor. Că a saturat suflet însetat şi suflet flămând a umplut de bunătaţi. Şedea în întuneric şi în umbra morţii; erau ferecaţi cu sărăcie şi cu fier, pentru că au amărât cuvintele Domnului şi sfatul Celui Preaînalt au întărit. El a

umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute; dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit pe ei. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt și i-a ajutat să iasă din calea fără-delegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliți. Urât-a sufletul lor orice mâncare și s-au apropiat de porțile morții. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei, și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Și să-I jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrările Lui, întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe, aceia au văzut lucrările Domnului și minunile Lui întru adânc. El a zis și s-a pornit vânt furtunos și s-au înălțat valurile mării. Se urcau până la ceruri și se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea. Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării. Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povățuit pe ei la limanul dorit de ei. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Înălțați-L pe El în adunarea popului și în scaunul bătrânilor laudați-L pe El. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat. Și pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el. Prefăcut-a pustiu în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape; și a așezat acolo

pe cei flămânzi și au zidit cetate de locuit. Și au semănat țarine și au sădit vii și au strâns belșug de roade. Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împuținat. Și iarăși au fost împuținați și chinuiți de apăsarea necazurilor și a durerii. Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire. Vedea-vor dreptii și se vor veseli și toată fărădelegea își va astupa gura ei. Cine este înțelept va păzi acestea și va pricepe milele Domnului.

După aceea, preotul citește această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii și ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuți, Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cârmui lemnele cele neînsuflețite și cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzește și acum corabia aceasta și dă ei înger bun și pașnic. Păzește pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoși acasă. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul

Ioan; ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților și slăviților buni biruitori mucenici, ale cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinți ai noștri; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce ocârmuiești și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea corabia sau luntrea, zicând:

Se binecuvintează corabia (sau luntrea) cu mrejele aceste, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stihira, glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi... Iar preotul face obișnuitul apolis al zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea mrejelor pescarilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel care, cu cinci pâini și cu doi pești, ai săturat cinci mii de bărbați și ai făcut să se strângă mulțime de fărâmituri, Însuși Stăpâne atotputernice, și mrejele acestea binecuvintează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei, slăvitei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și ale

Sfântului, slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Pavel. Și pe cei ce se hrănesc cu pește din ele, păzește-i în sănătate sufletească și trupească și în pace. Că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce călătoresc

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ești calea cea adevărată; Cel ce ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătorește, Stăpâne, și cu robul Tău (N). Izbăvește-l pe el de tâlhari și de toată bântuiala vrăjmașilor ucigași de oameni; păzește-i viața nevătămată și ferește sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui și căile lui le îndreptează și arată-l sănătos și vesel în cele ce dorește. Așa ne rugăm Ție, Împărate atotputernice, Care nu ții minte răul, auzi-mă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta și treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N); cu harul Tău îmbogățește-l și-l arată plin de bunătățile Tale cerești și pământești. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei care se face în vreme de boli molipsitoare și molime către Preasfânta Treime și către toți sfinții

Preotul face începutul obișnuit, apoi se zice Rugăciunile începătoare, Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau doctorii îi vor învia și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Apoi diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... apoi adaugă acestea:

Pentru ca să nu-Ți aducă aminte de fărâdelegile și de greșelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milostivire să ne curățească păcatele noastre și să-Ți întoarcă mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pe noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească pe noi, ci să-Ți aducă aminte că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre și întru mânie să-Ți aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărâdelegile noastre și să le șteargă și să fie milostiv și să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Ți aducă aminte de îndurările și de milele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții, care ne-au cuprins, și pâraiele fărâdelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scoată pe noi din lațurile morții, care ne-au prins, și din durerile iadului, care ne-au cuprins, să ne izbăvească pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea, cu milostivire, robilor Săi vreme de pocăință și să nu ne taie înainte de vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună spre creșterea noastră mila Sa, așteptând cu iubire de oameni roada pocăinței și a întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porțile morții până nu pierim și cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă și arcu cel întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră și cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul... și troparul acesta, glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că praf și țărână suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce; și să nu ne pedepsești cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci ferește sufletele noastre, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea: Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit... (pag. 399). Apoi Psalmul 50 (pag. 185).

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon, care era purtat în car...

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți.

Slava cea atotlucrătoare și de o ființă și împreună pe Scaun șezătoare și într-o putere și în trei străluciri, Părinte necuprins și Fiule și Duhule Sfinte, de cumplita boală izbăvește-ne pe noi, robii Tăi, ca să Te slăvim cu bună mulțumire.

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinței și dese dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostivește-Te și mă mântuiește pe mine, care pier cumplit.

Slavă...

De păcatul care ne ține, Treime nedespărțită, izbăvește-ne pe noi robii Tăi, cu roua milei Tale rourând văpaia cumplitelor dureri, și dă-ne sănătate, ca să Te laudăm pe Tine cu dreaptă credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai purtat în pânțe pe Răscumpărătorul și Făcătorul a toate și Domnul, Cel ce a purtat neputințele noastre, pe Acela roagă-L să izbăvească de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutătoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Făcătorul crugurilor cerești...

Mințile cerești, cetele îngerești, scaunele și începătoriile, puterile și domniile Te roagă pe Tine, Mântuitorule Cel bun, izbăvește pe robii Tăi de boala cea pierzătoare.

Ca să arăți adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, slobozește de boala cea aducătoare de moarte și de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, îndelung-Răbdătorule.

Slavă...

Îngeri și arhangheli, ca duhuri slujitoare care stați în fața lui Dumnezeu, pe Acela rugați-L să înceteze boala, să risipească molima și de soarta cea aducătoare de moarte să ne izbăvească.

Și acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Hristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea izbăvește pe robii tăi, cei ce se înecă în viforul bolii.

Catavasi:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu «osârdie către Tine alergăm, către Milostivul și Izbăvitorul și «Stăpânul tuturor, Dumnezeule cel slăvit în Treime».

După Catavasi, îndată diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte, adăugând acestea:

Am greșit și fărădelege am făcut și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci, către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: Fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții pe robii Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat tăria noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta, care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și, înduplecându-Te spre milă, ca

un preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: Degrab auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău, și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici e ca nimic înaintea Ta; ci ca un îndurat și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, Preabunule Dumnezeule, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții, fă-ne vii pe noi, cei vrednici de moarte, după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mânia sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind îmblânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: Degrab auzi-ne și ne miluiește.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, și ne-a acoperit pe noi umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și înainte de vreme ne lipsim de viață, și ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, Doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milostivirii, din inimă, cu durere și cu umilință, căzând, strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, mult-milostive.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Cu adevărat acum umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mântuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fămile Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce cu credință dreaptă strigă: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Apostoli slujitori și propovăduitori și de Hristos văzători, care ați luat dar de vindecări și sunteți doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și din neputința ce ne ține, rugând pe Stăpânul Iisus, Izbăvitorul și Domnul.

Slavă...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinței ne tulbură, suferințele dese ne înecă, întristările și durerile ne-au aflat pe noi, păcătoșii; Apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, dați-ne mână de ajutor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părțile fiind loviți, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la Acoperământul tău cel puternic, Curată, miluiește-ne pe noi pe toți; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, și izbăvește de moarte și de cumplita neputință și vindecă, Stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfinților proroci, care ați umplut mările cele înșelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorâtoare de miere, prefaceți acum întreaga amărăciune a acestei boli molipsitoare în dulceața cea dumnezeiască a sănătății.

Pătrunși suntem de săgețile bolii, prin porunca Ta, Doamne, și apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostivește-Te spre toți cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile Sfinților Tăi Mucenici.

Slavă...

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce ești singur Bun și Milostiv, izbăvind pe robii Tăi de cumplita boală, fă-i să vieze, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieții ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor și ne-a acoperit întunericul neputinței; ci strălucește-ne rază de nădejde, Fecioară, și la lumina sănătății îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

De marea nemărginită a neputințelor suntem înconjurați și valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură; Ocârmuitorule Doamne, tinde acum mână de ajutor și scapă-ne de primejdii.

Precum de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputința bolii și din patul suferinței, izbăvește-ne de boala cea grea și dă-ne sănătate, mult-Milostive.

Slavă...

Ceata Prorocilor, soborul Apostolilor și tabăra Mucenicilor acum Te roagă pe Tine, Unule, mult-Milostive, pentru poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie, vistieria cea curată a fecioriei, curățește-ne pe noi de boli și de necazuri, și de neputința ce ne ține acum miluiește-ne, ca să te mărim pe tine cu credință.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm, ca spre un zid nesurpat și nouă folositoare.

După aceea, diaconul zice ectenia mică. Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii...

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat pe noi și umbra morții ne-a acoperit și, ca și ceara de foc se topesc zilele noastre de fața mâniei Tale, Doamne; ci, ca un îndurat, adu-Ți aminte de milă și cruță pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu pocăință să Te laudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 37:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerți pe noi, nici cu iuțimea Ta să ne pedepsești.

Stih: Nu este vindecare trupului meu în fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele.

APOSTOLUL (Evrei 12, 1-10)

Diaconul: Înțelepciune. Citețul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdător de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți,

slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: «Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește». Răbdați spre înțeleptire. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi, și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vărtos Tatălui duhurilor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 17: Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fărădelegii m-au tulburat...

EVANGHELIA (Luca 4, 38-44)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, a venit Iisus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele și L-au rugat pentru ea. Și El, plecându-Se asupra ei, a certat frigurile, și frigurile au lăsat-o; iar ea,

îndată sculându-se, le sluja; dar, apunând soarele, toți câți aveau bolnavi, de felurite boli, îi aduceau la El; iar El, punându-Și mâinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoși. Din mulți ieșeau și diavoli care strigau și ziceau: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că știau că El este Hristosul. Iar, făcându-se ziuă, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu; dar mulțimile îl căutau și au venit până la El și-L țineau, ca să nu plece de la ei. Dar Iisus le-a zis: Trebuie să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta sunt trimis. Și propovăduia în sinagogile Galileei.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte și Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi mânia Ta cea dreaptă? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Dar, pentru îndurărilor Tale cele fără de număr și pentru iubirea Ta de oameni și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care se roagă către Tine pentru noi, Te pleacă spre milostivire, pentru că noi toți suntem fără răspuns, căci robi

greșiți suntem; de aceea, degrab Te milostivește și miluiește zidirea Ta, Stăpâne, ca în reaua certare în care suntem, să nu pierim noi, robii Tăi, Milostive.

După aceea diaconul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Iar preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat...

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr și neîncetat mă aprinde văpaia cea necruțătoare a focului bolii; ci, cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește pe cel ce cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Proroci, Apostoli, soborul Mucenicilor, dumnezeiești învățători, cu rugăciunile voastre alinați durerile celor bolnavi și dăruiți sănătate celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...,

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne pe noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțumire: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și izbăvește pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, și cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu durere gemem în patul suferinței noastre și din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, și, înălțând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne

pe noi, Mântuitorule, și ne ridică să cântăm: popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputință și ai voit a Te asemana oamenilor, pentru rugăciunile preacuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi, cei fără nădejde, și ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri binecuvântați-L, preoți, laudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Slavă...

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca unul care ai inimă îndurată și noian de milostivire, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare și viază-l ca să cânte: preoți, binecuvântați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Ajutătoarea cea tare și apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiților, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pătimesc cumplit; ușurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputința și boala cea molipsitoare și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce ești fără de moarte; arată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum, liberează-ne pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine și ale cetei purtătorilor Tăi de biruință.

Pentru rugăciunile Îngerilor, Arhanghelilor, Prorocilor, Apostolilor, Mucenicilor, Preacuvioșilor, Ierarhilor și ale tuturor Sfinților Tăi, plângerea cea grozavă a robilor Tăi

schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Slavă...,

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă izbăvește de dureri și de necazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, Stăpână, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări și mă izbăvește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te fericiim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 9-10).

După aceea preotul citește rugăciunile acestea, la năpraznica moarte de boli molipsitoare (preotul, dacă voiește, le citește pe amândouă, sau numai una din ele).

RUGĂCIUNI

la năpraznica moarte de boli molipsitoare

Alcătuite de Sfântul Patriarh Filotei

Diaconul zice: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Atunci zic toți: Doamne, miluiește (de 3 ori), și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința, citește aceste

Rugăciuni

(1)

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împuținezi mai mult decât pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocură vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustiit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în bună parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit

pe toți. Nu apucăm, Stăpâne, noi, rudele, să jelim pe cei răposați, precum este obiceiul, că a și venit sfârșitul nostru și căutăm pe alții care să ne jelească și suntem dați aceleiași gropi de obște. Noi, cei vii și văzuți, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătaii înfricoșătoare; nu ne mai încredem nici în noi înșine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim.

Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel convenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul Tău, ca să nu fim lipsiți de vremea pocăinței și a întoarcerii, noi, ticăloșii. Știm că și această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, ne-am osândit spre tăiere ca și smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare, ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voiești moar-

tea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fiii lui Avraam, pentru că numai Tie sunt cu puțință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca, și prin noi, în neam și în neam, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Nm greșit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoșătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Duhului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea însuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevărul creștinism.

Măinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fraților și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clewetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Mintea, care împărătește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și mădularele Tale, Hristoase, le-am făcut mădulare ale desfrânării, și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine, nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, cu dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă și bătaie; dar nu cu iușimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Ție unuia am greșit, dar Ție unuia ne și închinăm și cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne; oprește bătaia cea cu dreptate adusă asupra noas-

tră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulțimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătății Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și în împărăția cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să îplinească lipsa, și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiți cu totul. Îndurare și milostivire, care Te îmblânzește pe Tine, ai Crucea și moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdat-o pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie, ne izbăvește pe noi. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face otpustul.

RÂNDUIALA

slujbei preotului ce se ispitește în vis

Dacă preotul s-a ispitit în vis, îndată se scoală și, făcând începutul, zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și citește Pavcernița pe rând, până după: Cred într-unul Dumnezeu...

Apoi zice:

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știință și cele cu neștiință, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei, cele cu mintea și cu gândul; toate ni le iartă nouă, ca un Bun și Iubitor de oameni.

Troparul și condacul zilei. Apoi troparele acestea:

Am greșit Ție, Mântuitorule, ca fiul cel desfrânat; primește-mă, Părinte, pe mine, care mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule.

Strig către Tine, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameșului: curățește-mă ca și pe acela și mă miluiește, Dumnezeule.

Al Născătoarei, glasul al 5-lea:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul și mila ta arată-le spre robul tău; și alină-mi, Curată, valurile gândurilor celor deșarte, și sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că știu, Fecioară, că poți toate câte le voiești.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste stihiri, glasul al 7-lea:

Ca unul care a căzut între tâlhari și a fost rănit, așa și eu am căzut pentru păcatele mele și rănit este sufletul meu. La cine voi scăpa eu, vinovatul, decât numai la Tine, doctorul cel îndurat al sufletelor? Varsă peste mine, Dumnezeule, mare mila Ta.

Ca fiul cel desfrânat am venit și eu, Îndurate; primește-mă pe mine cel căzut, ca pe unul din năimiții Tăi, Dumnezeule, și mă miluiește.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Eu, nenorocitul cel căzut între tâlharii gândurilor mele, am fost furat de minte și, cumplit fiind rănit, tot sufletul meu s-a vătămat și de aceea zac gol de fapte bune în calea vieții. Iar un preot, văzându-mă pe mine îndurerat de rană ne-tămăduită, trecându-mă cu vederea, nu s-a uitat la mine. Și un levit, iarăși, nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, și el, văzându-mă, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Care ai binevoit a Te intrupa nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, prin iubirea Ta de oameni dă-mi mie tămăduire, vărsând peste mine mare mila Ta.

Gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Și cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul, eu desfrânatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut și Du-hule Sfinte, miluiește-mă.

Când vei ședea în valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, ca să faci judecată dreaptă, să nu vădești, Milostive, cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci să-Ți fie milă de mine, Dumnezeule; și mă miluiește.

Slavă...,

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nu aduc nicidecum roade de umilință, și mă tem de tăiere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceasta pe Tine Te rog, mai înainte de acea nevoie, întoarce-mă și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, numai ajutorul tău cel puternic îl cer; îndură-te spre mine păcătosul și roagă pe Milostivul Dumnezeu să fie izbăvit sufletul meu de toată îngrozirea, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Și această

Rugăciune

a lui Marcu monahul

Rearurate, neîntinate, Mult-milostive Doamne, Cel care ai izbăvit firea noastră din stricăciune, prin luarea omenității Tale, și prin unirea cu cea dumnezeiască ai sfințit întreaga fire omenească; Care dai cu prisosință harul Tău celor ce cred în Tine, Unul și Adevăratul Dumnezeu, și Care ai rușinat prin neputința trupului pe cel tare la cerbice și pe vechiul potrivnic, Însuți, Făcătorule de bine, Doamne, și pe mine pățimașul și iubitorul de păcat, care m-am spurcat cu nălucirea din vis, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a sufletului; și nu-mi

socoti mie aceasta ca păcat, sau de m-am spurcat în vis din pizma urâtorului de bine și a diavolului celui fără chip, sau din nebăgare de seamă și din neînfrânarea de la cele vătămătoare, sau din obiceiul cel rău, sau prin tirania nesațiului. Și mă întărește de acum asupra nerușinării și tulburării lui, cu harul Tău cel atotputernic, și mai presus de feluritele lui uneltiri mă ferește, păzindu-mi sfeșnicul întregii mele înțelepciuni nestins până în sfârșit. Ca, adică, de toată întinată dulce patimă a gâdilărilor și de toată ceața cea groaznică a nălucirilor de noapte, prin ajutorul Tău, slobod fiind spre privirea cea luminoasă a judecăților Tale celor dorite și mai dulci decât mierea și fagurele, ziua și noaptea cugetând, întru curată știință să mă învrednicesc a mă împărtași cu Tainele Tale cele de viață făcătoare și fără de moarte. Pentru rugăciunile aceleia ce Te-a născut fără stricăciune pe Tine, ale Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților. Amin.

Altă rugăciune

a Sfântului Vasile cel Mare

Domnului să ne rugăm. Doamne, miluiește.

Mult-milostive, neîntinate, preacurate, Doamne, singurul fără de păcat, curățește-mă pe mine netrebnicul robul Tău de toată întinăciunea trupului și a sufletului și de această necurăție de

acum, care mi s-a întâmplat mie din lene şi din trândăvia mea, împreună cu toate alte fărâdelegi ale mele, şi mă arată neîntinat prin harul Hristosului Tău şi mă sfinţeşte cu venirea Sfântului Tău Duh. Ca, deşteptându-mă din ceaţa necurăţiilor mele şi din nălucirile diavolului, încă şi din toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc întru curată ştiinţă a deschide întinata şi necurata mea gură, ca să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Şi aşa, să mă împărtăşesc nevinovat şi fără de osândă cu preacuratele, nemuritoarele, preasfintele şi de viaţă făcătoare Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, ale Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a aceluiaşi

(Alţii zic că ar fi a preacuviosului părintelui nostru Martinian)

Domnului să ne rugăm. Doamne, miluieşte.

Iarăşi m-am împiedicat cu mintea eu, ticălosul, slujind răului obicei al păcatului; iarăşi domnul întinericului şi pricinuitorul dulceaţilor pătimăşe m-a luat rob şi, ca pe un rob umilit, voii sale mă sileşte să slujesc poftelor celor trupeşti. Şi ce voi face, Doamne, Doamne, izbăvitorule şi apărătorule

al celor ce nădăjduiesc spre Tine? Către Tine iarăşi mă voi întoarce şi voi suspina şi voi cere iertare de cele făcute de mine. Dar mă tem şi mă cutremur, ca nu cumva, în toate zilele mărturisindu-mă şi făgăduind părăsirea răutăţilor, şi în tot ceasul greşind şi neîndeplinind rugăciunile mele către Tine, Dumnezeul meu, să pornesc îndelunga Ta răbdare spre întărâtare. Şi cine va suferi, Doamne, mânia Ta? Însă, ştiind mulţimea îndurărilor Tale şi adâncul iubirii Tale de oameni, iarăşi mă arunc spre milele Tale şi strig către Tine: Am greşit, Dumnezeule, miluieşte-mă pe mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmierdărilor şi nu mă lăsa, Doamne, pe mine, zidirea Ta, să mă stric cu fărâdelegile şi cu păcatele mele; ci, de bunătatea Ta cea obişnuită ţinându-Te, izbăveşte-mă de necurăţia şi de întinăciunea trupului meu şi de gândurile mele cele pătimăşe, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet. Că iată, Doamne, Dumnezeul meu, nu este întru el loc curat, ci cu totul s-a stricat, având rană peste tot trupul. Tu, dar, Însuţi ca un doctor al sufletelor şi izvor al milei, curăţeşte-l prin spălarea lacrimilor mele, pe care le vârs întru mine cu prisos; şi varsă iubirea Ta de oameni şi tămăduieşte zdrobirile lui şi-mi dă mie tămăduire şi curăţire şi nu întoarce faţa Ta de la mine, că mă mistuie focul deznădăjduirii. Ci, precum ai zis, Dumnezeule cel fără de minciună, că mare bucurie este în cer pentru

un păcătos care se pocăiește, așa să se facă și pentru mine păcătosul; nu-Ți închide urechile milostivirii Tale, ci le deschide la rugăciunea pocăinței mele, și se va îndrepta ca tămâia înaintea Ta. Pentru că știi neputința firii, Ziditorule, și alunecarea tinereților, treci cu vederea păcatele și primește și pocăința celor ce în adevăr se mărturisesc Ție, că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ridici păcatul lumii, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face 50 de metanii, dator fiind a zice la fiecare metanie: Dumnezeu, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește, pentru numele Tău cel sfânt. Sau zice: Greșit-am Ție, Doamne, iartă-mă pe mine, desfrânatul... Apoi: Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Și îndată: Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluiește-mă pe mine păcătosul și cu judecățile, pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul Tău rob, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară.

Și face sfârșitul.

Dacă este nălucirea din ispita diavolului, preotul face această rânduială, slujește Sfânta Liturghie și se împărtășește. Dar dacă va fi pricinuită din multă beție, să se oprească de la orice lucrare sfințită, după canonul 4 al lui Dionisie, după Atanasie cel Mare în *Epistola către Ammun* și după Vasile cel Mare, în scrierile ascetice.

RÂNDUIALA

slujbei la începerea anului școlar

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru...Soborul cântă, pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... Apoi preotul cădește, iar strana rostește: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lauda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjuți-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații

au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi; cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepti şi urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii şi Domnul i-a auzit şi din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoşilor este cumplită, şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă... Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm... până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca să trimită asupra şcolarilor acestora duhul înţelepciunii şi al înţelegerii şi să le deschidă mintea şi cugetul şi să le lumineze inima lor spre primirea învăţăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inima lor începutul înţelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască şi prin ea să izgonească din inimile lor uşurătăţile tinereţii şi să lumineze mintea lor ca să se abată de la rău şi să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor spre a pricepe şi a ţine minte toate învăţăturile cele bune şi folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înţelepciunea care şade la tronul Lui, şi să o sădească în inimile lor ca să-i înveţe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înţelepciunea şi cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin înţelepciune, viaţă bună şi dreaptă credinţă, să fie ei bucurie şi mângâiere părinţilor lor şi întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviţi ei şi noi de tot necazul... şi celelalte. Iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) şi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învăţători şi, prin unirea limbilor celor cu multe graiuri, a surpat înşelăciunea, ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Binecuvântat eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînţelepţi pe pescari i-ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt; şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Şi acum..., a Născătoarei:

Solitoare a creştinilor neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de

rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 118:

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Stih: Mai învățat decât toți cei ce mă învăță am ajuns, pentru că învățăturile Tale cugetarea mea sunt.

APOSTOLUL (Galateni 5, 22-26; 6, 1-2)

Diaconul: Înțelepciune. Citețul: Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 118: Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale este gândirea mea...

EVANGHELIA (Matei 13, 3-9)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul pilda aceasta: A ieșit semănătorul să semene. Și, pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult și îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arșiță și, neavând rădăcină, s-au uscat. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șazeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeuule..., până după pomenirea arhiereului locului și a cârmuirii de Stat, apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeuului nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlarilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale, și să le dea putere și tărie pentru înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești și a toată învățătura cea bună și folositoare; Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor scolari duhul cel bun, care povăţuieşte pe calea cea dreaptă şi aduce spor de înţelepciune, de ştiinţă şi de toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăruiască sănătate şi zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale şi a ţării lor. Să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Apoi continuă: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... După ecfonis, diaconul zice: Plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm. Toată lumea îngenunchiază; iar preotul, în genunchi şi cu capul descoperit, cu toată luarea-aminte şi cu umilinţă citeşte cu glas mare această

RUGĂCIUNE

care în Molitfelnicele vechi se numeşte:

Rugăciunea când merge copilul să înveţe carte

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii şi ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătăţirea Praznicului şi ai învăţat pe oameni, încât se mirau popoarele şi ziceau: De unde ştie Acesta Scriptura, nefiind învăţat? Şi David grăieşte: Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine şi vă voi învăţa pe voi frica Domnului. Cel ce ai învăţat pe Solomon înţelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul şi inima, gura şi mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă şi să înveţe şi să facă voia Ta; şi-i fereşte de toată ispi-ta diavolească, păzindu-i în toate zilele vieţii lor, şi făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi

ale tuturor Sfinţilor Tăi. Că Tu eşti cercetătorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi se face apolisul zilei, după care diaconul zice polihroniul:

Preafericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Preasfinţitului (Arhi-) Episcopului (şi Mitropolitului) nostru (N)] dă-i, Doamne, zile îndelungate şi bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău şi în povăţuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii şi-l păzeşte întru mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindeni, cârmui-torilor ţării noastre, mai marilor oraşelor şi satelor şi iubitoarei de Hristos armate, dă-le, Doamne, zile bune şi îndelungate, viaţă paşnică, sănătate, mântuire şi întru toate bună-sporire; iar asupra vrăjmaşilor, biruinţă, şi îi păzeşte pe ei întru mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor corpului didactic şi elevilor şcolii acesteia (sau: studenţilor facultăţii acesteia) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate şi propăşire în răspândirea luminii ştiinţelor şi a virtuţilor creştineşti şi-i păzeşte întru mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori) şi preotul face sfârşitul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...

RUGĂCIUNI

pentru copiii care nu pot lesne învăţa

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Slavă...,

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învăţători şi, prin unirea limbilor cele cu multe graiuri, a surpat înşelăciunea, ca un atotputernic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu graiuri străine ai înnoit, Hristoase, pe ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte şi Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă.

Precum şi: Uşa milostivirii...

Apoi preotul citeşte deasupra capului copiilor aceste

Rugăciuni

(1)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc şi a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuţi, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite acelaşi Duh Sfânt al Tău peste acest copil

(N), şi sădeşte în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea insuflată de Tine prin puterea Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(2)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit şi ai luminat inimile celor douăzeci şi patru de bătrâni, ale sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli, ale sfinţilor apostoli şi evanghelişti: Matei, Marcu, Luca şi Ioan; Cel ce ai învăţat şi ai luminat pe Sfântul Ştefan, întâiul mucenic, Însuţi şi acum, Doamne, luminează inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea Cinstitei şi de viaţă Făcătoarei Cruci; ale cinstitului şi măritului Proroc, Înainte-mergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale Sfântului Apostol Matia; ale Sfinţilor Mucenici: Agapie, Procopie şi Filip şi ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti lumina sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi apolisul.

RÂNDUIALA

binecuvântării ostașilor și a armelor la
vreme de apărare a Patriei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Apoi arhiereul îmbrăcat cu epitrahilul, omoforul mic și cu camilafca, sau preotul cu epitrahilul și cu sftita, tămâind, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine. Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu. Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: Mântuirea ta sunt eu. Să fie rușinați și înfrunțați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc rău de mine. Să fie calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească. Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu. Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pe cel slab din mâna celor mai tari decât el, și pe sărac și pe sărman de cei ce-l jefuiesc pe el. S-au sculat martori nedrepți și de cele ce nu știam m-au

întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au vlăguit sufletul meu. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru, așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit. Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătași și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea; de la lei, viața mea. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii. Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gândeau. Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: bine, bine, văzut-au ochii noștri. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeu meu și Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeu meu, și să nu se bucure de mine. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine, sufletului nostru; nici să zică: L-am înghițit pe el. Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să spună pururea: Slăvit să fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Dumnezeu oștirilor, Cel puternic și tare în războaie, Care de mult ai dăruit putere preaminunată robului Tău David, spre biruirea potrivnicului hulitor Goliat, Tu și acum cu milostivire primește rugăciunile noastre cele umilate și trimite binecuvântarea Ta asupra ostașilor și armelor acestora; și dă putere și tărie robilor Tăi acestora, care doresc a le purta spre întărirea și apărarea țării și a Bisericii Tale celei sfinte, a orfanilor și a văduvelor; și fă-i cu ele înspăimântători și înfricoșători la toată întrarmarea vrăjmașilor, și totdeauna îi arată purtători de biruință spre slava Ta. Că Tu ești tăria și întărirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

pentru autoritatea de stat și pentru oastea țării,
în timp de războaie și de neliniște,
făcută de Calist, Patriarhul Constantinopolului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Care întru înțelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul și le-ai adus din neființă în ființă, și într-un tot le-ai adunat și le-ai unit cu puterea și cu lucrarea Ta cea

negrăită, Ție toate-Ți sunt cu putință și nimic cu neputință; pentru aceea, întocmind și unind vremurile și anii și anotimpurile cu porunca Ta, ai împodobit ceea ce ce se arată și se vede; Care ai întins cerul și l-ai împodobit, ca și pe cortul cel făcut de Moise, și mulțimea cea nenumărată a neamului evreilor ai așezat-o în rânduială și înțelegere și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pe Moise cărmuitor poporului, pe care, dându-i o singură stăpânire, l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și sub mâna Ta cea tare; Cel ce ai așezat soarele spre a lumina în timpul zilei și luna spre a îndruma în timpul nopții; Cel ce, prin rânduiala Ta cea de nepătruns, ai așezat mulțimea stelelor celor dese pe cer și le-ai pus în mișcare neîntreruptă și cu porunca Ta le-ai orânduit să păstreze calea hotărâtă lor, ca să nu ne vatăme pe noi și întreaga fire, ci să se miște cu alergare repede și cu mișcare fără încetinire, după planul Tău; Cel ce pământul, care la început nu se vedea și era ascuns, l-ai făcut să fie, după aceea l-ai adus la lumină și l-ai prefăcut în podoabă pentru neamul omenesc; Care odinioară cu puterea Ta cea dumnezeiască ai venit în ajutor lui Avraam și ai supus lui pe dușmanii lui; Care ai făcut puternic pe Ghedeon și ai frânt și nimicuit cu totul pe potrivnicii lui; Cel ce ai dat putere împăratului și prorocului David împotriva uriașului Goliat și cu totul l-ai strivit pe acesta; Cel ce, prin robul Tău Moise, ai slobozit neamul evreiesc

din robia cea amară şi, cu puterea Ta cea nebiruită şi cu mâna Ta cea tare, ai afundat pe faraon cu toată oastea lui şi l-ai aruncat în adâncul mării; apoi ai arătat stâlp de foc călăuzitor evreilor, ca să nu se împiedice paşii lor, Însuţi şi acum, Sfinte Împărate al slavei, trimite, din locaşul Tău cel sfânt şi de la tronul slavei împărăţiei Tale, stâlp luminos şi strălucitor, spre călăuzire împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, şi biruinţă asupra vrăjmaşilor dăruieşte poporului nostru. Întăreşte-l pe el şi pe toţi ostaşii cu mâna Ta cea dreaptă. Dă-i lui viaţă paşnică, netulburată şi ferită de orice răzvrătire şi război lăuntric. Aşa, Doamne, Dumnezeu al milei, auzi-mă pe mine, umilitul şi nevrednicul robul Tău, în ceasul acesta, şi întăreşte-l cu puterea Ta cea nebiruită şi neînfrântă. Iar pe ostaşii noştri fă-i puternici pretutindeni şi împrăştie duşmanii şi răzvrătirile ce se ridică asupra lor. Uneşte tot poporul într-un gând şi în dreaptă ascultare faţă de conducătorii lui. Dăruieşte poporului nostru pace adâncă şi netulburată pe pământ, pe mare şi în aer şi-i înlesneşte toate cele de folos. Ca, înfrângând întâmplătoarele războaie şi tulburări, cu o gură şi o inimă să Te slăvim pe Tine, Dumnezeu al minunilor, că Tu eşti Împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând apă sfinţită, preotul stropeste armele, zicând:

Binecuvântarea lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, să se pogoare şi să fie asupra armelor acestora, şi asupra celor care le vor purta, spre păzirea şi apărarea adevărului lui Hristos. Amin.

Şi stropind şi pe ostaşi, zice:

Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inimile voastre, ca să biruiţi pe vrăjmaşii voştri, având nădejde în Domnul, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi, dându-le să sărute cinstita cruce, face obişnuitul sfârşit al zilei.

RÂNDUIALA sfintirii steagului ostăşesc

Aflându-se steagul întins pe o masă în mijlocul bisericii, preotul, din sfântul altar, îmbrăcat cu epitrahilul şi cu felonul face început așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule (de 3 ori), Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm..., apoi:

PSALMUL 143

Binecuvântat este Domnul Dumnezeu meu, Cel ce învaţă mâinile mele la luptă şi degetele mele la război. Mila mea şi scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, şi în El am nădăjduit, Cel ce supune

pe poporul meu sub mine. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că-l socotești pe el? Omul cu deșertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și fă-i să fumege. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile Tale și tulbură-i! Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Dumnezeu, cântare nouă Îți voi cânta Ție; în psaltire cu zece strune Îți voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, din robia cea cumplită. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Ai căror fii sunt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului. Cămarile lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulți miei, umplând drumurile când ies. Boii lor sunt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

După aceea cântă:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

PSALMUL 17

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și Izbăvitorul meu. Dumnezeuul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre El.

Apărătorul meu și puterea mântuirii mele și sprijinitorul meu. Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi izbăvi. Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fără-delegii m-au tulburat. Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au lațurile morții. Și când mă necăjeau am chemat pe Domnul și către Dumnezeuul meu am strigat. Auzit-a din locașul Lui cel sfânt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul și temelile munților s-au tulburat și s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Domnul. Întru mânia Lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața Lui, cărbuni aprinși de la El. Și a plecat cerurile și S-a coborât și negură era sub picioarele Lui. Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vântului. Și Și-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. De strălucirea feței Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină și cărbuni de foc. Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temelile lumii, de certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeuului meu. Că toate judecățile Lui sunt înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine. Și voi fi fără prihană înaintea Lui, și mă voi păzi de fărădelegea mea. Și îmi va răsplăti mie Domnul

după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevino-vat, nevino-vat vei fi. Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărăţnic Te vei îndărăţnici. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, şi ochii mândrilor îi vei smeri. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeuul meu, vei lumina întunericul meu. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, şi cu Dumnezeuul meu voi trece zidul. Dumnezeuul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Şi cine este Dumnezeu afară de Dumnezeuul nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, şi a pus fără prihană calea mea. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului şi peste cele înalte mă pune. Cel ce întăreşti mâinile mele în vreme de război, şi ai pus arc de aramă în braţele mele. Şi mi-ai dat mie scutul mântuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit. Şi certarea Ta m-a îndreptat până la sfârşit, şi certarea Ta însăşi mă va învăţa. Lărgit-ai paşii mei sub mine, şi n-au slăbit picioarele mele. Urmări-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi prinde pe ei şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi. Îi voi zdrobi pe ei şi nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele. Şi m-ai încins cu putere spre război şi ai împiedicat pe toţi cei ce se sculau împotriva mea. Şi pe vrăjmaşii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit. Strigat-au către Domnul, şi nu era cel ce mântuieşte; şi nu i-a auzit pe ei. Şi-i voi sfărâma pe ei ca praful în faţa vântului, ca tina uliţelor îi voi zdrobi pe ei. Izbăveşte-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit. Fiii străini m-au minţit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit şi au schiopătat din cărările lor. Viu este Domnul, binecuvântat este Dumnezeuul meu, şi

să Se înalţe Dumnezeuul mântuirii mele. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda şi mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmaşii cei furioşi, de la cei ce se ridică împotriva mea, înalţă-mă, de omul nedrept izbăveşte-mă. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, şi numele Tău îl voi cânta. Cel ce măreşti mântuirea împăratului Tău şi faci milă unsului Tău, lui David şi seminţiei lui până în veac.

PSALMUL 44, 4-7

Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. Încordează-ţi arcul, propăşeşte şi împărăţeşte, pentru adevăr, blândeşte şi dreptate, şi te va povăţui minunat dreapta ta. Săgeţile tale ascuţite sunt puternice în inima duşmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

PSALMUL 17, 53-54

Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, şi numele Tău îl voi cânta. Cel ce măreşti mântuirea împăratului Tău şi faci milă unsului Tău, lui David şi seminţiei lui până în veac.

PSALMUL 27, 9-12

Domnul este ajutorul şi apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea şi mi-a ajutat. Şi a înflorit trupul meu şi de bună-voia mea Îl voi lăuda pe El. Domnul este întărirea poporului Său şi apărător mântuirii unsului Său. Mântuieşte poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, paşte-i pe ei şi-i ridică până-n veac.

Slavă... Şi acum..., Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule... (de 3 ori).

Apoi diaconul zice ectenia mare. Dacă nu este diacon, o zice preotul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluiește și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... și îndată adaugă această ectenie:

Pentru ca să nu pomenească păcatele și fărâdelegile noastre; ci îndurat și milostiv să fie nouă, nevrednicilor robilor Săi, ce suntem în primejdii, și să ne izbăvească de vrăjmașii noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze acest steag ostășesc, cu binecuvântarea Sa cea cerească, și să-l facă înfricoșător tuturor vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca oastei Sale celei credincioase, ce va purta semnul acesta și va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere și tărie spre sfărâmarea și călcarea tăriei celor ce năvălesc asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmașilor noștri, ce vor privi la acest steag, să o schimbe într-o frică, puterea lor într-o slăbiciune, și bărbăția lor într-o frică și într-o fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată și vitează împotriva a tot vrăjmașul și pizmașul, și să dăruiască robilor Săi pace și întărire, și grabnică slobozire de toate primejdiile și nevoile și de cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălășluiască pacea și mărirea în pământul nostru, să ne izbăvească de toate cursele vrăjmașilor și de primejdioasele năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea într-o călcare și pierzanie vrăjmașilor și pizmașilor noștri; ci să prefacă îndrăzneala lor în fugă, să zdrobească brațul lor și să-i supună sub picioarele credincioșilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de rușine și de necinste fața potrivnicilor, iar inima lor de frică și de groază, și îngerul Domnului să-i alunge și să-i lovească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere brațelor credincioșilor Săi, și să întărească dreapta lor în biruința și călcarea vrăjmașilor și pizmașilor ce se ridică asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe întristarea și suspinarea noastră în bucurie și veselie, și ticăloșia în pace tare, și totdeauna să ne facă nebiruiți de toate cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul, arma și lupta tuturor celor care se luptă cu noi, și să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre celei creștinești putere, tărie necovârșită și biruitoare, și bărbăție cu vitejie, spre risipirea vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească pe credincioșii, robii Săi, de venirea asupra lor a celor de alt neam, de toți aceia care voiesc războiul și de năvălirile vrăjmașilor, și să păzească în pace Biserica, și pe poporul Său, dăruindu-le lor biruință asupra vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Că Tu ești nădejdea și întărirea poporului Tău, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă...

Apoi, troparele acestea:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălţat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum...

Folositoare, neînfricăţ şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a dreptmăritorilor creştini. Mântuieşte pe cei ce i-ai rânduit să conducă şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi preotul, ieşind din altar şi stând lângă steag, dinaintea mesei, cu faţa spre răsărit, citeşte cu glas această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeşul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Itotputernice şi preaveşnice Dumnezeu nostru, Părintele Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Însuţi fiind Făcătorul a toată lumea şi binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel îndurat asupra noastră, a smeriţilor şi nevrednicilor robilor Tăi şi asupra rugăciunii

noastre. Şi acest steag, pe care l-am pregătit pentru apărarea ţării, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească. Binecuvintează-l şi sfinţeşte-l ca să fie credincioasei Tale oaste biruinţă asupra vrăjmaşilor şi, fiind întărit cu paza Ta, să întoarcă în fugă cetele duşmanilor noştri şi totdeauna să se arate înfricoşător potrivnicilor neamului creştinesc. Iară credincioşilor Tăi, care nădăjduiesc spre Tine, să le fie nădejde de biruinţă, îndrăzneală şi tărie. Şi, fiind înconjurat cu rugăciunile sfinţilor Tăi şi cu întrarmarea îngerilor, să se arate robilor Tăi semn de veselie şi de tărie, semn de biruinţă, de întărirea inimii şi de bărbăţie asupra pizmaşilor. Că Tu eşti Împăratul păcii şi Dumnezeu care sfărâmi războaiele şi dai tărie celor ce nădăjduiesc întru Tine, şi Ție slavă înălţăm, împreună cu Unul Născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, întorcându-se către ostaşii cei de faţă, îi binecuvintează, zicând:

Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citeşte cu glas, privind spre apus, această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai ascultat pe Moise, care a întins către Tine mâinile sale şi ai întărit pe poporul lui Israel asupra lui Amalec; şi lui Iosua al lui Navi, celui ce se oştea, i-ai îngăduit starea

soarelui întru închipuirea biruinței; Tu și acum auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție pentru ostașii aceștia ce s-au adunat. Binecuvintează-i și întărește-i, dă-le inimă îndrăzneată asupra potrivnicilor și trimite lor înger luminat; iar vrăjmașilor, înger înfricoșător și îngrozitor, care să-i oprească, să-i alunge și să le slăbească inima lor, și îndrăzneala să o întoarcă în fugă. Și depărtează de la robii Tăi, care ies acum la luptă, și de la noi, de la toți, toată foametea și molima; și ne izbăvește de foc, de sabie, de năvălirea vrăjmașilor și de toată asuprirea potrivnicilor. Fii împreună călător cu ei și dă-le lor toate cererile cele spre mântuire. Învață-i și înțelepțește-i, mântuiește-i, apără-i, păzește-i, curățește-i și îi umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor și izbăvitor sufletelor și trupurilor lor și, ca un bun, îndurat și iubitor de oameni, dă-le iertare păcatelor în ziua judecății. Miluiește-i pe ei și pe noi și ne binecuvintează în toate zilele vieții noastre; ca, dobândind de la Tine ajutor, ocrotire și izbăvire, totdeauna să-Ți înălțăm slavă și mulțumire. Că Tu ești puterea și întărirea poporului Tău, și Ție slavă înălțăm, cu Unul Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul stropește cu apă sfințită steagul, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest steag ostășesc, întru putere și întărire oastei celei creștinești și întru biruință asupra tuturor vrăjmașilor, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul ia steagul și îl dă unui ostaș în mână, fiind acesta înge-nuncheat, zicându-i:

Primește steagul acesta, ce este sfințit cu cerească bine-cuvântare; și să fie el înfricoșător și înspăimântător vrăjmașului neamului creștinesc. Și să-ți dea Domnul har și cu bărbăție să treci cu el nevătămat prin oastea vrăjmașilor, spre slava preasfântului Său nume, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și binecuvintează, zicând: Pace ție. Iar ostașul, luând steagul, sărută dreapta preotului, care binecuvintează și pe ostașii de față, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră a tuturor. Să vă îmbărbătați și să se întărească inima voastră și să nădăjduiți spre Domnul, că Acesta va birui pe vrăjmașii noștri. Amin.

Și îi stropește pe toți cu apă sfințită, însemnându-i cu crucea, în timp ce strana cântă stihira aceasta, glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce ai ajutat blândului David a birui pe cel de alt neam, ajută preainălțatului și de Hristos iubitorului nostru popor și cu arma crucii răpune pe vrăjmașii noștri. Arată asupra noastră îndurarea milelor Tale, ca să cunoaștem cu adevărat că Tu ești Dumnezeu și că, nădăjduind către Tine, biruim, având rugătoare pururea pe Preacurata Maica Ta, și ne dăruiește mare milă.

După aceea, preotul face apolisul acesta:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea Cinstitei și de viață făcă-

toarei Cruci, cu apărarea sfinților, marilor Arhangheli Mihail și Gavriil și a tuturor netrupeștilor puteri cerești, a Sfinților marilor Mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Teodor Stratilat și Teodor Tiron și a tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne întărească în ziua războiului și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Iar strana cântă:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și de tot necazul izbăvind-ne pe noi. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și miluirea sufletelor noastre.

RÂNDUIALA

sfințirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriași

După apolisul Sfintei Liturghii, se așază o masă în mijlocul bisericii, pe care se pun Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie; iar pe altă masă, așezată alături, se pune steagul adus spre sfințire, sau acesta este ținut ridicat de un purtător.

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nos-

tru... (În această vreme, preotul cădește Sfânta Cruce, Sfânta Evanghelie și steagul adus spre sfințire), Că a Ta este împărăția... și se citește

PSALMUL 127

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit ești și bine-ți va fi. Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măsline, împrejurul mesei tale. Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

Apoi Dumnezeu este Domnul..., la care se cântă de două ori troparul sfântului, patronul grupării de meseriași, ce este zugrăvit pe steag, și al Născătoarei de Dumnezeu.

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru orașul acesta..., după care adaugă:

Pentru ca să primească cu milostivire această rugăciune a noastră la altarul Său cel mai presus de ceruri și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze steagul acesta al grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și să le fie lor semn aducător aminte de sfințenia muncii și pururea îndemnător spre toată buna lucrare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească această grupare de duhul uitării de datorie, de duhul vrajbei și al dezbinării, care aduce neli-niște și pagubă între oameni, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să rodească în sufletele membrilor acestei grupări duhul credinței, al nădejzii și al dragostei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească şi să se desăvârşească ei în meşteşugurile ce au îmbrăţişat, spre cinstea şi buna lor stare şi spre lauda ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Apoi: Apără, mântuieşte..., Pe Preasfânta, curata... şi ecfonisul:

Că Tu eşti Cel ce ajuti şi sprijini toate îndeletnicirile care sunt după voia Ta, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău. Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 103: Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara. Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

APOSTOLUL (2 Tesaloniceni 3, 6-18)

Diaconul: Înțelepciune. Citeţul: Din Epistola a doua către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Raţilor, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi de orice frate care umblă fără de rânduială şi nu după predania pe care aţi primit-o de la noi. Căci voi înşivă ştiţi cum trebuie să vă asemănaţi nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă şi cu trudă am lucrat noaptea şi ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înşine pildă vouă, spre a ne urma. Căci şi când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora

ca aceştia le poruncim şi-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în linişte şi să-şi mănânce pâinea lor. Iar voi, fraţilor, nu pregetaţi să faceţi ce e bine. Şi dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru prin epistolă, pe acela să-l însemnaţi şi să nu mai aveţi cu el nici un amestec, ca să-i fie ruşine. Dar să nu-l socotiţi ca pe un vrăjmaş, ci povăţuiţi-l ca pe un frate. Şi Însuşi Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna şi în tot chipul! Domnul fie cu voi toţi! Salutarea cu mâna mea – a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Aşa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toţi. Amin.

Preotul: Pace Ție... Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia (de trei ori).

EVANGHELIA (Matei 25, 14-30)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Ais-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecând departe, şi-a chemat slugile şi le-a dat pe mână avuţia sa. Unuia i-a dat cinci talanţi, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, şi a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanţi a lucrat cu ei şi a câştigat alţi cinci talanţi. De asemenea, şi cel cu doi a câştigat alţi doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ şi a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme, a venit şi stăpânul acelor slugi şi a făcut socoteala

cu ele. Și, apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Și, răspunzând, stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea, deci, ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul sau preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., la care adaugă:

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea și sporul membrilor grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și a tuturor celor care s-au adunat la această sfântă slujbă, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni... Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai adus pe om din neființă în ființă și, punându-l să stăpânească peste făpturile mâinilor Tale, l-ai așezat în grădina raiului pământesc și i-ai poruncit ca s-o lucreze; apoi, când cel zidit după chipul și asemănarea Ta s-a abătut de la această veșnică orânduire, astfel i-ai grăit prin Solomon cel înțelept: mergi la furnică, o, leneșule, și urmează căile ei și fii mai înțelept decât ea; pentru că aceea, nefiind lucrătoare de pământ și neavând pe cineva s-o îndemne, nici sub stăpân fiind, își pregătește de cu vară hrana și multă strânsoare face în vremea secerișului; și iarăși, prin gura Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai învățat și ne-ai îndemnat ca, înmulțind talanții sufletești și trupești, să fugim de lene sau trândăvie, care aduce omului mare necinste și amară sărăcie; iar Pavel apostolul, făcătorul de corturi, vasul Tău cel ales, dându-se pe sine pildă de muncă și de străduință, așa a zis locuitorilor din Milet: argintul, sau

aurul, sau veșmântul nici unuia nu am poftit; voi înșivă știți că aceste mâini au lucrat pentru trebuințele mele și ale însoțitorilor mei. Acestor porunci și îndemnuri urmând, cu umilință cădem acum înaintea Ta și Te rugăm ca, vărsând îndurările Tale peste noi, să binecuvintezi gruparea aceasta a meseriașilor din (numele orașului sau al satului), pentru că Tu însuși iarăși ai zis: unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, și Eu sunt în mijlocul lor. Ajută și sprijină deci această grupare cu harul Tău, pentru ca, neîncetat sporind după voia Ta cea sfântă, să-Ți aducă astfel prinos de veșnică recunoștință și mulțumire pentru puterile trupești și sufletești pe care le-ai dăruit omului, cum și pentru înclinările cele dinlăuntru spre felurite științe și meserii cu care l-ai înzestrat. Și fă, Doamne, ca steagul acesta, aducând pururea aminte membrilor grupării de sfințenia muncii, de însemnătatea bunei chivernisiri și de datoria de a ajuta pe cei neputincioși și lipsiți, să le fie totodată și ca o pavază tare împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, pentru ca și în acest chip să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropește steagul cu aghiasmă mare, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește steagul grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) prin stropirea cu

această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l înmânează celui mai mare sau purtătorului, zicându-i:

Încredințându-vă steagul acesta, care este sfințit cu cerească binecuvântare, doresc ca membrii grupării (numele orașului sau al satului) pururea să-l cinstească prin dragoste și unire unul cu altul, prin muncă și bună chivernisire și prin ajutorarea aproapelui, spre slava lui Dumnezeu, spre a lor bunăstare și spre cinstea țării noastre.

Preotul: Înțelepciune... Apoi apolisul, în care se va pomeni și sfântul ales ocrotitor de către grupare. După aceea polihroniul:

Preafericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Preasfințitului (Arhi-) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Robilor Tăi, [N], (aici se vor face pomeniri potrivit îndrumărilor Sfântului Sinod) dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește pe ei întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor grupării acesteia și tuturor celor care s-au adunat la sfințirea acestui steag, dă-le, Doamne, zile îndelun-

gate, pace, sănătate, întru toate bună-sporire și-i păzește întru mulți ani.

La strană se cântă: **Mulți ani trăiască** (de 3 ori) și preotul zice ecfonisul: **Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...**

RÂNDUIALA

la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) al altor părinți decât cei care l-au născut vine la biserică împreună cu cel care-l înfiază și stă înaintea preotului, cu fața spre răsărit, ținând în mâini făclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat în veșmintele preoțești, face obișnuitul început: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și strana cântă troparul zilei și condacul hramului.**

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.**

Citețul: **Doamne, miluiește.**

Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai numit pe noi fii ai lui Dumnezeu, cu primirea de fiu și cu darul atotputernicului și Sfântului Tău Duh, zicând: **Eu voi fi Lui Tată, și Acela va fie Mie Fiul, Însuși, Iubitorule de oameni Împărate, caută**

din sfântul Tău locaș spre robii Tăi aceștia (N), și pe cei pe care firea i-a născut depărtați unul de altul după trup, pe aceștia Însuși îi unește în tată și în fiu prin Sfântul Tău Duh; întărește-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalță-i pe ei întru slava Ta; întărește-i pe ei în credința Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieșit din gura lor, și fii mijlocitor făgăduinței lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o să o păzească nestricată și nemincinoasă, până la sfârșitul vieții lor, viețuind ei întru Tine, Cel ce ești singurul Dumnezeu viu și adevărat, și învrednicindu-se de moștenirea împărăției Tale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.**

Preotul: **Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.**

Diaconul sau preotul zice: **Capetele voastre Domnului să le plecați.**
Citețul: **Ție, Doamne. Și preotul citește această**

Rugăciune

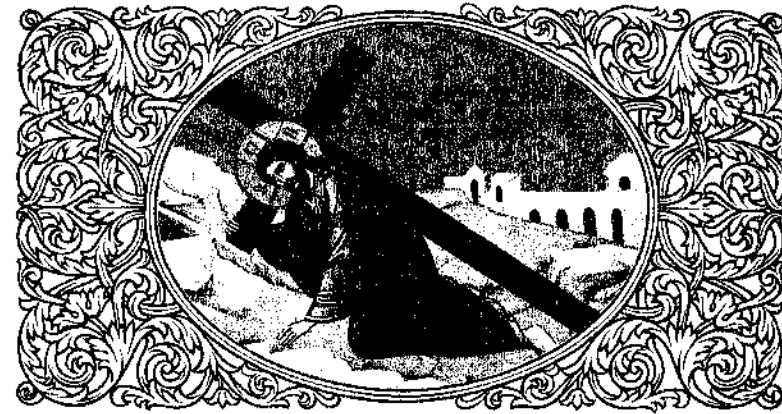
Stăpâne, Doamne, Cel ce ești Făcătorul a toată făptura, Care, întru Adam cel dintâi, ai rânduit rudenia firească după trup, iar întru Iisus Hristos, Fiul Tău cel iubit și Dumnezeu nostru, ne-ai arătat și pe noi a fi rudenia Ta după har, Ție, Celui

ce știi toate, își pleacă aceștia capetele ca niște robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine și, prin legătura cea întru Tine, se mărturisesc unul pe altul tată și fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc și să păzească starea cea cuviincioasă între ei și supunerea cea fiască față de Tine, viețuind după vrednicie. Ca, precum în toate, și prin aceasta să se preaslăvească numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunchează în fața celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând: Fiul meu ești tu; eu astăzi te-am născut, și-l îmbrățișează; iar preotul îi binecuvintează și face otpustul.

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIALA slujbei la tunderea rasoforului

Egumenul mănăstirii să cerceteze pe cel ce voiește a primi începutul chipului monahicesc, dacă în adevăr dorește aceasta, apoi să-l învețe cum se cuvine să urmeze o viață ca aceasta. După aceea, să-l încredințeze pe el unuia dintre duhovnicii sau monahii cei mai iscusiți, ca să-l povățuiască la toată fapta bună și să-l ferească de toată răutatea, arătând celui ce vrea să înceapă viața de monah că este dator să asculte pe bătrânul său ca și pe Mântuitorul Hristos. Astfel, cercetându-și pururea conștiința sa, este dator ca toate gândurile și cuvintele și faptele sale să le spună prin adevărată și nefățarnică mărturisire părintelui său duhovnicesc în fiecare seară, sau oricând crede de cuviință. Nimic să nu facă numai după părerea sa, măcar de ar fi și lucru bun; ci în toate să se supună și să asculte pe povățuitorul său, știind că voia și părerea sa este cu desăvârșire tăiată. Apoi, cu umilință și cu lacrimi, se împărtășește cu Sfintele Taine (dacă are voie la acestea).

După timpul cuvenit de ispitire canonică, atunci când duhovnicul lui socotește că fratele a deprins toate: ascultarea, umilința, statornicia, cugetarea, răbdarea, înfrânarea și alte fapte bune, îl aduce cu voia egumenului la biserică, înainte de citirea Ceasurilor. Și făcând amândoi egu-

menului cuvenita metanie, și binecuvântare luând de la el, la bătrânul pe ucenicul său și îl închină la sfintele icoane împărătești cu datorita evlavie, în timpul când se citesc Ceasurile. După închinarea la iconostas, face cuvenitele metanii la strane și la frați; apoi îl duce la locul său.

Terminându-se citirea Ceasurilor, egumenul îmbracă epitrabilul și sfita și, stând între ușile împărătești, i se aduce acolo cel ce vrea să primească începutul sfântului chip, însoțit fiind de duhovnicul său, adică de bătrânul său.

Egumenul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Cântărețul: Amin, apoi: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție și celelalte. Iar după Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori); Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori și se citește

PSALMUL 26

Domnul este lumina mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași,

Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepti și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Apoi și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta... (caută la pag. 185).

Terminându-se de citit psalmii de mai sus, se cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă... Și acum...

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Apoi ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Pentru cel ce voiește a se tunde și care stă în genunchi, egumenul citește această

Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeu nostru, Care după multă mila Ta ai izbăvit pe robul tău (N) de viața cea deșartă lumească și l-ai chemat pe el la această cinstită făgăduință. Pentru aceasta,

învrednicește-l să viețuiască cu vrednicie în această viață îngerească și-l apără pe el de la moarte și-l învrednicește să fie casă sfântă a Ta. Înțelepțește-l să-și aducă aminte pururea de Tine și de poruncile Tale. Dăruiește-i lui smerită cugetare și dragoste și blândețe, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Cântăreții: Amin. Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește. Egumenul citește această

Rugăciune

Intru jugul Tău, Stăpâne, primește pe robul Tău (N), și-l învrednicește să se unească cu turma aleșilor Tăi. Îmbracă-l în veșmântul sfințeniei; încinge mijlocul lui cu puterea adevărului; arată-l nevoitor la toată înfrânarea și învrednicește să rămână întru el și întru noi darul cel desăvârșit al harurilor Tale cele duhovnicești; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Cântăreții: Amin. Apoi egumenul, primind foarfecele, îl tunde cruciș, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N – aici îi schimbă numele), în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Și cântă frații: Doamne, miluiește (de 3 ori). Apoi îl îmbracă pe cel tuns cu rasa, potcapul și camilafca, nezcând nimic. Iar după ce este

îmbrăcat, rostește egumenul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Iar ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție, Doamne.

Egumenul citește în taină această

Rugăciune

Preasfinte, Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Cel ce mândria o lepezi și deșartă faci lupta protivnicului, și verși mărire pe capetele smeriților cugetători, și-i încununezi pe ei cu cununa cea neveștejită și nestricăcioasă a vieții celei fără de moarte și-i povățuiești pe ei în calea pe care au călătorit sfinții părinți, prin care au primit locul odihnei; Tu, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, dăruiește puterea cea de la Tine și darul Tău cel dumnezeiesc, în duhul și în sufletul și în trupul robului Tău (N), care a venit către Tine și a primit începătura sfântului chip întru numele Tău, Cel ce sfințești toate; ca și pe acesta Însuți să-l sfințești cu numele Tău cel atotputernic și preabun.

Ecfonisul:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea face egumenul obișnuitul apolis (otpusť), la care pomeneste hramul sfintei mănăstiri, numele sfântului zilei și al sfântului al cărui nume a fost dat noului începător al vieții monahicești.

După otpust, luând de mână pe rasofor, îl dă povătuitorului său, zicând:

Iată, înaintea lui Dumnezeu, îți încredințez ție pe acest nou începător, pe care, întru frica lui Dumnezeu și întru toate faptele bune, a vieții învață-l. Și te păzește cu dinadinsul, ca nu cumva din pricina nebăgării tale de seamă și a lenevirii tale, să piară sufletul lui; pentru că ai să dai răspuns lui Dumnezeu pentru el în ziua judecății.

Apoi zice și rasoforului:

Iar tu să te supui povătuitorului tău întru toate ca Mântuitorului Hristos. Și în toate să fii răbdător, smerit ascultător, blând și tăcut și vei afla dar înaintea lui Dumnezeu și te vei mântui.

ÎNVĂȚĂTURĂ

Pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc, adică să se îmbrace în sfântul și îngerescul chip al mantiei. Cum se cuvine a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de sfântul chip îngeresc.

După împlinirea cercetării canonice, este înștiințat cu câteva zile mai înainte, prin duhovnic sau prin altcineva din părinți, cel ce urmează să fie tuns, ca să păzească mai cu dinadinsul rânduiala Sfintei Biserici; starețul face pregătire pentru hainele trebuincioase, care sunt: cămașă, dulamă (antereu), crucea pentru piept, paraman, brâu de curea, rasă, ciorapi noi, sandale sau papuci, mantie, potcap, camilafcă și metanii.

Acestea toate fiind pregătite în seara dinainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinți, după sfârșitul Pavecerniței, trimite hainele arătate pe care le așază înaintea icoanei împărătești a Mântuitorului, în afară de cămașă și ciorapi (cu care cel ce se tunde trebuie să se îmbrace după terminarea Utreniei). De vor fi mai mulți frați pentru tundere, se pun hainele lor pe la toate icoanele cele mari, la rând. După un ceas sau două din noapte, poruncește starețul unuia dintre duhovnici să aducă

înaintea sa pe cel pregătit spre tundere. Și venind acesta, îl învață egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cuvine a petrece viața monahicească în înfrânare, supunere și adevărată ascultare; și câte îl va lumina Dumnezeu îl învață și-i descoperă. Și, dându-i voie să plece de la el, îi zice să fie cu priveghere în acea noapte, îndeletnicindu-se cu citirea și cu rugăciunea; să-și spele capul, spre a fi curat și cu sufletul și cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la Utrenie, îndată ce se va lovi în toacă, să se afle în biserică și să asculte rânduiala până la sfârșit cu luare-aminte. După sfârșitul Utreniei, ieșind din biserică, să se îmbrace cu cămașa și cu ciorapii, mai luând și vreo haină pe deasupra ori rasă mai ușoară. Când vor toca de Ceasuri, îndată mergând la biserică, se așază în tindă (pronaos), unde și Ceasurile se citesc. În timpul Ceasului al treilea, merge, împreună cu duhovnicul cel rânduit de egumen, înăuntrul bisericii și, luând binecuvântare de la egumen (stareț) sau, în lipsă, de la strana arhierească, merg înaintea sfintelor uși și fac acolo o metanie mare; apoi sărută icoanele împărătești și iconostasul, făcând la fiecare icoană mai înainte de a o săruta două metanii și pe urmă una. Apoi venind în mijlocul bisericii, face trei metanii și spre străni câte una, cerând iertare. Tot astfel și către frații din pronaos.

După aceea merge în tinda bisericii și se așază într-o strană, lângă ușa bisericii, unde stă până după vohodul mic al Sfintei Liturghii. După vohod, eclesiarhul împarte lumânări la frați; iar duhovnicul cel rânduit a lua sub mantie pe cel pregătit să îmbrace chipul cel îngeresc, îl dezbracă pe acesta de hainele ce are pe el, lăsându-l numai în cămașă și ciorapi, cu capul descoperit. După terminarea troparelor și condacelor, cântăreții și toți frații vin cu lumânările aprinse în tinda bisericii și încep a cânta troparul: «Brațele părintești...». În acest timp duhovnicul ia sub mantie pe cel ce va fi tuns, învelindu-l, ca să nu se vadă, lăsându-i afară numai capul, și stă cu el în mijlocul tindei bisericii.

Și sfârșindu-se de cântat troparul, cei ce poartă sfeșnicele și toată frățimea, cu lumânările aprinse, merg încet în biserică, în urma lor mergând duhovnicul cu cel ce va fi tuns, în timp ce ceata a doua a cântăreților cântă același tropar. Și ajungând în mijlocul bisericii, fratele ce va fi tuns face o închinăciune și o metanie mare. Începând ceata întâi a cânta iarăși același tropar, în aceeași ordine încep a merge

către sfântul altar și, ajungând înaintea ușilor împărătești, unde se află așternut un covor, fratele ce urmează a fi tuns face o închinăciune și o metanie mare și cade cu fața la pământ, întinzând și mâinile pe lângă cap, înainte, fiind acoperit cu mantia.

Iar egumenul, sau duhovnicul cel rânduit ca să-l tundă, îi face semn să se scoale, binecuvântându-l pe cap. Apoi urmează întrebările și răspunsurile. Egumenul sau duhovnicul care face tunderea este îmbrăcat în mantie, epitrahil și felon și stă între ușile împărătești. Iar în dreapta, în fața icoanei Mântuitorului, este așezată o măsuță pe care se află Sfânta Evanghelie, crucea și foarfecele.

RÂNDUIALA

slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic,
adică a mantiei

După vohodul mic de la Sfânta Liturghie și după cântarea troparelor și a condacelor celor rânduite ale zilei, cântăreții din dreapta și doi frați cu sfeșnice merg în pronaos.

Egumenul sau soborul din sfântul altar cântă acest tropar, pe glasul al 5-lea:

Brațele părintești sânguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta (de trei ori).

După aceea se urmează cum s-a arătat mai înainte.

După ce se va ridica de la pământ cel pregătit pentru tundere, cel ce urmează să-l tundă, îi zice acestea:

Deschide-ți urechile, frate, și auzi glasul Domnului care zice: Veniți către Mine toți cei osteniți și împovărați cu păcatele, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră, și vă învățați de la Mine, că

sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Deci acum cu frică și cu bucurie dă lui Dumnezeu răspunsul cel cuviincios la fiecare din întrebări. Încât cu adevărit să cunoști că Însuși Mântuitorul nostru, împreună cu întru tot laudata Sa Maică și cu sfinții îngeri și cu toți sfinții Lui, aici de față stau, auzind cuvintele cele ce de la tine vor ieși; pentru ca, atunci când va veni să judece viii și morții, să-ți răsplătească ție nu după ceea ce vei făgădui și mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, dacă te apropii întru adevăr către Dumnezeu, cu luare-aminte răspunde-ne nouă, la cele ce te întrebăm.

Întrebare: De ce ai venit, frate (sau: soră) căzând la Sfântul Altar și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viața pustnicească (*de nevoie*), cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de îngerescul chip și să fii rânduit în ceata monahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales numai de ți vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se împlinesc.

Întrebare: De bunăvoie și din cugetul tău te apropii către Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori constrângere?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în nevoie până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine însuși în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către mai-marele tău și către frații cei întru Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei monahicești, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi zice ieromonahul învățătura aceasta:

Vezi, fiule (sau: fiică), ce fel de făgăduințe dai Stăpânului Hristos. Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind această mărturisire a ta, care-ți va fi cerută la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, și te învață cele ce se cuvine ție să le primești și cele de care se cade a fugi. Pentru că, iată, ai socotit, fiule, să te apropii și să slujești Domnului. Deci, de voiești a te face monah, mai înainte de toate curățește-te pe tine de toată întinăciunea trupului și a duhului, săvârșind sfințenie întru frica lui Dumnezeu. Câștigă-ți smerită cugetare prin care moștenitor te vei face al veșnicilor bunătăți. Leapădă îndrăzneala obiceiului celui lumesc. Ascultare să ai către toți. Fără cârtire să fii în slujbele cele rânduite ție. În rugăciune să fii răbdător. În privegheri nu pregeta. În ispite nu te mâhni. În postire nu slăbi; și cunoaște că, prin rugăciune și postire, se cuvine a îmblânzi pe Dumnezeu. În neputințe și boli nu te împuțina. Păzește-te dar și de viclenele gânduri; pentru că nu va înceta vrăjmașul să-ți aducă aminte de viața cea lumească și să-ți facă urâtă viața cea îmbunătățită. Deci, se cuvine, dacă ai început a călători pe calea ce duce la Împărăția cerurilor, să nu te întorci înapoi, pentru că nu vei fi îndreptat întru Împărăția cerurilor.

Deci, să nu cinstești ceva mai mult decât pe Dumnezeu. Să nu iubești nici pe tată, nici pe mamă, nici pe frate, nici pe cineva din ai tăi, nici pe tine să nu te iubești mai mult decât pe Dumnezeu; nici odihna sau cinstea de orice fel ar fi. De sărăcie să nu te ferești, nici de reaua pătimire, nici de defăimarea oamenilor sau de altceva care socotești a fi cu anevoie, că vei fi oprit de a alerga în urma lui Hristos. Ci totdeauna să cauți spre virtuțile celor ce au viețuit după Dumnezeu întru nădejde. Și să-ți aduci aminte de toți mucenicii

și cuvioșii cei din veac, care, prin multe sudori și dureri și chiar vărsându-și sângele și dându-și viața, au câștigat acestea. Fii treaz în toate; pătimește îndelung ca un bun ostaș pentru Mântuitorul Hristos, Care, bogat fiind întru milă, pentru noi a sărăcit, făcându-Se ca noi, ca să ne îmbogățească cu împărăția Lui. De aceea se cuvine ca și noi să ne facem următori ai Lui și pentru El toate să le răbdăm, sporind în poruncile Lui ziua și noaptea. Pentru că Însuși Domnul a zis: «De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie»; adică să fie gata de-a pururea până la moarte către împlinirea poruncilor Lui. Pentru că, prin a flămânzi și a înseta și a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări și necazuri înconjurat, se închipuiește viața cea după Dumnezeu. Și când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul; că plata ta multă este în ceruri, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturisești așa în nădejdea puterii lui Dumnezeu și te îndatorezi a stăruii în aceste făgăduințe până la sfârșitul vieții cu darul lui Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Și îndată ieromonahul citește această

Rugăciune

Intru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmăteii Sale bunătăți fiecăruia ce vine către El cu dorire și cu fierbinte dragoste; Cel ce a zis: Mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre îm-

plinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion și Sofronie (la maici se va mai adăuga: și a Cuvioasei Maicii noastre Parascheva de la Iași) și a celor împreună cu ei cu care să moștenești împărăția cerurilor, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi cel rânduit tunderii își pleacă capul, și ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul așază deasupra capului lui cartea aceasta (Molitfelnicul) și zice în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai legiuit a fi vrednici de Tine pe cei care au părăsit toate cele lumești, rudenii și prieteni, și au urmat Ție, primește și pe robul Tău (N), care s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, și-l povă-

țuiește în adevărul Tău pe acesta, care cade la Tine cu neabatere. Îngrădește-l pe el cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui toată meșteșugirea cea potrivnică, dăruindu-i răbdare, ca bine să-Ți placă Ție totdeauna. Cu ajutorul Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Ieromonahul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție, Doamne.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, nădejdea și scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc spre Tine; Cel ce ne-ai arătat nouă multe feluri de căi de mântuire, prin întruparea Hristosului Tău, primește pe robul Tău (N), care a lăsat poftile cele lumești și pe sineși s-a adus Ție, Stăpânului, jertfă vie bineprimită. Ridică de la el toată pofta trupească și gândurile cele nesocotite, ca, prin lepădarea părului celui nesimțitor, să lepede și necuvântătoarele cugete și fapte; și să se învrednicească a lua asupra sa jugul Tău cel bun și sarcina Ta cea ușoară și să-și ia crucea sa și să urmeze Ție, Stăpânului. Păzește-l pe el întru

sfîntenia Ta și-i dăruiește lui gând bun spre paza sfîntelor Tale porunci; împreună numărându-l pe el la vreme bine-primită cu ceata aleșilor Tăi. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul întinde mîna sa spre Sfînta Evanghelie, așezată de mai înainte pe un analog, înaintea icoanei Mîntuitorului, și zice:

Iată, fiule, Mîntuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bună voie.

Și după făgăduință, zice ieromonahul către el: **Ia foarfecele și mi le dă.**

Iar el, luând foarfecele de pe Sfînta Evanghelie, le dă în mîna ieromonahului, sărutându-i mîna și foarfecele. Dacă sunt mai mulți cei ce se tund, împreună toți le dau ieromonahului; pe care punându-le ieromonahul iarăși pe Sfînta Evanghelie, iarăși le iau ei și le dau de trei ori.

Și a treia oară dându-i-se foarfecele, ieromonahul zice iarăși:

Iată, din mîna Mîntuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Apoi ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciș și, schimbându-i aici numele, zice:

Fratele nostru [sau: sora noastră (N)] își tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfîntului Duh. Amin. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne, miluiește (de trei ori).

C â m a ș a

Îmbrăcat fiind cu cămașa, ieromonahul apucă de mânecile cămășii și, binecuvîntînd, zice:

Fratele nostru, (N), se îmbracă cu haina veseliei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mîna ieromonahului și a stareșului (dacă este de față) și haina ce se binecuvîntează; iar frații cântă: Doamne, miluiește (de trei ori).

C r u c e a

Ieromonahul ia crucea și zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia semnul Sfintei Cruci a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cît îi va fi cu putință a-L urma și în tot ceasul a-și aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănilor, de loviturile peste obraz, de răstignirea și de moartea Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdat pentru noi; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

P a r a m a n u l

Apoi ia ieromonahul paramanul în mână și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), primește paramanul spre logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

D u l a m a (reverenda)

Luând ieromonahul dulama și, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

C e n t u r a

Luând ieromonahul centura, pe care o binecuvintează, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

S a n d a l e l e (încălțăminte)

Binecuvântându-i, ieromonahul zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se încalță cu sandalele spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

R a s a

Luând ieromonahul rasa și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se îmbracă în haina mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată

nedreptatea, de toate gândurile cele rele și de cugetele voii sale, iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

P o t c a p u l

Luând ieromonahul potcapul și, binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

M a n t i a

Luând ieromonahul mantia și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia mantia, logodirea marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nesticăciune și de curățire; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

C a m i l a f c a

Luând ieromonahul camilafca și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), a luat logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

M e t a n i i l e

Luând ieromonahul metaniile și, binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea de tot cea-

sul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

C r u c e a

Luând ieromonahul Sfânta Cruce și, dându-i-o în mână, zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

F ă c l i a

Apoi ia ieromonahul o lumânare aprinsă și zice:

A zis Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău (N, monahul), în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupesti și de amăgirea deșartă a vieții acesteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele pregătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-au răstignit pe sineși în această viață.

Că Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și binecuvântând ieromonahul pe monahul cel nou, îl duce și-l așază în strană. De sunt mai mulți îi așază pe toți, unul lângă altul. De este Sfânta Liturghie, ierodiaconul rostește: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul sau protosul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Câți în Hristos... Și celelalte ale Sfintei Liturghii. După A p o s t o l u l zilei se zice și al tunderii în monahism sau numai acesta.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

A P O S T O L U L (Efeseni 6, 10-17)

Diaconul: Înțelepciune. Citețul: Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății,

care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea și, toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății. Și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea.

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el. Și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

EVANGHELIA (Matei 10, 37-38; 11, 28-30)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Is-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zic și cererile pentru cel nou călugărit.

Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N, monahul), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curățenie.

Încă ne rugăm ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu.

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfânt lăcașul acesta, pentru cei care se ostenesc și cântă și pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și celelalte ale Sfintei Liturghii.

La timpul convenit, merge monahul cel nou și se împărtășește (dacă are voie la aceasta).

În vremea Rugăciunii amvonului, se dă de către unul dintre ieromonahi, în mâinile celui călugărit, o Sfântă Evanghelie, și vin frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anafură, la el și sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și, întrebându-l cum îi este numele, el le spune numele și frații îi zic: Să te miluiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strană se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrățișându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi se face otpustul, pomenind, pe lângă hramul mănăstirii, sfântul zilei și sfântul al cărui nume l-a primit noul monah.

Ieșind din biserică noul monah cu lumânarea aprinsă, împreună cu duhovnicul, care l-a luat sub mantie, merge la egumen pentru binecuvântare. Egumenul îl învață iarăși cele ce privesc viața monahi-cească: despre ascultare, tăierea voii, smerita cugetare și altele ce-l va lumina Sfântul Duh.

Pentru învățătură, s-a pus aici acest mic cuvânt sfătuitor:

Iată, frate, că prin darul lui Dumnezeu te-ai învrednicit la te îmbrăca în sfântul și îngerescul chip, prin lepădarea cea desăvârșită a lumii și a tuturor poftelor ei. Și ai venit a sluji Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduințele ce ai dat înaintea Sfântului Jertfelnic și înaintea sfinților Lui îngeri și a tuturor sfinților. Pentru aceasta, frate, se cuvine ție de-a pururea să ai înaintea ta ziua și noaptea făgăduințele acestea; căci, nepăzindu-le (care să nu fie) curate și neprihănite, întrebat vei fi în ziua înfricoșătoarei judecăți a Mântuitorului Hristos. Știind și aceasta, de cine te-ai lepădat și de Cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric și te-ai lipit de lumină; deci, dar, ca fiul luminii să umbli, slujind lui Dumnezeu credincios în toată curăția și adevărul; slujind și părinților ca Însuși Mântuitorului Hristos, iar nu ca oamenilor,

ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Domnului: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să preaslăvească pe Tatăl vostru Care este în ceruri». Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos și tuturor sfinților Lui, petrecând în adevărată ascultare și în cea desăvârșită tăiere a voii tale, până la moartea ta, după cum te-ai făgăduit, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea cu toată răbdarea, umilința și blândețea. Ca și pentru tine să se plinească făgăduința cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, Care Însuși a făgăduit-o întru Sfânta Sa Evanghelie, zicând: «Unde sunt Eu, acolo și sluga Mea va fi». Pe care făgăduință, părinte, să te învrednicească Preamilostivul Dumnezeu a o câștiga întru Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava, împreună și Tatălui și Sfântului Duh în veci. Amin.

Apoi, binecuvântându-l, îi dă voie să meargă la chilia sa.

Venind vremea mesei, merge și monahul cel nou la trapeză și stă cu lumânarea aprinsă în mâini, ascultând citirea.

RÂNDUIALA TUNDERII

când nu se face în timpul Sfintei Liturghii

Ieromonahul face începutul zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Cântăreții: Amin. Slavă Ție Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieste-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (Vezi pag. 10-11).

Apoi se cântă troparul Brațele părintești... (de 3 ori), după cum s-a arătat mai înainte, și celelalte ale tunderii.

După rugăciunea Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău (N)..., rostită de ieromonah, se zice ectenia aceasta:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască el în toată cucernicia, în dreapta credință și curăție, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru iertarea păcatelor lui săvârșite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru... Și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat, Aliluia (de trei ori).

Apoi se citesc Apostolul și Evanghelia arătate mai înainte (p. 585-587)

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața... se zic și cererile pentru cel nou călugărit (caută la pag. 587). Apoi urmează otpustul.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești... Cântăreții: Amin.

Și, punând în mâinile celui nou călugărit Sfânta Evanghelie, îl așază în strană și toată frățimea sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta cruce și-l întreabă: Cum te cheamă? Iar el spunându-și numele, frații îi răspund: Să te mântuiești întru Domnul, frate, și te roagă și pentru noi. Și, până se face sărutarea, se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei... (caută la pag. 587).

RÂNDUIALA

schimei celei mari sau a marelui și a îngerescului chip

Înainte de începerea Vecerniei, se aduc în biserică hainele celui ce voiește a primi sfântul chip și sunt așezate în Sfântul altar, lângă Sfânta masă.

La Utrenie, la canoane, se adaugă și următorul

C A N O N

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe «care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Primește, Mântuitorule Hristoase, pe cel ce a alergat la a Ta iubire de oameni, care acum vine către sfântul chip întru dragostea sufletului și cu cuget iubitor de faptă bună.

Învrednicește, Bunule Stăpâne, pe cel ce voiește a primi sfântul chip, a ridica sarcina și a veni sub jugul Tău cel bun, pierzând sarcina greșelilor lui cele multe, mult-Milostive.

A scăpa de acum de alunecarea păcatelor lui, binevoiește, ștergând cu roua darului întinăciunea greșelilor lui celor fără de număr, care sunt făcute de el.

Slavă...

Mântuitorule Hristoase, Cel ce pentru noi cu trup Te-ai îmbrăcat și moartea pentru noi ca un milostiv ai primit, curățește, Îndurate, pe cel ce se apropie către Tine, de întinăciunile cele trupești.

Și acum...

Scăpare și înainte-stătătoare și acoperământ luminos te-am câștigat pe tine, noi care, mărturisindu-te pe tine Năs-

cătoare de Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim de dumnezeiasca privire.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în «inimile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine».

Curățește, Mântuitorule Hristoase, pe robul Tău care aleargă la Tine și îl învrednicește pe acesta de petrecerea cuvioșilor, ca să petreacă cu dreaptă credință și cu dreptate.

Îndreptare vieții și schimbare și curățire de greșeli și acest dumnezeiesc chip, dă, Doamne, credinciosului Tău rob, care vine la Tine.

Unule, bunule Milostive, Cel ce nu voiești moartea oamenilor, pe robul Tău, care cade la Tine, numără-l în ceata sfinților.

Slavă...

Pe cel ce voiește a călători pe a Ta cale și a alege viață purtătoare de cruce, primește-l și curățește-l de greșelile cele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Blestemul Evei l-ai dezlegat, Curată, născând tuturor pe Cel ce a izvorât binecuvântare nepieritoare, pe Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

S E D E A L N A, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cei ce voiți, zice Domnul, în urma Mea a veni, cu osârdie lepădați-vă de patimile cele lumești, de părinții care v-au născut și de soții și de frați și de prieteni și de rudenii, de averi și de case, și primiți vrednicia apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale și Te-am prea-
slăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe cel ce se întoarce, primește-l, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca pe fiul cel desfrânat de demult și ca pe vameșul, Unule, Iubitorule de oameni.

Izbăvitor Te-ai făcut nouă, prin Cruce lumea răscum-
părând; pentru aceasta, pe cel ce cade la Tine, izbăvește-l, Stăpâne.

Pe cel însemnat cu darul și cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe, arată-l oaie a turmei Tale celei cuvântătoare.

Slavă...

Cel ce ai ridicat pe Lazăr din morți, pe cel omorât cu
boldul păcatului înviază-l, Stăpâne.

Și acum...

Binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, cu al tău dum-
nezeiesc Acoperământ, păzește pe cel ce vine la tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doam-
ne, spre lumina poruncilor Tale povățuiește-ne pe noi,
«că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Prin ascultarea Ta, Mântuitorule Hristoase, ai stricat
neascultarea noastră ca un Dumnezeu și intrarea împărăției
prin pocăință și prin credință nouă ne-ai arătat.

Văzând pe cel ce vine la Tine, că și-a sfârșit viața în le-
nevie, așază-l întru luare-aminte a sânguinței, Mântuitorule
Hristoase, cu platoșa dreptății îmbrăcându-l.

Cel ce prin credință și prin baia nașterii de a doua m-ai spălat
pe mine de blestemul strămoșesc, spală cu izvorul lacrimilor pe
cel întinat cu cumplite greșeli, care aleargă la Tine.

Slavă...

Pe cel pogorât și împilat către pământ, Stăpâne, cu sarci-
na cea pătimasă și purtătoare de moarte a greșelilor, cu
mâna Ta cea purtătoare de viață îl îndreptează.

Și acum...

Întocmai fiind cu Tatăl după firea cea fără de început, Te-ai
făcut ca noi întocmai, născându-Te din Maica cea neispită
de nuntă; cu ale cărei rugăciuni, Dumnezeu, mântuiește pe
cel ce vine la Tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul
cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu;
«din stricăciune, scoate-mă».

Să nu treci cu vederea zidirea Ta, Stăpâne, ci cu darul
Crucii Tale, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Precum mai întâi, nefiind noi, ne-ai zidit, așa și pe cel
pierdut cu păcatele sale, care vine acum la Tine, iarăși cău-
tându-l, mântuiește-l ca un păstor bun și îndurat.

Slavă...

De fericitele nădejdi, care sunt pregătite celor ce au bineplăcut Ție, fă părtaș pe cel ce vine la Tine și-l învrednicește să urmeze viața acelor, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Cel ce cu nestrăcioase mâini a plăsmuit pe om și iarăși din nou l-a închipuit, luându-l din pânțele tău, pe Acela roagă-L, Stăpână, să arate desăvârșit pe cel ce vine acum la El.

CONDACUL, glasul al 5-lea:

Bratele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebagând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Dei-
«ra și, aruncați fiind în vâpaia focului, răcorindu-i pe ei
«îngerul, au cântat, zicând: Binecuvântat ești, Dumnezeu pă-
«rinților noștri».

Îndreptând către Tine cărările sale, Bunule, și inima sa cu înnoirea dumnezeiescului Duh, pe cel învechit zidește-l din nou, cu podoaba sfințeniei împodobind pe cel ce strigă Ție: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

De mâna dreaptă, ca un Bun luându-l, arată drept pășind, către viețuirea cea bineplăcută Ție, pe cel ce vine la Tine și

fă-l să urce la desăvârșirea vieții, strigând Ție: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Cu trândăvie mai înainte petrecându-și viața, către Tine, Stăpâne, acum vine, nădăjduind la bunătatea și la milostivirea Ta, și cade către Tine strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...

Cu puterea Sfintei Cruci și cu suflarea dumnezeiescului Duh, povățuiește pe cel ce vine la Tine, către limanul voii Tale și către moștenirea celor cerești, și-l învrednicește a cânta Ție: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Și acum...

Pe Dumnezeu Mântuitorul și Izbăvitorul lumii L-ai născut, Preacurată; pe Acela acum roagă-L să îmbrace cu bunăcuviința faptelor bune, cu luminarea și cu darul pustniciei pe cel ce-ți cântă: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă: pe calde arzându-i, iar pe «credincioși rourându-i, pe cei ce cântau: Binecuvântați «toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Biruință ai dat nouă asupra diavolului chipul Crucii Tale; întru care surpăm meșteșugirile aceluia și viclenele lui întăritări, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dat-ai nouă să putem înnoi darul Sfântului Botez prin mărturisire, prin viață curată, prin vărsare de lacrimi și prin pocăință adevărată, Iubitorule de oameni.

Dă robului Tău putere să supună minții patimile trupului, prin înfrânare și prin postire, prin chipul vieții celei bune, cu depărtarea de chipul vieții celei rele și prin neîncetată păzirea poruncilor Tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca Unul care ești lesne iertător, prin meșteșugirea iubirii Tale de oameni și prin neasemănata bunătate a Ta, înnoiește pentru noi primirea de fii ai Tăi, cu lucrarea și cu darul Dumnezeiescului Duh.

Și acum...

Rupe lanțurile greșelilor și zapisul păcatului aceluia ce vine către dumnezeiescul chip cu liniște și cu cucernicie, Preacurată, întărindu-l în credința cea dreaptă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiu! Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, «ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. «Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să «o mărim».

Dă, Cuvântule al lui Dumnezeu, celui ce vine la Tine, ca să viețuiască întru chemarea sfântului chip cu vrednicie; și întinăciunea păcatelor lui și rănilor greșelilor lui șterge-le cu dumnezeiescul Tău dar, mult-milostive.

Mântuitorule Hristoase, ne rugăm Ție, ca pe un chemat mântuiește pe cel care către Tine vine cu inimă curată; și greutatea răutății lui luând-o, ca un singur îndurat, cu milostivire îl primește precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Mântuitorul Hristos acum dăruiește, bun fiind și milostiv, dumnezeiești daruri celui ce vine către El; și celui ce se apropie cu cucernicie de Dumnezeiescul scaun al darului, îi dăruiește darul bunătăților celor de negrăit.

Slavă...

Cuvântule, Cel ce ai puterea cea împreună-alergătoare cu voirea Ta, arată-ne pe noi slujitori vrednici ai Sfintei Tale Evanghelii; și învrednicește pe cel chemat să împlinească făgăduințele făcute către Tine cu rugăciunile sfinților Tăi, Dătătorule de viață.

Și acum...

Pe Fiul tău cel milostiv, ceea ce ești cu totul fără prihană, roagă-L, ca unul care vine cu credință către dumnezeiescul chip, să ajungă la sfârșitul pustniciei cel mai rugător, pentru că pe tine, Curată, apărătoare te-am câștigat.

Apoi stihirile Laudelor, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pe cel ce vine către Tine cu credință, Stăpâne, mergând pe cărările dreptății Tale, povățuiește-l, ca un singur milostiv, și îndreptează, Mântuitorule, pe cel căzut și aruncat jos cumplit de mulțimea greșelilor sale; pentru că, nădăjduind spre ajutorul Tău, vine către petrecerea aceasta îngerească, Iubitorule de oameni.

Având izvorul bunătăților, Mântuitorule Hristoase, Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, pentru mila Ta cea de ne-grăit, ci dăruiești pocăință credincioșilor care cunosc rânduiala Ta cea de nepătruns, primește pe cel ce vine cu osârdie către dumnezeiescul chip și mântuiește pe cel ce cade la iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Zidul păcatelor lui îl va trece cu ajutorul Tău, Mântuitorule, și-l vei izbăvi; că Tu ai plătit datoria lui și cu preț ai răscumpărat pe cel rob, arătând bogăția bunătății Tale și vrând a izvorî adâncul milostivirii, tuturor celor ce Te laudă pe Tine, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Te rogi, ceea ce ești bună, pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic; că pe altul nu avem noi păcătoșii către Dumnezeu, să ne izbăvească pururea de nevoi și de necazuri, fiind împovărați cu multe păcate, Maica Dumnezeului nostru. Pentru aceasta, către tine cădem: izbăvește de toată nevoia pe robii tăi.

Se cade a ști că, în vremea Ceasului al treilea, cel ce va primi marele chip, aflându-se de la început în biserică, merge împreună cu cel ce are să-l ducă sub mantie și ia binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, se pleacă spre strana acestuia; sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pe larg la rânduiala «Chipului celui mic». Apoi stă în pronaosul bisericii până la Vohodul mic.

După aceasta se cântă troparele zilei, apoi următoarele

ANTIFOANE

Antifonul I, glasul al 4-lea:

Vrut-am cu lacrimi a șterge zapisul greșelilor mele, Doamne, și, în cealaltă vreme a vieții mele, prin pocăință a

bineplăcea Ție; ci vrăjmașul mă amăgește și chinuiește sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Cine, înviforat fiind și alergând la limanul acesta, nu se mântuiește? Sau cine, chinuindu-se și căzând la Doctorul acesta, nu se vindecă? Ziditorule al tuturor și Doctorule al celor ce bolesc, Doamne, mai înainte de sfârșit până ce nu pier, mântuiește-mă.

Oaie sunt a cuvântătoarei Tale turme și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Din toate primejdiile izbăvește-ne pe noi, Binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, ca toți să strigăm ție: Bucură-te, apărătoarea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea, glasul al 4-lea:

Prin izvorul cel tainic al nașterii de a doua oară, darul de fiu luând și izbăvire, în nebăgare de seamă și în căderi viața cheltuindu-mi, Bunule, acum strig Ție: izvor de lacrimi de pocăință dăruiește-mi mie, și spală întinăciunea greșelilor mele, Atotputernice Mântuitorule, și mult-Milostive.

Vifor de păcate îl cuprinde pe cel ce vine la Tine, Mântuitorule, și, nemaiputând suferi viforul, la Tine cade, Cel singur cârmuitor; ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni îi întinde și-l mântuiește.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica Mântuitorului Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești singura ocrotitoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea:

Unde este marea lumii? Unde este năluca celor vremelnice? Oare nu toate acestea le vedem pământ și țărână? Deci, de ce ne ostenim în deșert? De ce nu ne lepădăm de lume și să urmărim Celui ce strigă: cel ce voiește a merge după Mine să ia asupra sa Crucea Mea și va moșteni viața veșnică.

Stih: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi.

Veniți, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sunt a turmei Tale celei cuvântătoare și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine, cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Stih: Veniți să ne închinăm și să cădem și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și fără prihană Fecioară, ceea ce fără de sămânță pe Dumnezeu L-ai născut cu trup, pe Acela roagă-L pentru mântuirea sufletelor noastre.

Se cade a ști că în vreme ce se cântă aceste Antifoane, cel ce are a primi marele chip se dezbracă de haine, rămânând numai în cămașă și în ciorapi, și vine în mijlocul bisericii, împreună cu cel ce-l va lua sub mantie.

Isprăvindu-se de cântat Antifoanele de mai sus, îndată se cântă troparul de mai jos, glasul al 5-lea:

Brățele părintești sânguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Ajungând în fața sfântului altar, îl întreabă ieromonahul, zicând:

Întrebare: De ce ai venit, frate, căzând înaintea Sfântului jertfelnic și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viață pustnicească (*de nevoie*), cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de marele și îngerescul chip și să fii rânduit în ceata schimonahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se isprăvesc.

Întrebare: De bunăvoia ta te apropii de Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori constrângere?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în nevoință până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către cel mai mare și către toată frățimea cea în Mântuitorul Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei singuratice, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această chemare:

Vezi, fiule, ce fel de făgăduințe dai Săpânului Hristos! Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind mărturisirea ta, de care vei fi întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, mărturisindu-ți cele ce se cuvin ție a primi și de cele ce se cade a fugi. Deci, lepădarea de sine nimic alta nu este, după Cel ce a zis, decât făgăduința crucii și a morții. Deci, cunoaște că din ziua de azi vei fi răstignit și omorât lumii prin lepădarea cea desăvârșită. Pentru că te lepezi de părinți, de frați, de femeie, de copii, de rudenii, de prieteni, de cei pe care i-ai iubit, de gâlcevile din lume, de griji, de agoniseli, de averi, de dezmiardarea și mărirea deșartă și

zadarnică; și ai a te lepăda nu numai de cele zise mai înainte, ci încă și de sufletul tău, după glasul Domnului ce zice: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie». De ai ales cu adevărat a urma Lui și dorești fără minciună a te chema al Lui ucenic, pregătește-te de această vreme de acum, nu către odihnă, nu către negrijire, nu către desfătări, nu către altceva din cele de pe pământ veselitoare și îndulcitoare, ci către nevoințele duhovnicești, către înfrânarea trupului, către curățirea sufletului, către sărăcie desăvârșită, către plâns bun, către toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei făcătoare de bucurie după Dumnezeu. Pentru că, prin a flămânzi, a înseta, a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări înconjurat, viața cea după Dumnezeu se închipuiește. Și, când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul, că plata ta multă este în ceruri. Deci, cu bucurie bucură-te și cu veselie veselește-te, că azi te-a ales pe tine și te-a despărțit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească și te-a pus ca înaintea feței Sale, întru izvorărea rânduiei monahicești, întru ostășirea vieții celei cu chip ingeresc, întru înălțimea petrecerii celei următoare celor cerești; Lui îngerește a-l sluji; Lui cu toată întregimea a-l lucra, cele de sus a le cugeta, cele de sus a le căuta, pentru că petrecerea noastră, după sfântul apostol, în ceruri este. O, chemare nouă! O, dăruire a tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, prin bogăția dăruirilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și păcatele tale le curățești și fiu al luminii te faci, și Însuși Hristos Dumnezeu împreună se bucură cu sfinții Săi îngeri de pocăința ta, junghiind ție vițelul cel bine hrănit. De aceea, cu vrednicie umblă potrivit chemării; depărtează-te de pătimirile cele de-

șarte; urăște pofta care te trage pe tine către cele de jos; tot dorul tău mută-l către cele cerești; nicidecum să te întorci la cele dinapoi, ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca și câinele ce se întoarce la vărsătura sa; și se va împlini spre tine cuvântul Domnului: «nimeni, punând mâna sa pe plug, să nu se întoarcă la cele dinapoi; și va fi îndreptat întru împărăția cerurilor». Pentru că nu este mică primejdia ca, făgăduindu-te acum să păzești toate cele puse mai înainte, să nu le ții, sau să alergi din nou la viețuirea cea dinainte; sau să te desparți de părintele cel duhovnicesc și de frații cei ce împreună se pustnicesc; sau, rămânând întru lenevie, să viețuiești zilele tale. Pentru că mai greu te vei îndreptăți pentru cele de acum, decât pentru cele de mai înainte, la înfricoșătoarea judecată a Mântuitorului Hristos, cu cât de mai mult dar te îndulcești acum. Și mai bine era ție, precum zice cuvântul, a nu te făgădui decât a te făgădui și a nu împlini. Nici iarăși să socotești cum că, în vremea cea trecută a petrecerii tale aici, te-ai nevoit îndeajuns împotriva nevăzutelor puteri ale vrăjmașului. Ci cunoaște că mai vărtos de acum te vor primi pe tine mai mari nevoințe ale luptei împotriva lui; dar nu va avea tărie asupra ta nicidecum, aflându-te pe tine îngrădit cu credință tare și cu dragostea către povățuitorul tău, și cu îndreptarea cea către toată ascultarea și smerenia. Pentru aceasta gonește de la tine neascultarea, împotrivă-cuvântarea, mândria, iuțimea, zavistia, mânia, strigarea, hula, mâncarea pe ascuns, îndrăzneala, prieteșugul fără măsură, măgulirea, sfada, cârtirea, șoptirea, câștigarea cea osebită a vreunui ticălos lucru și pe toate celelalte chipuri ale răutății, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac unele ca acestea și începe a se înrădăcina întru ei stricătorul sufletelor.

Mai vărtos dar în locul acestora câștigă cele cuviincioase sfinților: iubire de frăție, liniște, blândețe, cucernicie, cugetarea dumnezeieștilor cuvinte, citire, păzire a inimii despre spurcatele gânduri, lucrare după putere, înfrânare, răbdare până la moarte, spre care, părinte, făgăduințele și tocmelile tale le-ai dat întâi; și, până în sfârșit, mărturisirea celor ascunse ale inimii tale fă-o după cum dumnezeieștile învățături hotărăsc. Căci zice: «se botezau mărturisindu-și păcatele lor».

Întrebare: Acestea toate le mărturisești, în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și întru aceste făgăduințe te făgăduiești a răbda până la sfârșitul vieții, cu darul Mântuitorului Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această

Rugăciune

Intru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmăteii Sale bunătăți fiecăruia dintre cei ce vin către El cu dorire și cu fierbinte dragoste; Care a zis: Mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela, știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre împlinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor întru osteneli, împreu-

nă culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Sava, Eftimie, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion și Sofronie și a celor împreună cu ei, alături de care să moștenești împărăția cerurilor întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi însemnând ieromonahul crucea capul celui ce se tunde (de 3 ori),

Ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul, întorcându-se spre răsărit, citește această

Rugăciune

El ce ești Atoatefăcător, Stăpâne, Preaînalte Împărate al slavei, Cel ce împreună cu viul și ipostatnicul Tău Cuvânt și cu Duhul Adevărului, Care din Tine purcede, stăpânești toată zidirea cea nevăzută; Dumnezeuule, Cel ce șezi peste heruvimi și cu întreit-sfântul glas de serafimi ești lăudat neîncetat, în fața Căruia stau mii de mii și noian fără de sfârșit de sfinți îngeri și oști de arhangheli; Tu, Cel ce ești lumina care luminează pe tot

omul care vine în lume, rugat fiind de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și de toată cereasca Ta adunare a celor întâi-născuți în Ierusalim, caută cu ochi milostiv spre smerirea robului Tău, (N. monahul), care s-a făgăduit și a mărturisit înaintea a multor martori; unește cu darul cel dăruit lui de la strămoși, al punerii de fii și al împărăției Tale prin Sfântul Botez, această monahicească făgăduință a chipului îngeresc. Așază-l în chip desăvârșit pe piatra cea tare și duhovnicească a credinței celei întru Tine; întărește-l pe el întru tăria puterii Tale și-l îmbracă pe el cu atotîntrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva întunericului și împotriva duhurilor vicleniei. Încinge mijlocul lui cu puterea adevărului, îmbracă-l în platoșa dreptății și a bucuriei și încălță picioarele lui întru vestirea Evangheliei păcii. Înțelepțește-l pe el a lua asupra sa pavăza credinței cu care va putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse și să primească și coiful mântuirii și sabia duhului, care este graiul Tău, sprijinind negrăitele suspinuri ale inimii lui. Numără-l pe el cu aleșii Tăi, ca să se facă vas al alegerii Tale, fiu și moștenitor al împărăției Tale, fiu al luminii și al zilei, al înțelepciunii, al dreptății, al sfințeniei, al izbăvirii. Fă-l pe el organ bineviersuitor, psaltire veselitoare a Sfântului Duh, ca de aici cu sporire dezbrăcându-se de omul cel vechi, care se strică după

amăgirea cea iubitoare de dezmiardare a șarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace cu noul Adam cel după Dumnezeu zidit în cuvioșie și dreptate. Întărește-l pe el ca totdeauna să poarte rănile și Crucea Mântuitorului Iisus pe trupul său, prin care lumea s-a răstignit Lui și El lumii. Sădește în el: faptă bună adevărată a purta, spre plăcerea oamenilor a nu căuta, întru răbdare dreapta credință a păstra, iar la dreapta credință, iubirea de frați și ascultarea. Dăruiește-i lui, priveghind, lucrând, dormind, treaz fiind, în psalmi și în cântări duhovnicești, îngerește, să Te vadă pe Tine întru curată inimă și să se închine Ție, singurului Dumnezeu viu și adevărat, spre bucuria lui negrăită. Că a Ta este împărăția și stăpânirea și puterea, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pe robul Tău, (N, monahul), pe care l-ai chemat la duhovniceasca Ta cămară de nuntă, și îl învrednicește pe el să fie robul Tău cuvios. Înțelepțește-l pe el, toarnă peste el darul și priceperea cea de la Stăpânitorul Duhului

Tău. Împuternicește-l pe el întru războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaș. Zburdările trupești cu puternică tăria Ta le doboară. Dă-i lui a bineplăcea Ție întru laudă și doxologie neconținută, întru cântări la bună-vreme, întru rugăciuni bine primite, întru sfat drept, întru inimă smerită, întru fapta vieții și a blândeții și a adevărului. Încrednicește-l pe el a bineplăcea Ție în blândețe, în dragoste, întru desăvârșire, întru cunoștință, întru bărbăție și să-Ți aducă Ție laude și doxologii și rugăciuni întru miros de bună mireasmă. Desăvârșește viața lui întru cuvioșie și dreptate ca, pentru neconținută și neîntinată unire către Tine, să se încrednicească de cereasca Ta împărăție. Cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Fiului Tău cel Unul-Născut, cu Care binecuvântat ești, împreună cu Sfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul, întinzând mâna spre Sfânta Evanghelie, care este așezată pe analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bunăvoie.

După aceea ieromonahul îi zice: Ia foarfecele și mi le dă.

Luându-le de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului (de 3 ori), sărutându-i mâna și foarfecele.

Ieromonahul, luându-le a treia oară, îi zice:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciș, schimbându-i aici numele, și zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), își tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne, miluiește (de trei ori).

C ă m a ș a

Îmbrăcat fiind cu cămașa, apucând ieromonahul de mânecile cămăși și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă cu haina dreptății și a veseliei marelui și îngerescului chip, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului și a starețului (dacă este de față) și haina ce se binecuvintează, iar frații cântă rar Doamne, miluiește (de 3 ori).

D u l a m a

Apoi ia ieromonahul dulama și, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

S c h i m a

Luând ieromonahul schima, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă cu cuculiul nerăutății, coiful nădejdiei de mântuire, în numele Tatălui și

al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

A n a l a v u l

Luând ieromonahul analavul, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), ia analavul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, luând crucea sa pe umeri și urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

C e n t u r a

Luând ieromonahul centura, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

R a s a

Luând ieromonahul rasa și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă în haina mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile cele rele și de cugetele voii sale; iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

S a n d a l e l e (încălțăminte)

Luând ieromonahul sandalele și binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se încalță cu sandalele spre vestirea Sfintei Evanghelii a păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Mantia

Luând ieromonahul mantia și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), ia mantia marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune și de curăție; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), a luat marele și îngerescul chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile și binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos; că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul. Să zicem pentru el: Doamne, miluiește.

Deci îmbrăcat fiind, frații cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcați-vă în veșmântul mântuirii, încingeți-vă cu cingătoarea întregii înțelepciuni, primiți semnul sfintei cruci,

picioarele cele înțeleghătoare întrarmați-le cu armele înfrânrării, și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul, că m-a îmbrăcat în veșmântul mântuirii, și cu haina veseliei m-a împodobit; ca unui mire mi-a pus mie cunună, și ca pe o mireasă m-a împodobit cu podoabă.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel credincios întru poruncile Tale, Căruia nu-Ți pare rău de darurile Tale și ești de negrăit întru iubirea Ta de oameni, Cel ce ai chemat zidirea Ta cu chemare sfântă și ai adus pe robul Tău, (N, schimonahul), la duhovniceasca Ta viață, dă-i lui viață cu bun chip, petrecere îmbunătățită și fără prihană, ca, întru sfințenie petrecând, neîntinat să păzească chipul cu care prin puterea Ta s-a îmbrăcat. Prin haină adică, întru dreptate îmbrăcându-se; prin brâu, omorârea trupului și întreaga înțelepciune întru sineși purtând; prin potcap, coiful mântuirii punându-și; prin analav, cu sfânta cruce și cu credința împodobindu-se; prin acoperământul cel de deasupra, cu podoabă de nestricăciune întrarmându-se; prin sandale, ca să pășească pe calea păcii și a mântuirii, ca să se facă

înfricoșător potrivnicilor, nebiruit de războinici, străin de toată dezmierdarea și pofta de rușine. Ascultare învățându-se, înfrânare săvârșind, cu canonul pustniciei umblând, ca în psalmi și laude și cântări duhovnicești să cinstească întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău; urmând pașilor marelui Proroc Ilie și ai Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul, ca, ajungând măsura desăvârșirii, alergare să îplinească, credința să o păzească, să se îmbrace cu nestricăciunea sfinților îngeri, să se numere împreună cu sfânta Ta turmă, să dobândească starea cea de-a dreapta Ta și să audă fericitul glas: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii». De care și pe noi moștenitori a ne face, învrednițe-ne, Dumnezeu, cu a Ta bunătate. Că Dumnezeu al milei și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Cântăreții: Și duhului tău.

Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Cântăreții: Ție, Doamne.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, du înăuntru pe robul Tău, (N, schimonahul), în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții acesteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele pregătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-a răstignit pe sineși în această viață. Căci Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

C r u c e a

Apoi luând ieromonahul crucea, zice:

A zis Domnul: «De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie».

Și, sărutând el crucea și mâna ieromonahului, acesta i-o dă în mână.

F ä c l i a

Luând ieromonahul făclia aprinsă, i-o dă în mână, zicând:

A zis Domnul: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri».

Apoi, binecuvântând ieromonahul pe schimonahul cel nou, îl duce de îl așază în strană.

Dacă tunderea s-a făcut în timpul Sfintei Liturghii, ieromonahul sau protosul soborului zice: Că sfânt ești, Dumnezeu nostru... și îndată strana dreaptă cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Pe lângă Apostolul și Evanghelia zilei se adaugă și Apostolul și Evanghelia tunderii în monahism (paginile 585-586).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zic și ecteniile pentru noul schimonah:

Încă ne rugăm pentru fratele nostru, (N, schimonahul), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să se lumineze sufletul lui în înfrânare și pustnicie și pentru ca să fie el scăpat de toată pofta lumească și de aplecarea către rudeniile cele după trup.

Încă ne rugăm pentru lăsarea păcatelor și iertarea greșelilor lui și să fie el mai presus de cugetele lumii și pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, dreapta credință și curăția.

Încă ne rugăm pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou, zidit după chipul lui Dumnezeu, și pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

La vremea cuvenită, merge schimonahul cel nou de se împărtășește, dacă are voie.

Apoi, terminându-se Sfânta Liturghie, în timpul Rugăciunii amvonului, i se dă de către un ieromonah în mâini schimonahului celui nou o Sfântă Evanghelie și mergând frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anaforă, sărută Sfânta Evangheliie și Sfânta Cruce și întreabă pe noul schimonah: Cum îți este numele, frate? Iar el le spune numele și frații îi zic: Să te mântuiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrățișându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceasta se face otpustul, la care se pomenește hramul sfintei mănăstiri, sfântul zilei și sfântul al cărui nume s-a dat noului schimonah.

Ieșind toți din biserică, merge schimonahul cel nou, însoțit de duhovnicul său ce l-a luat sub mantie, la egumen pentru binecuvântare, unde din nou i se dau sfaturi, cum s-a arătat la Rânduiala slujbei «Chipul cel mic» (caută la pag. 544 și următoarele).

Se cade a ști că: Dacă tunderea s-a oficiat la sfârșitul Vecerniei sau al Utreniei, se urmează întocmai așa cum s-a arătat la pag. 554.

După îmbrăcarea și așezarea noului schimonah în strană, ierodiaconul nu mai rostește: Domnului să ne rugăm și nici protosul soborului sau ieromonahul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru..., și nici cântăreții nu cântă: Câți în Hristos v-ați botezat..., ci îndată se citesc Apostolul și Evanghelia (caută la pag. 565).

La terminarea acestora se rostește ectenia întreită (caută la pag. 482).

Ieromonahul miruiește și frații merg către noul schimonah, care acum are în mâini și o Sfântă Evanghelie, sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și îl întreabă cum îi este numele (caută la pag. 566).

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă stihira, glasul 1: Să cunoaștem, fraților... (caută la pag. 567); apoi se face otpustul cum s-a arătat după această stihiră, la sfârșitul Sfintei Liturghii.

La ieșirea din biserică se procedează la fel cum s-a arătat la pag. 567.

Se cade, de asemenea, a ști că: Se cuvine ca noul schimonah să-și schimbe cu totul viața din putere în putere, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa, și silindu-se a ajunge un bărbat desăvârșit întru măsura plinirii Mântuitorului Hristos.

Timp de șapte zile să se lase de tot lucrul, afară de citire și rugăciune, îndeletnicindu-se numai cu rânduiala bisericii și a chiliei sale.

În aceste șapte zile, nu se dezbracă nici de hainele cu care a fost îmbrăcat la marele și îngerescul chip.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIALA care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii

Știut să fie că nimeni nu poate să pună temelia unei biserici, fie de piatră, fie din lemn, decât numai episcopul sau, cu binecuvântarea lui, un protopop ori un preot. Iar dacă cineva, știind aceasta, ar cuteza a începe zidirea bisericii fără binecuvântarea episcopului, să fie supus pedepsei, ca un disprețuitor de autoritate episcopală, după cum arată sfintele canoane ale Bisericii.

Punerea temeliei bisericii se face astfel:

Dacă se va zidi biserică de piatră, se sapă șanțuri la locul unde va fi temelia și se pregătesc piatră și tencuială, și pe o piatră patrunghiulară se desenează ori se sapă o cruce, iar sub cruce (dacă va voi episcopul sau locțiitorul lui) se pregătește un loc pentru punerea sfințelor moaște. Și se pune această inscripție:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, s-a pus temelia acestei biserici întru cinstea și pomenirea (se scrie numele praznicului sau al sfântului căruia i se închină biserica); sub arhipăstoria Preafericitului (N) (Înaltpreasfințitului, Preasfințitului) și s-au pus moaștele sfântului (N) în anul (se trece anul respectiv) de la zidirea lumii, iar de la Nașterea după trup a lui Dumnezeu-Cuvântul (anul, luna, ziua).

Dar știut să fie că temelia bisericii se poate pune și fără sfinte moaște de sfânt și fără inscripție, dar fără piatra patrunghiulară nu se poate pune.

Totodată se pregătește o cruce mare de lemn și locul în care să se înfigă acea cruce, adică o groapă, unde are să fie prestolul.

Iar dacă biserica va fi din lemn, atunci nu se fac șanțuri, ci numai o groapă sub peretele altarului dinspre răsărit, pentru punerea pietrei patrunghiulare și alta pentru punerea crucii, la locul unde va fi prestolul. Și se pregătesc bârnele sau lemnele, pe care va sta biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, ierarhul sau locțiitorul său se îmbracă în toate veșmintele arhieresti (iar dacă este preot, în cele preoțești), în locul special pregătit care trebuie să fie aproape de locul unde se pune temelia, și iese cu tot clerul, doi câte doi, diaconii mergând înainte cu cădelnițe și dichero-trichere (iar dacă protos este protopopol sau alt delegat preot, atunci cu făclie și cădelniță), iar preoții cu crucea. Clericii cântă stihirile de la Litia praznicului sau a sfântului căruia va fi închinată viitoarea biserică. Sosind la locul respectiv, pun pe o masă pregătită acolo Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, Protosul luând cădelnița, cădește de trei ori masa în chipul crucii, zice diaconul: Binecuvintează, Stăpâne, și se face început după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea). În acest timp, proestosul stă înaintea Sfintei Evanghelii, cădind-o. Apoi cădește toate gropile unde va fi temelia, începând de la cei dintâi pereți ai altarului și mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăși de unde a început. După aceea cădește clerul și poporul și iarăși Sfânta Evanghelie. Iar citețul zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pagina 184). Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., după care adaugă:

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia, ce s-a ales pentru a se zidi pe el biserică, spre slava preasfântului Său nume, și să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze această bună dorință și lucrarea robilor Săi (sau: ale robului Său, (N), și pomenește pe ctitorii bisericii), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze punerea temeliei acestei zidiri, întru slava numelui Său și cu bună-sporire să fie dusă la săvârșire, fără nicio împiedicare, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor, ce se vor osteni, bună-sporire întru toate și să îndrepteze lucrările mâinilor lor și cu spor să le ducă la săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită ctitorilor acestei lucrări și binefăcătorilor și lucrătorilor ei pe îngerul Său cel păzitor, care, în chip nevăzut, să înlăture toate cursele cele potrivnice ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și să dea tuturor îndemnul la jertfire pentru casa Domnului și înțelepciune spre zidire și tărie spre săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Și diaconul continuă ectenia: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata..., și proestosul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...; iar după ecfonis se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori).

Apoi se cântă troparul hramului, Slavă..., Și acum..., pe glasul al 2-lea, acest tropar la punerea temeliei:

Făcătorule și plăsmuitorule a toate, Dumnezeuule, îndreptează cu sporire, prin binecuvântarea Ta, lucrarea mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, și, cu puterea Ta cea cerească, adu-o la săvârșire, Cel ce singur ești atotputernic și iubitor de oameni.

Iar după tropare, îndată se citește Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeuule... (caută la pagina 185). Și se aduc și se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu untdelemn. După sfârșitul psalmului, se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Din cer trimite harul, Dătătorule de viață, și sfințește apa aceasta și o arată a fi curățitoare de toată întinăciunea.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește asupra apei această

Rugăciune

Dumnezeule cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, singurul Care faci minuni fără de număr, al Cărui glas este peste ape multe, pe Care văzându-Te apele s-au temut și s-au tulburat adâncurile și mulțimea vuietului apelor; al Cărui umblet este în mare și cărările în ape multe și pașii Tăi nu se cunosc; Care, prin botezul Unuia-Născut Fiului Tău celui întrupat și prin venirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumbel și prin glasul Tău cel părintesc, ai sfințit curgerile Iordanului, pe Tine acum cu umilință Te rugăm și cu stăruință cerem noi, nevrednicii Tăi robi, (acum Protosul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul Sfintei Cruci, zicând de fiecare dată:) Trimite harul Preasfântului Tău Duh și sfințește apa aceasta (de 3 ori)

Și cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curățește-o și îi dăruiește harul și binecuvântarea Iordanului și puterea care curățește toată întinăciunea și care vindecă toată neputința și alungă demonii și toate uneltirile și cursele lor. Iar cu venirea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, arată-o a fi tuturor robilor Tăi, care cu credință o vor bea, o vor lua și se vor stropi cu ea, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea patimilor și alungarea a tot răul, spre înmulțirea virtuților și vindecarea bolilor, spre sfințirea și binecuvântarea caselor și a locurilor, spre alungarea tuturor duhurilor celor pierzătoare și răufăcătoare și spre dobândirea harului Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Cântăreții: Ție, Doamne.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Leacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, și ne binecuvintează pe toți, cei ce prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii față de Tine, și ne învrednicește a ne umple de sfințirea Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceas-

ta, și să ne fie nouă spre sănătatea sufletelor și a trupurilor. Că Tu ești sfînțirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar proestosul, luând crucea, o afundă în apă cruciș, cântând troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (de trei ori).

Apoi binecuvintează untdelemnul de trei ori, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.
Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu părinților noștri, Căruia a fost bineplăcută și bineprimită vărsarea untdelemnului pe care l-a turnat Iacov pe piatra pe care a pus-o stâlp și a numit-o casă a lui Dumnezeu, Te rugăm, caută și acum cu milă la untdelemnul acesta, binecuvintează-l și sfîntește-l, cu cereasca Ta binecuvîntare, și dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate, câte spre slava Ta se vor unge cu el, să fie sfînite și binecuvîntate și Ție bine-

plăcute și bineprimite; cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău cu Care binecuvîntat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată proestosul, luând apă sfînită, stropește cu ea locul unde are să fie înfiptă crucea, zicând:

Binevoiește, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, să fie apărat locul acesta cu semnul cel înfricoșător și cu puterea crucii Tale, spre slava Ta, a Dumnezeuului nostru, Cel ce Te-ai răstignit, și a Părintelui Tău Cel fără de început și a Preasfântului Tău Duh; și să se depărteze de aici duhul cel atotpierzător și toate puterile cele potrivnice. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea, a marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preoții, împreună cu proestosul, luând crucea, o înfig la locul pregătit, cântând troparul acesta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pe pământ, întărâtarea vrăjmașilor a căzut și cu totul s-a sfârșit; iar omul, cel mai înainte lepădat, iarăși intră în Rai. Slavă Ție, unuia Dumnezeuului nostru, Care așa ai binevoit.

Și se cântă Condacul la punerea temeliei, glasul al 6-lea:

Cel grabnic spre apărare și tare întru ajutor, vino acum cu harul puterii Tale și, binecuvîntând, întărește și dăruiește bună săvârșire lucrărilor robilor Tăi, că poți face toate câte le voiești, ca un Dumnezeu atotputernic.

Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești folositoare creștinilor neînfruntată...
Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul, cu fața spre răsărit, înaintea crucii înfipite, citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Care, prin toiagul lui Moise, ai preînchipuit Cinstita și de viață făcătoare Cruce a iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, Însuți binecuvintează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea acelui cinstit și de viață făcător lemn al crucii, pe care a dobândit-o prin stropirea cu cinstitul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul acesta și pe cei ce vor sluji Ție în el nevătămați de tot răul, pentru rugăciunile preamăritei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria (aici pomeneste și pe sfântul căruia va fi închinată biserica). Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea, proestosul merge la groapa unde are să se pună temelia și unde se află pusă înaintea lui, pe o masă, piatra patrunghiulară pregătită, iar un preot citește

PSALMUL 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu Cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a

pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeu lui Iacov! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine decât a locui în locașurile păcătoșilor. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu va da har și slavă. Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește asupra pietrei această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului Celui viu, Dumnezeu adevărat, strălucire și chip al Părintelui Celui fără de început și viața cea veșnică, Care, fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și fecioresc fără de sămânță bărbătească și ești temelia neclintită a Bisericii Tale; Care cu vărsarea scumpului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea Ta ai ridicat-o, cu învierea ai desăvârșit-o, cu înălțarea ai binecuvântat-o și cu pogorârea Sfântului Duh ai sfințit-o și ai răspândit-o, Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Tău Duh și binecuvintează punerea pietrei acesteia și toată temelia zidirii ce se începe întru slava Preasfântului Tău nume (dacă este

praznic împărătesc, zice: **și întru cinstea și pomenirea sfintei Nașterii Tale**, sau a alteia; sau a **Adormirii preacuratei Maicii Tale**, ori a altui praznic al ei, sau a sfântului, pomenind numele lui). **Și Tu, Cel ce ești Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, Care dintru început ai plăsmuit totul, fii începutul, creșterea și săvârșirea acestei lucrări; binecuvintează pe ctitori și pe lucrători, iar lucrul mâinilor lor sporește-și, cu pronia Ta cea dumnezeiască, înmulțește cu îndestulare toate cele de trebuință spre ridicarea și terminarea acestui sfânt locaș, ca să fie biserică desăvârșită și plină de slava Ta și întru ea să se preaslăvească numele Tău cel mare și preasfânt, cel binecuvântat împreună cu al Tatălui și cu al Sfântului Duh totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Cântăreții: Amin. Și proestosul, luând apă sfințită, stropește cu ea piatra, zicând:

Se binecuvintează piatra aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită întru neclintită temelie a bisericii, ce se zidește, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată, dacă voiește a pune sfintele moaște în piatră, în timp ce unul dintre preoți citește inscripția, pune moaștele în locul pregătit în piatra aceea, zicând:

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.

Și, acestea zicând, le acoperă; iar dacă nu sunt moaște, proestosul ia piatra cu mâinile și o pune pe varul pregătit în groapă, zicând:

Se pune temelia bisericii acesteia întru slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului împărătesc sau al Născătoarei de

Dumnezeu, ori al sfântului căruia se închină biserica), **în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.**

Și luând untdelemn, zice:

Cel Preaînalt a întemeiat biserica Sa; Dumnezeu este în mijlocul ei, și nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-diminează.

Și toarnă untdelemnul pe piatra pusă, zicând:

Binecuvântat și însemnat să fie locul acesta întru locaș de rugăciune, în cinstea și slava lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

După aceea cu tot clerul cântă stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Sculându-se Iacob dimineța și, luând piatra pe care o pusese sieși căpătâi, a ridicat-o și a turnat deasupra ei untdelemn și a zis: Domnul este în locul acesta, iar eu nu am știut; înfricoșător este locul acesta; nu este el altceva decât casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului. Aliluia, aliluia, aliluia.

Știut să fie că, dacă se pune temelia unei biserici de lemn, după ce s-au săvârșit toate cele de mai sus, proestosul ia securea și lovește cu ea de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Se începe lucrarea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului ori al sfântului căruia se închină biserica). Amin.

După aceasta, începe a stropi toată temelia împrejur, mergând de la latura dinspre miazănoapte spre stânga și zicând: **În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.** Iar un preot citește

PSALMUL 86

Temeliile Sionului sunt în munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacob. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Îmi

voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el. Că în Tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Și lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului. Iar proestosul, trecând partea întâi a temeliei din latura dinspre miazănoapte, îndată se întoarce cu fața spre miazănoapte. Și, sfârșindu-se psalmul, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai plăsmuit miazănoaptea și marea și toate, Cel pe Care nu Te poate încăpea cerul și pământul și ai voit a avea Ție Biserică pe pământ, spre lauda cea de-a pururi a Prea-sfântului Tău nume, cu umilință căzând, rugăm atot-bunătatea Ta, binecuvintează temelia acestei biserici și toată zidirea ei și cu puterea Ta întărește-o și ține-o neclintită și nesurpată întru slava Ta, a unuia Dumnezeuului celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași ca și la lovitura întâi, și merge stropind a doua parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

PSALMUL 126

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește. În zadar vă sculați dis-de-dimineată, în zadar vă culcați târziu voi, care mâncați pâinea durerii,

dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Și ajungând la latura dinspre apus, stă cu fața spre apus; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, al Cărui nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Care, cu Pronia Ta cea dumnezeiască, ai ales Ție spre locuință locul acesta, cu umilință Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui și binecuvintează începutul acestei zidiri și o întărește și o întemeiază pe ea și cu bună sporire adu-o la săvârșire. Că Tu ești Cel ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași ca și la lovitura întâi, și merge stropind a treia parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru, am dorit cele bune ție.

Și, mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca singur sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milostivire asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire, spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeuului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă

voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplilor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfântirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi satura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsără puterea lui David; pregătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar întru el va înflori sfîntenia Mea.

Și, ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și stă înaintea crucii înfipite, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, Însuși, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc

Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru, am dorit cele bune ție.

Și, mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca singur sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milostivire asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire, spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeuului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă

voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfînțirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsără puterea lui David; pregătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar întru el va înflori sfîntenia Mea.

Și, ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și stă înaintea crucii înfîpte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, Însuși, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc

Ție ale Tale dintru ale Tale, spre ridicarea bisericii ce se zidește întru slava Ta și întru cinstea și pomenirea (numele praznicului sau al sfântului căruia se închină biserica), dă-le lor mulțimea bunătăților Tale cerești și pământești; iar tuturor, celor ce dau ajutor la ridicarea și săvârșirea acestei biserici, dăruiește-le sănătate trupească și mântuire sufletească; pe lucrători întărește-i, păzindu-i nevătămați de tot răul; iar temelia aceasta păzește-o nesurpată și neclintită; și biserica aceasta adu-o curând la săvârșire, ca în ea neîncetat să Te slăvim și să Te cântăm pe Tine, unul adevăratul Dumnezeu nostru, cu cântări de toată lauda și cu doxologii și cu jertfe fără de sânge. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Proestosul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Iar diaconul zice cu toată umilința: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește. Și toți pleacă genunchii.

Iar proestosul, îngenunchind, citește cu umilință această

Rugăciune

Le lăudăm pe Tine, Doamne, Dumnezeu puterilor, Mântuitorul nostru, că, pentru preamulta Ta bunătate și iubire de oameni, ai ales și ai sfințit locul acesta și l-ai întemeiat prin noi, nevrednicii Tăi robi, ca să se zidească pe el biserică întru slava preasfântului Tău nume. Deci, Te rugăm cu umilință, plecând genunchii trupurilor și ai sufletelor noastre, binevoiește ca, spre slava Ta și mân-

tuirea sufletelor noastre, să se zidească pe locul acesta și jertfelnicul, pentru a se aduce pe el jertfa cea fără de sânge a Preasfântului Trup și a Scumpului Sânge al Hristosului Tău; și, precum biserica, așa și jertfelnicul acesta, care acum a luat început, adu-le curând la săvârșire cu dumnezeiasca Ta putere, ca până la sfârșitul veacului, poporul Tău cel binecredincios, neîncetat și fără nici o împiedicare, să aducă și să săvârșască aici doxologia preasfântului Tău nume și jertfa Ta cea fără de sânge și curățitoare; că toate sunt Ție cu putință și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și, ridicându-se toți, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cântăreții: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul nostru (N))], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să asculte glasul rugăciunii noastre și să binecuvinteze lucrările mâinilor noastre, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru binecredincioșii ctitori și întemeietori (N) ai acestei biserici, ce începe a se ridica întru slava lui Dumnezeu, pentru sporirea cu bună reușită a sfântului lor lucru și pentru sănătatea, mântuirea și iertarea păcatelor lor, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm, ca să trimită la această sfântă lucrare înger păzitor, care să izbăvească și să apere de toată reaua întâmplare și de piedicile vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și pe lucrători să-i întărească, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Și proestosul zice ecfonisul:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi și pe întemeietorii sfintei bisericii acesteia; că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată se face apolisul obișnuit al praznicului; și dând binecuvântare poporului, ierarhul sau protopopul se întoarce la biserică de unde a purces, clerul cântând stihirile praznicului sau altceva ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu. Aceasta se face, dacă a plecat de la biserică; altfel, slujba se termină prin apolis, la locul unde s-a pus temelia bisericii celei noi.

RÂNDUIALA

rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci

pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței

În fața ușilor bisericii, se așază o masă, pe care se află trei sfeșnice cu lumânări, vasul cu aghiasmă mare, busuiocul și Molitfelnicul.

Sfânta Cruce este înfiptă în pământ sau sprijinită de ceva, în apropierea mesei.

Preotul se îmbracă cu epitrahil și sfită și așază pe masă, la locul ei, Sfânta Evanghelie. Primind cădelnița, preotul binecuvintează tămâia și începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Preotul și

cântăreții cântă pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... (în acest timp preotul cădește masa și Sfânta Cruce în cele patru laturi și pe credincioșii care iau parte la acest serviciu divin). Cântărețul continuă: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția ..., și îndată se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul (de 3 ori), Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Slavă..., glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie..., Și acum..., același glas: Ceea ce ești folositoare...

După aceea, diaconul rostește: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește, iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cel ce prin toiagul lui Moise și prin lemnul pe care ai poruncit să fie atârnat șarpele de aramă în pustiu, izbăvind poporul de mușcarea șerpilor, ai închipuit chipul sfintei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care s-a zdrobit puterea diavolului și s-a făcut viu neamul nostru cel mușcat de vicleanul șarpe cel de demult, cu umilință cădem la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată și Te rugăm și cerem: trimite acum cereasca Ta binecuvântare și binecuvintează semnul acesta al Sfintei Cruci și dă-i puterea și tăria lemnului celui binecuvântat, care a fost stropit cu sfântul sânge al Preaiubitului Tău Fiu, ca să fie bisericii acesteia ce s-a zidit în numele (aici se pomenește hramul) acoperământ puternic, tare, apărare, izbăvire de toată reaua întâmplare, bunăcuviință și înfrumusețare și semn înfricoșător pentru vrăjmașii

cei văzuți și nevăzuți; iar pe cei ce vor intra în biserică aceasta și vor privi la această Sfântă Cruce și se vor închina ei la trecerea prin fața bisericii, binecuvintează-i și apără-i cu puterea Sfintei Cruci și păzește-i totdeauna nevătămați de tot răul.

Așa, Doamne, Dumnezeu nostru, pe toți cei ce vor privi, cu credință, la semnul acesta și vor pomeni moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, și se vor ruga Ție cu sânguință, auzi-i cu milostivire și-i miluiește cu iubire de oameni și le dăruiește sănătate cu zile îndelungate și-i învrednicește de împărăția Ta, cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Preotul, luând busuiocul, îl înmoaie în apa sfințită și, stropind cu ea Sfânta Cruce, zice:

Se binecuvintează și se sfințește semnul acesta al cinstitei Cruci, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Cântărețul: Amin (de 3 ori).

Și îndată se cântă Condacul acesta, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruiește-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

După aceea preotul face obișnuitul otpust, pomenind hramul bisericii și numele sfântului din acea zi.

Lucrătorii, luând Sfânta Cruce, o așază la locul ei, deasupra bisericii.

RUGĂCIUNE

la deschiderea bisericii pângărite de păgâni
sau de eretici

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai arătat biserică aceasta locaș al Tău, prin venirea de viață a Făcătorului Tău Duh și prin cinstita ungere ce a sfințit pe proroci și pe apostoli, apoi ai îngăduit, din pricina păcatelor noastre, a fi pângărită [de păgânii, care nu cunosc numele cel mare și prealăudat al slavei Tale, sau: de tulburătorii care au sfâșiat Biserica, prin nesocotirea și defăimarea cinstitelor Evanghelii și a Tradițiilor apostolice, părintești și canonice], Însuți iarăși ne primește, cu ochi îndurători, pe noi, cei ce venim cu credință și mărturisim din inimă păcatele noastre într-o cunoștință și pocăință, voind a-Ți aduce în acest loc jertfe curate și nesângeroase. Curățește-o de întinăciunea ce i s-a făcut și arat-o plină de curățenia de mai înainte, Tu, Cel ce singur ești însăși curăția și sfințenia în ființă și Care singur poți a sfinți pe cei ce-și întorc inima către Tine și a ne curăți deplin de tot cugetul cel viclean, de toată îndoiala și nepriceperea. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înăl-

țăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om sau vreo vită, sau a fătat aceasta

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care, pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită, ai binevoit ca biserica aceasta să se numească locaș al slavei Tale celei neapropiate și necuprinse, fiind sfințită prin lucrarea Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, iar acum, pentru mulțimea păcatelor noastre, ai îngăduit a se întina (și când a murit vreun om să zică așa: din întâmplarea morții neașteptate, ce s-a făcut la acest om zidit după chipul Tău, prin uneltirea diavolului celui de la început ucigător de oameni, iar de a pierit vreo vită, zi așa: cu moartea de vită necuvântătoare, prin uneltirea diavolească; iar de a fătat vită, zi așa: cu fătare de vită necuvântătoare prin uneltire diavolească), Înсуți, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, iarăși primind cererea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, ce se aduce Ție din adevărată credință, curățește biserica aceasta și altarul

din ea, prin venirea Sfântului Tău Duh; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre laudă neschimbată, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre slava și lauda bunătății Tale. Așa, Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfânt și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pe noi, care din toată inima Te căutăm pe Tine, curățește-ne de toată întinăriunea trupului și a duhului, de gânduri îndoielnice și de cugetul cel ispititor. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeșul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai arătat biserica aceasta locaș al Tău, prin venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, într-o cinstită ungere, care a sfințit pe proroci și pe apostoli, și ai îngăduit să intre în Sfântul Altar numai cei sfințiți de Tine; dar această biserică sfințită în numele Tău și în cinstea (numele hramului) ce ajunsese să nu se mai poată săvârși în ea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciu-

nii în care era, a trebuit a se repara prin alți oameni, care nu au asupra lor sfântul dar al preoției. Deci, socotind că, acești oameni nesfințiți umblând prin ea, poate vor fi săvârșit oarecare fapte necuviincioase, care ar aduce vreo întinare sfintei Tale biserici, venim acum cu credință și osârdie la Tine, Care ești adevărata curăție și sfințenie, și cu umilință ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel milostiv și iarăși ne primește pe noi și curățește-o pe ea de întinăciunea ce i s-a întâmplat și o arată plină de curățenia și de sfințenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălța în ea jertfe curate și fără de sânge; căci numai Tu singur poți să sfințești pe cei ce-și întorc inima către Tine, și să ne curățești pe noi în chip desăvârșit de sfatul viclean și de toată nepriceperea și îndoiala. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării noului chivot în care se vor păstra

Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru

Iisus Hristos

Fiind pus noul chivot pe o masă cuviincios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea ușilor împărătești, preotul iese din altar prin ușile împărătești, îmbrăcat în epitrahil și felon, cu cădelnița și, tămâind

cruciș chivotul, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. **A**cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; pregătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar peste el va înflori sfințenia Mea.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai scaun cerul și așternut picioarelor Tale pământul, deși toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea îngerească și omenească nu poate cuprinde și spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei și a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te cuprinde în chip de negrăit în pânțele Fecioarei, și Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat; și, pentru ca să mântuiești pe om, ai dat credincioșilor spre mâncare Trupul și Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii și a vinului; căci, deși ca Dumnezeu ești pretutindenea și toate le împlinești, dar ca Dumnezeu și om în cer de-a dreapta Tatălui șezi, iar pe pământ cu adevărat voiești a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău; pentru aceea acum cu umilință Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră și la vasul acesta, ce s-a făcut întru slava Ta, și trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curățește-l și sfințește ca să fie el vrednic locaș și mormânt nou și păstrător al Sfințelor și de viață făcătoarelor Taine, ale Preasfântului Trup și Scumpului Tău Sânge. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, pleacă urechea Ta și mă auzi, Cel ce din milă și iubire față de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărțit până la sfârșitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeuieștilor Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul, luând apă sfințită, stropește de trei ori cu ea chivotul, zicând:

Se sfințește chivotul acesta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, făcând obișnuitul otpust, ia chivotul cel sfințit și-l duce pe Sfânta Masă și pune în el Dumnezeuieștile Taine.

RÂNDUIALA

binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor
dumnezeiescului Prestol și ale Proscomidarului

Fiind puse îmbrăcămintele și acoperămintele pe o masă așezată înaintea ușilor împărătești, împreună cu un vas cu apă sfințită, iese preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil și felon, și, tămâind cruciș, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adevărit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumusețări, acoperămintele și mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturiei și ale legiuitului Tău jertfelnic, precum atunci pe acelea cu milostivire pri-

mindu-le le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, și acum pe acestea, cu sânguință Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curățești și să le sfințești cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea a păcătosului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului prestol și a jertfelnicului iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului Tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul, plecând capul, citește această

Rugăciune

Leacă, Doamne, urechea Ta și auzi-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; și aceste acoperămintele ce s-au făcut spre trebuința Sfântului Altar și a jertfelnicului Hristosului Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește cu harul Tău cel atotsfințitor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul stropește de trei ori cu aghiasmă acoperămintele, zicând:

Se sfințesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, făcând obișnuitul otpust, le ia preotul însuși și acoperă cu ele Prestolul și Proscomidarul (Jertfelnicul mic).

RÂNDUIALA

sfînțirii vaselor de slujbă: discul, potirul, steluța, lingurița, fiecare în parte

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pâșune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Pregătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Rugăciunea pentru sfințirea discului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule, Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai dat lege lui Moise și rânduieli pentru slujbă și ai poruncit a se face și a se sfinți în templu, spre slava preasfântului Tău nume, vase de aur și argint, spre a se aduce Ție, Adevăratului Dumnezeuului nostru, multe feluri de jertfe care au fost umbră și închipuirea jertfei adevărate și fără de sânge de acum, pe care ai poruncit să o facem noi și să o sfințim, Tu Însuși și acum, iubitorule de oameni Doamne, binecuvintează discul acesta și îl sfințește cu puterea, cu lucrarea și harul Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, ca să se aducă Ție pe el jertfa cea adevărată, vie, fără de sânge și curățitoare, Preacuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, Care pentru noi și pentru a noastră mântuire, o dată, S-a adus pe Sine pe Cruce, ca pe un jertfelnic, jertfă bineprimită Ție, Dumnezeuului și Părintelui. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea potirului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm și cu smerenie cerem: trimite harul Preasfântului, a toate-sfințitorului și de viață-Făcătorului Tău Duh peste potirul acesta și îl binecuvintează și îl curățește și îl sfințește pe el, precum ai binecuvântat și ai sfințit paharul preotului Tău, Melchisedec și paharul sfinților Tăi apostoli la Cina Hristosului Tău; și îl fă să fie vrednic de jertfelnicul Tău, ca să se aducă în el Ție, Dumnezeuului și Părintelui celui milostiv, jertfă fără de sânge, Trupul și Sângele Unuia-Născut Fiului Tău, al Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care Ție și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul, plecându-și capul, zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, caută acum spre rugăciunea mea, a nevrednicului robului Tău, și trimite bogăția binecuvântării Tale spre vasele acestea și le sfințește pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt, prin stropirea cu această apă sfințită, ca să fie vrednice a cuprinde Preasfântul Trup și Cinstul

Sânge al Hristosului Tău. Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și stropește de trei ori vasele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea steluței

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai născut din Fecioară în peșteră și pe magi prin stea către închinăciunea Ta i-ai povățuit, Te rugăm acum cu smerenie, trimite binecuvântarea Ta cea cerească spre steluța aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre slujirea Sfintelor Tale Taine și spre pomenirea și slava dumnezeiescului Tău Trup cel născut din Fecioară. Că Tu ești Cel ce toate le binecuvintezi și le sfințești, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată stropește de trei ori steluța cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește steluța aceasta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea linguriței

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeu Atotțiitorule, Cel ce, prin cărbunele cel luat cu cleștele de unul din serafimi, ai curățit buzele prorocului prin atingere și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, caută acum cu milostivire spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău, Care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor. Că Tu ești izvorul sfințirii și dăătorul tuturor bunătăților, și Ție slavă și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și stropește de trei ori lingurița cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Se cade a ști că: ori de câte ori vasele acestea se vor înnoi sau se vor curăți cu mână nesfințită, de atâtea ori cu binecuvântare și sfințire, așa cum s-a arătat mai înainte, se cuvine a le sfinți; iar într-alt chip de vei face, de moarte vei greși, ca un batjocoritor al Tainelor lui Hristos.

Rugăciunea sfințirii acoperămintelor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeu Atotțiitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și îmbraci cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Te rugăm cu smerenie, caută acum spre smerita noastră rugăciune și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperământul (acoperămintele) acesta și-l binecuvintează și-l sfințește ca să fie vrednic pentru acoperirea Sfintelor și dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, cu Care binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și stropește de trei ori acoperămintele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește (sfințesc) acoperământul (acoperămintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA

sfînțirii altor obiecte pentru cult, precum cădelnița,
cătuia, vasul pentru anafură, copia, vasele
pentru vin și apă

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat și, în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde răunchii mei și inima mea. Că mila Ta este înaintea ochilor mei și bine mi-a plăcut adevărul Tău. Nu am șezut în adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi șede. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu vărsătorii de sânge viața mea, întru ale căror mâini sunt fărădelegi, și dreapta căroră e plină de daruri. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește, că piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

După aceea: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeule. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește. Iar preotul citește această:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, Care, prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ne-ai spus că toată zidirea Ta este bună și nimic nu este de lepădat din cele sfînite prin cuvântul Tău cel dumnezeiesc și prin rugăciuni, Ție ne rugăm, caută acum cu milostivire și spre smerita noastră rugăciune și spre vasul acesta, pe care l-a făcut robul Tău (N) pentru slava preasfântului Tău nume și pentru slujirea sfântului Tău jertfelnic; binecuvintează-l și-l sfîntește și, spre slujba sfântului Tău altar, vrednic îl arată, prin milostivirea binecuvântării Tale celei cerești și prin rugăciunea noastră, a nevrednicilor Tăi robi slujitori; și celor ce au făcut aceasta le dăruiește, prin harul Tău cel ceresc, har și iertare păcatelor și fă-i părtași împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Și preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, cu smerenie ne rugăm, caută spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta peste vasul acesta și prin stropirea cu această apă sfînită, binecuvintează-l și-l

sfintește ca să fie vrednic slujbei sfântului altar. Că Tu ești sfintirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul stropește de trei ori obiectul cu aghiasmă, zicând:

Se sfintește (numește vasul) acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA

sfintirii noilor veșminte: stiharul, epitrahilul, felonul, mânecutele și orarul diaconesc

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Citețul: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 132

Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună! Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munții Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața, până în veac.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Cel ce din început lucrezi toate cele de folos neamului omenesc și ai voit a se face biserici de mână omenească în numele Tău și pe acestea spre slava Tale-ai sfințit și le-ai numit loc al sălășluirii Tale, și ai poruncit robului Tău Moise să facă veșminte arhieresti și preotești și alte feluri de podoabe spre bunăcuviința și frumusețea sfântului Tău altar, auzi cu milostivire rugăciunea noastră, și veșmintele acestea (numește veșmintele ce se sfințesc), care s-au făcut în cinstea și preaslăvirea preasfântului Tău nume și spre podoaba și bunăcuviința slujitorilor sfântului Tău altar și al Sfintelor Tale Taine, binecuvintează-le, curățește-le și le sfintește prin mine smeritul și nevrednicul Tău rob, ca vrednice să se arate la slujirea Sfintelor Tale Taine, și la toată preaslăvirea Preasfântului Tău nume, și să fie preoților ce vor sluji cu ele spre izbăvire și acoperământ de toată uneltirea și sminteala vrăjmașului, spre a Ta bună plăcere și spre câștigarea harului și milostivirii Tale. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, și cu Preasfântul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Și preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeu Atotțiitorule, Dătătorul tuturor bunătăților, Izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre veșmintele acestea, ca să fie spre înțarmarea, spre podoaba și bunăcuviința preoților Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântate și sfințite le arată, iar pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine fă-i vrednici și totdeauna bineplăcuți Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și îndată stropește de trei ori veșmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește (sfințesc) veșmântul (veșmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul mic.

RÂNDUIALA

sfînțirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos
și ale Praznicelor Împărătești

Preotul, cădind cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana: Amin. Rugăciunile începătoare, Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților. Căci cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemana cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeu puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere. Să se întărească mâna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău. Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feței Tale vor merge, și în numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvrea Ta se va înălța puterea noastră.

Și preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeule Atotțiitorule, Dătătorul tuturor bunătăților, Izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre veșmintele acestea, ca să fie spre înțarmarea, spre podoaba și bunăcuviința preoților Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântate și sfințite le arată, iar pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine fă-i vrednici și totdeauna bineplăcuți Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și îndată stropește de trei ori veșmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește (sfințesc) veșmântul (veșmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul mic.

RÂNDUIALA

sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos
și ale Praznicelor Împărătești

Preotul, cădind cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru...
Strana: Amin. Rugăciunile începătoare, Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților. Căci cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeuul puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere. Să se întărească mâna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău. Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feței Tale vor merge, și în numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvrea Ta se va înălța puterea noastră.

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cel ce, voind să scapi pe poporul Tău, pe Israel, din înșelăciunea slujirii idolești și să-l ai pururea neabătut în cunoașterea și slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu îngrozire l-ai oprit să nu-și facă lui chip și asemănare potrivnică Ție, adevăratului Dumnezeu, la care să se închine și să slujească ca lui Dumnezeu; și iarăși ai poruncit prin Moise să se pună în cortul Legii Tale celei dintâi, asemănări și chipuri, adică, doi heruvimi de aur pe chivotul mărturiei și doi la colțurile curățitorului, iar pe catapeteasmă, mulțime de heruvimi cusuți, prin care să se slăvească nu numele dumnezeilor celor mincinoși și străini, ci numele cel de mare cuvință și preasfânt al Tău, Unul adevăratul Dumnezeu; apoi prin Solomon ai pus în altar doi heruvimi de lemn de chiparos ferecați cu aur; și ai poruncit ca chivotul în care erau tablele cele de piatră, năstrapa de aur și toiagul lui Aaron, care arătau petrecerea Ta acolo cu oamenii și pomenirea slăvitelor Tale minuni și binefaceri să se cinstească cu frică, cu cutremur și cu închinăciune cuvenită lui Dumnezeu și să se facă tămâieri și rugăciuni înaintea lor; iar cinstea aceea ai primit-o cu îndurare, ca și cum ar fi fost adusă Ție Înсуți; iar la plinirea vremii ai trimis

pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara Maria, Care, luând chip de rob și asemenea oamenilor făcându-Se, a zugrăvit icoana cea nefăcută de mână a preacuratului Său chip, punând mahrama pe sfânta Sa față și a trimis-o lui Avgar, domnul Edesei, și prin ea l-a vindecat de neputința lui; și tuturor, care se apropiau de ea cu credință și i se închinau, le da, prin minuni, nenumărate vindecări și multe faceri de bine. Și noi, dar, o, bunule Stăpâne, Atotțiitorule, această icoană a preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor slăvite și a binefacerilor arătate neamului omnesc prin venirea Sa ca om pe pământ, am pus-o cu cinste înaintea slavei Tale, nu îndumnezeind-o, ci știind că cinstea icoanei se suie la cel zugrăvit pe ea. Și, căzând, cu sânguință ne rugăm: caută cu îndurare spre noi și spre icoana aceasta și, pentru întruparea și arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a Căruia pomenire am zugrăvit-o, trimite asupra ei binecuvântarea Ta cea cerească și harul Preasfântului Duh și binecuvintează-o și sfințește-o și dă-i ei putere tămăduitoare și de toate meșteșugirile diavolești izgonitoare. Uplete-o de binecuvântarea și puterea sfântului chip cel nefăcut de mână, pe care cu îndestulare le-a câștigat, prin atingerea de preasfânta și preacurata față a iubitului Tău Fiu; ca prin ea să se lucreze puteri și minuni pentru întărirea dreptei credințe și pentru mântuirea credinciosului Tău

popor; ca toți, care înaintea ei ne vom închina Ție, Celui întru toate puternic, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, și cu credință Te vom chema și ne vom ruga, auziți să fim și mila iubirii Tale de oameni să aflăm și har să câștigăm, că Tu ești sfîntirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Preotul citește această

Rugăciune

La aminte, Doamne, Dumnezeu meu, din sfântul locaș și de pe tronul slavei împărăției Tale, și cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea sfântă spre icoana aceasta; și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-o și sfințește-o pe ea; dă-i ei putere de tămăduire a toată durerea și neputința; fă-o izgonitoare de toate uneltirile diavolești pentru toți care cu credință către ea vor alergera și înaintea ei Ție se vor închina și se vor ruga; și pururea auzită și bineprimită fie rugăciunea lor. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și preotul, stropind de trei ori icoana cu apă sfințită, zice:

Se sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După aceea, cădind icoana și închinându-i-se, cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeu, că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Chipul Tău cel dumnezeiesc pe icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeu, nașterea Ta cea din Fecioară luminat o cunoaștem, și minunile Tale cele negrăite și răstignirea Ta cea de bunăvoie pomenind, le propovăduim; cu acestea demonii se gonesc și cei rău-credincioși în necazuri cu frică se tânguiesc, ca niște împreună-părtași cu ei.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de trei ori), Părinte binecuvintează. Și îndată preotul face otpustul acesta:

Cel ce cu negrăită purtare de grijă, mai înainte de Pătîmirea Sa cea de bunăvoie, a voit a închipui pe mahramă chipul cel nefăcut de mână al feței Sale celei dumnezeiești și omenesti, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin. Preotul: Pentru rugăciunile...

RÂNDUIALA sfînțirii icoanelor Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Preotul face începutul precum s-a arătat mai sus la binecuvântarea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 44

Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcu, propășește și împărățește, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt, puternice, în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate, toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărâdelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeu Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi. Smirna și aloea îmbălsămează veșmintele Tale; din palate de fildeș cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta; șezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și preaînfrumusețată. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău. Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feței tale se vor ruga mai-marii poporului. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur și preaînfrumusețată. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în

urma ei, prietenele ei se vor aduce Ție. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în palatul Împăratului. În locul părinților tăi s-au născut ție fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-vor numele tău în tot neamul; pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai voit ca Fiul și Cuvântul Tău cel împreună veșnic și de o ființă să Se întrupeze din Preacurata și Pururea Fecioara Maria, și, prin preacurată nașterea Lui din ea, făcând-o Născătoare de Dumnezeu, ai făcut-o mijlocitoare, rugătoare și ajutătoare tuturor credincioșilor, caută acum asupra noastră, care cu umilință Te rugăm și care o numim și o credem a fi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu și cu credință o chemăm în rugăciunea cea către Tine. Prin rugăciunile ei fă să fie auzite cererile și rugăciunile noastre și trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra icoanei acesteia, pe care robii Tăi au făcut-o în cinstea și pomenirea ei. Binecuvintează-o cu binecuvântarea Ta cea cerească și-i dă ei puterea și tăria facerii de minuni. Fă-o vindecătoare și izvor de tămăduiri tuturor celor ce în dureri se vor pleca în fața ei și vor cere de la Tine ajutor prin Născătoarea de Dumnezeu. Și pe toți, care înaintea acestei icoane vor cinsti

după vrednicie pe preabinecuvântata Fecioară și Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, preaiubitul Tău Fiu, și ca pe o mijlocitoare a neamului creștinesc o vor chema în rugăciunea către Tine și în ajutor la nevoile și necazurile lor, învrednicește-i să dobândească izbăvire, apărare și grabnic ajutor. Dă-le lor cu milostivire iertare de greșeli, și degrab să primească harul cerut de la Tine și să afle mila dorită de la iubirea Ta de oameni și părtași împărăției să fie cu îndurările Celui ce S-a născut dintru ea cu trupul, ale Unuia-Născut Fiului Tău, Dumnezeuului celui întrupat și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeu, Părinte Atotțiitorule, Care ai voit a alege din tot neamul omenesc pe Preacurata porumbiță și nepătata mielușea, pe Pururea Fecioara Maria, ca să fie maică Unuia-Născut Fiului Tău, și ai sfântit-o spre sălaș Lui, prin venirea Preasfântului Duh, și ai făcut-o mai slăvită și mai cinstită decât heruvimii și serafimii și rugătoare pentru neamul omenesc, prin rugăciunile și mijlocirea ei binecuvintează și sfînțește cu harul Tău,

prin stropirea cu această apă sfântită, icoana aceasta, alcătuită în cinstea și pomenirea ei și pentru slava Celui născut dintr-însa, a Fiului Tău cel Unul-Născut și de o ființă, și pentru a Ta, Părintele Lui cel fără de început, și a Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh. Arat-o tuturor, care cu credință se vor ruga înaintea ei, vindecătoare de neputințele cele sufletești și trupești și liberare și acoperământ puternic de toate bântuielele vrăjmașilor; și fă să fie rugăciunile lor bineprimite la Tine. Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, Cel născut cu trupul dintru ea, ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfînțește icoana aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfântită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată se cântă troparele acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul 1:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necazuri, ci ne izbăvește din nevoi, una curată și binecuvântată.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glasul 1:

De la sfântă icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, tămăduiri și vindecări se dau cu îmbelșugare tuturor celor ce se grăbesc la ea cu credință și cheamă din inimă apărarea ta. Pentru aceea cercetează și neputința mea, Fecioară, și cu milostivire vindecă-mi rănila cele sufletești și trupești.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Curată Fecioară, celor care cinstesc cu dragoste sfântă icoana ta și cu glas te mărturisesc adevărată Maică a lui Dumnezeu și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și mijlocitoare tare, depărtând de la ei tot răul, ca una care toate le porți.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat... Și, sărutând icoana, preotul face sfârșitul obișnuit.

Se cade a ști că: dacă icoana va fi din praznicele Născătoarei de Dumnezeu, după sfintirea ei, mai întâi se cântă troparul și condacul praznicului, și apoi troparele arătate mai sus.

RÂNDUIALA

sfintirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți

Preotul face începutul, precum s-a arătat la sfintirea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 138

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut. Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

Că încă nu este cuvânt pe limba mea, și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta. Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge. Unde mă voi duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogori în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață, și de mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. Și am zis: Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecul maicii mele. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai auzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor. Și-i voi număra pe ei și mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeule! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine! Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mâhnit? Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu Atotțiitorule, Dumnezeu părinților noștri, Care de demult în Legea Veche ai poruncit să se facă în Cortul mărturiei asemănare de heruvimi din lemn și din aur și de lucru cusut; Care și acum chipurile și asemănările sfinților plăcuți Ție nu le lepezi, ci le primești, pentru ca robii Tăi credincioși, privind la ele, să Te preaslăvească pe Tine, Care i-ai preamărit, și să se nevoiască a fi următori vieții și faptelor prin care aceia s-au învrednicit a dobândi harul Tău și împărția Ta, Ție ne rugăm, caută și acum la această icoană (sau: la icoanele acestea) care s-a închipuit și s-a zugrăvit în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: a sfinților Tăi) (N), și, cu binecuvântarea Ta cea cerească, binecuvintează-o și sfințește-o. Și tuturor celor ce o vor cinsti, se vor închina și se vor ruga Ție înaintea ei și vor chema în rugăciunea către Tine pe Sfântul (N), să le fii ascultător, milostiv și dătător darnic de tot binele, mântuindu-i de toată supărarea și nevoia și de toate durerile sufletești și trupești, învrednicindu-i harului și milei ce vor dori de la Tine, pentru rugăciunile sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne. Preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta, iar prin neascultarea celui întâi-zidit făcându-se stricăcios, l-ai înnoit prin întruparea Hristosului Tău, Cel ce a luat chip de rob și cu asemănarea S-a făcut ca un om, și l-ai adus în întâia vrednicie între sfinții Tăi, a căror închipuire cu evlavie cinstind, cinstim pe sfinții Tăi care sunt chipul și asemănarea Ta; iar pe ei cinstindu-i, pe Tine Te cinstim și Te slăvim ca pe chipul cel dintâi. Pentru aceea Te rugăm, trimite harul Tău și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) pentru slava Ta și în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Și pe toți, care vor cinsti acest chip și vor aduce Ție rugăciunile lor înaintea lui, binecuvintează-i și-i învrednicește cu milostivire a afla har înaintea Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată citește sau cântă troparul și condacul sfântului sau sfinților ale cărora sunt chipurile, și, sărutând icoana cu cinste, face obșnuitul sfârșit, pomenind și pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA

sfînțirii uneia sau mai multor icoane cu felurite chipuri

Preotul dă binecuvântarea mică, apoi, după rugăciunile începătoare, se zice Veniți să ne închinăm..., apoi se citește

PSALMUL 15

Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit. Zis-am Domnului: Domnul meu ești Tu, că bunătățile mele nu-ți trebuie. Prin sfinții care sunt pe pământul Lui minunată a făcut Domnul toată voia întru ei. Înmulțitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești Cel care îmi așezi mie iarăși moștenirea mea. Sorții mi-au căzut între cei puternici, că moștenirea mea este puternică. Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înțeleptit; la aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin. Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu va sălăslui întru nădejde. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea. Cunoscute mi-ai făcut căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta, și la dreapta Ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Care la plinirea vremii ai trimis pe Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din pururea-Fecioara Maria, ca, luând chip de rob și asemenea oamenilor făcându-se, să ne mântuiască din robia celui viclean, Însuși Stăpâne, caută spre icoanele acestea, care s-au zugrăvit întru cinstea mântuitoarei Întrupări, a minunilor și a binefacerilor Unuia-Născut Fiului Tău, pe care ni le vestește în cuvinte Sfânta Evanghelie, că nu numai prin citire am socotit să ni le amintim, dar și la înfățișarea lor privind, credem că mai deplin le vom înțelege și cu mulțumire le vom cinsti. Asemenea, caută și spre icoanele Preacuratei Fecioare, Născătoarea de Dumnezeu, ale puterilor cerești și ale tuturor Sfinților Tăi și, cu milostivire, binecuvintează-le, iar pe cei ce se vor ruga ție înaintea lor, sau vor chema spre rugăciune pe Sfinții Tăi, cerând de la Tine dumnezeiască milă, iar de la dâșii ajutor, sprijin și mijlocire ca de la niște casnici și prieteni ai Tăi, auzi-i și le împlinește toate bunele dorințe, făcându-i, ca un bun, moștenitori Împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut

Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Atotțiitorule, Împărate al nostru, Tatăl Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care ai rânduit prin robul Tău Moise să se facă în cortul cel sfânt chipuri de heruvimi, și acum Te rugăm să trimiți harul Sfântului Tău Duh peste icoana aceasta, ca se se facă celor ce se vor ruga Ție înaintea ei, spre împlinirea cererilor. Cu harul, cu milostivirea și cu dragostea Unuia-Născut Fiului Tău, Iubitorul de oameni, Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul Duh în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zice, stropind de trei ori icoanele cu aghiasmă:

Se sfîntesc icoanele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfîntită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată citește sau cântă troparul și condacul sfântului sau sfinților ale căroră sunt chipurile, și, sărutând icoana cu cinste, face obișnuitul sfârșit, pomenind și pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA sfînțirii icoanei Preasfîntei Treimi

Preotul dă binecuvîntarea mică, apoi, după rugăciunile începătoare, se zice Veniți să ne închinăm..., apoi se citește

PSALMUL 66

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvîntează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește. Ca să cunoaștem pe pămînt calea Ta, în toate neamurile mîntuirea Ta. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe tine popoarele toate. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pămînt le vei povățui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pămîntul și-a dat rodul său. Binecuvîntează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvîntează-ne pe noi Dumnezeule și să se teamă de Tine toate marginile pămîntului.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Cel slăvit în Sfînta Treime, pe Care nici mintea nu Te poate cuprinde, nici cuvîntul nu Te poate spune, pe Care nimeni dintre oameni niciodată nu Te-a văzut, numai precum din Sfintele Scripturi și din învățăturile de Dumnezeu grăitorilor apostoli am învățat, așa credem și așa Te mărturisim pe Tine, Dumnezeu Tatăl Cel fără de început și pe Fiul Tău Cel de o ființă și pe Duhul Cel de un scaun și de o fire; și, precum Scriptura cea

veche ne istorisește nouă arătarea Ta în chipul celor trei îngeri ce a fost preaslăvitului patriarh Avraam, iar în Legea harului Tatăl prin glas, Fiul cu trupul în Iordan, iar Duhul Sfânt în chip de porumbel s-au arătat; și iarăși, Fiul care cu trupul S-a înălțat la cer și de-a dreapta lui Dumnezeu șade, pe Duhul Cel mângâietor L-a trimis peste apostoli în chipul limbilor de foc, și în Tabor s-au arătat: Tatăl prin glas, Duhul Sfânt în nor, iar Fiul într-o lumină preastrălucită înaintea celor trei ucenici, așa pentru aducerea aminte cea de-a pururea de Tine, unul slăvitului Dumnezeu, nu numai cu gura Te mărturisim, ci și chipul îl zugrăvim nu ca să-l facem pe acesta Dumnezeu, ci ca spre el căutând cu ochii cei trupești, să privim cu ochii gândului spre Tine Dumnezeul nostru și cinstind acest chip, pe Tine ziditorul, răscumpărătorul și sfințitorul nostru să te slăvim și să pomenim nenumăratele Tale binefaceri; că cinstea chipului se înalță la cel înfățișat. Deci punând acum înaintea slavei Tale icoana aceasta, cu gând binecredincios cerem și ne rugăm bunătății Tale: Caută cu milostivire spre icoana aceasta și trimite peste ea cereasca ta binecuvântare și binecuvintează-o în numele Tău cel întreit sfânt și o sfințește, pentru ca cei ce o vor cinsti cu evlavie și se vor închina Ție înaintea ei cu smerenie și cu credință se vor ruga, să afle mila Ta și să primească harul Tău, să fie izbăviți de nevoi și de necazuri, să primească iertarea de

greșeli și să se învrednicească cereștii împărății. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea Ta de oameni: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, a Căroră este slava acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Dumnezeule, Cel slăvit și închinat în Sfânta Treime, auzi acum rugăciunea noastră și trimite din cer dumnezeiasca Ta binecuvântare și prin stropirea cu această apă sfințită sfințește icoana aceasta ce s-a zugrăvit într-o slava Ta și spre mântuirea poporului Tău. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zice, stropind de trei ori icoana cu aghiasmă:

Se sfințește icoana acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată citește sau cântă stihira, glasul al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Ființă, o

Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl porcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

Preotul sărutând icoana cu cinste, face obișnuitul otpust.

Această rânduială se poate folosi și pentru sfîntirea icoanelor: Botezului Domnului, a Schimbării la Față și a Pogorării Sfântului Duh.

RÂNDUIALA sfîntirii clopotului

Se atărnă clopotul în așa fel ca să poată fi stropit și pe dinafară și pe dinăuntru, mai înainte de a fi pus în clopotniță, pentru a-l binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă slujește arhiereul, se îmbracă cu toate veșmintele arhieresti sau numai cu mantia, cu epitrahilul, cu omoforul și camilafca; iar dacă slujește numai preotul, se îmbracă cu epitrahilul și cu sfită; apoi iese din biserică și vine la clopot și acolo fiind pregătită apa sfîntită pe o masă acoperită cuviincios, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Împărate cerească... (se cântă pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Strana: Amin. Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori).

PSALMUL 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a

pus și nu o vor trece. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ, balaurii și toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate animalele, târătoarele și păsările cele zburătoare; împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Se va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuviosilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Apoi PSALMUL 150

Lăudați pe Dumnezeu întru sfînții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și în organe. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

După aceea: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia aceasta: Cu pace, Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape... și îndată adaugă acestea:

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta întru slava numelui Său, cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea lui dar, ca toți, care vor auzi sunetul lui, ziua sau noaptea, să se deștepte spre slava sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin glasul sunetului lui, să se potolească, să se liniștească și să înceteze toate vânturile cele rele și furtunile, fulgerele, trăsnetele și toate cețurile cele stricătoare și văzduhurile cele vătămătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea, viclenia și asuprirea vrăjmașilor celor nevăzuți de la toți credincioșii Săi care vor auzi glasul sunetului lui și să-i îndemne la plinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

PSALMUL 28

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeu slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului. El face să sară Libanul ca un vițel; iar Ermonul, ca un pui de gazelă. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul și va cutremura Domnul pustiul Cadeșului. Glasul Domnului dezleagă pânțele cerboaielor. Glasul Domnului despoaie cedrii și va descoperi dumbrăvile și în locașul Lui, fiecare va spune: Slavă! Domnul va împărăți peste potop și va ședea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care voinde a fi totdeauna slăvit și închinat de toți credincioșii Tăi, în Legea Veche ai poruncit robului Tău, legiuitorului Moise, să facă trâmbițe de argint, iar fiilor lui Aaron, preoților, să trâmbițeze cu ele când vor jertfi Ție, ca poporul Tău, auzind glasul trâmbiței, să fie gata a se închina Ție și să se adune ca să-Ți aducă jertfe; și, la războaie fiind chemați de glasul acelor trâmbițe, să se întrarmeze tare spre biruirea vrăjmașilor; și acum, Stăpâne Preasfinte, cu umilință Te rugăm, caută cu îndurare la rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi, și binecuvintează cu sfântă binecuvântarea Ta cea cerească și, cu harul Atotsfințitorului Tău Duh, sfințește clopotul acesta, care s-a făcut spre slujba Sfintei Tale Biserici și spre slava celui de mare cuviință și întru tot sfânt numele Tău. Varsă în el puterea darului Tău, ca, auzind credincioșii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în evlavie și în credință și bărbătește să se împotrivescă tuturor asupririlor diavolești și, prin rugăciuni neîncetate și slavă aducând Ție, Adevăratului Dumnezeu, să le biruiască și la biserică spre rugăciunea și slava sfântului Tău nume, ziua și noaptea, cu grăbire să alerge. Și, prin glasul lui, să se domolească, să se liniștească și să înceteze furtunile, vânturile și grindinile, viforul și tunetele cele înfri-

coșătoare, fulgerele și văzduhurile cele vătămătoare. Căci Tu, Doamne, Dumnezeuul nostru, nu numai prin faptele Tale cele cu minte și însuflețite faci toate cele preaslăvite și minunate, câte le voiești spre slava Ta și spre mântuirea și folosul credincioșilor Tăi, ci și prin cele neînsuflețite, precum prin toiagul lui Moise și prin șarpele cel de aramă în pustiu; căci toate sunt cu putință la Tine și nimic nu-Ți este cu neputință, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Cântărețul: Ție, Doamne. Și, plecând capetele toți credincioșii, preotul citește în taină această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Cel ce prin glasul de trâmbiță cel de șapte ori al preoților, care mergeau înaintea chivotului mărturie, ai făcut să cadă și să se sfărâme zidurile cele tari ale Ierihonului și ai dat toate cele din cetate în mâinile poporului Tău, Tu, și acum, umple clopotul acesta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca, glasul sunetului lui auzindu-l puterile cele potrivnice ale văzduhului, să se depărteze de la curțile credincioșilor Tăi și toate săgețile lor cele aprinse, pornite asupra noastră, să se stingă; asemenea, trăsnetul fulgerelor, căderea grindinii și toată tulburarea cea vătămătoare a văzduhului fiind alungate și gonite de dreapta Ta cea atotputernică și tare, să se domolească, să se liniștească și să se depărteze; căci Tu

prin mijlocitori lucrezi toate întru slava Ta, spre folosul și mântuirea noastră. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Părintelui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și preotul, luând aghiasmă, stropește clopotul de trei ori din patru părți pe din afară și pe dinăuntru, mergând împrejur și zicând:

Se binecuvintează și se sfințește clopotul acesta prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi, luând cădelnița, tămâiază clopotul din patru părți. Pe când săvârșește el aceasta, cântărețul citește

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul! Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu: Doamne, nu zăbovi.

După aceasta, diaconul zice: Înțelepciune, iar cântărețul: De la Numeri, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Și se citește

P A R E M I A

(Numerii 10, 1-10)

În vremea aceea, a grăit Domnul cu Moise, și a zis: Fă-ți două trâmbițe de argint; din ciocan să le faci, ca să fie pentru chemarea obștii și pentru plecarea taberei. Când se va trâmbița din ele, se va aduna toată obștea la ușa Cortului adunării. Când se va trâmbița numai din una, se vor aduna la tine toate căpeteniile cele mai mari ale lui Israel. Când veți însoți sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre răsărit. Când veți însoți a doua oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazăzi. Când veți însoți a treia oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre mare. Când veți însoți a patra oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazănoapte. Să însoțiți sunetele cu strigăte numai pentru plecare. Iar când chemați adunarea, să sunați, dar să nu însoțiți sunetele cu strigăte. Din trâmbițe vor suna preoții, fiii lui Aaron; aceasta-i pentru voi lege veșnică din neam în neam. Când veți merge la război, în pământul vostru, împotriva vrăjmașilor care năvălesc asupra voastră, însoțiți sunetele de trâmbiță cu strigăte și veți fi pomeniți înaintea Domnului Dumnezeuului vostru și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri. În ziua voastră de bucurie, la sărbătorile voastre și la lunile noi ale voastre, să trâmbițați din trâmbițe la arderile de tot ale voastre și la jertfele voastre de împăcare, și prin aceasta veți fi pomeniți înaintea Dumnezeuului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Apoi se cântă sau se citesc stihirile acestea:

Glasul al 2-lea:

Când, pentru mânia Ta cea pornită asupra noastră din pricina păcatelor noastre, pământul și celelalte stihii se tul-

bură și se învăluiesc, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pe al trâmbițelor celor de argint ale lui Moise, să cauți cu ochiul Tău cel milosârd și să nu ne cerți pe noi cu urgia Ta, ci, milostivindu-Te, să ne cruți, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoșătoare, ca un milostiv.

Glasul 1:

Cel ce clatini temeliile pământului, Dumnezeuule, și singur miști adâncul mării, ca Unul ce ești ziditorul a toate, izbăvește-ne de certarea Ta cea dreaptă, depărtând cu glasul semnului acestuia furtunile și vânturile, tunetele și fulgerele cele silnice, și fă-ne totdeauna treji și grabnici spre slăvirea Ta și spre împlinirea sfintelor Tale porunci, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce odată la început toate le-ai zidit fără mijlocire, iar acum toate le faci prin mijlocire, depărtează prin glasul acestui sfințit clopot toată nepurtarea de grijă și lenea din inimile credincioșilor Tăi și înrădăcinează în ei cu evlavie frica Ta; și cu puterea Ta fă-i sânguitori la rugăciune și grabnici la toată fapta bună, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi, ca un mult-Milostiv.

Iar arhiereul sau preotul face obișnuitul otpust.

RÂNDUIALA

sfintirii crucii și a troiței celei noi

Fiind așezată o masă acoperită după cuviință înaintea sfintelor uși împărătești, preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și, cădind cruciș cinstita cruce, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori) și

PSALMUL 98

Domnul împărătește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob Tu ai făcut. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este! Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei; căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne, miluiește (de 3 ori).

Și troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viață, și sfințește crucea aceasta; și arat-o pe ea la tot poporul să-i fie ajutor și întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Și preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul slavei, Părinte Atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Care, prin pomul vieții cel din mijlocul Raiului, ai închipuit mai înainte Crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și, în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel atotviclean pe strămoșii noștri și cu ei pe tot neamul omenesc i-a izgonit din Rai și la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul Crucii

purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viața lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfîntire și acoperământ tare, și credinței întărire, și izbăvire de toate cursele diavolești, și nădejde tare de mântuire și neînfruntată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea, noi, robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multă mila Ta, mulțumitori fiind, cinste și mulțumire și smerită închinăciune aducem slavei Tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu milostivire spre acest semn al Crucii, pe care credincioșii Tăi robi, din osârdie și din credința cea tare și din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos și a răscumpărării și a mântuirii noastre. Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cerească; binecuvintează-o și o sfîntește pe ea, și umple-o de puterea și binecuvântarea lemnului aceluia, pe care a fost pironit Preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a călcat și noi, pământenii, eliberare am dobândit și vieții ne-am învrednicit.

Așa Te rugăm pe Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfintele Pătimiri și pentru vărsarea Sfântului Sânge și moartea cea făcătoare de viață a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl Cel fără de început, și al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pe lemnul Crucii le-a suferit; și

prin acelea lemnul Crucii, care era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău și celor ce greșeau, l-a arătat a fi binecuvântat, sfânt, de viață dătător și izbăvitor celor ce greșesc, pe care și cu rugăciune Ție îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău Duh peste acest semn al Crucii și-l binecuvintează, îl sfîntește și-i dă lui ca să fie semn înfricoșător și tare asupra tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, spre izgonirea și înfrângerea tuturor curselor ispitelor și asupririlor diavolești. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, credinței întărire, nădejdi sprijinire, la războaie biruință și sporire în toate faptele cele bune; și tuturor celor ce se vor închina Ție înaintea acestui semn și rugăciuni vor aduce, să le fii milostiv ascultător și îndurat împlinitor al tuturor cererilor celor către mântuire. Și precum prin cruce lumea ai izbăvit de osândirea păcatului, așa pe robii Tăi, care cu credință, din suflet, aduc Ție acest semn al Crucii, cu puterea Crucii iubitului Tău Fiu, pururea biruitor asupra păcatului arată-i a fi, și le dăruiește lor toate bunătățile Tale cele pământești și cerești; și, prin Cruce, totdeauna spre bine pe toți credincioșii povățuind, du-i la primirea cununilor cerești, că Tu ești Izvorul sfîntirii și dătător bogat de toate bunătățile și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește cu aghiasmă crucea, zicând:

Se sfințește această Cruce cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată, luând cădelnița și stând cu bună cucernicie înaintea chipului Sfintei Cruci, o cădește cruciș, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și sfințita Cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita Cruce.

Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci pomul în Rai a odrăslit moartea, iar acesta viață a înflorit, având pironit pe el pe Domnul cel fără de păcat, de la Care toate limbile luând nestrăciunea, strigăm: Cel ce prin Cruce moartea ai stricat și pe noi din înșelăciunea și chinuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, slavă Ție.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de trei ori), Părinte binecuvintează. Preotul face otpustul următor:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Strana: Amin.

RÂNDUIALA

sfințirii crucii pectorale și a cruciulițelor

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Strana cântă troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Și preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai binevoit a Te pironi pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră și pe acela l-ai sfințit cu preacinstitul Tău sânge și cu Crucea Ta ai răscum-părat lumea din robia vrăjmașului, și zapisul cel de demult l-ai rupt și neamul omenesc de sub stăpânirea diavolului l-ai izbăvit, Ție acum cu smerenie ne rugăm: Caută cu milostivire spre acest semn al Crucii și trimite harul Tău cel dumnezeiesc și-i dă lui putere și tărie ca tot cel ce îl va purta spre pomenirea mântuitoarelor Tale Pătimiri și a morții Tale celei făcătoare de viață și spre păzirea și apărarea sufletului și a trupului, să se învrednicească a primi prin el binecuvântarea și ajutorul Tău și, precum toiagul lui Aaron l-ai binecuvântat să fie spre înfrângerea necredinței celor potrivnici și spre surparea nălucirilor vrăjitoarești, așa binecuvintează și acest semn al Crucii și pune întru el ajutorul apărării Tale împotriva tuturor curselor diavolești ca, pentru fiecare din cei ce îl vor purta, să fie ocrotire și pază mântuitoare sufletului și trupului, izbăvire de toată răutatea și sporire a darurilor duhovnicești și a faptelor celor bune creștinești. Că Tu ești cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Pă-

rinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care întru cei de sus locuiești și spre cei smeriți privești, înaintea Ta am plecat grumajii sufletului și ai trupului noi, nevrednicii Tăi robi, și cu umilință Te rugăm: Trimite binecuvântarea Ta cerească spre acest semn al Crucii și, prin stropirea cu această apă sfințită, umple-l de puterea și tăria Ta ca să fie spre alungarea și stricarea tuturor curselor diavolești iar pentru robii Tăi cei credincioși care-l vor purta, să fie spre apărarea sufletului și a trupului, spre izbăvirea de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, spre depărtarea a tot răul și spre înmulțirea harului Tău. Că Tu ești sfințirea noastră, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropește de trei ori cu aghiasmă crucea, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest semn al Crucii cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată, sărutând Sfânta Cruce, cântă:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o slăvim.

Apoi o dă celui ce o va purta și face otpustul:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA sfintirii ilitonului

Pregătit fiind ilitonul din material subțire și bun, din in sau mătase, cu mărimea ceva mai mare decât antimisul, se așterne pe Sfânta Masă, iar preotul, îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și cădind cruciș, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori) și

PSALMUL 110

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul Celor drepti și în adunare. Mari sunt lucrările Domnului și potrivite tuturor voilor Lui. Laudă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv și îndurat este

Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul; aduceți-vă aminte în veac de legământul Lui. Tăria lucrărilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor. Lucrările mâinilor Lui adevăr și judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate. Izbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în veac legământul Său; sfânt și înfricoșător este numele Lui. Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru, Fiul și Cuvântul Dumnezeuului Celui viu, Care ai voit a Te întrupa pentru mântuirea noastră din Preacurata Fecioară și după naștere a Te înfășa în scutece și în iesle a fi pus, iar după moartea pe Cruce, pe care ai răbdut-o pentru noi de bunăvoie, ai fost înfășurat în giulgiu curat și cu mahramă și în mormânt ai fost pus, pe Tine acum Te rugăm și cu umilință cerem: Trimite dumnezeiasca binecuvântare și harul Sfântului Tău Duh peste ilitonul acesta și binecuvintează-l, curățește-l și-l sfințește, ca să fie vrednic a se săvârși pe el dumnezeieștile Taine ale Preasfântului Tău Trup și Cinstitului Tău Sânge, întru slava Ta și a Părintelui Tău Celui fără

de început și a Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh și spre mântuirea a tot poporul Tău. Că Tu ești sfântirea noastră și Ție slavă înălțăm acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, primește de la noi, nevrednicii Tăi robi, rugăciunea aceasta cu osârdie și, ca un bun și iubitor de oameni, binevoiește a trimite acum binecuvântarea Ta cea sfântă peste ilitonul acesta și-l sfințește cu harul Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, precum ai sfințit giulgiurile și mahrama îngropării Tale, ca să fie mahramă nouă și giulgiu Preasfântului Tău Trup și Cinstului Tău Sânge. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropește de trei ori cu aghiasmă ilitonul, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește ilitonul acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată face otpustul mic.

RÂNDUIALA sfintirii raclei pentru sfinte moaște

Preotul dă binecuvântarea mică, apoi, după rugăciunile începătoare, se zice Veniți să ne închinăm..., apoi se citește

PSALMUL 111

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. Puternică va fi pe pământ seminția lui; neamul dreptilor se va binecuvânta. Slavă și bogăție în casa lui și dreptatea lui va rămâne în veacul veacului. Răsărit-a în întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; își rânduiește vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti. Întru pomenire veșnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme. Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să disprețuiască pe vrăjmașii săi. Risipit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Puterea lui se va înălța întru slavă. Păcătosul va vedea și se va mânia, va scrâșni din dinți și se va topi, pofta păcătoșilor va pieri.

Slavă..., Și acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Apoi, preotul rostește următoarea rugăciune:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce l-ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta și l-ai chemat la sfințenie, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu, Cel ce ai dăruit aleșilor Tăi cununi neveștejite, iar pe mulți dintre sfinții Tăi i-ai împodobit cu darul nestricăciunii trupului, spre în-

credințarea învierii și a vieții veșnice, spre slava numelui Tău celui sfânt și spre mângâierea și binecuvântarea noastră, a pământenilor, arătându-i izvoare nesecate ale harului și odoare de sfințenie neprețuite; ia aminte dintru înălțimea sfântului Tău locaș spre smerita noastră rugăciune și trimite cereasca Ta binecuvântare peste racla aceasta, făurită cu iubire sfântă și ales împodobită, pe care o sfințește și o arată vrednică de păstrarea cinstitelor moaște ale sfinților (N); primește această raclă ca jertfă de mulțumire pentru nemăsuratele Tale bunătăți pe care le dăruiești nouă nevrednicilor și ca cinstire adusă sfinților Tăi pe care i-ai dăruit Bisericii rugători și mijlocitori. Binevoiește ca toți cei ce se vor închina și vor aduce rugăciuni acestor bineplăcuți ai Tăi, sărutând sfintele lor moaște, să fie izbăviți, cu puterea Ta, de uneltirile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, îndepărtând de la ei toată nevoia, primejdia și necazul, iar această sfântă biserică (mănăstire) - în care moaștele sfinților Tăi, ce se vor odihni în racla aceasta, vor fi cinstite - să fie izbăvită de orice vătămare. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Răcătorule și Ziditorule a toată făptura cea văzută și nevăzută, Care lui Moise, robului Tău, i-ai poruncit ca după chipul ce i s-a arătat în munte să facă din lemn neputred chivotul Legii Vechi spre mărturia neamului ce va să fie, cu smernie Te rugăm, Atotțiitorule Dumnezeuule, să binecuvântezi și să sfințești racla aceasta care s-a făcut spre păstrarea moaștelor sfinților (N), iar pe toți cei ce se vor închina și vor aduce rugăciuni acestor bineplăcuți ai Tăi, sărutând cinstitele moaște, izbăvește-i de tot răul și le dăruiește împlinirea bunelor dorințe, sănătate și toată îmbelșugarea, pentru rugăciunile sfinților Tăi, întru care ești lăudat și preaslăvit împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropește de trei ori cu aghiasmă racla, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește racla acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată face otpustul mic.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Rugăciune

la binecuvântarea unui monument

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce cu puterea Ta l-ai zidit pe om, din care ai întemeiat neamul omenesc și, cu înțelepciunea Ta ocârmuiești popoarele, ridicând din rândul lor bărbați înțelepți și pricepuți, care să le lumineze și să le conducă spre a face voia Ta pentru binele lor, auzi-ne pe noi, cei ce ne-am adunat astăzi în jurul acestui monument (sau: înaintea acestei plăci comemorative) ce s-a ridicat (așezat) întru pomenirea marelui om de stat (sau: vrednicului om de cultură) (N), fiu al neamului nostru, rânduit de Tine să-i fie conducător (luminător) în zile bune și povătuitor în zile grele. Ne rugăm Ție: Scrie numele lui în cartea aleșilor Tăi și, precum de demult ai rânduit să se așeze semne din piatră spre aducere aminte de faptele mari săvârșite de aleșii poporului în numele Tău, așa și acum binevoiește a întări și a binecuvânta acest monument (sau: dezvelirea acestei plăci comemorative) spre veșnica pomenire a alesului Tău (N) și a faptelor lui vrednice de urmat, iar poporului nostru ajută-i ca, sub pur-

tarea Ta de grijă, neconținut să propășească pe calea binelui, slăvindu-Te pe Tine, Dumnezeuul părinților noștri, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se stropește cu aghiasmă monumentul sau placa și se face otpustul mic.

Rugăciune
la încheierea anului școlar

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Cel ce ai trimis în chip de limbi de foc pe Duhul cel Preasfânt peste sfinții ucenici și apostoli, ca să-i lumineze și să-i întărească spre a putea să învețe toate neamurile, auzi-ne pe noi cei ce ne-am adunat astăzi spre a-Ți aduce mulțumire fierbinte pentru ajutorul ceresc și darul luminii, pe care le-ai revărsat și în acest an școlar asupra școlii noastre creștinești, asupra dascălilor și elevilor ei, deschizându-le mintea, descoperindu-le cărările înțelepciunii și trezind în inima lor dorința de a se învrednici să priceapă puterea Legii Tale, ca să pășească pe calea virtuților, sporind din an în an cu mulțimea învățaturii și cu podoaba purtărilor bune. Tu, Doamne, Părintele luminilor și Împăratul milei, ai dat dascălilor acestei școli să-

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Rugăciune

la binecuvântarea unui monument

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu puterea Ta l-ai zidit pe om, din care ai întemeiat neamul omenesc și, cu înțelepciunea Ta ocârmuiești popoarele, ridicând din rândul lor bărbați înțelepți și pricepuți, care să le lumineze și să le conducă spre a face voia Ta pentru binele lor, auzi-ne pe noi, cei ce ne-am adunat astăzi în jurul acestui monument (sau: înaintea acestei plăci comemorative) ce s-a ridicat (așezat) întru pomenirea marelui om de stat (sau: vrednicului om de cultură) (N), fiu al neamului nostru, rânduit de Tine să-i fie conducător (luminător) în zile bune și povățuitor în zile grele. Ne rugăm Ție: Scrie numele lui în cartea aleșilor Tăi și, precum de demult ai rânduit să se așeze semne din piatră spre aducere aminte de faptele mari săvârșite de aleșii poporului în numele Tău, așa și acum binevoiește a întări și a binecuvânta acest monument (sau: dezvelirea acestei plăci comemorative) spre veșnica pomenire a alesului Tău (N) și a faptelor lui vrednice de urmat, iar poporului nostru ajută-i ca, sub pur-

tarea Ta de grijă, neconținut să propășească pe calea binelui, slăvindu-Te pe Tine, Dumnezeuul părinților noștri, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se stropește cu aghiasmă monumentul sau placa și se face otpustul mic.

Rugăciune

la încheierea anului școlar

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Cel ce ai trimis în chip de limbi de foc pe Duhul cel Preasfânt peste sfinții ucenici și apostoli, ca să-i lumineze și să-i întărească spre a putea să învețe toate neamurile, auzi-ne pe noi cei ce ne-am adunat astăzi spre a-Ți aduce mulțumire fierbinte pentru ajutorul ceresc și darul luminii, pe care le-ai revărsat și în acest an școlar asupra școlii noastre creștinești, asupra dascălilor și elevilor ei, deschizându-le mintea, descoperindu-le cărările înțelepciunii și trezind în inima lor dorința de a se învrednici să priceapă puterea Legii Tale, ca să pășească pe calea virtuților, sporind din an în an cu mulțimea învățaturii și cu podoaba purtărilor bune. Tu, Doamne, Părintele luminilor și Împăratul milei, ai dat dascălilor acestei școli să-

nătate, răbdare și iscusință, ca să poată lumina cu razele cunoștințelor ce vin de la Tine, ochii sufletești ai acestor școlari, întrucât cu ajutorul Tău cel sfânt s-a aprins în inima lor scânteia dorului de învățatură, care i-a îndemnat și în anul acesta la muncă sânguincioasă spre luminarea minții lor, ca să devină ei oameni de nădejde spre propășirea poporului nostru și spre întărirea Bisericii dreptslăvitoare. Așa, Doamne, primește acum mulțumirea noastră izvorâtă din inimă smerită, îmbracă-ne și în viitor cu putere de sus și ne înarmează cu arme de lumină, îndreaptă gândul nostru spre paza poruncilor Tale, cercetează-ne cu milostivire și trimite nouă de la tronul slavei Tale stâlp de foc strălucitor care să lumineze și în viitor calea noastră, spre a împlini voia Ta cea sfântă. Că Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție se cuvine mulțumire, slavă, cinste și închinăciune, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi face obișnuitul otpust.

Rânduiala sfeștaniei pentru binecuvântarea unui vehicul

Diaconul:

Binecuvintează, părinte.

Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și se cântă troparul Sfântului Mucenic Hristofor,
glasul al 4-lea, podobie: *Degrad ne întâmpină...*

Împodobit fiind cu veșminte din sânge, stai înaintea Domnului, Împăratul cerurilor, pururea pomenite Hristofore; pentru aceasta, cu cetele celor netrupești și ale Mucenicilor, înalți întreit-sfânta și înfricoșătoarea cântare; deci, cu mijlocirile tale, izbăvește pe robii tăi.

Slavă... Și acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre și cere iertarea păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de trei ori)

Slavă... Și acum... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Diaconul: Puternic.

Strana: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen:

Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

Stih: Îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel citire.
(11, 39-12, 2)

Diaconul: Să luăm aminte.

Citețul:

Fraților, toți sfinții, mărturișiți fiind prin credință, nu au primit făgăduința, Dumnezeu rânduind pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără de noi desăvârșirea. Deci și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm, cu stăruință, în lupta ce ne stă înaintea, cu ochii ațintiți la Iisus, Începătorul și Plinitorul credinței.

Preotul: Pace ție, cititorule.

Citețul: Și duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Diaconul:

Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

(Ioan 5, 17, 18; 9, 4-5; 12, 35)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul: Tatăl Meu până acum lucrează și Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, și mai mult căutau iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pe Dumnezeu Îl numea Tatăl Său. Așadar, iarăși a zis Iisus: Mie Mi se cade să să-vârșesc lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine, cât este ziuă, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Cât Eu sunt în lume, sunt Lumina lumii. Umblați cât aveți lumina.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul rostește ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

În timpul ecteniei mari strana răspunde după fiecare cerere: Doamne, miluiește.

Diaconul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul

(Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N) și pentru ajutorul lui cel de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul rostește rugăciunea de sfințire a apei:

Dumnezeule, Dumnezeu nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău și apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei le-ai vindecat, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără de prihană,

Însuți și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Și fă-o să fie tuturor celor ce o vor gusta și vor fi stropiți cu ea, izvor de binecuvântare, tămăduire de boli și de patimi, sfințire a caselor și izbăvire de orice lucrare potrivnică văzută și nevăzută. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește rugăciunea plecării capetelor:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin

gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă și strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropește cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre și dând tămăduiri celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Preotul:

Rugăciunea de binecuvântare a unui vehicul

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai venit spre mântuirea neamului omenesc, Cel ce șezi în cer pe tronul slavei și venind pe pământ, ai

cutreierat cetăți și sate, iar cu puțin înainte de Pătimirea Ta cea de bunăvoie, șezând pe mânz de asin, ai intrat în Sfânta Cetate; Cel ce prin îngerul Tău ai grăit diaconului Filip ca, sculându-se, să meargă spre miazăzi pe calea ce cobora de la Ierusalim la Gaza și să se apropie de carul etiopianului, apoi, urcând în car, să Te binevestească pe Tine, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatul lumii, și, după ce l-a adus pe dregătorul etiopian la credința în Tine, Fiul lui Dumnezeu, oprind carul și coborând amândoi, l-a botezat; Însuși, Stăpâne, binecuvintează și acest vehicul și dă robilor Tăi (N) să meargă pe calea lor bucurându-se și bine să săvârșească drumul și slujirea lor, care le-au fost încredințate de Tine. Căci a săvârși drumul nu este a celui ce voiește, nici a celui ce aleargă, ci de la Milostivul Dumnezeu; pentru aceasta Te rugăm: Dăruiește-le înger luminat, care să meargă înaintea lor, izbăvindu-i noaptea și ziua de tot răul, ca, fiind călăuziți de dumnezeiescul Duh, bine să alerge și nicidecum să nu se ostenească în zadar. Că Tu ești Calea, Adevărul și Viața și Ție slavă și mulțumire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Aici se poate adăuga Rugăciunea pentru cei ce călătoresc (pag. 501).

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru...

gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă și strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropește cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre și dând tămăduiri celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Preotul:

Rugăciunea de binecuvântare a unui vehicul

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai venit spre mântuirea neamului omenesc, Cel ce sezi în cer pe tronul slavei și venind pe pământ, ai

cutreierat cetăți și sate, iar cu puțin înainte de Pătimirea Ta cea de bunăvoie, șezând pe mânz de asin, ai intrat în Sfânta Cetate; Cel ce prin îngerul Tău ai grăit diaconului Filip ca, sculându-se, să meargă spre miazăzi pe calea ce cobora de la Ierusalim la Gaza și să se apropie de carul etiopianului, apoi, urcând în car, să Te binevestească pe Tine, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatul lumii, și, după ce l-a adus pe dregătorul etiopian la credința în Tine, Fiul lui Dumnezeu, oprind carul și coborând amândoi, l-a botezat; Însuți, Stăpâne, binecuvintează și acest vehicul și dă robilor Tăi (N) să meargă pe calea lor bucurându-se și bine să săvârșească drumul și slujirea lor, care le-au fost încredințate de Tine. Căci a săvârși drumul nu este a celui ce voiește, nici a celui ce aleargă, ci de la Milostivul Dumnezeu; pentru aceasta Te rugăm: Dăruiește-le înger luminat, care să meargă înaintea lor, izbăvindu-i noaptea și ziua de tot răul, ca, fiind călăuziți de dumnezeiescul Duh, bine să alerge și nicidecum să nu se ostenească în zadar. Că Tu ești Calea, Adevărul și Viața și Ție slavă și mulțumire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Aici se poate adăuga Rugăciunea pentru cei ce călătoresc (pag. 501).

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru...

Strana: Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul rostește otpustul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Strana: Amin.

Această rânduială se săvârșește și la binecuvântarea unui avion sau elicopter, cu deosebirea că la început se va cânta troparul Sfântului Proroc Ilie, glasul al 4-lea: Cel ce a fost înger în trup, temelul prorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, care a trimis de sus lui Elisei dar, bolile alungă și pe cei leproși curățește; pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe el le izvorăște tămăduiri.

Rânduiala sfeștaniei la începerea unei lucrări de folos obștesc

Diaconul: Binecuvintează, părinte.

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă troparele, glasul al 8-lea:

Dumnezeul Părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Slavă... Și acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre și cere iertarea păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de trei ori)

Slavă... Și acum..., Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Diaconul: Puternic.

Strana: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen:

Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Stih: Binevoit-ai, Doamne, spre pământul Tău.

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Tit a Sfântului Apostol Pavel citire.
(3, 8-11, 14)

Diaconul: Să luăm aminte.

Citețul:

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvântul, și voiesc să adeverești acestea cu tărie, pentru ca aceia care au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să fie în frunte la fapte bune. Că acestea sunt cele bune și de

folos oamenilor. Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și deșarte. Să învețe și ai noștri să se îngrijească de săvârșirea faptelor bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca ei să nu fie fără de roadă. Îmbrățișează pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Preotul: Pace ție, cititorule.

Citețul: Și duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

(5, 13-17)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor

din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau pro-rocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul rostește ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana răspunde după fiecare cerere: Doamne, miluiește.

Diaconul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințitorilor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoție și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită din belșug dumnezeiescul Său har asupra lucrărilor care vor începe de către robii Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să fie împreună-lucrător și sprijinitor în toate lucrările cele bune pe care, cu luminare dumnezeiască, voim să le săvârșim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Preotul rostește rugăciunea de sfințire a apei:

Dumnezeule, Dumnezeu nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău și apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei le-ai vindecat, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără de prihană,

Însuți și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Și fă-o să fie tuturor, celor ce o vor gusta și vor fi stropiți cu ea, izvor de binecuvântare, tămăduire de boli și de patimi, sfințire a caselor și izbăvire de orice lucrare potrivnică văzută și nevăzută. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește rugăciunea plecării capetelor:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și

Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă și strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropește cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre și dând tămăduiri celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Preotul:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce Te-ai întrupat, Care cu osteneală ai deprins a lucra meșteșugul tâmplăriei, Cel ce i-ai chemat de la lucrare pe Sfinții Apostoli, pentru ca să o sfințești pe aceasta, binecuvântând-o; Însuși Doamne, Cel ce ești Tu mai întâi lucrător în noi și Făcător a toate, binecuvintează-ne pe noi și aceste lucrări pe care le începem astăzi în numele Tău, pentru ca degrabă și fără de împiedicare să ajungă la săvârșire. Luminează cugetele robilor Tăi care vor lucra aici și întâ-

rește brațele lor, ca totdeauna să săvârșească ceea ce este bine și să lucreze faptele luminii, spre slujirea poporului Tău și spre slava Ta, și a Tatălui și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum... Doamne, miluiește. (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul rostește otpustul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Strana: Amin.

Rânduiala sfeștaniei la începerea unei lucrări particulare

Diaconul: Binecuvintează, părinte.

Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă troparele, glasul al 8-lea:

Dumnezeul Părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Slavă... Și acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre și cere iertarea păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de trei ori)

Slavă... Și acum..., Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Diaconul: Puternic.

Strana: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor..

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen:

Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

Stih: Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul.

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola a doua către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel citire. (3, 6-16)

Diaconul: Să luăm aminte.

Citețul:

Fraților, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de orice frate care umblă fără rânduială și nu după predania pe care ați primit-o de la noi. Căci voi înșivă știți cum trebuie să vă asemănați nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci, cu muncă și cu trudă, am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înșine pildă vouă, spre a ne urma. Căci și când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: Dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora ca aceștia le poruncim și-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în liniște și să-și mănânce pâinea lor. Iar voi, fraților, nu pregetați să faceți ce e bine. Și Însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți.

Preotul: Pace ție, cititorule.

Citețul: Și duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

(Matei 25, 14-29; Luca 8, 8)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare, plecând departe, și-a chemat slujitorii și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui și a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slujitori și a făcut socoteala cu ei. Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slujitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui

stăpânul: Bine, slujitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău. Și răspunzând stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer de unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarați, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul rostește ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

În timpul ecteniei mari strana răspunde după fiecare cerere: Doamne, miluiește.

Diaconul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelilor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cin-

stita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită din belșug dumnezeiescul Său har asupra lucrărilor care vor începe (ale robilor lui Dumnezeu N), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să fie împreună-lucrător și sprijinitor în toate lucrările cele bune pe care, cu luminare dumnezeiască, voim să le săvârșim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește ecfonismul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Preotul rostește rugăciunea de sfințire a apei:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău și apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei le-ai vindecat, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără de prihană,

Însuți și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Și fă-o să fie tuturor, celor ce o vor gusta și vor fi stropiți cu ea, izvor de binecuvântare, tămăduire de boli și de patimi, sfințire a caselor și izbăvire de orice lucrare potrivnică văzută și nevăzută. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește rugăciunea plecării capetelor:

Plecă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; și

ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă și strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropește cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre și dând tămăduiri celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Preotul:

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce cu nespusa Ta iubire de oameni ai cercetat neamul omenesc și ai dăruit binecuvântarea Ta

tuturor celor ce s-au rugat Ție, Ție ne rugăm și de la Tine cerem: Caută și acum spre robii Tăi (N), care, nădăjduind în puterea ajutorului Tău, voiesc a începe această lucrare, dăruiește-le lor spor întru toate și-i binecuvintează pe ei și lucrările lor. Păzește-i neispitiți de orice rău, dăruindu-le din belșug, lor și celor ce vor lucra împreună cu dânșii, pace, dragoste, înțelegere și dreptate. Revarsă peste ei milele Tale cele bogate și îndreptează pașii lor spre toată fapta bună. Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru... Strana: Slavă... Și acum... Doamne, miluiește. (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul rostește otpustul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Strana: Amin.

Rânduială la binecuvântarea stupilor

Preotul rostește: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...

Citețul zice rugăciunile începătoare apoi Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., și Psalmul 50 (pag. 185), apoi

PSALMUL 84

Binevoit-ai, Doamne, pământului Tău, întors-ai Brobimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeuul mântuirii noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeuule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viață și poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său și peste cuvioșii Săi și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său;

dreptatea înaintea Lui va merge și va pune pe cale pașii Săi.

PSALMUL 122

Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat Cochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce Se va milostivi spre noi. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocară celor îndestulați și de defăimarea celor mândri.

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm. Strana: Doamne, miluiește (de trei ori). Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm... Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelie după Luca, citire.

(24, 36-44)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte.

In vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile

și picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci și în psalmi.

Citețul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Preotul zice: Domnului să se rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește rugăciunile:

Dumnezeule, a toate Ziditorule, Cel ce binecuvințezi și înmulțești făpturile Tale, cu mijlocirea Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, luând aminte cu milostivire la rugăciunile noastre, binevoiește cu îndurările Tale a binecuvânta albinele acestea, ca să își aducă ele cu îmbelșugare prinosul lor care să fie spre podoaba și înfrumusețarea locașurilor Tale și a sfintelor Tale Altare, precum și spre întrebuințarea noastră, întru Hristos Iisus Domnul nostru, a Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Preotul: Domnului să se rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Dumnezeule, Cel ce știi a face bine cu ostenele omenesti și cu cele ale necuvântătoarelor și, cu milostivirea Ta cea negrăită, ne-ai învățat a întrebuința pentru nevoile noastre roadele și lucrările albinelor,

cu smerenie ne rugăm slavei Tale: Binevoiește a binecuvânta albinele acestea și le înmulțește ca să facă agonisire pentru neamul omenesc, dându-le lor cele de trebuință și hrânindu-le; ca fiecare din cei ce nădăduiesc în mila Ta și în îndurările Tale cele nemăsurate, care se va osteni spre paza acestor vietăți, să se învrednicească, după ostenele sale, să primească îmbelșugată roadă și să se umple de cerescă binecuvântare, întru Hristos Iisus Domnul nostru, a Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Preotul: Domnului să se rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Dumnezeule, Cel ce toate le poți, Cel preaveșnic, Cel ce ții cu palma toată făptura, Cel ce stăpânești cerul și pământul și toate cele de pe ele și la toată făptura dai cele de folos cu bună îndurare, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot bunule, ca precum ai dăruit de demult lui Israel pământul în care curgea miere și lapte și ai binevoit a-l hrăni în pustie pe Botezătorul Tău Ioan cu miere sălbatică, asemenea și acum caută cu bunăvoința Ta la cele spre hrana vieții noastre și binecuvintează stupina aceasta și înmulțește în ea albinele și, cu harul Tău păzindu-le pe acestea, umple-ne pe noi cu miere din destul, ca nicidecum să nu fie lipsită stupina aceasta de lucrarea albinelor celor zidite de Tine, ci totdeauna să fie plini de miere fagurii ei. Și după mulțimea bunătații și a puterii Tale nebiruite, să se arate

netulburată de răutăți și nemișcată de nicio viclenie trimisă asupra ei, ci să fie păzită de toate vrăjile și facerile de rău și totdeauna să fie nevătămată sub ocrotirea drepte Tale. Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău și Preasfântului Duh în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi preotul stropește cu aghiasmă zicând:

Prin stropirea cu această apă sfințită să se risipească toată lucrarea diavolească din locul acesta și să se pogoare peste el binecuvântarea Atotputernicului Dumnezeu: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul, la care pomenește și pe Sfinții Ioan Botezătorul și Ambrozie al Milanului.

Rugăciune la deschiderea unei reuniuni

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne Iisuse Hristoase, Lumina cea adevărată, Cel ce ai zis: Acolo unde sunt adunați doi sau trei în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor; Tu, Cel ce pe smeriții pescari i-ai arătat plini de înțelepciune și i-ai făcut, prin pogorârea Sfântului Duh, cuvântători de Dumnezeu și învățători ai Evangheliei Tale, Însuți, preabunule Stăpâne, primește mulțumirea pe care Ți-o aducem astăzi și trimite harul ceresc peste

cei ce sunt de față și binecuvintează-i pe toți. Strălucește lumina Ta cea pururi fiitoare în inimile tuturor celor ce s-au adunat aici prin voia Ta, că Tu ai sfințit ceata ucenicilor Tăi, insuflându-le duhul împreună-lucrării și împreună-sfătuirii, ca și noi, purtând sarcinile unii altora, să împlinim legea Ta și, împărtășind unii altora dragostea cea frățească, să sporim în știință și în săvârșirea faptelor bune. Dăruiește-ne duhul înțelepciunii și al înțelegerii, deschide ochii noștri ca să lucrăm după voia Ta cea sfântă și degrab auzi cererile noastre ca, astfel, cu o gură și o inimă, să slăvim și să laudăm numele Tău cel binecuvântat în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Rugăciune

la deschiderea unei tabere pentru tineri creștini

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Împărate ceresc, Cel ce stăpânești toate cu înțelepciune, Care pretutindenți ești și toate le plinești, Cel ce l-ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta și l-ai așezat în Rai ca pe un împărat al făpturii, Cel ce ai alcătuit lumea spre a noastră bună viață, Cel ce ai întărit pământul pe ape, ai înconjurat marea cu

nisip și ai revărsat aerul spre răsufare, Cel ce ai condus tabăra lui Israel în pustie și ai plouat mană poporului Tău, Cel ce, întru adâncul smereniei Tale, Te-ai sălășluit în peșteră și ai fost culcat în iesle; Tu, Cel ce n-ai avut unde să-Ți pleci capul, Cel ce ai binevoit a intra în casa lui Zaheu și ai adus mântuire lui și la toată casa lui, Însuți Doamne, privește din cer și cercetează tabăra aceasta, pe care o deschidem în numele Tău; păzește-o sub acoperământul Tău, că minunate sunt lucrurile Tale, Doamne al puterilor. Trimite din înălțimea locașului Tău îndurările Tale cele bogate și fă ca acest loc să fie spre întărirea credinței și a dragostei frățești. Binecuvintează-i pe cei ce, prin sprijinul lor, au făcut cu putință deschiderea acesteia și pe cei ce se ostenesc aici. Luminează ochii noștri, ai tuturor, limpezește-ne gândurile și călăuzește-ne pașii spre păzirea poruncilor Tale. Dăruiește-ne să fim iscusiți săvârșitori ai faptelor celor bune, spre folosul copiilor și tinerilor care au venit aici. Așa, milostive Doamne, iubitorule de oameni, vino și Te sălășluiește în mijlocul nostru, precum ai făcut pe Muntele Tabor și la Emaus. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

RUGĂCIUNEA

ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos,
înainte de împărtășirea credincioșilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeei, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi în zilele acestea preacurate prin înfrânarea patimilor spre nădejdea vieții veșnice, în vremea sfântului Post; Cel ce ne călăuzești spre adevărul Dumnezeirii Tale și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi, precum ai primit pe Petru când se afunda în mare și pe care, când s-a lepădat de Tine și a plâns cu amar, iarăși l-ai primit;

primește acum, Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința robilor Tăi, precum ai primit pe femeia cea păcătoasă care plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale și cu perii capului le ștergea ca să ia iertare de la Tine; Cel ce ai primit pe tâlharul cel răstignit împreună cu Tine pe Cruce și ai zis lui: Astăzi vei fi împreună cu Mine în Rai.

Căci am auzit păstori grăind și pe îngeri cântând, pe magi închinându-se cu daruri și pe Irod tulburându-se, că Dumnezeu S-a arătat cu trup spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă. Puterile îngerilor se bucură, cetele Sfinților se veselesc, văzând slăvita și cinstita prăznuire, iar noi cu vrednicie o lăudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pe robii Tăi aceștia (N), cărora le pare rău de păcatele lor, cele știute și cele neștiute, cele de voie și cele fără de voie; și, cu știuta Ta iubire de oameni, primește plecarea genunchilor și postul robilor Tăi, ca, plinind poruncile Tale și ajungând acum la sfânta și cinstita Ta Naștere, curați și fără de prihană, să se împărtășească fără de osândă cu Preacuratul Tău Trup și Sânge, Hristoase Dumnezeul nostru, a Cărui este slava, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SLUJBA AGHIASMEI MARI

care se săvârșește în ajunul și în ziua Praznicului
Botezului Domnului nostru Iisus Hristos

După ce zice preotul Rugăciunea amvonului, ieșim cu toții la râu sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeșnice, cu cădelnița, cu steaguri și cu icoane, iar cântăreții cântă acest tropar, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: Veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste tropare, același glas:

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sânguiești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemerătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., același glas:

Către glasul celui ce striga în pustiu: Pregătiți calea Domnului, venit-ai, Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Și ajungând la locul rânduit, îndată încep

PAREMIILE

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Prorocia lui Isaia, citire:

(35, 1-10)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte. Citețul:

Așa zice Domnul: Veselește-te pustiu însetat, să se bucure apustiul; ca și crinul să înflorească. Și va înflori și se va bucura pustiul Iordanului și mărirea Libanului se va da lui și cinstea Carmelului; și poporul meu va vedea slava Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru. Întăriți-vă voi, mâini slabe, și prindeți putere genunchi slăbănogi. Ziceți celor slabi la inimă și la cuget: «Întăriți-vă și nu vă temeți. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplătește și va răsplăti; El va veni și ne va mântui». Atunci se vor deschide ochii celor orbi și urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări schiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat. Pământul cel fără de apă se va prefăce în bălți și ținutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselie pasărilor,

iarbă, trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema și nu va trece pe acolo nimeni necurat și nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar și cei fără de minte vor merge pe aceasta și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea și nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe ea cei mântuiți și cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce. Și vor veni în Sion în chiote de bucurie și veselie cea veșnică va încununa capul lor. Lauda și bucuria și veselie îi vor ajunge pe aceștia și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Prorocia lui Isaia, citire:

(55, 1-13)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte. Citețul:

Așa grăiește Domnul: Cei ce sunteți însetați, mergeți la Apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț vin și grăsime. Pentru ce cheltuiți argintul vostru pentru un lucru care nu hrănește și câștigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și întru bunătăți se va desfăta sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și mergeți pe căile Mele. Ascultați-Mă pe Mine și viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veșnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut mărturie popoarelor, căpetenie și stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le știi și popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tău și

pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamărește. Căutați pe Domnul cât Îl puteți găsi, strigați către El, câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui și omul cel nelegiuit violențele lui și să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de acesta, și către Dumnezeu nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia și zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul și-l face de răsare și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine spre mâncare, așa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Și voi cu veselie veți ieși și în pace veți fi călăuziți; munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va crește chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul. A Domnului fi-va slava, spre veșnică și nepieritoare pomenire.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Prorocia lui Isaia, citire:

(12, 3-6)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte. Citețul:

Acestea zice Domnul: Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți printre neamuri lucrările Lui, dați de știre că înalt este numele Lui! Cântați în strune pe Domnul, căci El a făcut fapte strălucite! Să știe

aceasta tot pământul! Săltați și vă veseliți locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor.

Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL (1 Corinteni 10, 1-4)

Diaconul: Înțelepciune. Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Raților, nu voiesc ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și că toți au trecut prin mare. Și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească; și toți aceeași băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat.

EVANGHELIA (Marcu 1, 9-11)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

In vremea aceea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii și S-a botezat în Iordan, de către Ioan. Și, îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborându-Se peste

El. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

După aceea, diaconul zice ectenia:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta, pentru țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință viețuiesc în ele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor, și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească Satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean, care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și ispita, care ne stau împotriva, și să ne facă vrednici de bunătățile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a drepte credințe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului și să sfințească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie și curățire de păcate, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățitoare spre viața veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi spre sfîntirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățire sufletelor și trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credință și vor gusta din ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfîntenie prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoși, și să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim noi izbăviți de tot necazul, mânia, pri-mejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumne-zeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

În timp ce diaconul zice ectenia, preotul se roagă,
citind în taină această

Rugăciune

Isoamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dum-nezeule cel adevărat, Izvorul vieții și al nemu-ririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi, care aducem Ție slavă și bună mulțumire pentru lucrările Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios și sărac și Te-ai smerit până la măsura de rob, Îm-părate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca, sfîntind firea apelor, Tu, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea cea de-a doua, prin apă și prin Duh, și să ne întorci pe noi la libertatea cea dintâi. Deci, prăz-nuind pomenirea acestei taine dumnezeiești, ne ru-găm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni: Strobește și peste noi, nevrednicii Tăi robi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul mi-lostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătății Tale cererea noastră, a păcătoșilor, pentru apa aceasta; și prin ea să se dăruiască nouă și întregului Tău popor credincios, binecuvântarea Ta, spre slava sfântului

și închinatului Tău nume. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind diaconul ectenia, preotul începe cu glas mare Rugăciunea aceasta, alcătuită de Sfântul Sofronie, Patriarhul Ierusalimului:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ireime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțeleghătoare și a firilor celor cuvântătoare; bună-tatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul cel ce vine în lume, strălucește și întru mine, nevrednicul Tău slujitor! Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înaintea. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh. Ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine fără de osândă și să grăiesc și acum: Te slăvim pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Te slăvim pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate. Te slăvim pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără tată din mamă și fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum

desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeuul nostru, din Cel desăvârșit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Duh, în chip de porumbel, peste ape se pogară. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lor, lumea înfrumusețează. Astăzi, norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de bună-voia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Prorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul și cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se preschimbă în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu revărsări tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curățesc în apele Iordanului. Astăzi, Raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se preschimbă în dulceață poporului, prin venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea

se surpă și cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, și cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, obștea cea sfințită și mult vestită a ortodocșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne libereze pe noi din robie. Astăzi, împărăția cerurilor am dobândit, iar împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi, pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii, și lumea s-a umplut de veselie.

Te-au văzut apele, Dumnezeuule, Te-au văzut apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând în apele sale. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se și zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut în chip văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat; iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan le-a afundat și a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta și eu, păcătosul și nevrednicul Tău slujitor, mărturisind slăvitele Tale minuni, de frică fiind cuprins, cu umilință strig către Tine:

Și îndată preotul zice de trei ori cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrările Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Apoi continuă:

Că Tu, cu voia Ta, pe toate le-ai adus dintru neființă întru ființă. Cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura și cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu ai revărsat aerul spre răsuflare. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără de început, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tănuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pânteccele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe

Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeuul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai viețuit. Tu, trimițând din cer pe Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit apele Iordanului, și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Și preotul binecuvintează de trei ori apa, afundând în chipul crucii mâna în apă și, de fiecare dată, zice:

Tu Însuși, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, Care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Apoi continuă:

Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească, pentru ca toți, cei ce se vor stropi și vor gusta din ea, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care, pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care prin mare și prin Moise ai liberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care ai despicat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă, și pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeuul nostru

Care, cu apă și cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Preotul binecuvintează de trei ori apa cruciș și, de fiecare dată, zice:

Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt.

Apoi continuă:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de ea și se vor stropi și o vor gusta: sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare.

Adu-Ți aminte, Doamne, de Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [de (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și de cinstita preoție și întru Hristos diaconime și de tot clerul, de binecredinciosul popor român de pretutindeni, de cârmuiitorii țării noastre, de mai-marii orașelor și ai satelor și de iubitoarea de Hristos armată, de cei ce stau înaintea și de frații noștri care, din binecuvântate pricini, nu sunt de față și-i miluiește pe ei și pe noi, după mare mila Ta. Pentru ca, și de stihii și de oameni și de îngeri și de cele văzute și de cele nevăzute, să fie slăvit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul, plecându-și capul, zice în taină această

Rugăciune

Ileacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pe noi, pe toți, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului. Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. După aceasta preotul, luând Sfânta Cruce și busuiocul, le afundă în apă, făcând chipul crucii; și face aceasta de trei ori, cântând de fiecare dată troparul acesta, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Și stropind tot poporul cu apă sfințită, se întorc în biserică, cântând stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Să cântăm, credincioșii, mărimea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că, făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan Cel singur curat și nescricăcios, sfințindu-ne pe noi și apele și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu mulțumire, fraților, căci celor ce o iau cu credință li se dă în chip nevăzut

harul Duhului, de la Hristos, Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac (de 3 ori). Și preotul face otpustul Sfintei Liturghii: Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu...

RUGĂCIUNE

la începutul Postului Mare și la începutul fiecărui post

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Iădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare, departe, Dumnezeu nostru, Care mai înainte ai rânduit prin Legea cea veche și cea nouă aceste (patruzeci de) zile de post, la care ne-ai învrednicit acum să ajungem, de la Tine cerem și Ție ne rugăm: Întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim întru ele cu bună nevoință, spre slava numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor și stârpirea a tot păcatul, pentru ca, prin pocăință, împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să înviem duhovnicește, ridicați din faptele cele moarte și să viețuim cu bună plăcere înaintea Ta în toate zilele noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea stâlpărilor în Duminica Floriilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeu nostru, Care șezi pe heruvimi; Cel ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin Învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre Pătimirea cea de bunăvoie, poporul lăudându-l într-o înținerie și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlpi de finic, l-a prevestit Învierea, Însuși, Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care, urmând aceluia, purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și, precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: Osana, apără-ne și pe noi, ca, prin laude și cântări duhovnicești, să ne învrednicim a ajunge la dă-tătoarea de viață Înviere cea de a treia zi a lui Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care împreună binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

în Sfânta și Marea Joi, al Sfântului Ioan Gură de Aur,

Iubiților și preadoriților mei frați, care v-ați adunat în sfânta lui Dumnezeu biserică, să slujiți Dumnezeului Celui viu în cuvânt și dreptate, și cu frică să vă împărtașiți cu

sfintele, preacuratele, nemuritoarele și înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, ascultați-mă pe mine smeritul și nevrednicul, căci nu sunt eu cel ce grăiesc și vă învăț pe voi, ci harul Preasfântului și de viață făcătorului Duh; nu grăiesc de la mine, ci precum m-am învățat din dumnezeieștile canoane și de la purtătorii de Dumnezeu părinți; și precum a primit Biserica de la înțelepții și dumnezeieștii Apostoli, așa grăiesc și eu însumi smeritul și cel mai mic dintre toți. Faptele voastre nu le știu; îndeletnicirile nu le cunosc; și pentru aceea fiind cuprins de frica lui Dumnezeu, vă sfătuiesc pe fiecare dintre voi, pe bărbați și pe femei, pe cei mici și pe cei mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și muștrat de cugetul său, mai înainte de a se pocăi și a se spovedi, să nu cuteze cu nebăgare de seamă să se apropie și să se atingă de acest foc dumnezeiesc, pentru că Dumnezeu nostru este foc mistuitor; și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu Împăratul și Judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mistuie păcatele, iar sufletele le luminează și le sfințește; dar celor necredincioși și celor ce se apropie cu batjocură, le arde și le mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta între voi mulți adorm bolnavi și neputincioși, adică mulți mor nespovediți și neîndreptați.

În sfârșit, vă rog, frații mei, și zic: nici jurător sau călător de jurământ, sau mincinos, sau clevețitor, sau desfrânat, sau preadesfrânat, sau sodomit, sau răpitor, sau bețiv, sau hulitor, sau cu pizmă asupra fratelui său, sau ucigaș, sau vrăjitor, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic să nu vină nespovedit și nepregătit, nici să se atingă, sau să se apropie de înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, pentru că înfricoșător este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci mai tăios este cuvântul

lui Dumnezeu decât sabia cea cu două ascuțisuri, care ajunge până la încheieturi și până la creieri și până la oase și până la gânduri și până la inimă. Deci vedeți, frații mei, ca nimeni, nepocăit sau nepregătit sau nevrednic, să nu se apropie ca să se împărtășească cu înfricoșătoarele și preacuratele Lui Taine. Căci Însuși zice: Eu sunt Dumnezeuul vostru și nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Cel ce iau viața și Eu sunt Cel ce dau viața; și nu este cine să vă scoată pe voi din mâinile Mele. Căci El este Împăratul veacurilor, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Părintele Lui cel fără de început și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

în Sfânta și Marea Duminică a Sfintelor Paști,
al Sfântului Ioan Gură de Aur

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplată. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, cu mulțumire să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, nicidecum să nu se îndoiască, pentru că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până la ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci, darnic fiind Stăpânul, primește pe cel din urmă ca și pe cel dintâi; odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas, ca și pe cel care a lucrat din cea-

sul întâi; și pe cel din urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceluia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește, și gândul îl ține în seamă; și lucrarea o prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți în bucuria Domnului nostru; și cei dintâi și cei de-al doilea luați plata. Bogații și săracii, împreună bucurați-vă. Cei care v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei care ați postit și cei care n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, pentru că s-a arătat împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, pentru că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o, Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos. S-a amărât pentru că s-a stricat. S-a amărât pentru că a fost batjocorit. S-a amărât pentru că s-a omorât. S-a amărât pentru că s-a surpat. S-a amărât pentru că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit; a primit pământ și s-a întâlnit cu cerul; a primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. S-a sculat Hristos și au căzut demonii; a înviat Hristos și se bucură îngerii; a înviat Hristos și viața veșnică stăpânește; a înviat Hristos și nici un mort nu este în groapă, căci Hristos, sculându-Se din morți, începătură învierii celor adormiți S-a făcut. A Lui este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor
a artosului și a pâinii care se numește de popor "paști"

Să se știe că artosul, precum se face la mănăstiri, se sfințește după Rugăciunea amvonului, iar unde se obișnuiește a se face „paști”, atunci, la Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: Îngerul a strigat..., se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anaforă, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește. Preotul citește această rugăciune:

Dumnezeule cel Atotputernic și Doamne Atot-
țiitorule, Care ai poruncit robului Tău Moise,
la ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea
poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să
junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe
Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi S-a junghiat
pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea,
pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe
Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre
pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe
ea. Căci și noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum
înaintea slavei Tale în această preastrălucită,
preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea
și slava și spre aducerea aminte de slăvita Înviere a
Aceluiași Fiu al Tău, a Domnului nostru Iisus
Hristos, prin Care din veșnica robie a vrăjmașului și
din legăturile nedelegate ale iadului am aflat dezle-

gare, liberare și ieșire. Deci și pe noi, care am adus-o
și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași
binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi,
cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la
toți sănătate. Că Tu ești Izvorul binecuvântării și
Dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără
de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut
Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață fă-
cătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și îndată preotul stropește de trei ori pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește pâinea aceasta, prin
stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al
Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la sfărâmarea artosului
în sâmbăta Săptămânii Luminat

Sfărâmarea sfântului artos se poate face fie după Rugăciunea
amvonului de la Liturghia din sâmbăta Săptămânii Luminat, fie la
trapeză, înainte de a se așeza la masă.

Preotul sau diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această rugăciune:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru,
Pâinea cea cerească, Pâinea vieții de veci care te-ai
pogorât din ceruri, Cel ce ne-ai hrănit pe noi în aces-
te prealuminate zile cu hrana duhovnicească a dum-

nezeieștilor Tale faceri de bine, pentru învierea Ta cea de a treia zi și mântuitoare, caută și acum, ne rugăm Ție cu umilință, spre mulțumirea noastră, și precum ai binecuvântat cele cinci pâini în pustie binecuvintează și acum pâinea aceasta, ca toți cei care vor gusta din ea să se învrednicească de sănătate trupească și sufletească și de binecuvântare, cu harul și cu îndurările iubirii Tale de oameni. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește în luminata zi a Învierii lui Hristos,
la împărtășirea credincioșilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul:

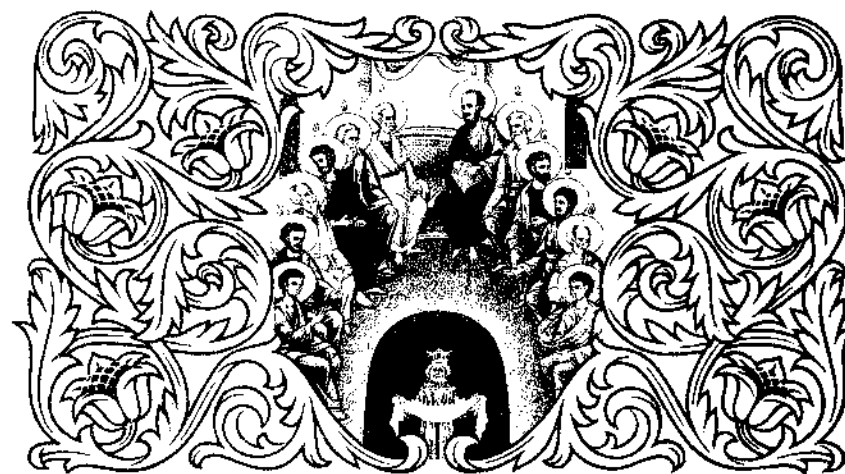
Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ne-ai învrednicit pe noi a trece vremea cinstului și dumnezeiescului post de patruzeci de zile, care s-a însemnat de Tine și s-a dat nouă prin Tine; Cel ce ai pus nouă pocăință pentru mântuirea sufletelor și curăția trupurilor și spre izgonirea demonilor; Care ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale cruci și ne-ai dăruit să o sărutăm cu atin-

gereă nevrednicelor noastre buze; Cel ce ne-ai învrednicit să auzim de învierea prietenului Tău Lazăr și de intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evreiești care grăiau, strigând: Osana întru cei de sus; și să vedem mântuitoarele Tale pătimiri și să ne închinăm dumnezeieștii Tale răstigniri, sulitei, trestiei, buretelui, pogorării celei de pe cruce și îngropării, și să ajungem la cinstita și dumnezeiasca Ta înviere. Pentru aceea, văzând ziua Învierii Tale, cu bucurie strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, și împreună cu îngerii, cu arhanghelii, cu heruvimii, cu serafimii, cu toți sfinții și cu preacurata Maica Ta, Te slăvim, lăudându-Te pe Tine, marele Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Și acum Te rugăm, Stăpâne, pentru robii Tăi aceștia (N), care vin sub acoperământul casei Tale celei sfințite, primește pocăința lor și-i iartă pe ei, pentru Învierea Ta, de mulțimea păcatelor celor numărate, știute și neștiute, de voie și fără de voie; curățește-i ca pe desfrânata ce plângea, și ca pe Petru care se lepădase și plângând cu amar iarăși l-ai primit. Primește smerenia și mărturisirea robilor Tăi, precum ai primit pe vameșul care cu suspin se ruga. Pune frica Ta în inimile lor ca să se teamă de Tine și să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale în toate zilele vieții lor, umblând după voia Ta. Învednicește-i pe ei fără

osândă să vină și să se împărtășească din preacuratul Tău Trup și din cinstitul Tău Sânge, ca, primindu-le cu vrednicie, să fie părtași împărăției Tale, laudându-Te și slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SLUJBA VECERNIEI
din Duminica Pogorării Duhului Sfânt,
adică de Rusalii

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme pentru slujba de seară. În bisericile de mir, Vecernia, în această zi, se face îndată după Liturghie.

După început, se citește Psalmul 103; apoi diaconul zice ectenia: Cu pace, Domnului să ne rugăm, până la pomenirea cârmuirii țării, apoi adaugă acestea:

Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la El, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obișnuita ectenie mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 și se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunați ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit împreună-socotit; Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin El Tatăl Se face cunoscut și Fiul Se preaslăvește, și de toți Se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea; Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățător de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți proorocii și dumnezeieștii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniță și: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea, psalmul 76:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu brațul Tău pe poporul Tău.

Stih 2: Și am zis: Acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Stih 3: Adusu-mi-am aminte de lucrările Domnului și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

După aceea, zice preotul sau diaconul: Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar noi, plecând genunchii la pământ și fiind cu capetele descoperite, preotul, din ușa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la El, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obișnuita ectenie mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 și se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunați ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit împreună-socotit; Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin care Tatăl Se face cunoscut și Fiul Se preaslăvește, și de toți Se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea; Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți proorocii și dumnezeieștii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniță și: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea, psalmul 76:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu brațul Tău pe poporul Tău.

Stih 2: Și am zis: Acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Stih 3: Adusu-mi-am aminte de lucrările Domnului și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

După aceea, zice preotul sau diaconul: Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar noi, plecând genunchii la pământ și fiind cu capetele descoperite, preotul, din ușa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm

și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și preaslăvita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat Pătımirea Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, ca să-Ți aducem rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuți, mult-milostive și iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeu și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintre ei, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmpuținat și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au prorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi.

Primește-ne pe noi, care cădem înaintea Ta și strigăm: Am greșit! Înaintea Ta suntem puși din păntecele maicii noastre; Tu ești Dumnezeuul nostru.

Dar, pentru că s-au stins întru deșertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre curățește-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine, și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fără-delegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună întru împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugirile vrăjmașului cele împotriva noastră.

În continuare

Rugăciunea a doua

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Pinecuvântat ești, Doamne, Stăpâne Atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai strălucit-o cu raze ca de foc; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei și să

ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Înconjoară-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine (și toate zilele vieții noastre), desăvârșită, sfântă, pașnică, fără păcate, fără smin-teală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pentru ale tuturor Sfin-ților, care din veac au bineplăcut Ție.

Diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi... Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Că al Tău este a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

La mănăstiri, aici se pomenesc starețul cu obștea.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași (închinători), ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Preotul rostește ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi diaconul: Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Și preotul citește

Rugăciunea a treia

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care, încă întru această viață și cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta și harul Preasfântului Duh îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis

ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Înconjoară-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine (și toate zilele vieții noastre), desăvârșită, sfântă, pașnică, fără păcate, fără smin-teală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pentru ale tuturor Sfin-ților, care din veac au bineplăcut Ție.

Diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi... Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Că al Tău este a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

La mănăstiri, aici se pomenesc starețul cu obștea.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași (închinători), ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Preotul rostește ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi diaconul: Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Și preotul citește

Rugăciunea a treia

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care, încă întru această viață și cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta și harul Preasfântului Duh îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis

acest har Ucenicilor și Apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune ca dintr-un întunerice; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va birui noianul acestora; căci, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelegerii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, prin Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini

poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amănesc cu plăcerile cele stricacioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, căci Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine.

Pentru aceasta, și eu păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Așa, Doamne, Cel ce ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și milostivire spre cei care-și pleacă către Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm la dumnezeu străin, nici să întindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelile, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunile tuturor ca o tămâie bineprimită, care se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

În continuare

Rugăciunea a patra

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință, și cugelor noastre, grijă de întrebarea ce ni se va face la judecata Ta cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; pentru ca și întru liniștea somnului să ne luminăm prin cugătarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne scoală pe noi la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat... Și îndată: Învrednicește-ne pe noi, Doamne, în seara aceasta...

Iar după aceea diaconul zice: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Și preotul citește

Rugăciunea a cincea

Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină, Putere creatoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeuul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel preacurat și neatins și neîntinat de nici un păcat, și prin această înfricoșătoare și de negrăit jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau întru întuneric le-ai arătat ieșire; iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleapta Ta meșesugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în iad și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și întru întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare ajutor al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei care ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumină veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele ro-

bilor Tăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mai înainte, și ale celorlalte rudeni după trup, și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, căci stăpânirea Ta este peste tot și în mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne, Atotțiitorule, Dumnezeu al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui nemuritor și a toată firea omenască, care se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce mășori anii celor vii și rânduiiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi întru neputință și dezlegi întru putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Cel ce ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții, Însuși, Stăpâne al tuturor, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Tăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre celei creștinești i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățaturii celei adevă-

rate despre Dumnezeu; Care, și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Tăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Tăi, celor mai înainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așază sufletele lor în locașurile dreptilor și fă-i vrednici de pace și de iertare. Căci nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei care sunt în iad îndrăznesc a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm, și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

În continuare

Rugăciunea a șasea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel Sfânt și Iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit-sfântă și mulțumire pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna cu noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de nepu-

tința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fără-delegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de noaptea păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să viețuim nebiruiți de toată uneltirea celui viclean, și cu îndrăznire să Te preaslăvim pentru toate pe Tine, Unul Dumnezeu cel adevărat și iubitor de oameni. Căci, într-adevăr și cu dreptate, este o mare taină, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a fapturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție Îți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea adevărată, ne arvunesc nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni, și Stăpân și Domn al răsplătirii, Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că, Înсуți fiind cercat, prin cele pătimite, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește dar, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe mame, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rude-nie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au ador-

mit mai înainte întru nădejdea învierii și a vieții de veci; și așază sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei de lumină, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și adevărate. Căci nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele triste la cele bune și vesele; este odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă, și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, măcar de ar fi viața lui numai o zi. Pentru că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele cu neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele cu fapta și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și întregului Tău popor și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

În continuare

Rugăciunea a șaptea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele, spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară, Însuți, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea ce vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, ce ni l-ai dat spre odihnă pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătorule de bunătăți, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea Preasfânt numele Tău; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească spre a lăuda bunătatea Ta, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întregului

Tău popor drept-credincios, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

După aceea diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm... Apoi diaconul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre Domnului..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește..., Seara toată desăvârșită, sfântă, cu pace..., Înger de pace, credincios, îndreptător..., Milă și iertare de păcatele și de greșelile..., Cele bune și de folos sufletelor noastre..., Cealaltă vreme a vieții noastre în pace..., Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de durere..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Iar preotul, ecfonisul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm...

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne, iar preotul citește în taină

Rugăciunea

plecării capetelor

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, în seara aceasta și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Iar cu voce tare zice ecfonisul:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată se cântă stihurile Stihovnei, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că evreii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Duh.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la ei, prin împărtășire, a revărsat harul asupra celor credincioși; și încredințează venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus, căci îi înnoiește pe ei Mângâietorul, Cel înnoit într-înșii prin înnoirea tainică a cunoștinței, pe care propovăduind-o cu străine glasuri și cu înalte cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile aceloră, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., și se cântă stihira aceasta, făcută de Leon împăratul, glasul al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl porcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

După aceea: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru; Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui, deșertându-Se pe Sine, din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omească și a îndumnezeit-o; iar, după aceea, iarăși S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl și a trimis peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și împreună-veșnic; și prin Acesta i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei, cu totul fără prihană și Sfintei Sale Maici, ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

SINAXAR PESTE TOT ANUL

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui, deșertându-Se pe Sine, din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omească și a îndumnezeit-o; iar, după aceea, iarăși S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl și a trimis peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și împreună-veșnic; și prin Acesta i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei, cu totul fără prihană și Sfintei Sale Maici, ale sfinților, slăviților și întru tot lăudașilor, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

SINAXAR PESTE TOT ANUL

SINAXAR PESTE TOT ANUL

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului
pentru indicarea praznicelor împărătești,
ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților

- (†) — arată praznicele mari, închinare: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului: Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.
- †) — arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.
- † — arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.
- X) — arată praznicele mici, care au doxologie mare.
- X — arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. † Începutul indictionului, adică Anul Nou bisericesc; † Sf. Cuvios Dionisie Exiguul (cel Smerit); Sf. Cuv. Simeon Stâlpnicul și Sf. Cuv. Marta, mama sa; Dreptul Iosua Navi (*Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn*).

2. Sf. Mc. Mamant și Sf. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sf. Sfințit Mucenic Antim, ep. Nicomidiei, și Sf. Cuv. Teoctist.

4. Sf. Sfințit Mucenic Vavila, ep. Antiohiei; Sf. Proroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. X Sf. Proroc Zaharia și Dreapta Elisabeta, părinții Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban.

6. X Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Sf. Arhanghel Mihail; Sfinții Mucenici Eudoxie, Zinon, Romil și Macarie (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

7. Înainte-prăznuirea Nașterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Mc. Sozont; † Sf. Cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați.

8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria (*Dezlegare la pește*).

9. X Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana; † Sfinții Cuvioși Onufrie de la Vorona și Chiriac de la Tazlău; Sfinții Părinți de la al III-lea Sinod Ecumenic.

10. Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sf. Pulheria împărăteasa.

11. Sf. Cuv. Teodora din Alexandria și Sf. Cuv. Eufrosin.

12. X) Sfinții Mucenici Avtonom, Macedonie și Teodul (*Odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu - Dezlegare la vin și la untdelemn*).

13. † Înainte-prăznuirea Înălțării Sfintei Cruci; Sfinții Sfinți Mucenici Corneliu (sutașul), ep. Cezareei Palestinei, și Ciprian, ep. Cartaginei; † Sf. Cuv. Ioan de la Prislop; Sfinții Mucenici Macrobie, Gordian, Ilie, Zotic, Lucian și Valerian (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

14. (†) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci (*Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla, cu dezlegare la vin și untdelemn*).

15. † Sf. Ier. Iosif cel Nou de la Partoș, mitropolitul Banatului; † Sf. M. Mc. Nichita Gotul; † Sf. Ier. Visarion, arhiep. Larisei, făcătorul de minuni (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Muceniță Meletina.

17. Sfintele Mucenițe Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Elpis și Agapi.

18. Sf. Ier. Eumenie, ep. Gortinei, făcătorul de minuni; Sf. Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sfinții Mari Mucenici Eustatie și Teopisti, soția sa, cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist.

21. X) Sf. Ap. Codrat; Sf. Proroc Iona; Sf. Ier. Dimitrie, mitropolitul Rostovului (*Odovania praznicului Înălțării Cruci - Dezlegare la vin și untdelemn*).

22. † Sfântul Sfințit Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei; Sf. Sfințit Mucenic Foca, ep. Sinopei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

23. † Zămislirea Sfântului și slăvitului Proroc, Înainte-mergătorul și Botezătorul Ioan; Sfintele Xantipa și Polixenia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

24. † Sf. Întâia Mare Muceniță și întocmai cu apostolii Tecla; Sf. Cuv. Siluan Athoritul.

25. Sf. Cuv. Eufrosina; Sf. Cuv. Pafnutie Egipteanul; Sf. Cuv. Serghie de Radonej.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, Cuvântătorul de Dumnezeu; † Sf. Voievod Neagoe Basarab, domnitorul Țării Românești; Dreptul Ghedeon (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

27. † Sf. Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești; Sfinții Mucenici Calistrat și Epiharia (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. † Sf. Cuv. Hariton Mărturisorul; Sf. Proroc Baruh.

29. X Sf. Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Muceniță Petronia.

30. X Sf. Ier. Grigorie Luminătorul, arhiep. Armeniei; Sfintele Mucenițe Ripsimia și Gaiani.

LUNA OCTOMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. (†) Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Sf. Ap. Anania; Sf. Cuv. Roman Melodul; † Sfinții Cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericiani (*Dezlegare la pește*).

2. X Sf. Sfințit Mucenic Ciprian, ep. Antiohiei Pisidiei și Sf. Muceniță Iustina fecioara; Sf. Cuv. Teofil Mărturisorul; Sf. Andrei cel nebun pentru Hristos.

3. X Sfinții Sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul, ep. Atenei, și Dionisie, ep. Alexandriei; Sf. Mc. Teoctist.

4. Sf. Ier. Ierotei, ep. Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Calistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta.

6. X) Sf. Ap. Toma; Sf. Muceniță Erotiida (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

7. † Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Mucenici Iulian preotul, Chesarie diaconul și Polihronie.

8. Sfintele Cuvioase Pelaghia și Taisia.

9. X) Sf. Ap. Iacov al lui Alfeu; Sfinții Cuvioși Andronic și Atanasia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui; Sf. Cuv. Vasian.

11. Sf. Ap. Filip, unul din cei șapte diaconi; Sf. Ier. Teofan Mărturisorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila.

În duminica ce se întâmplă între 11-17 octombrie, se cântă slujba Sfinților Părinți de la al VII-lea Sinod Ecumenic, de la Niceea (anul 787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Sf. Ier. Cosma, ep. Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica și Florentie; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

14. †) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

15. Sf. Sfințit Mucenic Luchian, preotul din Antiohia; Sfinții Ierarhi Savin, ep. Ciprului, și Vars, ep. Edesei.

16. Sf. Mc. Longhin sutașul.

17. Sf. Proroc Oseea; Sf. Cuv. Mc. Andrei Criteanul.

18. X) Sf. Ap. și Ev. Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

19. Sf. Proroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Eusebie; Sf. Cleopatra; Sf. Cuv. Ioan de la Rila.

20. X Sf. M. Mc. Artemie; Sf. Cuv. Gherasim cel Nou din Cefalonia; Sf. Cuv. Matrona.

21. †) Sfinții Cuvioși Mărturisitori Visarion și Sofronie; Sf. Mc. Oprea; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Gales și Moise din Sibiel; Sf. Cuv. Ilarion cel Mare (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

22. Sf. Ier. Averchie, ep. Ierapolei, făcătorul de minuni, cel întocmai cu apostolii; Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlii, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin.

23. X) Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului, întâiul episcop al Ierusalimului; Sf. Ier. Ignatie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Petroniu.

24. Sf. M. Mc. Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sebastiana.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sf. Tavita cea milostivă; Sf. Mc. Valerian.

26. †) Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

27. † Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor; Sf. M. Mc. Nestor (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. † Sf. Ier. Iachint, mitropolitul Țării Românești; Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul și Sf. Ier. Firmilian, ep. Cezareei Capadociei.

29. Sf. Cuv. Muceniță Anastasia Romana; Sfinții Cuvioși Avramie și Ana, nepoata sa.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa; Sf. Ap. Cleopa; Sf. Mc. Asterie.

31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul și Narcis; Sf. Mc. Epimah.

LUNA NOIEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sf. Cuv. David din Evia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

3. Sfinții Sfinți Mucenici Achepsima episcopul, Iosif preotul și Aitala diaconul; mutarea moaștelor Sf. M. Mc. Gheorghe în Lida.

4. Sf. Cuv. Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, ep. Mirelor Lichiei, și Ermeu preotul.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sf. Ier. Grigorie Mărturisitorul, arhiep. Alexandriei.

6. X Sf. Ier. Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Sf. Cuv. Lazăr, făcătorul de minuni, din muntele Galisie.

8. †) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

9. Sfinții Mucenici Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostrat; Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie; Sf. Ier. Nectarie din Eghina.

10. Sfinții Apostoli Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru, Tertie și Cbart; Sf. Mc. Orest; Sf. Cuv. Arsenie Capadocianul.

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida; Sf. Cuv. Teodor Studitul Mărturisitorul.

12. X Sf. Ier. Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Sfinții Mucenici Năsăudeni: Atanasie din Bichigiu, Vasile

din Mocod, Grigorie din Zagra și Vasile din Telciu; Sf. Cuv. Nil pustnicul.

13. †) Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, arhiep. Constantinopolului; Sf. Cuv. Mc. Damaschin (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

14. † Sf. Ap. Filip, unul din cei 12 Apostoli, și Sf. Ier. Grigorie Palama, arhiep. Tesalonicului (*Dezlegare la pește - Lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului*).

15. † Sf. Cuv. Paisie de la Neamț; Sfinții Mărturisitori Gurie, Samona și Aviv diaconul (*Începutul Postului Nașterii Domnului*).

16. X) Sf. Ap. și Ev. Matei (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

17. X Sf. Ier. Grigorie Taumaturgul, ep. Neocezareei; Sfinții Cuv. Lazăr Zugravul și Zaharia; Sf. Ier. Ghenadie, patriarhul Constantinopolului.

18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zahau.

19. Sf. Proroc Avdie; Sf. Mc. Varlaam.

20. Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; †) Sf. Cuv. Grigorie Decapolitul; Sf. Mc. Dasie din Durostorum; Sf. Ier. Proclu, patriarhul Constantinopolului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria (*Dezlegare la pește*).

22. Sfinții Apostoli Filimon, Onisim, Arhip și Apfia; Sf. Muceniță Cecilia.

23. † Cuviosul Antonie de la Iezerul Vâlcii; Sfinții Ierarhi Grigorie, ep. Acragantelor, și Amfilohie, ep. Iconiei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

24. Sfinții Sfințiți Mucenici Clement, ep. Romei, și Petru, ep. Alexandriei.

25. †) Sf. Mare Muceniță Ecaterina; Sf. M. Mc Mercurie (*Odovania praznicului Intrării în biserică; Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Cuvioși Alipie Stâlpnicul, Stelian Paflagonul și Nicon.

27. X Sf. M. Mc. Iacob Persul; Sfinții Cuv. Natanael și Pinufrie.

28. X Sf. Cuv. Mc. Ștefan cel Nou; Sf. Mc. Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Sfinții Cuvioși Acachie din Sinai și Pitirun.

30. †) Sf. Ap. Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României; † Sf. Ier. Andrei Șaguna, mitropolitul Transilvaniei; Sf. Ier. Frumentie, ep. Etiopiei (*Dezlegare la pește*).

LUNA DECEMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 9 CEASURI ȘI NOAPTEA 15.

1. Sf. Proroc Naum; Sf. Filaret cel Milostiv; Sf. Mc. Anania Persul (*Ziua Națională a României*).

2. Sf. Proroc Avacum; Sf. Muceniță Miropi; Sf. Ier. Solomon, arhiep. Efesului.

3. † Sf. Cuv. Gheorghe de la Cernica și Căldărușani; Sf. Proroc Sofonie; Sf. Sfințit Mucenic Teodor, arhiep. Alexandriei.

4. † Sf. Mare Muceniță Varvara; Sf. Cuv. Ioan Damaschin (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

5. † Sf. Cuv. Sava cel Sfințit; Sf. Mc. Anastasie (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

6. †) Sf. Ier. Nicolae, arhiep. Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni (*Dezlegare la pește*).

7. †) Sf. Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș; Sf. Ier. Ambrozie, ep. Mediolanului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sf. Cuv. Patapie; Sf. Ier. Sofronie, ep. Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta și Dreapta Ana; Sf. Prorociță Ana, mama Prorocului Samuel (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf.

11. Sfinții Cuvioși Daniel Stâlpcul și Luca (*În duminica ce se întâmplă între 11 și 17 decembrie, sunt prăznuiți Sfinții Strămoși ai Domnului*).

12. † Sf. Ier. Spiridon, ep. Trinitundei, făcătorul de minuni; Sf. Sfințit Mucenic Alexandru, ep. Ierusalimului (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

13. † Sf. Ier. Dosoftei, mitropolitul Moldovei, † Sfinții Mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sf. Muceniță Lucia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sf. Sfințit Mucenic Elefterie, ep. Iliriei; Sfintele Mucenite Antia și Suzana.

16. Sf. Proroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Teofana împărăteasa.

17. X Sf. Proroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

18. † Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul; Sfinții Mc. Sebastian și Zoe; Sf. Ier. Modest, arhiep. Ierusalimului (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

(*În duminica ce se întâmplă între 18 și 24 decembrie sunt prăznuiți Sfinții Părinți de la Adam până la Dreptul Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria*).

19. Sf. Mc. Bonifatie; Sf. Aglaia; Sf. Ier. Grichentie, ep. Etiopiei.

20. X Înainte-prăznuirea Nașterii după trup a Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sf. Sfințit

Mucenic Ignatie Teoforul, ep. Antiohiei; Sf. Ier. Filogonie, patriarhul Antiohiei (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

21. Sf. Muceniță Iuliana din Nicomidia; Sf. Mc. Temistocle.

22. † Sf. Ier. Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Sf. Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Sf. Ier. Pavel, arhiep. Neocezareei; Sf. Cuv. Naum.

24. Sf. Cuv. Muceniță Eugenia (*Ajunul praznicului Nașterii Domnului*).

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Crăciunul) (*Dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei*).

26. X) Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; † Sf. Cuv. Nicodim cel Sfințit de la Tismana; Sf. Sfințit Mc. Eftimie, ep. Sardelor.

(*În duminica după Nașterea Domnului, facem pomenirea Sfântului și Dreptului Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria, a Sf. Proroc David împăratul și a Sf. Iacob, ruda Domnului*).

27. † Sf. întâi Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Sf. Cuv. Teodor Mărturisitorul.

28. Sfinții 20.000 de Mucenici din Nicomidia.

29. Sfinții 14.000 de prunci uciși de Irod; Sfinții Cuvioși Marcel, egumenul mănăstirii celor neadormiți (achimiiților), și Tadeu Mărturisitorul.

30. Sf. Muceniță Anisia; Sf. Cuv. Teodora; Sf. Cuv. Leon.

31. Sf. Mc. Hermes; Sf. Cuv. Melania Romana; Cuviosul Zotie preotul, hrănitorul copiilor sărmani; Sf. Ier. Teofilact al Ohridei (*Odovania praznicului Nașterii Domnului*).

LUNA IANUARIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA 14.

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiep. Cezareei Capadociei.

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; Sf. Ier. Silvestru, ep. Romei; Sf. Cuv. Serafim de Sarov.

3. Sf. Proroc Maleahi; Sf. Mc. Gordie.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Sf. Cuv. Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sf. Cuv. Apolinaria.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teonas; Sf. Cuv. Sinclitichia (Ajunul Botezului Domnului - Post în orice zi s-ar întâmpla, cu dezlegare la vin și untdelemn).

6. (†) Botezul Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Boboteaza - Praznic și dezlegare la toate).

7. † Soborul Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan (Dezlegare la pește).

8. Sfinții Cuvioși Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul și Domnica.

9. Sf. Mc. Polieuct; Sf. Cuv. Eustratie; Sf. Ier. Petru, ep. Sevastiei.

10. Sf. Ier. Grigorie, ep. Nisei; † Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești; Sf. Ier. Dometian, ep. Melitinei; Sf. Cuv. Marcian preotul.

11. † Sf. Cuv. Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Sf. Cuv. Vitalie (Dezlegare la vin și untdelemn).

12. Sfintele Mucenite Tatiana diaconița și Eutasia.

13. Sfinții Mucenici Ermil și Stratonice din Singidunum; Sf. Ier. Iacob din Nisibe.

14. X) Sfinții Cuvioși Părinți uciși în Sinai și Rait; Sf. Ier. Sava, arhiep. Serbiei; Sf. Nina, luminătoarea Georgiei (Odovania praznicului Botezului Domnului — Dezlegare la vin și untdelemn).

15. X Sfinții Cuvioși Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului, slăvitului și întru tot laudatului Apostol Petru; Sf. Mc. Pevsip (Dezlegare la vin și untdelemn).

17. † Sf. Cuv. Antonie cel Mare; Sf. Mc. Gheorghe din Ioanina; Sf. Cuv. Antonie cel Nou din Veria (Dezlegare la vin și untdelemn).

18. † Sfinții Ierarhi Atanasie și Chiril, arhiepiscopii Alexandriei; (Dezlegare la vin și la untdelemn).

19. X Sfinții Cuvioși Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul; Sf. Ier. Marcu, mitrop. Efesului; Sf. Mc. Eufrazia.

20. † Sf. Cuv. Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici In, Pin și Rim; Sf. Ier. Eftimie, patriarhul Târnovei (Dezlegare la vin și untdelemn).

21. Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

22. X Sf. Ap. Timotei; Sf. Cuv. Mc. Anastasie Persul.

23. X Sf. Sfințit Mucenic Clement, ep. Ancirei, și Sf. Mc. Agatanghel; Sf. Părinți de la al șaselea Sinod Ecumenic.

24. Sf. Cuv. Xenia; Sfinții Mucenici Pavel, Pavsirie și Teodotion.

25. † Sf. Ier. Grigorie Teologul, arhiep. Constantinopolului; † Sf. Ier. Bretanion, ep. Tomisului (Dezlegare la vin și untdelemn).

26. Sfinții Cuvioși Xenofont, Maria, Arcadie și Ioan.

27. † Aducerea moaștelor Sf. Ier. Ioan Gură de Aur; Sf. Marciana împărăteasa (Dezlegare la vin și untdelemn).

28. X Sfinții Cuvioși Efrem Sirul, Isaac Sirul, Paladie și Iacob; Sf. Muceniță Haris.

29. † Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mucenic Ignatie Teoforul; Sf. Mc. Filotei.

30. † Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; Sf. Sfințit Mucenic Ipolit, ep. Romei; Sf. Muceniță Aura (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

31. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Muceniță Trifena.

LUNA FEBRUARIE

ARE 28 DE ZILE, IAR DE ESTE AN BISECT, 29.

ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos (*Dezlegare la pește*).

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sf. Prorociță Ana.

4. Sf. Cuv. Isidor Pelusiotul; Sf. Sfințit Mucenic Avramie episcopul; Sf. Cuv. Iasim.

5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.

6. Sfinții Ierarhi Vucol, ep. Smirnei, și Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Cuvioși Varsanufie și Ioan din Gaza.

7. Sf. Ier. Partenie, ep. Lampsacului; Sf. Cuv. Luca din Elada.

8. X Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Proroc Zaharia.

9. Sf. Mc. Nichifor; Sfinții Sfințiți Mucenici Filagrie, Marcel și Pangratie (*Odovania praznicului Întâmpinării*).

10. † Sf. Sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina.

11. Sf. Sfințit Mucenic Vlasie, ep. Sevastiei; Sf. Teodora împărăteasa.

12. Sfinții Ier. Meletie, arhiep. Antiohiei, și Antonie, patr. Constantinopolului; Sf. Mc. Hristea grădinarul.

13. Sf. Cuv. Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila; Sf. Ier. Evloghie, patriarhul Alexandriei.

14. Sfinții Cuvioși Avxentie, Maron și Avraam.

15. Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior; Sf. Cuv. Eusebiu din Siria.

16. Sfinții Mucenici Pamfil și Valent; Sf. Ier. Flavian, patriarhul Constantinopolului.

17. X Sf. M. Mc. Teodor Tiron; Sf. Mariamna; Sfinții împărați Marcian și Pulheria (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. Sfinții Ier. Leon, ep. Romei, și Agapit, ep. Sinaului.

19. Sfinții Apostoli Arhip, Filimon și Apfia; Sfinții Cuv. Mărt. Evghenie și Macarie.

20. Sfinții Ierarhi Leon, ep. Cataniei, și Agaton, ep. Romei; Sf. Cuv. Visarion.

21. Sf. Cuv. Timotei din Olimpul Bitiniei; Sfinții Ierarhi Evstatie, arhiep. Antiohiei, și Gheorghe, ep. Amastridei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Evghenia; Sfinții Cuvioși Atanasie, Talasie și Limneu.

23. Sfântul Sfințit Mucenic Policarp, ep. Smirnei; Sf. Cuv. Gorgonia.

24. † Întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

25. Sf. Ier. Tarasie, arhiep. Constantinopolului; Sfinții Mucenici Alexandru și Ipatie.

26. Sf. Ier. Porfirie, ep. Gazei; Sf. Muceniță Fotini Samarineanca.

27. Sfinții Cuvioși Procopie Mărturisorul și Talaleu; Sf. Cuv. Ștefan cel Milostiv.

28. Sf. Cuv. Vasile Mărturisitorul; Sf. Sfințit Mucenic Proterie, patriarhul Alexandriei.

29. †) **Sfinții Cuvioși Ioan Casian și Gherman, din Dobrogea** (*În anii nebisecți, prăznuirea se face în ziua de 28 februarie*).

LUNA MARTIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. Sf. Cuv. Muceniță Evdochia; Sf. Cuv. Domnina; Sfinții Mucenici Marcel și Antonie.

2. Sf. Sfințit Mucenic Teodot, ep. Chiriniei din Cipru; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

4. Sf. Cuv. Gherasim de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.

5. Sfinții Mc. Conon din Isauria și Conon grădinarul; Sf. Muceniță Iraida.

6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sf. Eufrosin; Aflarea Cinstitei Cruci de către Sfânta împărăteasă Elena.

7. Sfinții Sfințiți Mucenici: **Efrem, ep. Tomisului**; Vasilevs, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie. episcopi Hersonului; Sf. Cuv. Pavel cel Simplu.

8. Sfinții Ierarhi Mărturisitori Teofilact, ep. Nicomidiei, și Pavel, ep. Prusei.

9. †) Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia; Sf. Cuv. Chesarie, fratele Sf. Grigorie Teologul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie, Pavel, Anecton și Crescent.

11. Sf. Ier. Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sf. Sfințit Mucenic Pionie preotul.

12. Sf. Cuv. Teofan Mărturisitorul, egumenul Sigrianei; Sf. Ier. Grigorie Dialogul, ep. Romei; Sf. Cuv. Simeon Noul Teolog.

13. Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nichifor, patriarhul Constantinopolului; Sf. Muceniță Hristina din Persia.

14. Sf. Cuv. Benedict de Nursia; Sf. Sfințit Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie și Timolau.

16. Sf. Mc. Sabin egipteanul; Sfinții Cuv. Hristodul din Patmos și Anin.

17. Sf. Cuv. Alexie, omul lui Dumnezeu; Sf. Mc. Marin.

18. Sf. Ier. Chiril, arhiep. Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Claudiu și Ilaria.

20. Sfinții Cuvioși Părinți uciși în mănăstirea Sfântului Sava cel Sfințit; Sf. Ier. Nichita Mărturisitorul, ep. Apoloniadei.

21. Sfinții Ier. Iacob Mărturisitorul și Toma, patr. Constantinopolului; Sf. Cuv. Serapion.

22. Sf. Sfințit Mucenic Vasile, preotul din Ancira; Sf. Muceniță Drosida, fiica împăratului Traian.

23. Sf. Cuv. Mc. Nikon și cei 199 de ucenici ai lui.

24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sf. Ier. Artemon, ep. Seleucie; Sf. Cuv. Zaharia; Sf. Sfințit Mucenic Partenie, patriarhul Constantinopolului.

25. (†) **Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria** (*Dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Sfințelor Pătimiri*).

26. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sfinții Mucenici Montanus preotul și soția sa, Maxima; Sfinții 26 de Mucenici din Goția (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

27. Sf. Muceniță Matrona din Tesalonic; Sfinții Mucenici Filit și Lidia, soția sa cu cei patru fii ai lor.

28. Sfinții Cuvioși Ilarion cel Nou, egumenul Pelechitului, și Ștefan, făcătorul de minuni.

29. Sfinții Sfințiți Mucenici Marcu, ep. Aretuselor, și Chiril diaconul; Sfinții Mucenici Iona și Varahisie; Sf. Ier. Diadoh, ep. Foticeei.

30. Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Euvula, mama Sf. Pantelimon.

31. Sf. Sfințit Mucenic Ipatie, ep. Gangrei; Sf. Ier. Acachie Mărturisorul, ep. Melitinei; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie Mărturisorul.

2. Sf. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.

3. Sfinții Cuvioși Nichita Mărturisorul, egumenul Mănăstirii Midichiei, și Ilirie.

4. Sfinții Cuvioși Iosif imnograful, Gheorghe din Maleon, Zosima și Platon.

5. Sf. Mucenici Teodul și Agatopod; Sf. Mc. Victorin și cei împreună cu dânsul.

6. Sf. Sfințit Mucenic Irineu, episcop de Sirmium; Sf. Ier. Eutihie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Grigorie Sinaitul.

7. Sf. Ier. Gheorghe Mărturisorul, ep. Mitilinei; Sf. Mc. Caliopie; Sf. Cuv. Sava cel Nou.

8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sf. Ier. Celestin, ep. Romei.

9. Sf. Mc. Eupsihie din Cezareea; Sf. Cuv. Vadim; Sfinții Mucenici Rafail, Nicolae și Irina.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African și Maxim; Sf. Sfințit Mucenic Grigorie al V-lea, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dima.

11. † Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului; Sf. Sfințit Mucenic Antipa, ep. Pergamului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. † Sf. M. Mc. Sava de la Buzău; Sf. Ier. Vasile Mărturisorul, ep. Pariei; Sf. Cuv. Antuza (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

13. Sf. Sfințit Mucenic Artemon; Sf. Mc. Elefterie Persul.

14. † Sf. Ier. Pahomie de la Gledin, ep. Romanului; Sf. Ier. Martin Mărturisorul, ep. Romei; Sf. Muceniță Tomaida.

15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent.

16. Sfintele Mucenițe Agapia, Irina și Hionia.

17. Sf. Sfințit Mc. Simeon, episcopul Persiei; Sfinții Ierarhi Acachie, ep. Melitinei, Agapet, ep. Romei, și Macarie, ep. Corintului.

18. Sf. Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Ier. Cosma Mărturisorul, ep. Calcedonului; Sf. Mc. Ioan din Ioanina.

19. Sf. Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mucenic Pafnutie; Sf. Ier. Gheorghe Mărturisorul, ep. Antiohiei Pisidiei.

20. † Sf. Ier. Teotim, ep. Tomisului; Sf. Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zahau; Sfinții Cuvioși Atanasie și Ioasaf de la Meteora.

21. Sf. Sfințit Mucenic Ianuarie, ep. Beneventului; Sf. Mc. Teodor din Perga; Sf. Muceniță Alexandra împărăteasa.

22. Sf. Ier. Teodor Sicheotul, ep. Anastasiopolei; Sf. Ap. Natanael.

23. † Sf. M. Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință; Sf. Mc. Valerie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

24. † Sfinții Ierarhi: Ilie Iorest, Sava Brancovici și Simion Ștefan, mitropoliții Transilvaniei, și Iosif Mărturisorul, ep. Maramureșului; Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin din

28. Sfinții Cuvioși Ilarion cel Nou, egumenul Pelechitului, și Ștefan, făcătorul de minuni.

29. Sfinții Sfințiți Mucenici Marcu, ep. Aretuselor, și Chiril diaconul; Sfinții Mucenici Iona și Varahisie; Sf. Ier. Diadoh, ep. Foticeei.

30. Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Euvula, mama Sf. Pantelimon.

31. Sf. Sfințit Mucenic Ipatie, ep. Gangrei; Sf. Ier. Acachie Mărturisitorul, ep. Melitinei; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie Mărturisitorul.

2. Sf. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.

3. Sfinții Cuvioși Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei, și Ilirie.

4. Sfinții Cuvioși Iosif innograful, Gheorghe din Maleon, Zosima și Platon.

5. Sf. Mucenici Teodul și Agatopod; Sf. Mc. Victorin și cei împreună cu dânsul.

6. Sf. Sfințit Mucenic Irineu, episcop de Sirmium; Sf. Ier. Eutihie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Grigorie Sinaitul.

7. Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Mitilinei; Sf. Mc. Caliopie; Sf. Cuv. Sava cel Nou.

8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sf. Ier. Celestin, ep. Romei.

9. Sf. Mc. Eupsihie din Cezareea; Sf. Cuv. Vadim; Sfinții Mucenici Rafail, Nicolae și Irina.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African și Maxim; Sf. Sfințit Mucenic Grigorie al V-lea, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dima.

11. † Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului; Sf. Sfințit Mucenic Antipa, ep. Pergamului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. † Sf. M. Mc. Sava de la Buzău; Sf. Ier. Vasile Mărturisitorul, ep. Pariei; Sf. Cuv. Antuza (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

13. Sf. Sfințit Mucenic Artemon; Sf. Mc. Elefterie Persul.

14. † Sf. Ier. Pahomie de la Gledin, ep. Romanului; Sf. Ier. Martin Mărturisitorul, ep. Romei; Sf. Muceniță Tomaida.

15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent.

16. Sfintele Mucenițe Agapia, Irina și Hionia.

17. Sf. Sfințit Mc. Simeon, episcopul Persiei; Sfinții Ierarhi Acachie, ep. Melitinei, Agapet, ep. Romei, și Macarie, ep. Corintului.

18. Sf. Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Ier. Cosma Mărturisitorul, ep. Calcedonului; Sf. Mc. Ioan din Ioanina.

19. Sf. Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mucenic Pafnutie; Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Antiohiei Pisidiei.

20. † Sf. Ier. Teotim, ep. Tomisului; Sf. Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zahau; Sfinții Cuvioși Atanasie și Ioasaf de la Meteora.

21. Sf. Sfințit Mucenic Ianuarie, ep. Beneventului; Sf. Mc. Teodor din Perga; Sf. Muceniță Alexandra împărăteasa.

22. Sf. Ier. Teodor Sicheotul, ep. Anastasiopolei; Sf. Ap. Natanael.

23. † Sf. M. Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință; Sf. Mc. Valerie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

24. † Sfinții Ierarhi: Ilie Iorest, Sava Brancovici și Simion Ștefan, mitropoliții Transilvaniei, și Iosif Mărturisitorul, ep. Maramureșului; Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin din

Durostorum; Sf. Mc. Sava Stratilat; Sf. Cuv. Elisabeta (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

25. X) Sf. Ap. și Ev. Marcu; † Sf. Cuv. Vasile de la Poiana Mărului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Mucenici Chiril, Chindeu și Tasie din Axiopolis (Cernavodă); Sf. Sfințit Mucenic Vasilevs, ep. Amasiei; Sf. Glafira.

27. X Sf. Sfințit Mucenic Simeon, ep. Ierusalimului; Sfinții Apostoli Aristarh, Marcu și Zinon.

28. Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Cvintilian și Dadas din Ozovia.

29. Sfinții 9 Mucenici din Cizic; Sf. Cuv. Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sf. Ap. Iacob al lui Zevedeu; Sfinții Ierarhi Donat, ep. Evriei, și Ignatie, ep. Stavropolei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

LUNA MAI

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. Sf. Proroc Ieremia; Sfinții Cuvioși Mucenici Eftimie, Ignatie și Acachie; Sf. Cuv. Isidora; Sf. Tamara.

2. X Aducerea moaștelor Sf. Ier. Atanasie cel Mare; † Sf. Ier. Atanasie Patelarie, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Esper și Zoe, soția sa (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. † Sf. Cuv. Irodion de la Lainici; Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, Diodor și Rodopian.

4. Sf. Cuv. Muceniță Pelaghia; Sfinții Cuvioși Valerian și Nichifor; Sf. Ier. Atanasie, ep. Corintului.

5. Sf. M. Muceniță Irina; Sf. Ier. Eftimie, ep. Maditului; Sfinții Mucenici Neofit, Gaie și Gaian.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult răbdătorul; Sfinții Mucenici Varvar, Vah și Calimah.

7. Arătarea pe cer a semnelor Cinstitei Cruci în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie și Codrat.

8. † Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul; Sf. Cuv. Arsenie cel Mare (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nicolae; Sf. Proroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor.

10. X) Sf. Ap. Simon Zelotul; Sfinții Mucenici și frați Alfeu, Filadelf și Ciprian (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

11. Sfinții Mucenici Mochie, Arghir și Dioscor; Sfinții Chiril și Metodie, luminătorii slavilor; Înnoirea Constantinopolului.

12. † Sf. Mc. Ioan Valahul; Sfinții Ierarhi Epifanie, arhiep. Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

13. Sf. Muceniță Glicheria; Sf. Serghie Mărturisitorul.

14. Sfinții Mucenici Isidor din Hios și Terapont, ep. Ciprului.

15. X Sf. Cuv. Pahomie cel Mare; Sf. Ier. Ahile, arhiep. Larisei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. Sf. Cuv. Teodor cel sfințit; Sfinții Mucenici Isachie Persul și Nicolae din Mețovo.

17. Sf. Ap. Andronic și Sf. Iunia, soția lui; Sfinții Cuvioși Nectarie și Teofan de la Meteora.

18. Sf. Sfințit Mucenic Teodot din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Venedim; Sf. Muceniță Hristina și cele 7 fecioare.

19. Sf. Sfințit Mucenic Patrichie, ep. Prusei; Sf. Cuv. Memnon.

20. Sf. Mc. Talaleu; Sfinții Cuv. Talasie și Marcu pustnicul; Sf. Lidia din Filipi.

21. † Sfinții Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena (Praznic și dezlegare la vin și untdelemn).

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Sf. Ier. Mihail Mărturisitorul, ep. Sinadelor; Sf. Mironosiță Maria lui Cleopa.

24. X Sf. Cuv. Simeon din Muntele Minunat; Sf. Mc. Serapion (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

25. † A treia aflare a cinstului cap al Sfântului Proroc Ioan Botezătorul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Apostoli Carp și Alfeu; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.

27. Sf. Mc. Iuliu Veteranul din Durostorum; Sfinții Sfințiți Mucenici Terapont, ep. Sardelor, și Eladie; Sf. Ioan Rusul.

28. Sf. Ier. Nichita, ep. Calcedonului; Sf. Sfințit Mucenic Eutihie; Sf. Muceniță Eliconida.

29. Sf. Cuv. Muceniță Teodosia; Sf. Sfințit Mc. Olivian; Sf. Ier. Alexandru, arhiep. Alexandriei.

30. Sfinții Cuvioși Isaachie Mărturisitorul și Varlaam; Sf. Mc. Natalie.

31. Sfinții Mc. Ermie, Eusebiu și Haralambie.

LUNA IUNIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 15 CEASURI ȘI NOAPTEA 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin Martirul și Filosoful, Hariton, Firm și Valerian.

2. † Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Ier. Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. Sfinții Mc. Luchilian, Ipatie, Pavel și Paula.

4. † Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Sf. Ier. Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Sfintele Mironosițe Maria și Marta, surorile Dreptului Lazăr (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

5. Sfinții Sfințiți Mucenici Dorotei, ep. Tirului, și Bonifatie; Sf. Mc. Leonid.

6. Sfinții Cuvioși Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7. Sf. Sfințit Mucenic Teodot din Ancira; Sf. Muceniță Zenaida; Sf. Cuv. Sebastiana.

8. Sfinții Mucenici Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Muceniță Caliochia (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. X Sf. Ier. Chiril, arhiep. Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

10. Sf. Sfințit Mucenic Timotei, ep. Prusei; Sfinții Mucenici Alexandru și Antonina.

11. X Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba; Sf. Ier. Luca, arhiep. Crimeei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. X Sfinții Cuvioși Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13. Sf. Muceniță Achilina; Sf. Ier. Trifilie, ep. Levcosiei din Cipru.

14. Sf. Proroc Elisei; Sf. Ier. Metodie Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

15. Sf. Proroc Amos; Sf. Mc. Isihie din Durostorum; Fericiții Augustin și Ieronim.

16. Sf. Ier. Tihon, ep. Amatundei din Cipru; Sf. Sfințit Mucenic Marcu, ep. Apoloniadei.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail; Inochentie, Isavru, Felix și Peregrin.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Sf. Cuv. Erasm.

19. X) Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Sf. Cuv. Paisie cel Mare.
20. Sf. Sfințit Mucenic Metodie, ep. Patarelor; Sf. Ier. Calist I, patriarhul Constantinopolului; Sf. Nicolae Cabasila.
21. Sfinții Mucenici Iulian din Tars și Afrodise.
22. †) Sf. Ier. Grigorie Dascălul, mitropolitul Țării Românești; Sf. Sfințit Mucenic Eusebiu, ep. Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas.
23. Sf. Muceniță Agripina; Sf. Sfințit Mucenic Aristocle preotul.
24. (†) Nașterea Cinstului și slăvitului Proroc, Înainte-mergător și Botezător Ioan; † Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava; Sfântul Ier. Niceta, ep. de Remesiana (*Dezlegare la pește*).
25. Sf. Cuv. Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Orentie și Livia.
26. Sf. Cuv. David din Tesalonic; Sf. Ier. Ioan, ep. Goției.
27. Sf. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mc. Anect; Sf. Ioana mironosița.
28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias.
29. (†) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel (*Dezlegare la pește*).
30. † Soborul Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; †) Sf. Ier. Ghelasie de la Râmeș, arhiep. Transilvaniei (*Dezlegare la pește*).

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. †) Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

2. X) Punerea în raclă a cinstului veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Vlaherne; †) Sfântul Voievod Ștefan cel Mare; Sf. Ier. Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
 3. Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, patriarhul Constantinopolului.
 4. Sf. Ier. Andrei, arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta, mama Sfântului Simeon din Muntele Minunat.
 5. † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul, cu ucenicii săi; Sf. Cuv. Lampadije (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
 6. Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Muceniță Lucia; Sf. Sfințit Mucenic Astie, ep. Dirahiei.
 7. Sf. Cuv. Toma din Maleon; Sf. M. Muceniță Chiriachi; Sf. Mc. Evanghel.
 8. X Sf. M. Mc. Procopie și Sf. Muceniță Teodosia, mama sa; † Sfinții Mucenici Epictet preotul și Astion monahul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
 9. Sfinții Sfinți Mucenici Pangratie, ep. Tavromeniei, și Chiril, ep. Gortinei; Sfinții Mucenici Andrei și Prov.
 10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici Vianor, Siluan și Aurelian.
 11. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Olga împărăteasa; Sf. Cuv. Leon din Mandra.
 12. †) Pomenirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Prodromița; Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica (*Dezlegare la pește*).
 13. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul; Sf. Muceniță Maria din Persia.
- (În duminica ce se va întâmpla între 13 și 19 iulie, săvârșim pomenirea Sfinților Părinți de la al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon).

19. X) Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Sf. Cuv. Paisie cel Mare.
20. Sf. Sfințit Mucenic Metodie, ep. Patarelor; Sf. Ier. Calist I, patriarhul Constantinopolului; Sf. Nicolae Cabasila.
21. Sfinții Mucenici Iulian din Tars și Afrodise.
22. †) Sf. Ier. Grigorie Dascălul, mitropolitul Țării Românești; Sf. Sfințit Mucenic Eusebiu, ep. Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas.
23. Sf. Muceniță Agripina; Sf. Sfințit Mucenic Aristocle preotul.
24. (†) Nașterea Cinstului și slăvitului Proroc, Înainte-mergător și Botezător Ioan; † Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava; Sfântul Ier. Niceta, ep. de Remesiana (*Dezlegare la pește*).
25. Sf. Cuv. Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Orentie și Livia.
26. Sf. Cuv. David din Tesalonic; Sf. Ier. Ioan, ep. Goției.
27. Sf. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mc. Anect; Sf. Ioana mironosița.
28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias.
29. (†) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel (*Dezlegare la pește*).
30. † Soborul Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; †) Sf. Ier. Ghelasie de la Râmeț, arhiep. Transilvaniei (*Dezlegare la pește*).

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. †) Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

2. X) Punerea în raclă a cinstului veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Vlaherne; †) **Sfântul Voievod Ștefan cel Mare**; Sf. Ier. Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
 3. Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, patriarhul Constantinopolului.
 4. Sf. Ier. Andrei, arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta, mama Sfântului Simeon din Muntele Minunat.
 5. † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul, cu ucenicii săi; Sf. Cuv. Lampadije (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
 6. Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Muceniță Lucia; Sf. Sfințit Mucenic Astie, ep. Dirahiei.
 7. Sf. Cuv. Toma din Maleon; Sf. M. Muceniță Chiriachi; Sf. Mc. Evanghel.
 8. X Sf. M. Mc. Procopie și Sf. Muceniță Teodosia, mama sa; † **Sfinții Mucenici Epictet preotul și Astion monahul** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
 9. Sfinții Sfințiți Mucenici Pangratie, ep. Tavromeniei, și Chiril, ep. Gortinei; Sfinții Mucenici Andrei și Prov.
 10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici Vianor, Siluan și Aurelian.
 11. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Olga împărăteasa; Sf. Cuv. Leon din Mandra.
 12. †) **Pomenirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Prodromița**; Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica (*Dezlegare la pește*).
 13. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul; Sf. Muceniță Maria din Persia.
- (În duminica ce se va întâmpla între 13 și 19 iulie, săvârșim pomenirea Sfinților Părinți de la al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon).

14. Sf. Ap. Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iraclie; Sf. Cuv. Nicodim Aghioritul.

15. X Sfinții Mucenici Chiric și Iulita; Sf. Ier. Iosif, arhiep. Tesalonicului; Sf. Vladimir, luminătorul Rusiei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. Sf. Sfințit Mucenic Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui; Sfinții Mucenici Avudim și Faust; Sf. Muceniță Iulia.

17. X Sf. M. Muceniță Marina; Sf. Ier. Eufrație, ep. Ionopolei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. † Sf. Mc. **Emilian de la Durostorum**; Sfinții Mucenici Iachint din Amastrida, Pavel și Valentina; Sf. Cuv. Pamvo.

19. Sf. Cuv. Dias; Sf. Cuv. Macrina, sora Marelui Vasile; aflarea moaștelor Sf. Cuv. Serafim de Sarov.

20. † Sf. Proroc Ilie Tesviteanul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

21. Sfinții Cuvioși Simeon cel nebun pentru Hristos și Ioan pustnicul; Sf. Proroc Iezechiel; † Sfinții Cuvioși Rafail și Partenie de la Agapia Veche.

22. X Sf. Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Sf. Muceniță Marcela (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

23. Aducerea moaștelor Sfântului Sfințit Mucenic Foca; Sf. Sfințit Mucenic Apolinarie, ep. Ravenei; Sfinții Mucenici Vitalie și Valeria.

24. X Sf. M. Muceniță Hristina; Sf. Mc. Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele Cuvioase Olimpiada diaconița și Eupraxia; Sfinții Părinți de la al V-lea Sinod Ecumenic (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sf. Sfințit Mucenic Ermolae; Sfinții Mucenici Ermip și Ermocrat; Sf. Cuv. Muceniță Paraschevi; † Sf. Cuv. Ioanichie cel Nou de la Muscel.

27. † Sf. M. Mc. și Tămăduitor Pantelimon; Sf. Cuv. Antuza; Sf. Cuv. Manuel (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. Sfinții Apostoli și Diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Sf. Cuv. Pavel de la Xiropotamu.

29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sf. Muceniță Teodota.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenet și Andronic; Sf. Sfințit Mucenic Valentin, ep. Umbriei; Sf. Muceniță Iulita.

31. X Înainte-prăznuirea scoaterii Sfintei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimateea (*În această zi, se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului*).

LUNA AUGUST

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. X) Scoaterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, maica lor, Solomoni și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sf. Arhidiacon Ștefan; Dreptul Gamaliel; Bincredinciosul împărat Iustinian.

3. Sfinții Cuvioși Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Mironosiță Salomeea; Sf. Cuv. Teodora din Tesalonic.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sf. Mc. Tatuil.

5. † Sf. Cuv. **Ioan Iacob de la Neamț**; Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului; Sf. Mc. Evsignie; Sf. Cuv. Nona, mama Sf. Grigorie Teologul; Sf. Sfințit Mucenic Fabian, ep. Romei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. (†) Schimbarea la Față a Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (*Dezlegare la pește*).

7. †) Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla; Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Sfințit Mucenic Narcis, ep. Ierusalimului; Sf. Împărăteasă Irina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sfinții Ierarhi Emilian Mărturisitorul, ep. Cizicului, și Miron, ep. Cretei; Sfinții Mucenici Leonid, Stirachie și Triandafil.

9. X) Sf. Ap. Matia; Sf. Mc. Antonin; Sfinții 10 Mucenici care au pățimit pentru icoana lui Hristos.

10. Sfinții Sfințiți Mucenici Lavrentie arhidiaconul și Xist episcopul; Sf. Mc. Ipolit.

11. †) Sf. Ier. Nifon, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Evplu arhidiaconul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sf. Cuv. Palamon.

13. X) Mutarea moaștelor Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Cuvioși Dorotei și Dositei, ucenicul său (*Odovania praznicului Schimbării la Față — dezlegare la vin și untdelemn*).

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Proroc Miheia.

15. (†) Adormirea Preasfintei, slăvitei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria (*Dezlegare la pește*).

16. X) Aducerea Sfintei Mahrame din Edesa la Constantinopol; † Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache; † Sf. Cuvios Iosif de la Văratec; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiade și Stamatie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sf. Mc. Dimitrie din Samarina.

19. Sfinții Mucenici Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla.

20. Sf. Proroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever și Teoharie.

21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Muceniță Vasa, cu fiii ei; **Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.**

22. Sfinții Mucenici Agatonic, Antuza și Teoprepie.

23. X) Sf. Mc. Lup; Sf. Sfințit Mucenic Irineu, ep. de Lugdunum (*Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului — dezlegare la vin și untdelemn*).

24. Sfinții Sfințiți Mucenici Eutihie și Cosma Etolul; Sf. Mc. Tation.

25. X Mutarea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Cuv. Ivistion.

27. Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sfinții Mucenici Fanurie și Eutalia; Sf. Ier. Osie, ep. Cordobei.

28. Sf. Cuv. Moise etiopianul; Dreptul Iezechia.

29. (†) Tăierea capului Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan (*Post în orice zi s-ar întâmpla; dezlegare la vin și untdelemn*).

30. Sfinții Ierarhi Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, patriarhii Constantinopolului; † Sfinții Ierarhi Varlaam, mitropolitul Moldovei, și Ioan de la Râșca și Secu, ep. Romanului.

31. X) Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfinții Mucenici Andrei, Iraclie, Faust și Mina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. †) Schimbarea la Față a Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (*Dezlegare la pește*).

7. †) **Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla**; Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Sfințit Mucenic Narcis, ep. Ierusalimului; Sf. Împărăteasă Irina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sfinții Ierarhi Emilian Mărturisitorul, ep. Cizicului, și Miron, ep. Cretei; Sfinții Mucenici Leonid, Stirachie și Triandafil.

9. X) Sf. Ap. Matia; Sf. Mc. Antonin; Sfinții 10 Mucenici care au pățimit pentru icoana lui Hristos.

10. Sfinții Sfințiți Mucenici Lavrentie arhidiaconul și Xist episcopul; Sf. Mc. Ipolit.

11. †) Sf. Ier. Nifon, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Evplu arhidiaconul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sf. Cuv. Palamon.

13. X) Mutarea moaștelor Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Cuvioși Dorotei și Dositei, ucenicul său (*Odovania praznicului Schimbării la Față — dezlegare la vin și untdelemn*).

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Proroc Miheia.

15. †) Adormirea Preasfintei, slăvitei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria (*Dezlegare la pește*).

16. X) Aducerea Sfintei Mahrame din Edesa la Constantinopol; † Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache; † Sf. Cuvios Iosif de la Văratec; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiade și Stamatie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sf. Mc. Dimitrie din Samarina.

19. Sfinții Mucenici Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla.

20. Sf. Proroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever și Teoharie.

21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Muceniță Vasa, cu fiii ei; **Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.**

22. Sfinții Mucenici Agatonic, Antuza și Teoprepie.

23. X) Sf. Mc. Lup; Sf. Sfințit Mucenic Irineu, ep. de Lugdunum (*Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului — dezlegare la vin și untdelemn*).

24. Sfinții Sfințiți Mucenici Eutihie și Cosma Etolul; Sf. Mc. Tation.

25. X Mutarea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Cuv. Ivistion.

27. Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sfinții Mucenici Fanurie și Eutalia; Sf. Ier. Osie, ep. Cordobei.

28. Sf. Cuv. Moise etiopianul; Dreptul Iezechia.

29. †) **Tăierea capului Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan** (*Post în orice zi s-ar întâmpla; dezlegare la vin și untdelemn*).

30. Sfinții Ierarhi Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, patriarhii Constantinopolului; †) **Sfinții Ierarhi Varlaam, mitropolitul Moldovei, și Ioan de la Râșca și Secu, ep. Romanului.**

31. X) Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfinții Mucenici Andrei, Iraclie, Faust și Mina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

Pomeniri speciale în perioada Triodului și Penticostarului

Perioada Triodului

Sâmbătă, în săptămâna lăsatului sec de brânză, facem pomenirea tuturor Sfinților Cuvioși Părinți care au strălucit într-o nevoință.

Sâmbătă, în prima săptămână a Sfântului și Marelui Post, facem pomenirea minunii celei pentru colivă, săvârșite de Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

În Sâmbăta dinaintea Floriilor, facem pomenirea Învierii din morți a Sfântului și Dreptului Lazăr.

Perioada Penticostarului

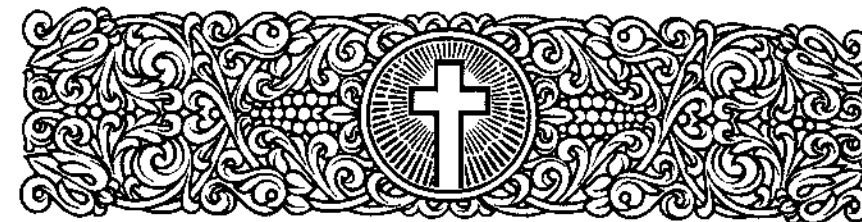
În Duminica a II-a după Paști, facem pomenirea arătării Domnului înviat către Sf. Ap. Toma.

În Duminica a III-a după Paști, facem pomenirea Sfintelor femei mironosițe și a Dreptilor Nicodim și Iosif din Arimateea.

În Duminica a VII-a după Paști, facem pomenirea Sfinților 318 Părinți de la întâiul Sinod Ecumenic, de la Niceea.

Duminica întâi după Pogorârea Sfântului Duh, facem pomenirea tuturor Sfinților.

Duminica a II-a după Pogorârea Sfântului Duh, facem pomenirea tuturor Sfinților Români.

CUPRINSUL

<i>Cuvânt înainte</i>	5
-----------------------------	---

SFİNTELE TAINE ȘI IERURGII

Rânduile legate de nașterea omului

Rânduiala în ziua întâi	9
Rugăciunea la ziua a opta, la însemnarea pruncului, când i se pune numele	16
Rugăciune când femeia leapădă pruncul fără de voie ..	18
Rugăciunile ce se citesc la a patruzecă zi după naștere	19

Botezul

Canoanele Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți privitoare la Sfântul Botez	24
Rânduiala dinaintea Sfântului Botez	27
Scurtă învățătură despre Sfântul Botez	37
Slujba Sfântului Botez	38
Rânduiala Sfântului Botez pe scurt	55

Mărturisirea (Spovedania)

Învățătură despre spovedanie	57
Învățătură către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic	61

Slujba Mărturisirii	63
Învățătură despre canoane, cum trebuie date pentru fiecare păcat	76

N u n t a

Slujba ce se face la logodnă	79
Scurtă învățătură despre Nuntă	85
Slujba Cununiei	86
Rugăciune în a opta zi după Cununie	103
Slujba la a doua Nuntă	105
Rânduiala slujbei de mulțumire	117

M a s l u l

Slujba Sfântului Maslu	126
------------------------------	-----

Î m p â r t â ș i r e a

Rânduiala împărtășirii grabnice a celui bolnav	169
Slujba la ieșirea cu greu a sufletului	174
Rugăciune pentru sufletul cel osândit	181
Rugăciune pentru cel ce se luptă greu cu moartea ...	181

S f e ș t a n i a

Slujba Aghiasmei mici, adică Sfințirea cea mică a apei	183
Rânduiala pentru Aghiasma mică după Paști până la Duminica Tomei	202

S l u j b a î n m o r m â n t â r i i

Rânduiala înmormântării miren timer	203
Rugăciunile de iertare	233
Rânduiala înmormântării pruncilor	241
Rânduiala înmormântării preoților și a diaconilor de mir	255
Rânduiala înmormântării călugărilor	301
Rânduiala înmormântării în Săptămâna Luminată ..	321
Evangelii ce se citesc la stâlpi: Evangheliile Învierii	333
Alte Evanghelii care pot fi citite ca adaos la stâlpi ...	345
Rânduiala Parastasului	358
Litia mică pentru morți	362
Rugăciunea care se citește de către preot la împărțirea hainelor și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul	366
Rânduiala binecuvântării și sfințirii crucii ce se așază la mormânt	368

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

D e z l e g â r i

Rugăciunea pe care o citește arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și celor fără de voie și pentru tot jurământul și blestemul ...	373
Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem și pe ei înșiși cu jurământ s-au legat	376
Rugăciune de dezlegare a blestemului	377
Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiți	378

Molitte

Molittele Sfântului Vasile cel Mare	379
Molittele Sfântului Ioan Gură de Aur	387

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI
LA FELURITE TREBUINȚE

Rugăciuni la felurite neputințe și boli

Rugăciune la toată neputința	395
Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu	396
Rugăciune pentru dureri de cap (deochi)	399
Rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit	402
Rugăciune pentru bolnavul care nu poate dormi	403
Rugăciune care se citește bolnavului cu Sfânta Copie	405

Alte rânduieli și rugăciuni la felurite trebuințe

Rugăciune la începerea temeliei casei	407
Rânduiala binecuvântării casei noi în care urmează a locui cineva pentru întâia oară	408
Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhuri rele	414
Rânduiala ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate	416
Rânduiala care se face la casa sau locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece	428
Rugăciuni pentru sfințirea fântânii:	
- La începutul săpatului fântânii	432
- După terminarea fântânii	432
- Când a căzut ceva spurcat în fântână	433

Rânduiala care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale	434
Rugăciune pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel	435
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august	436
Rânduiala binecuvântării colivei	437
Rugăciune la binecuvântarea brânzei și ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor	438
Rugăciune la binecuvântarea cărnurilor	439
Rânduiala binecuvântării la începerea semănatului ..	439
Rugăciune la arie	442
Rugăciune la sădirea viei	443
Rugăciune la culesul viei	444
Rugăciune la binecuvântarea vinului nou	445
Rugăciune la aducerea darurilor de pârgă	445
Rugăciune la sfințirea vasului cel spurcat	446
Rugăciunea ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere sau cu altceva	447
Rugăciunea ce se face la țarini (holde), la vii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de altfel de vietăți ca lăcuste, gândaci și altele	448
Rânduiala slujbei la vreme de secetă sau neplouare ..	453
Rugăciune pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor	476
Rânduiala slujbei la vreme de neconținere a ploilor ..	478
Rugăciune la îngrozirea de tunete și fulgere	494
Rugăciune la izbăvirea de cutremur	495

Rânduiala binecuvântării corabiei celei noi și a luntrei	497
Rugăciune la binecuvântarea mrejelor pescarilor	500
Rugăciune pentru cei ce călătoresc	501
Rânduiala slujbei care se face la vreme de boli molipsitoare și molime (ciumă, holeră și altele) către Preasfânta și de viață făcătoare Treime și către toți sfinții	502
Rugăciuni la năpraznica moarte de boli molipsitoare	516
Rânduiala slujbei preotului ce se ispitește în vis	522
Rânduiala slujbei la începerea anului școlar	529
Rugăciune pentru copiii ce nu pot lesne învăța	536
Rânduiala binecuvântării ostașilor și a armelor la vreme de apărare a Patriei	538
Rugăciunea pentru autoritatea de stat și pentru oastea țării în timp de războaie și de neliniște	540
Rânduiala sfințirii steagului ostășesc	543
Rânduiala sfințirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriași	554
Rânduiala la înfierea de copii	562

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

Rânduiala slujbei la tunderea rasoforului	567
Învățătură pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc	572
Rânduiala slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic, adică a mantiei	574
Rânduiala tunderii când nu se face în timpul Sfintei Liturghii	590
Rânduiala schimei celei mari sau a marelui și a îngerescului chip	592

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFÎNȚIREA OBIECTELOR DE CULT

Rânduiala care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii	623
Rânduiala rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței	640
Rugăciune la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de eretici	643
Rugăciunea care se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vreo vită, sau a fătat aceasta	644
Rugăciunea ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii	645
Rânduiala binecuvântării noului chivot în care se vor păstra dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos	646
Rânduiala binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperă- mîntelor dumnezeiescului Prestol și ale Jertfelnicului	650
Rânduiala sfințirii vaselor de slujbă:	652
- Pentru sfințirea discului	653
- Pentru sfințirea potirului	654
- Pentru sfințirea steluței	655
- Pentru sfințire linguriței	656
- Pentru sfințirea acoperămintelor	657
Rânduiala sfințirii altor obiecte pentru cult, precum: cădelnița, cătuia, vasul pentru anafură, copia, vasele pentru vin și apă	658
Rânduiala sfințirii noilor veșminte: stiharul, epitrahilul felonul, brâul, mânecutele și orarul diaconesc	660

Rânduiala sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale Praznicelor împărătești	663
Rânduiala sfințirii icoanelor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu	668
Rânduiala sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți	672
Rânduiala sfințirii uneia sau mai multor icoane cu felurite chipuri	676
Rânduiala sfințirii icoanei Preasfintei Treimi	679
Rânduiala binecuvântării și sfințirii clopotului	682
Rânduiala sfințirii crucii și a troiței celei noi	690
Rânduiala sfințirii crucii pectorale și cruciulițelor ...	695
Rânduiala sfințirii ilitonului	698
Rânduiala sfințirii raclei pentru sfinte moaște	701

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

Rugăciune la binecuvântarea unui monument	704
Rugăciune la încheierea anului școlar	705
Rânduiala sfeștaniei pentru binecuvântarea unui vehicul	707
Rugăciunea de binecuvântare a unui vehicul	712
Rânduiala sfeștaniei la începerea unei lucrări de folos obștească	714
Rânduiala sfeștaniei la începerea unei lucrări particulare	722
Rânduială la binecuvântarea stupilor	730
Rugăciune la deschiderea unei reuniuni	734
Rugăciune la deschiderea unei tabere pentru tineri creștini	735

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

Rugăciunea ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos, înainte de împărtășirea credincioșilor	739
Slujba Aghiasmei mari la Botezul Domnului nostru Iisus Hristos	741
Rugăciunea ce se citește, după Sfânta Liturghie, la începutul Postului Mare și la începutul fiecărui post	757
Rugăciune la binecuvântarea stâlpărilor în Duminica Floriilor	758
Cuvânt de învățătură în Sfânta și Marea Joi, al Sfântului Ioan Gură de Aur	758
Cuvânt de învățătură, în Sfânta și Marea Duminică a Sfințelor Paști, al Sfântului Ioan Gură de Aur ...	760
Rugăciune la binecuvântarea, în Sfânta Duminică a Paștilor, a artosului și a pâinii care se numește de popor "paști"	762
Rugăciune la sfărâmarea artosului în sâmbăta Săptămânii Luminate	763
Rugăciunea ce se citește în luminata zi a Învierii lui Hristos, la împărtășirea credincioșilor	764
Slujba Vecerniei din Duminica Pogorării Duhului Sfânt, adică de Rusalii	767
Sinaxar peste tot anul	787
Cuprins	819

Cu vrerea lui Dumnezeu, Cel în Treime preaslăvit,
s-a săvârșit publicarea acestei noi ediții a

MOLITFELNICULUI

în cel de-al VI-lea an de la alegerea și întronizarea
Preafericitului Părinte

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Din inițiativa și cu binecuvântarea Preafericirii Sale, editarea acestei cărți de slujbă s-a făcut sub supravegherea Preacucernicul Preot *Mihai Hau*, Consilier Patriarhal Coordonator al Editurilor Patriarhiei, iar tipărirea a fost coordonată de Preacuviosul Protosinghel *Varsanufie Jebura*, Consilier Patriarhal, Director al Tipografiei Cărilor Bisericești.

Textul ediției de față a fost revizuit și completat de Preacuviosul Arhimandrit dr. *Chiril Lovin*, coordonatorul departamentului *Carte de cult*, și de Preacucernicul Preot *Eugen Morar*, în luna martie, anul 2013. Tehnoredactarea a fost efectuată de doamna *Violeta Negrea*.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Intr. Miron Cristea nr. 6, sector 4, București, 040162
Telefon: 021.335.2129; 335.2128; Fax: 021.335.2110
www.editurapatriarhiei.ro

biblioteca personala
BANU CLAUDIU - RAZVAN
Seria ____ NR ____

biblioteca personala
BANU CLAUDIU - RAZVAN
Seria ____ NR ____

6422839003757